

PREZYDENT MIASTA WŁOCŁAWEK



WŁOCŁAWEK

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

OPRACOWANO
w Wydziale Urbanistyki i Architektury
Urzędu Miasta Włocławek



WŁOCŁAWEK

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Spis treści:

I. W P R O W A D Z E N I E.....	7
1. Informacje formalne	7
1.1. Podstawa opracowania	7
1.2. Cel i zakres opracowania	7
1.3. Obszar objęty opracowaniem.....	8
1.4. Metoda i forma opracowania	8
1.5. Wykaz opracowań i materiałów wykonanych na potrzeby studium lub wykorzystanych dla potrzeb studium	9
II. U W A R U N K O W A N I A R O Z W O J U	11
1. PRZYRODNICZE UWARUNKOWANIA ROZWOJU	13
1.1. Przyrodnicze walory środowiska miasta	13
1.2. Przyrodnicze zasoby środowiska miasta	14
1.3. Stan i zagrożenia środowiska	20
1.4. Uwarunkowania wynikające ze stanu turystyki	23
1.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu rolniczej przestrzeni produkcyjnej	24
1.6. Uwarunkowania wynikające ze stanu leśnej przestrzeni produkcyjnej	25
2. WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW	26
2.1. Demograficzno – społeczne uwarunkowania rozwoju	26
2.2. Społeczno – gospodarcze uwarunkowania rozwoju	38
3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENU.....	41
3.1. Uwarunkowania formalno – prawne	41
3.2. Tereny posiadające zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów.....	42
3.3. Stan prawny gruntów.....	43
3.4. Tereny chronione na podstawie przepisów odrębnych	43
3.5. Analiza istniejącego zagospodarowania i użytkowania terenów	44
4. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	44
5. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI	46
5.1. Komunikacja kołowa.....	47
5.2. Komunikacja kolejowa.....	53
5.3. Komunikacja wodna	53
5.4. Komunikacja lotnicza.....	53
5.5. Komunikacja publiczna – transport autobusowy	53
5.6. Komunikacja piesza i rowerowa.....	53

6. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	54
6.1. Gospodarka wodna – zaopatrzenie w wodę.....	55
6.2. Gospodarka ściekowa	55
6.3. Gospodarka energetyczna.....	56
6.4. Telekomunikacja	58
6.5. Gospodarka odpadami stałymi	58
6.6. Pozostałe media infrastruktury technicznej	58
7. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA	58
7.1. Zagrożenia od toksycznych środków przemysłowych (TŚP).....	58
7.2. Powodzie	59
7.3. Instytucje, jednostki ratownictwa i szybkiego reagowania.....	60
8. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE.....	61
8.1. Uwarunkowania formalno – prawne wynikające z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko – pomorskiego	61
8.2. Analiza ustaleń Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko – pomorskiego.....	61
9. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z SĄSIEDZTWA.	67
10. CELE ROZWOJU MIASTA, MOŻLIWOŚCI I POTRZEBY	68
10.1. Cele wynikające z uchwalonej „Strategii rozwoju miasta Włocławka”	68
10.2. Potrzeby wynikające ze zgłoszonych wniosków...	71
III. KIERUNKI I ZASADY ROZWOJU PRZESTRZENNEGO MIASTA	75
1. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	77
1.1. Ogólne zasady polityki przestrzennej	77
1.2. Główne kierunki rozwoju struktury funkcjonalno – przestrzennej miasta	78
1.3. Kierunki inwestycyjne i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów oraz tereny wyłączone z zabudowy	81
1.4. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji (rewitalizacji) lub rekultywacji, w tym wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości	83
1.5. Tereny zamknięte	86
1.6. Obszary zagrożeń.....	86
1.7. Obszary przestrzeni publicznych	87
1.8. Obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe	89
2. OBSZARY I ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO.....	92
2.1. Ogólne przyrodnicze kierunki rozwoju miasta	92
2.2. Szczegółowe przyrodnicze kierunki rozwoju w Jednostkach Strukturalnych	93
2.3. Kierunki rozwoju turystyki, rekreacji i wypoczynku .	96

3. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	97
4. ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.....	103
4.1. Kierunki rozwoju i zasady kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej	103
4.2. Kierunki rozwoju i zasady kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej.....	104
5. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI.....	105
5.1. Komunikacja drogowa	105
5.2. Komunikacja kolejowa.....	106
5.3. Transport wodny	107
5.4. Transport lotniczy	107
5.5. Komunikacja zbiorowa	107
6. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	107
6.1. Zaopatrzenie w wodę	107
6.2. Odprowadzenie i unieszkodliwianie ścieków	108
6.3. Gospodarka energetyczna	108
6.4. Telekomunikacja	110
6.5. Gospodarka odpadami	110
6.6. Inne media infrastruktury technicznej.....	111
7. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ	111
8. SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM	112
Spis tabel i rycin zamieszczonych w tekście	123
Spis rysunków	124



I. W P R O W A D Z E N I E

1. Informacje formalne

1.1. Podstawa opracowania

Niniejsze Studium stanowi zmianę „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Włocławka” przyjętego Uchwałą Nr 10 / XIX / 2000 Rady Miasta Włocławek z dnia 21 marca 2000 roku i opracowanego na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zmianami).

Zmiana została sporządzona zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r. Nr 80 poz. 717 z późn. zmianami) oraz na podstawie Uchwały Nr 40 / XXXII / 2005r. Rady Miasta Włocławek z dnia 21 marca 2005r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia niniejszej zmiany.

1.2. Cel i zakres opracowania

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego opracowane zostało dla całego obszaru miasta w celu określenia polityki przestrzennej samorządu lokalnego. Określa ono politykę przestrzenną miasta, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego, stanowi podstawowe narzędzie umożliwiające spełnienie zadań własnych miasta w zakresie ładu przestrzennego, komunikacji i infrastruktury technicznej.

Decyzja o podjęciu prac nad tym obszernym tematem wyniknęła przede wszystkim z potrzeby doprowadzenia do zgodności treści studium z dynamicznie zmieniającym się w naszym kraju prawodawstwem. W ciągu pięciu lat obowiązywania w/w dokumentu uległo zmianie szereg ustaw związanych z tematyką kształtowania przestrzeni miejskiej oraz wpłynęło z różnych środowisk wiele wniosków i postulatów inwestycyjnych niezgodnych z ustaleniami studium. Uwzględnienia wymagały również aktualne wytyczne z „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego” oraz uwarunkowania wynikające z faktu wejścia Polski do Unii Europejskiej.

Ustawa z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym w ograniczonym zakresie określała formę studium oraz tok prac nad jego sporządzeniem. Koncentrowała się przede wszystkim na zakresie problematyki studium nakładając równocześnie obowiązek badania, przez zarząd miasta, „spójności” rozwiązań projektowych miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „z polityką przestrzenną gminy” określoną w studium.

Obowiązująca od 11 lipca 2003 r. ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zmianami) wprowadziła zasadnicze zmiany dotyczące toku formalno – prawnego nad sporządzeniem studium, określiła jego formę, a także zmieniła zakres jego problematyki. Wymagany zakres projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w części tekstowej i graficznej określony został w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 118 poz. 1233).

Studium uchwalone przez radę gminy nie jest aktem prawa miejscowego, stanowi tzw. „wykładnię polityki przestrzennej gminy” wykorzystywaną przy podejmowaniu decyzji w zakresie działań dotyczących kształtowania polityki przestrzennej miasta. Ustalenia studium realizowane są poprzez plany miejscowe i są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu tych planów.

Ocena spójności planu miejscowego ze studium – przed podjęciem rozstrzygnięcia o jego uchwaleniu – została zastąpiona w obowiązującej ustawie przez ocenę stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań już na etapie wstępnych analiz, przed podjęciem przez radę gminy uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego oraz stwierdzenia zgodności ustaleń projektu planu z ustaleniami studium. Z powyższego wynika wzajemna zależność studium i planu miejscowego.

Celem niniejszego opracowania jest dostosowanie problematyki „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Włocławka” do wymogów obowiązującej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z przewidzianą tam procedurą.

Zadaniem obecnego studium jest również wyznaczenie obszarów, które będą musiały być objęte planami miejscowymi ze względu na przepisy szczególne lub istniejące uwarunkowania.



Wymagania ustawowe wymuszają konieczność uzupełnienia dotychczasowego dokumentu między innymi o:

- obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym;
- obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m²;
- obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
- obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;
- granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

1.3. Obszar objęty opracowaniem

Miasto Włocławek zajmuje obszar 84,80 km². Liczba ludności Włocławka w 2006r. wynosiła 119 939 osób (wg danych GUS stan na 01.01.2006r.). Stawia to Włocławek na 3 miejscu co do liczby ludności wśród miast województwa kujawsko – pomorskiego oraz na 33 miejscu wśród wszystkich miast w kraju.

Ustawa z dnia 24 lipca 1998r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału państwa spowodowała nowy podział administracyjny kraju. Z dniem 1 stycznia 1999r. Włocławek, będący od 1975r. stolicą województwa włocławskiego stał się jednym z 4 powiatów grodzkich województwa kujawsko - pomorskiego. Włocławek jest jedną z 144 jednostek gminnych województwa oraz jedną z 17 gmin miejskich.

Położony jest na południowym wschodzie województwa kujawsko – pomorskiego, graniczy od wschodu i południa – z gminą Włocławek, od zachodu – z gminą Lubanie, od południowego – zachodu – z gminą Brześć Kujawski, od północy – z gminą Fabianki, od północnego – zachodu - z gminą Bobrowniki oraz od północnego – wschodu – z gminą Dobrzyń nad Wisłą.

1.4. Metoda i forma opracowania

Pierwszy etap prac nad aktualizacją studium obejmował wstępną analizę zapisów obowiązującego studium oraz ocenę aktualności posiadanych materiałów planistycznych.

Drugi etap to sporządzenie diagnozy stanu istniejącego obejmującej wieloaspektowe rozpoznanie i ocenę uwarunkowań rozwoju miasta na podstawie aktualnie wykonywanych opracowań problemowych oraz materiałów przekazanych przez poszczególne wydziały Urzędu Miasta i jednostki podległe Prezydentowi Miasta.

Trzeci etap obejmował ocenę kierunków i zasad rozwoju przestrzennego miasta przyjętych w obowiązującym studium.

Czwarty etap związany był z opracowaniem celów, zasad rozwoju, kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta oraz formułowaniem zapisu ustaleń studium.

W toku prac nad formułowaniem ustaleń projektu studium powołana została Komisja Doraźna do spraw konsultowania zmiany studium, składająca się z grupy radnych, w celu wypracowania wspólnego stanowiska w kwestii najbardziej trudnych i kontrowersyjnych tematów. Na siedmiu spotkaniach zaprezentowane i przedyskutowane zostały następujące grupy zagadnień:

- tereny dla mieszkalnictwa,
- tereny dla inwestycji,
- komunikacja,
- ochrona zabytków,
- ochrona środowiska,
- handel wielkopowierzchniowy.

Przedstawiane na spotkaniach uwarunkowania rozwoju miasta w poszczególnych grupach tematycznych oraz propozycje kierunków i zasad zagospodarowania zaopiniowane zostały przez w/w Komisję Doraźną pozytywnie i uzyskały jej pełną aprobatę. Przestrzenne zobrazowanie prezentowanych na posiedzeniach Komisji zagadnień przedstawione zostały graficznie na załącznikach mapowych.

Uwarunkowania rozwoju i szczegółowe ustalenia dotyczące kierunków i zasad rozwoju przestrzennego miasta zapisane zostały w tekście studium oraz przedstawione na mapach problemowych w skali 1:10 000 i 1:25 000. Mapy w skali 1:10 000: Uwarunkowania rozwoju, Kierunki rozwoju, stanowią obok tekstu załączniki nr 2 i nr 3 do uchwały o uchwaleniu studium.

1.5. Wykaz opracowań i materiałów wykonanych na potrzeby studium lub wykorzystanych dla potrzeb studium

- „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Włocławka”, Urząd Miasta Włocławek – Rada Miasta Włocławek, Uchwała Nr 10 / XIX / 2000 z dnia 20 marca 2000r.;
- „Strategia Rozwoju Włocławka – Lokalny Program Rozwoju miasta Włocławka”, Rada Miasta Włocławek, Uchwała Nr 78 / LI / 2006 z dnia 28 sierpnia 2006r.;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko – Pomorskiego, Kujawsko - Pomorskie Biuro Planowania Przestrzennego i Regionalnego we Włocławku, czerwiec 2003r.;
- Strategia Rozwoju Województwa Kujawsko – Pomorskiego na lata 2007 – 2020, Zarząd Województwa Kujawsko – Pomorskiego, Uchwała Nr XLI/586/05 z dnia 12 grudnia 2005r.;
- „Demografia miasta Włocławek na potrzeby zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Włocławka”, dr Elżbieta Grzelak – Kostulska; Toruń 2007;
- „Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta Włocławka”, STUDIO KA dr inż. arch. Krystyna Gruszecka, Warszawa, grudzień 2005r.;
- „Analiza porównawcza uwarunkowań planistyczno-realizacyjnych połączenia komunikacyjnego ulicą o trajektorii generalnej wschód-zachód jednostek strukturalnych miasta: Azoty, Zazamcze, Południe, Wschód Mieszkaniowy, Wschód Przemysłowy”; inż. Henryk Nencka, mgr Ewa Birek, mgr inż. arch. Bogusław Stroszejn; Włocławek, luty 2004r.;
- „Kompleksowe badania i analizy niezbędne do wyznaczenia optymalnych kierunków rozwoju sieci drogowej Włocławka. Raport końcowy”, Fundacja „Rozwój ATR”, prof. dr hab. inż. Tomasz Szczuraszek, Bydgoszcz, wrzesień 2005r.;
- „Koncepcja rozwoju sieci drogowej miasta Włocławka”, Fundacja „Rozwój ATR”, prof. dr hab. inż. Tomasz Szczuraszek, Bydgoszcz, kwiecień 2006r.;
- Aktualizacja diagnozy stanu i funkcjonowanie środowiska kulturowego miasta Włocławka po 2000 roku, Wojewódzki Ośrodek Kultury w Bydgoszczy Pracownia Dokumentacji i Popularyzacji Zabytków pod redakcją mgr Krzysztofa Bartowskiego, 2006r.;
- Analiza stanu istniejącej struktury urbanistyczno-architektonicznej oraz propozycje szczegółowych wytycznych i zasad dotyczących możliwości jej przekształcenia Zespół Dokumentacji Historycznej MANSARDA, 2004 r.;
- „Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Włocławek na lata 2005-2006 i następne”, Urząd Miasta Włocławek, Remarket Doradztwo Sp. Z o.o.; 2005;
- Zarządzenie Nr 165/2006 Prezydenta Miasta Włocławek z dnia 7 listopada 2006r. w sprawie Gminnej Ewidencji Zabytków m. Włocławka;
- „Prognoza skutków lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni powyżej 2000 mkw. powierzchni sprzedaży na terenie miasta Włocławka”, Eurotest Instytut Usług Marketingowych, Gdańsk, marzec 2006r.;
- „Prognoza skutków lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² na terenie miasta Włocławka”, STUDIO KA pod redakcją dr inż. arch. Krystyny Gruszeckiej z zespołem, marzec 2007r.;
- „Środowisko przyrodnicze miasta Włocławka w Lokalnym Programie Rozwoju”, BUDMEW Włocławek, praca zbiorowa pod kierunkiem Grażyny Cwojdziańskiej, Włocławek, sierpień 2005r.;
- „Ekofizjografia – dla obszaru objętego zmianą Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Włocławka”, praca zbiorowa wykonana przez zespół pod kierunkiem mgr inż. Cecylii Fechner, kwiecień 2006r.;
- „Diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego miasta Włocławek oraz propozycje jego przekształceń”, Politechnika Łódzka, luty 1997 r.;
- „Operat urządzenia lasu komunalnego miasta Włocławek wg stanu na lata 1999 r.-2008r.,” Urząd Miasta Włocławek;
- „Uproszczony plan urządzania lasów miasta Włocławek na lata 1998 r. – 2007 r.,” Usługi Projektowe dla Leśnictwa, Warszawa 1997r.;
- „Stan środowiska miasta Włocławek – stan na dzień 31 grudnia 2002 r.,” ARCADIS Ekokonrem Sp. z o.o., Włocławek, wrzesień 2003 r.;
- „Program ochrony środowiska dla miasta na lata 2004-2011”, Urząd Miasta Włocławek - Rada Miasta Włocławek, Uchwała Nr 86 / XV / 2003 z dnia 1 grudnia 2003 r.;
- „Plan gospodarki odpadami na lata 2004-2011”, Urząd Miasta Włocławek - Rada Miasta Włocławek, Uchwała Nr 86 / XV / 2003 z dnia 1 grudnia 2003r.;

- „Raport o stanie środowiska województwa kujawsko-pomorskiego w 2005 r.” - Inspekcja Ochrony Środowiska, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2006 r. oraz „Raporty...” z lat wcześniejszych;
- „Informacja o stanie środowiska miasta Włocławka w 2005 r.” - Inspekcja Ochrony Środowiska, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Delegatura we Włocławku, Włocławek 2006 r.;
- „Informacja o jakości powietrza atmosferycznego dla miasta Włocławka w 2005 r.” - Inspekcja Ochrony Środowiska, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Delegatura we Włocławku, Włocławek 2006 r.;
- „Wyznaczenie granic bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych – rzeka Wisła”, Gmina Włocławek, RZGW Gdańsk – IMGW Oddział Morski w Gdyni i Oddział Poznań, 2003/2004;
- „Studium dla potrzeb planów ochrony przeciwpowodziowej – etap I - rzeka Zgłowiączka”, RZGW Warszawa – MGGP S.A. Tarnów, Tarnów, wrzesień 2006r.;
- „Studium dla potrzeb planów ochrony przeciwpowodziowej – etap II - rzeka Lubieńka”, RZGW Warszawa – NEOKART GIS Sp. z o.o. w Warszawie, Warszawa, marzec 2006 r.;
- „Studium dla potrzeb planów ochrony przeciwpowodziowej – etap III - rzeka Wisła”, RZGW Warszawa – NEOKART GIS Sp. z o.o. w Warszawie, Warszawa, listopad 2006r.;
- „Wskazania dla studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin w odniesieniu do międzywala i terenów przyległych do rzeki – miasto Włocławek, rzeka Wisła” w ramach „Koncepcji programowo-przestrzennej zagospodarowania doliny i regulacji Wisły”, RZGW Warszawa - Hydroprojekt Warszawa Sp. z o.o., luty 2001 r.;
- „Wieloletni Plan Rozwoju – inwestycje planowane na lata 2004-2008”, Urząd Miasta Włocławek – Rada Miasta Włocławek, Uchwała Nr 56 / XXXIII / 2005 z dnia 25 kwietnia 2005 r.;
- „Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta Włocławek”, Studio KA – grudzień 2005 r.;
- Studium zagospodarowania przestrzennego obszaru funkcjonalnego Włocławka, Kierunki rozwoju funkcji miasta, Kujawsko-Pomorskie Biuro Planowania Przestrzennego i Regionalnego we Włocławku, 2006r.;
- Program opieki nad zabytkami miasta Włocławek na lata 2007-2010, Zespół Pracowni Dokumentacji i Popularyzacji Zabytków Wojewódzkiego Ośrodka Kultury w Bydgoszczy, 2007r.;
- Rejestracja i inwentaryzacja naturalnych zagrożeń geologicznych ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych, AGH Kraków.

II. UWARUNKOWANIA ROZWOJU





1. PRZYRODNICZE UWARUNKOWANIA ROZWOJU

1.1. Przyrodnicze walory środowiska miasta

1.1.1. Geomorfologia i rzeźba terenu

Według fizyczno-geograficznego podziału Polski teren miasta Włocławek leży w obrębie mezoregionu Kotlina Włocławska (Kotlina Włocławska to część Kotliny Płockiej obejmującej teren dawnego województwa Włocławskiego) należącej do makroregionu Pradolina Toruńsko- Eberswaldzka.

Pierwotna dolina wypełniona osadami uległa sile erozyjnej Wisły, co doprowadziło do powstania szeregu teras dolinnych. Najpełniejszy obraz układu poziomów terasowych zachował się w północnej części Kotliny Włocławskiej poniżej Włocławka. Miasto Włocławek leży na „wyspach” terasy szóstej i siódmej, na wysokości 50-65 m n.p.m.

Kotlina Włocławska oddzielająca Wysoczyznę Kujawską od Pojezierza Dobrzyńskiego odznacza się rzeźbą związaną przede wszystkim z działalnością wody płynącej. Zapis jej dziejów widać w obecnym kształcie kotliny, w liczbie i budowie teras dolinowych oraz w charakterze obrzeżających ją stoków, które stanowią obszar stosunkowo żywo przebiegających współczesnych procesów rzeźbotwórczych. Duże nachylenie stoków a także stała na niektórych odcinkach tendencja do ich podcinania sprzyjają przede wszystkim ruchom mas ziemi, występującym w postaci osuwisk.

W rzeźbie Kotliny Włocławskiej obok form związanych z działalnością wód glacyofluwialnych i rzecznych uczestniczą również formy pochodzenia eolicznego.

1.1.2. Budowa geologiczna

Obszar miasta zlokalizowany jest na obszarze młodoglacjalnym, w obrębie pradoliny powstałej w okresie stadiału głównego (zlodowacenia Wisły). Do utworów związanych ze środowiskiem glacialnym zaliczyć należy jeszcze mułki i ily mające często charakter ilów warwowych, spotykane często w profilach czwartorzędu zarówno w obrębie doliny Wisły jak i na wysoczyznach. Najczęściej, pod górnym poziomem gliny zwałowej, są to osady świadczące o okresowym osłabieniu odpływu wód lub nawet o ich stagnacji wywołanej prawdopodobnie transgresją ostatniego lądolodu.

Schyłek plejstocenu tj. okres związany z wycofaniem się ostatniego lądolodu - w chłodniejszych i suchszych fazach tego okresu na powierzchniach porośniętych z rzadka roślinnością tundrową zaznaczyła się wzmożona działalność procesów eolicznych. Szczególnie na terenach piaszczystych, a więc na terenach doliny Wisły. W wyniku tych procesów, czynnych z krótkimi przerwami od schyłku plejstocenu do dziś powstały rozległe pokrywy wydymowe, charakterystyczne przede wszystkim dla szerokiej strefy ciągnącej się po lewej stronie doliny Wisły na południe i południowy wschód od miasta.

W holocenie, w którym zapanował klimat coraz bardziej zbliżony do współczesnego, rozpoczęły się procesy modelowania powierzchni plejstoceniowej i gromadzenie nowych, najmłodszych serii osadów. Obok najmłodszych pokryw piasków wydymowych są to piaski i mady pochodzenia rzeczno-wyścielające dna dolin oraz mułki jeziorne i torfy gromadzące się w rynnach lodowcowych.

1.1.3. Klimat

Wg R. Gumińskiego Kotlina Włocławska wchodzi w skład dzielnicy klimatycznej środkowej, nad którą ścierają się głównie napływające oceaniczne masy powietrza z masami powietrza kontynentalnego. Powoduje to zmienność i różnorodność występowania typów pogody, szczególnie w okresie zimowym i na początku wiosny.

Średnie temperatury powietrza nie wykazują większych odchyśleń od średniej temperatury Kujaw. Uśredniony klimat miasta charakteryzuje się dużą liczbą dni pochmurnych i niską sumą opadów atmosferycznych.

Na obszarze miasta przeważają wiatry słabe, wiejące najczęściej z sektora zachodniego, najrzadziej z północnego, co związane jest z sąsiedztwem wysokiej skarpy – Wzniesienia Szpetalskiego. Dominują wiatry słabe wiejące z prędkością 1-2 m/s - ok. 24% i 2-3 m/s - ok. 25% ze skłonnością do ciszy, które występują średnio 30 dni w roku.

Teren miasta nie stanowi obszaru o jednorodnym zagospodarowaniu, lecz jest sumą terenów o różnym stopniu zainwestowania (różnej zawartości zabudowy, różnych wskaźnikach zieleni, różnym uprzemysłowieniu) i różnych formach hipsometryczno-morfologicznych (doliny rzek, teras zalewowych, teras wyższych, stok wysoczyzny itp.).

Stan i sposób zainwestowania obszaru miasta w istotny sposób zmienia jego warunki klimatyczne.



1.2. Przyrodnicze zasoby środowiska miasta

1.2.1. Przyrodniczy krajobraz miasta

Miasto Włocławek położone jest w Kotlinie Włocławskiej, nad królową rzek Polski - Wisłą oraz jej lewobrzeżnym dopływem - rzeką Zgłowiączką. Samo miasto i okolice stanowią niezwykle atrakcyjny pod względem przyrodniczo-krajobrazowym teren z rozległymi obszarami lasów z bogatą szatą roślinną, różnorodnością świata zwierzęcego, zróżnicowanym ukształtowaniem powierzchni, jeziorami, Zalewem Włocławskim, urokliwą skarpą wiślaną oraz unikalną w warunkach miejskich doliną rzeki Zgłowiączki. Dolina ta wraz z pasem przyległych terenów stanowi dużą wartość przyrodniczą, nadającą im funkcję korytarza ekologicznego łączącego tereny lasów okalających miasto z rzeką Wisłą.

1.2.2. Prawna ochrona przyrody

Rezerwat przyrody

Rezerwat przyrody „Kulin” - najstarszy z utworzonych rezerwatów o powierzchni 51,16 ha położony jest w granicach administracyjnych miasta Włocławek na fragmencie zboczy doliny Wisły, pomiędzy mostem stalowym a Stopniem Wodnym. Dzięki niedostępności stromych zboczy i wąwozów oraz wyłączeniu rezerwatu z ruchu turystycznego wszystkie osobliwości florystyczne zachowały się do dziś.

Obszary NATURA 2000

Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000 jest to sieć obszarów chronionych na terenie państw członkowskich Unii Europejskiej, celem której jest ochrona cennych pod względem przyrodniczym, zagrożonych rodzajów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków ważnych dla Państw Wspólnoty. Na obszarach Natura 2000 ograniczeniu nie podlega działalność związana z utrzymaniem urządzeń i obiektów służących bezpieczeństwu przeciwpowodziowemu oraz działalność gospodarcza, rolna, leśna, łowiecka i rybacka, a także amatorski połów ryb, jeżeli nie zagrażają one zachowaniu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin lub zwierząt ani nie wpływają ujemnie w sposób istotny na gatunki roślin i zwierząt, dla ochrony których został wyznaczony dany obszar.

W granicach administracyjnych miasta Włocławek, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 roku w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 229, poz. 2313), znajduje się jeden obszar uznany za obszar specjalnej ochrony o kodzie PLB04003 Dolina Dolnej Wisły o powierzchni 880,9 ha obejmujący w granicach miasta odcinek doliny Wisły do mostu, na terenie którego ochronie podlega populacja dziko występujących ptaków oraz utrzymanie ich siedlisk w nie pogorszonym stanie.

Użytki ekologiczne

Rozporządzeniem nr 1/04 z dnia 19 stycznia 2004 r. Wojewoda Kujawsko-Pomorski uznał za użytki ekologiczne w granicach administracyjnych miasta Włocławek obszary o łącznej powierzchni 7,28 ha położone w obszarach lasu.

Tabela 1 Wykaz obszarów uznanych za użytki ekologiczne

Lp	Gmina	Miejscowość /Leśnictwo/	Obręb leśny	Oddział, pododdział leśny	Obręb ewidencyjny	Nr ewidencyjny oddziału leśnego	Pow (ha)	Opis obiektu
1	m. Włocławek	Dębice	Włocławek	243 k	m. Włocławek	243LP	1,0	bagno
2	m. Włocławek	Rybica	Jedwabna	27 o	m. Włocławek	27/2/LP	1,26	bagno
3	m. Włocławek	Rybica	Jedwabna	28 i	m. Włocławek	28/2LP	1,91	bagno
4	m. Włocławek	Rybica	Jedwabna	28 j	m. Włocławek	28/2/LP	2,19	jezioro
5	m. Włocławek	Rybica	Jedwabna	27 l	m. Włocławek	27/2/LP	0,92	bagno
RAZEM							7,28	

Źródło: Rozporządzenie Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Nr 1/04 z dnia 19 stycznia 2004 r.

Pomniki przyrody

W granicach administracyjnych miasta zidentyfikowano dwa obiekty uznane na mocy prawa za pomniki przyrody.

Uchwałą nr 90/XLV/2002 Rady Miasta Włocławek z dnia 30 września 2002 r. w sprawie uznania drzewa za pomnik przyrody (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. nr 119, poz. 2430) został uznany za pomnik przyrody dąb szypułkowy o obwodzie pierścienicy 270 cm, rosnący na terenie Pracowniczego Ogrodu Działkowego im. „Wiosenka” we Włocławku, w obrębie leśnym Rybnica na działce nr 28.

Decyzją nr 283/74 z dnia 26.05.1974 r. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy za pomnik przyrody nieożywionej został uznany gład narzutowy o obwodzie 530 cm, wystający 90 cm ponad powierzchnię ziemi, znajdujący się w Uroczysku Rezerwat, w Leśnictwie Szpetal.

Tabela 2 Wykaz obszarów objętych ochroną prawną wynikającą z wydanych aktów prawnych

Ogólna pow. miasta	Pow. obszarów chronionych	% udział w ogólnej pow. miasta	Pow. poszczególnych obszarów chronionych			Pomniki przyrody
			Rezerwat przyrody	Natura 2000 (obszar OSO)	Użytki ekol. (leśne)	
8748 ha	939,34 ha	10,74	51,16 ha	880,9 ha	7,28 ha	szt 2

Źródło: Akty prawne: Rozporządzenia Ministra Środowiska o utworzeniu

W bezpośrednim sąsiedztwie granic administracyjnych miasta położone są następujące obszary podlegające ochronie prawnej:

Gostynińsko-Włocławski Park Krajobrazowy

Jest to obszar o powierzchni całkowitej 38 950 ha i powierzchni w granicach województwa kujawsko-pomorskiego 22 200 ha, położony w Dolinie Wisły na terenach gmin: Baruchowo, Kowal, Włocławek i w sąsiedztwie największego sztucznego zbiornika wodnego – Zbiornika Włocławskiego. Stanowi on ważny element naturalnego korytarza ekologicznego łączącego Kampinoski Park Narodowy z Puszcza Bydgoską i Borami Tucholskimi.

Rezerwat przyrody „Dębice”

Rezerwat leśny „Dębice” o powierzchni 41,92 ha położony jest na pograniczu południowej części miasta Włocławek i gminy Włocławek.

Strefa Cisy

Obejmuje niewielki obszar terenów bagiennych wraz z jeziorem Jedwabna, położony w sąsiedztwie jeziora Wikaryjskiego. Stanowi ostoję dla ptactwa i drobnej zwierzyny leśnej.

Obszar Uzdrawiskowy

W odległości ok. 5 km od miasta Włocławek w otoczeniu zwartego kompleksu leśnego lasu sosnowego położone jest uzdrowisko „Wieniec” zakwalifikowane do rangi regionalnej. Jego głównym walorem jest oferta bazy sanatoryjnej wraz z zakładami przyrodolecznictwa i szpitalami uzdrowiskowymi, wraz z zasobami wód mineralnych i torfu leczniczego – borowiny oraz zdrowotnego klimatu leśnego. W celu ochrony zasobów wód leczniczych i zasobów torfu utworzono obszary górnicze, których południowo-wschodnie granice fragmentarycznie położone są w granicach administracyjnych miasta.

Dla ochrony zasobów torfu leczniczego (borowiny) Decyzją Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2.08.1989 r. utworzono obszar górniczy dla złoża borowiny. Minister Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w dniu 20.05.1999 r. wydał koncesję na wydobycie torfu leczniczego.

Dla ochrony zasobów wód leczniczych Decyzją Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 04.07.1968 r. utworzono obszar górniczy i teren górniczy dla wód leczniczych.

1.2.3. Zieleń

Tendencje dopływu ludności wiejskiej do miast wymusiły przyśpieszenie prowadzonych na terenie miasta procesów urbanistycznych, co w konsekwencji prowadziło do sukcesywnego pogarszania się parametrów przyrodniczych jakości środowiska. Ma to swoje odbicie w systematycznie malejącym udziale powierzchni miejskich terenów biologicznie czynnych na rzecz terenów zabudowanych.

Obecny układ terenów zieleni miejskiej nie tworzy rzeczywistych powiązań zwartych terenów zieleni z lokalnymi wyspami i pasmami zieleni. Widoczny jest brak łączników zieleni oraz właściwych



proporcji terenów biologicznie czynnych w stosunku do powierzchni terenów zabudowanych i liczby mieszkańców.

System terenów biologicznie czynnych miasta Włocławek oparty jest o dolinę Wisły, otaczający miasto kompleks lasów, dolinę Zgłowiączki, system terenów zieleni.

Miejskie tereny zieleni otwartej tworzą:

- 1) Lasy komunalne – położone w części wschodniej miasta, w Michelinie, nad rzeką Zgłowiączką, na terenie Zawiśla;
- 2) Parki
W granicach miasta funkcję parku pełnią dwa obszary:
 - Położony w dolinie rzeki Zgłowiączki obszar o powierzchni 21 ha Park im. Henryka Sienkiewicza. Ze względu na swe dolinne położenie oraz przebieg rzeki Zgłowiączki stanowi przyrodniczy i krajobrazowy korytarz ekologiczny. Przedłużenie w/w parku stanowi teren „Słodowo” o powierzchni ok. 2,8 ha,
 - Położony na pograniczu Jednostek Strukturalnych Wschód i Śródmieście teren o powierzchni 4,5 ha zwany Parkiem im. Władysława Łokietka, który pełni rolę parku miejskiego.
- 3) Skwery i tereny zieleni
Obejmują tereny położone głównie w Śródmieściu, które stanowią urządzone enklawy zieleni towarzyszące istniejącym terenom zurbanizowanym. W skład ich wchodzi:
 - Reprezentacyjny teren zieleni urządzonej o funkcji estetycznej i wypoczynkowej położony w centralnym punkcie miasta na Placu Wolności,
 - Reprezentacyjny teren zieleni urządzonej położony w północnej części miasta, w sąsiedztwie rzeki Wisły, na Starym Rynku o funkcji estetycznej, wypoczynkowej i towarzyszącej zabytkowemu Kościołowi Farnemu pod wezwaniem Św. Jana,
 - Reprezentacyjny teren zieleni urządzonej położony w północnej części miasta, w sąsiedztwie Parku im. H. Sienkiewicza przy Placu Kopernika o funkcji estetycznej, wypoczynkowej i towarzyszącej zabytkowemu Kościołowi Katedralnemu p.w. Wniebowzięcia N.M.P.,
 - Reprezentacyjny teren zieleni urządzonej o funkcji estetycznej i wypoczynkowej położony w centralnym punkcie miasta przy Zielonym Rynku, w sąsiedztwie siedziby władz miasta,
 - Reprezentacyjny teren zieleni urządzonej o funkcji estetycznej i wypoczynkowej położony w centralnym punkcie miasta przy teatrze,
 - Reprezentacyjny teren zieleni urządzonej o funkcji estetycznej, wypoczynkowej i krajobrazowej położony wzdłuż lewego brzegu rzeki Wisły – na bulwarach,
 - Tereny zieleni urządzonej o funkcji wypoczynkowej położone przy ul. Jagiellońskiej, Placu Staszica,
 - Tereny zieleni osiedlowej urządzonej o funkcji wypoczynkowej,
 - Tereny zieleni towarzyszącej zabudowie jednorodzinnej o indywidualnej funkcji estetycznej i wypoczynkowej;
- 4) Tereny ogrodów działkowych o funkcji użytkowej i rekreacyjnej;
- 5) Tereny zieleni izolacyjnej, towarzyszącej zabudowie przemysłowej, komunikacji;
- 6) Cmentarz Komunalny.

1.2.4. Wody powierzchniowe

Sieć hydrograficzna na obszarze miasta Włocławek jest dość dobrze rozwinięta. Głównym jej elementem jest rzeka Wisła wraz z jej dopływami: prawobrzeżnymi - Chełmiczanką i Zofijką, lewobrzeżnymi – Zgłowiączką, Kanałem „A” (Zuzanką), Strugą Rybnicką, Strugą Kujawską. Uzupelnienie cieków stanowi system rowów melioracyjnych odwadniających zachodnią część miasta (w rejonie wsi Korabniki – Krzywa Góra) oraz wschodnią, depresyjną (w rejonie wsi Rybnica – Modzerowo).

Rzeka Wisła

Największym ciekim wodnym jest rzeka Wisła, której odcinek o długości ok. 18 km biegnie na obszarze miasta z kierunku wschodniego na północny zachód. Dzieli ona miasto na część prawobrzeżną, zawiślaną (północną) i lewobrzeżną (południową).

Odcinek rzeki Wisły w granicach miasta dzieli się na dwie części, z których część wschodnią stanowi Zbiornik Włocławski (odcinek ok. 3 km) część północno-zachodnią stanowi odcinek od stopnia wodnego do granic administracyjnych miasta.

Rzeka Zgłowiączka

Jest największym w granicach miasta lewobrzeżnym dopływem rzeki Wisły. Jej całkowita długość wraz z kanałem Głuszyńskim wynosi 79 km. Odcinek ujściowy rzeki przebiegający w strefie mia-



sta o długości ok. 6,5 km od ulicy Wysokiej jest uregulowany. W pobliżu ujścia do rzeki Wisły, przepływając przez teren Parku im. H. Sienkiewicza dzieli go na dwie części.

Rzeka Zuzanka

Zuzanka bierze swój początek z terenów położonych w gminie Włocławek. Od czasu wybudowania Stopnia Wodnego we Włocławku wody rzeki Zuzanki wpływają do Wisły poprzez kanał odwadniający, biegnący równolegle do zapory bocznej zbiornika. Uchodzą do niej ok. 1 km poniżej zapory czołowej. Całkowita długość rzeki wynosi 18 km, w tym w granicach administracyjnych miasta płynie na długości ok. 5,5 km.

Struga Rybnicka

Bierze swój początek z terenów położonych w gminie Włocławek. Od czasu wybudowania Stopnia Wodnego we Włocławku wody rzeki wpływają również do Wisły poprzez kanał odwadniający, biegnący równolegle do zapory bocznej zbiornika. Całkowita długość rzeki wynosi 12,4 km, w tym w granicach administracyjnych miasta płynie na długości ok. 2,2 km.

Struga Kujawska

Jest lewobrzeżnym dopływem Wisły o całkowitej długości 18,0 km i długości w granicach miasta ok. 7 km. Bierze swój początek na terenie gminy Bądkowo. W granicach miasta, przepływając częściowo przez teren Zakładów Azotowych „Anwil”, jako kanał zamknięty uchodzi do rzeki Wisły.

Rzeka Zofijka

Jest prawobrzeżnym dopływem Wisły o całkowitej długości 6 km i długości w granicach miasta ok. 1 km. Bierze swój początek na terenie gminy Fabianki. Jest to niewielki ciek płynący częściowo w głębokim leśnym wąwozie.

Kanał „A”

Jest to sztucznie wykonany rów odwadniający, o całkowitej długości 17,8 km i długości w granicach miasta ok. 5,5 km. Biegnie równolegle do zapory bocznej, a uchodzi do rzeki Wisły ok. 1 km poniżej zapory. Przejmuje wody rzeki Zuzanki i Strugi Rybnickiej, jak również przechwytuje wody powierzchniowe i gruntowe spływające z pradoliny, a także wody infiltrujące ze zbiornika.

Rzeka Lubieńka

Rzeka Lubieńka przepływa wzdłuż południowej granicy miasta (w rejonie osiedla mieszkaniowego Michelin) na odcinku ok. 1,2 km. Bierze swój początek z terenów położonych w gminie Lubień Kujawski i dalej biegnie przez teren gminy Chocień, Włocławek i ok. 1,5 km od granicy miasta uchodzi do rzeki Zgłowiączki.

Rzeka Chelmiczanka

Jest prawobrzeżnym dopływem Wisły o całkowitej długości 28,5 km i długości w granicach miasta ok. 1 km. Bierze swój początek z terenów gminy Wielgie i uchodzi poprzez Zalew Wiślany w Zarzeczewie do rzeki Wisły (Zbiornika Włocławskiego) ok. 2 km powyżej Stopnia Wodnego „Włocławek”.

Tabela 3 Wykaz cieków płynących w granicach miasta

Lp.	Nazwa cieku	Długość całkowita Rzeki (km)	Długość rzeki w granicach miasta (km)	Ujście
1	Wisła		ok. 20	morze Bałtyckie
2	Zgłowiączka	79,0	ok. 6,5	rzeka Wisła
3	Kanał „A”	17,8	ok. 5,5	rzeka Wisła
4	Struga Kujawska	18,0	ok. 7,0	rzeka Wisła
5	Struga Rybnicka	12,4	ok. 2,2	rzeka Wisła
6	Zofijka	6,0	ok. 1,0	rzeka Wisła
7	Lubieńka	42,5	ok. 1,2	rzeka Zgłowiączka
8	Chelmiczanka	28,5	ok. 1,0	rzeka Wisła
RAZEM			ok. 44,4	

Źródło: Atlas hydrograficzny województwa włocławskiego

Uzupełnieniem sieci hydrograficznej w granicach miasta są jeziora: Czarne, Rybnica, Grzywno, zbiornik Krzywe Błota, niewielkie, bez nazwy zbiorniki wodne, system rowów oraz największe w kraju sztuczne jezioro - Zbiornik Włocławski. Ponadto pośrednio z miastem związane są również



WŁOCŁAWEK

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

jeziora: Łuba, Dziemionek i Wikaryjskie, położone w bezpośrednim sąsiedztwie granic administracyjnych miasta.

Tabela 4 Wykaz jezior położonych w granicach miasta

Lp.	Nazwa jeziora	Nazwa zlewni	Powierzchnia (ha)	Głębokość średnia (m)	Głębokość maksymalna (m)
1	Rybnica	rzeka Zuzanka	7,6	2,3	4,6
2	Czarne	bezodpływowa	4,8	2,8	4,9
3	Krzywe Błota	bezodpływowa	1,7		
4	Grzywno	bezodpływowa	4,3	-	-
	Razem		18,4		

Źródło: Atlas hydrograficzny województwa wrocławskiego

Jeziro Czarne

Jest to mały zbiornik o powierzchni 4,9 ha położony na obrzeżach miasta i otoczony zwartym kompleksem boru sosnowego. Mała powierzchnia jeziora powoduje, że zbiornik jest bardzo podatny na czynniki antropogeniczne.

Jeziro Rybnica

Jest to średni zbiornik o powierzchni 7,6 ha i głębokości średniej 4,6 m. Położony jest na obrzeżach Gostynińsko-Wrocławskiego Parku Krajobrazowego, otoczony zwartym kompleksem boru sosnowego. Jest to jezioro o bardzo słabej dostępności brzegowej.

Jeziro Dziemionek

Jest to mały zbiornik o powierzchni 2,4 ha. Położony jest na obrzeżach Gostynińsko-Wrocławskiego Parku Krajobrazowego, otoczony zwartym kompleksem boru sosnowego. Jest to jezioro o bardzo słabej dostępności brzegowej, ulegające silnym procesom eutroficznym (zarastaniu).

Jeziro Grzywno

Jest to mały zbiornik o powierzchni 4,3 ha, słabej dostępności brzegowej, ulegające silnym procesom eutroficznym (zarastaniu). Zachodzą w nim wyraźne procesy wypłykania na skutek odkładania się osadów dennych i powolna zamiana w torfowisko.

Zbiornik Krzywe Błota

Jest to bardzo mały zbiornik o powierzchni 1,7 ha, otoczony zwartym kompleksem boru sosnowego. Jest ono niedostępne ze względu na położenie w sąsiedztwie komunalnego ujęcia wody „Krzywe Błota”.

Zbiornik Wrocławski

Został utworzony w wyniku budowy zapory w latach 1963-1970. Jest to największy pod względem powierzchni, a drugi co do objętości zbiornik zaporowy w Polsce. Położony jest na terenie gminy Wrocławek i częściowo miasta Wrocławek. Jest to zbiornik o długości 57 km, szerokości od 500 do 2500 m (średniej 1210 m) i długości linii brzegowej 130 km. Obejmuje koryto rzeki Wisły z kępami i niskimi terasami. Lewy brzeg w dolnej części Zbiornika ukształtowany został przez zapory boczne i wały przeciwpowodziowe. Prawy brzeg to wyniesiona na około 30-40 m wysoczyzna morenowa.

1.2.5. Wody podziemne

W rejonie miasta główny poziom użytkowy stanowi piętro wodonośne związane z utworami doliny Wisły. Budują je piaski fluwioglacjalne i piaski współczesnej doliny Wisły o miąższości 5-20 m i poniżej.

Dolina Wisły wyścielona utworami piaszczystymi o dobrej przepuszczalności stanowi naturalny zbiornik wód gruntowych, które posiadają swobodne zwierciadło o nachyleniu w kierunku koryta Wisły. Ogólny kierunek spadku zwierciadła wody modyfikowany jest przez doliny rzeczne i obniżenia terenowe. Największe głębokości do wody gruntowej występują w pobliżu krawędzi terasy o wysokości 55-60 m n.p.m. Na północny zachód zbocze terasy stopniowo opada w kierunku niższej położonej terasy zalewowej Wisły – 47-48 m n.p.m. i w rejonie wsi Krzywa Góra wody gruntowe w postaci wysięków wypływają na powierzchnię a ich reżim jest ściśle związany ze stanami wody w rzece Wiśle.

W centralnej, zwydmionej części doliny Wisły głębokości do wody wynoszą się średnio 3 – 6 m. Płycej wody gruntowe zalegają w pobliżu zagłębień terenowych.

We wschodniej części miasta, na zmianę głębokości zalegania oraz zmianę reżimu wód gruntowych wpłynął wybudowany Zbiornik Wrocławski, szczególnie w strefie do niego przyległej. Przed

wybudowaniem stopnia wodnego zwierciadło wód gruntowych wykazywało duże nachylenie w stronę koryta rzeki Wisły. Obecnie spadki uległy złagodzeniu, chociaż rzeka Wisła w dalszym ciągu spełnia %w stosunku do nich rolę drenującą. Na obszarach zabezpieczonych wałami kierunek odpływu wód gruntowych uległ zmianie.

Wody wgłębne utworów czwartorzędowych generalnie związane są z piaszczysto-żwirowymi osadami akumulacji lodowcowej, wodnolodowcowej i rzecznej. Struktury wodonośne charakteryzują się ciągłością i zalegają na głębokości od 25 – 150 m p.p.t., przy czym mniejsza głębokość związana jest z obszarami dolin rzecznych.

W dolinie Wisły generalnie występuje jedna warstwa wodonośna związana z piaskami zlodowacenia północnopolskiego. Lokalnie jest ona rozdzielona osadami słabo przepuszczalnymi (mułkami, łąkami, sporadycznie glinami).

W dolinie Wisły występuje potężny zbiornik wód podziemnych zasilany wodami opadowymi, wodami infiltrującymi z cieków oraz wodami podziemnymi spływającymi z wysoczyzny Pojezierza Kujawskiego. Uprzywilejowanymi drogami spływu wód są rynny erozyjne (doliny kopalne) przebiegające przez ujęcia „Krzywe Błota” i „Zazamcze”, projektowane ujęcie Józefowo oraz dolinę rzeki Zgłowiączki.

Wg „Mapy obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (A. Kleczkowski, 1990) jest to zbiornik oznaczony nr 220 pod nazwą Pradolina rz. środkowa Wisła. Zbiornik ten z uwagi na brak ciągłej warstwy izolującej charakteryzuje się bardzo niską odpornością na zanieczyszczenia antropogeniczne. Dotyczy to szczególnie terenu zwartej zabudowy mieszkaniowej oraz zakładów przemysłowych o dużej uciążliwości dla środowiska gruntowo-wodnego, położonych na obszarze najwyższej ochrony (ONO) utworzonym dla ochrony w/w Zbiornika.

1.2.6. Ujęcia wody

Miasto Włocławek zaopatrywane jest w wodę z trzech komunalnych ujęć wód. Dwa z nich - ujęcie „Krzywe Błota” i ujęcie „Zazamcze” ujmują wody z czwartorzędowego piętra wodonośnego, natomiast ujęcie „Zawiśle” ujmuje wody z kredowego piętra wodonośnego.

Dwa pierwsze ujęcia zlokalizowane są na obszarze podlegającym reżimowi najwyższej ochrony wyznaczonej dla zbiornika nr 220 Pradolina rzeki środkowa Wisła. Zbiornik ten jest szczególnie wrażliwy na zanieczyszczenia antropogeniczne, gdyż nie występuje ciągła warstwa izolująca, a poziom wód gruntowych związany jest z piaszczystymi osadami pradoliny Wisły. Korzystnym czynnikiem jest to, że znaczną część obszaru zbiornika zasobowego powierzchniowo pokrywa zwarty kompleks leśny, stanowiący naturalną, choć niewystarczającą jego osłonę przed przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni do warstwy wodonośnej. Natomiast niekorzystnym czynnikiem jest położenie miasta na jego obszarze.

Dla ochrony zasobów wód podziemnych na terenie miasta zostały utworzone strefy ochronne komunalnych ujęć wód podziemnych.

Ujęcie „Krzywe Błota”

Decyzją nr OŚII-6210-14/92/93 Wojewody Włocławskiego z dnia 22.03.1993 r. utworzono strefę ochronną, na którą składa się:

- Teren ochrony bezpośredniej – obejmujący grunty, na których zlokalizowane jest ujęcie oraz otaczający je pas terenu o szerokości 8-10 m,
- Teren ochrony pośredniej, który dzieli się na teren ochrony pośredniej wewnętrznej – przylegający do terenu ochrony bezpośredniej o powierzchni 0,94 km² składający się z dwóch części; zachodniej o powierzchni 0,69 km² chroniący teren I i II ujęcia oraz wschodniej o powierzchni 0,25 km² chroniącej teren III.

Decyzją nr OS/OW.6811-4/11/00 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 21 listopada 2000 r. wprowadzono zmianę granicy terenu ochrony pośredniej wewnętrznej.

- Teren ochrony pośredniej zewnętrznej, obejmujący obszar o powierzchni 15,2 km², którego granicę wyznaczają ulice: Noakowskiego, Wiejska, Okrzei, Polskiej Organizacji Wojskowej, M. Reja, J. Bojańczyka, Szczęśliwa, Chmielna, Reymonta, Żytnia, Zielna, następnie w obrębie lasów państwowych granica dochodzi do miejscowości Jedwabna i na zachód od północnej granicy osiedla Mielęcín, skąd biegnie na północ do ul. Noakowskiego.

Na terenie ochrony pośredniej zewnętrznej zabronione są roboty i czynności powodujące zmniejszenia przydatności ujmowanej wody lub wydajności ujęcia, chyba, że opracowana ocena oddziaływania na środowisko wykaże brak negatywnego wpływu w/w robót i czynności na zmniejszenie wydajności ujęcia lub zmniejszenie przydatności ujmowanej wody.



Ujęcie „Zazamcze”

Decyzją nr OŚII-6210-16/93/94 Wojewody Włocławskiego z dnia 2 sierpnia 1994 r. utworzono strefę ochronną ujęcia, na którą składa się teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej zewnętrznej. Ze względu na śródlądowe położenie ujęcia nie wyznaczono terenu ochrony pośredniej wewnętrznej.

Ujęcie znajduje się na terenie obszaru górniczego wód leczniczych i borowiny.

Na terenie ochrony pośredniej zewnętrznej zabronione są roboty i czynności powodujące zmniejszenia przydatności ujmowanej wody lub wydajności ujęcia chyba, że opracowana ocena oddziaływania na środowisko wykaże brak negatywnego wpływu w/w robót i czynności na zmniejszenie wydajności ujęcia lub zmniejszenie przydatności ujmowanej wody.

Ujęcie „Zawisłe”

Wody z ujęcia komunalnego „Zawisłe” eksploatowane są z piętra kredowego, którego strop znajduje się w przedziale 80 do 120 m poniżej poziomu terenu. Ujęcie ma dobrą izolację, w związku z tym nie zachodzi potrzeba wyznaczenia strefy ochronnej.

Ponadto w sąsiedztwie miasta położone są dwa projektowane ujęcia wód: Józefowo (położone na wschód od granic miasta, na terenie gminy Włocławek) i Michelin (położone na południowy-zachód od granic miasta, na terenie gminy Włocławek), dla których opracowano strefy ochrony pośredniej zewnętrznej, które traktuje się jako projekty stref ochronnych.

1.3. Stan i zagrożenia środowiska

Degradacja gleb

Degradacja gleb spowodowana przez wiele różnie oddziałujących szkodliwych czynników, prowadzących do obniżenia aktywności biologicznej środowiska przyjmuje różne formy, wśród których głównie występuje degradacja chemiczna gleb i degradacja fizyczna gleb.

Degradacja chemiczna

Na obszarze miasta degradacja chemiczna powodowana jest głównie poprzez emisje do powietrza atmosferycznego zanieczyszczeń gazowych i pyłowych pochodzenia energetycznego i przemysłowego, które docierają do gleby w postaci suchego opadu i kwaśnych deszczy. Obecnie znaczący udział w chemicznej degradacji gleb mają zanieczyszczenia pochodzące od komunikacji, których szkodliwość porównywalna jest z oddziaływaniem zanieczyszczeń pochodzenia energetycznego i przemysłowego. Zanieczyszczenia te oddziałują na środowisko w najbliższym otoczeniu drogi, w pasie do 100-150 m od drogi komunikacji z różnym nasileniem.

Najwięcej zanieczyszczeń kumuluje się w glebie w odległości 20-30 m od skraju drogi. W odległości do 70 m od skraju drogi zawartość zanieczyszczeń maleje, natomiast w odległości powyżej 70 m wyraźnie maleje aż do ich zaniku.

Degradacja fizyczna

Procesy przeobrażania i niszczenia powierzchni ziemi w naturalnym środowisku zachodzące wyłącznie przez siły natury (woda, śnieg, lód, siła grawitacji, wiatr, nosi znamiona degradacji fizycznej naturalnej (geologicznej), natomiast ten sam proces, ale inicjowany przez działalność człowieka to degradacja fizyczna przyspieszona.

a) degradacja fizyczna naturalna

W obszarze administracyjnym miasta tereny stanowiące stoki Kotliny Włocławskiej tworzą obszar stosunkowo żywo współcześnie przebiegających procesów rzeźbotwórczych, na których postępuje degradacja fizyczna naturalna – jako zespół różnych form erozji wodnej. Duże nachylenie stoków w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki Wisły, a także stała na niektórych odcinkach tendencja do ich podcinania sprzyjają przede wszystkim ruchom masowym ziemi, prowadzącym do destrukcyjnego przeobrażania się stoków w osuwiska. Zjawisko to nasiliło się po wybudowaniu stopnia piętrzącego Włocławek, w wyniku czego nastąpiło znaczne ożywienie ruchów masowych (obrywy i osuwiska). W celu zapewnienia ochrony stateczności skarpy wiślanej opracowana dokumentacja geologiczna wyznacza dwa jej obszary ochronne – obszar strefy zasięgu osuwisk o zmiennej szerokości (od 30 m -100 m) jako teren o bezwzględny zakazie lokalizacji wszelkiego nowego budownictwa jak również granicę strefy ochronnej skarpy wiślanej również o zmiennej szerokości 20 m – 50 m jako teren z ograniczoną przydatnością dla budownictwa.

b) degradacja fizyczna przyspieszona

W granicach administracyjnych miasta dotyczy ona gruntów ornych wadliwie użytkowanych rolniczo, położonych w północnej jego części, w sąsiedztwie skarpy Wiślanej. Wadliwość ta polega na

wykonywaniu zabiegów agrotechnicznych do samej granicy skarpy. Powoduje to osłabienie jej stateczności i wpływa na przyspieszenie procesów sflukiwania powierzchniowego i żłobienie.

Obniżenie poziomu wód gruntowych poza zasięg głównej masy korzeniowego pogarsza warunki życia roślin. Najbardziej odczuwalne dla środowiska jest odwodnienie gruntu w następstwie eksploatacji podziemnych ujęć wód o dużych wydajnościach. W granicach miasta szczególnie dotyczy to ujęcia „Zazamcze” oddziałującego na obszar zasobowy torfu leczniczego. Odwodnienie torfowisk powoduje daleko idące przesuszenie środowiska, pociągające za sobą nie tylko degradację składu gatunkowego szaty roślinnej, ale także fizycznych i chemicznych właściwości substancji glebowej – masy torfowej, a w przypadku torfu leczniczego również zatracenia właściwości leczniczych.

Lasy uszkodzone oddziaływaniem przemysłu

Stan zdrowotności lasów na terenie miasta bezpośrednio uzależniony jest od skali i intensywności oddziaływania czynników zagrażających naturalnej trwałości ekosystemów leśnych. Czynniki te dzielą się na:

- abiotyczne – powodowane przez suszę hydrologiczną, okiść, huragany, mrozy itp.,
- biotyczne – powodowane przez szkodniki, grzyby pasożytnicze, zwierzynę leśną,
- antropogeniczne – powodowane przez emisje przemysłowe, zakłócanie stosunków wodnych, szkody wynikające z eksploatacji surowców, nadmierna penetracja lasów, pożary.

Część lasów Nadleśnictwa Włocławek położonych w granicach administracyjnych miasta uszkodzona jest przez oddziaływanie przemysłu. Łączna ich powierzchnia wynosi 306,64 ha. Do największych i najczęściej występujących zagrożeń w lasach należą:

- uszkodzenia drzewostanów przez przemysł (emisje przemysłowe i energetyczne),
- pożary,
- zanieczyszczanie odpadami,
- nadmierne użytkowanie rekreacyjno-turystyczne,
- nielegalny pobór żwiru i piasku,
- zmiana przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne,
- obniżanie się poziomu wód gruntowych (inwestycje, eksploatacja ujęć wód, mała ilość opadów).

Lasy o największym uszkodzeniu zaliczane są do III grupy uszkodzeń. Są to drzewostany położone bezpośrednio przy Zakładach Azotowych „Anwil” S.A. o powierzchni 93,24 ha.

Lasy o mniejszych uszkodzeniach zaliczone są do II grupy uszkodzeń. W granicach miasta łączna ich powierzchnia wynosi 213,40 ha. Są to drzewostany położone na prawobrzeżnej skarpie wiślanej na Osiedlu Zawisłe.

Innym zagrożeniem lasów są pożary.

Cały obszar Nadleśnictwa Włocławek zaliczany jest do I kategorii zagrożenia pożarowego. Najbardziej zagrożone pożarem i największą liczbę pożarów odnotowuje się w lasach położonych w obrębie Jedwabna na terenie leśnictwa Wikaryjskie i Rybnica oraz w obrębie Włocławek na terenie leśnictwa Brześć, Dębice, Poraza, Wieniec i Lipiny. Przyczyna powstawania tak dużej liczby pożarów wiąże się z bezpośrednim sąsiedztwem miasta, dużą penetracją terenów lasów przez mieszkańców miasta, powodowaną niedostatecznym wyposażeniem Jednostek Strukturalnych miasta w tereny zieleni wypoczynku czynnego i biernego.

Zanieczyszczenia pochodzenia komunikacyjnego

Duży problem stanowią zanieczyszczenia pochodzące ze źródeł komunikacyjnych, których szkodliwość jest porównywalna z oddziaływaniem zanieczyszczeń pochodzących ze źródeł przemysłowych i energetycznych. Zasadniczą różnicą pomiędzy oddziaływaniem emisji przemysłowej, energetycznej, a komunikacyjnej jest wysokość źródła emisji i związany z tym sposób rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń. W przypadku emisji przemysłowych i energetycznych ich źródła znajdują się na znacznych wysokościach w stosunku do poziomu przebywania ludzi. Rozprzestrzenianie się ich jest łatwiejsze i oddziaływanie nie jest bezpośrednie. Natomiast w przypadku emisji komunikacyjnej źródła emisji znajdują się na wysokości kilkunastu bądź kilkudziesięciu centymetrów nad ziemią, co stanowi niekorzystne warunki rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń. Wysoka szkodliwość emitowanych zanieczyszczeń polega przede wszystkim na tym, że człowiek znajduje się na poziomie bezpośredniego oddziaływania emitora (rury wydechowej) na swój organizm.

Emisja hałasu

Hałas jest jednym z najpowszechniej występujących problemów życia ludzi w środowisku miejskim. Godzi w podstawowe potrzeby człowieka: potrzebę spokoju, wypoczynku, regeneracji sił, zakłóca wiele ważnych funkcji i procesów psychospołecznych, wkracza w sferę prywatności życia domowego – jest źródłem dolegliwości i uciążliwości.



W środowisku zurbanizowanym klimat akustyczny kształtują grupy hałasów: drogowy, przemysłowy, kolejowy, lotniczy oraz pochodzący od terenów, na których odbywają się imprezy masowe. Wszystkie wymienione grupy hałasów tworzą wynikowy klimat akustyczny środowiska, który w większości przypadków stanowi miernik jego zanieczyszczenia.

Głównym i najbardziej uciążliwym źródłem hałasu, decydującym o stanie klimatu akustycznego na terenie miasta jest komunikacja drogowa.

Stan klimatu akustycznego środowiska na terenie miasta jest bardzo niepokojący i stanowi duże zagrożenie dla środowiska. Dopuszczalne poziomy hałasu prawie na wszystkich ulicach miasta są przekraczane. Do szczególnie uciążliwych ulic należą: Chopina, Okrzei, Toruńska, (droga krajowa nr 1), Płocka, Kilińskiego, Stodólna, Brzeska, Kapitulna, Lipnowska, Wojska Polskiego, Kruszyńska, Warszawska.

Zurbanizowanymi obszarami na terenie miasta, na których występuje w miarę korzystny klimat akustyczny są tereny osiedli mieszkaniowych położonych w bezpiecznych odległościach od tranzytowych dróg komunikacji.

Poważne awarie

Rozwój przemysłu, głównie chemicznego, spowodował pojawienie się nowej kategorii zagrożeń dla człowieka i środowiska – poważne awarie - jako zjawiska mogące powstać nagle z udziałem toksycznych substancji określanych jako niebezpieczne. Środki te są produkowane, magazynowane lub transportowane w celu utrzymania ciągłości procesów produkcyjnych. W przypadku wydośnienia się tych środków na skutek zaistnienia awarii przemysłowej lub podczas transportu może powstać zagrożenie dla ludzi i środowiska niejednokrotnie o charakterze katastrofy ekologicznej.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku lub zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, identyfikuje się na terenie miasta dwa takie zakłady.

- Zakłady Azotowe „Anwil” S.A.
- RUN-Chłodnia” Sp. z o.o.

Duże źródło zagrożeń stanowi transport substancji niebezpiecznych zarówno kolejowy jak i drogowy, gdyż najczęściej trasy przewozu przebiegają przez tereny zurbanizowane.

W granicach administracyjnych miasta, zgodnie z Rozporządzeniem Wojewody Kujawsko-Pomorskiego nr 46 z 1999 r. i Rozporządzeniem Wojewody Włocławskiego nr 14/98 jako zalecane trasy tranzytowe dla pojazdów przewożących materiały niebezpieczne wyznaczono:

- drogę kategorii krajowej nr 1 Gdańsk-Cieszyn,
- drogę kategorii krajowej nr 62 na odcinku Włocławek-Brześć Kujawski,
- drogę kategorii krajowej nr 67 Włocławek-Lipno,
- drogę kategorii wojewódzkiej nr 252 na odcinku Inowrocław- Rózinowo,
- drogę kategorii wojewódzkiej nr 562 Szpetal Górny-Płock.

Zaśmiecanie terenu miasta

Oddziaływaniem negatywnym mieszkańców miasta na teren lasu jest powszechne wywożenie odpadów do lasu, zaśmiecanie terenów położonych bezpośrednio przy miejscach masowego wypoczynku i miejscach postojowych przy drogach komunikacji. Oddziaływanie to dotyczy zarówno mieszkańców miasta jak i najbliższych terenów wiejskich. Las niejednokrotnie traktowany jest jako dzikie wysypisko śmieci. W granicach administracyjnych miasta lasy najbardziej zanieczyszczane są odpadami pochodzenia komunalnego. Oddziaływanie to szczególnie dotyczy lasu komunalnego położonego w sąsiedztwie osiedla mieszkaniowego Kazimierza Wielkiego, Michalin, jak również lasów państwowych Nadleśnictwa Włocławek położonych wzdłuż torów kolejowych, w rejonie Michelina, za ogrodzeniem strefy bezpośredniej ujęcia wody „Krzywe Błota”, w sąsiedztwie osiedla mieszkaniowego Zazamcze, wzdłuż trasy A-1 oraz, co jest bardzo niepokojące, w granicach rezerwatu „Dębice”.

Zjawisko to wskazuje po części na wadliwie działający system egzekwowania zasad gospodarki odpadami na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w granicach miasta, jak i terenów sąsiednich wsi.

Wody podziemne, ujęcia wód

Obszar zbiornika zasobowego wód czwartorzędowych, na terenie którego zlokalizowane są ujęcia wód komunalnych dla miasta, pokrywają zwarte kompleksy leśne. Obszary te w okresach wzmózonej wegetacji roślin zatrzymują duże ilości infiltrującej w głąb wody. Stanowią naturalną, choć nie w pełni wystarczającą jego osłonę przed przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu do warstwy wodonośnej. Uwidacznia się to w przypadku rejonu miasta, gdzie woda podziemna ulega procesom degradacji. Szczególnie dotyczy to jakości wód ujęcia „Krzywe Błota”, którego wody zalicza

się do wód niższej jakości. Duży wpływ na taki stan rzeczy ma oddziaływanie terenów zurbanizowanych, szczególnie tych nie skanalizowanych, na których rozwiązanie gospodarki wodno-ściekowej polega na odprowadzeniu ścieków do zbiorników bezodpływowych.

Duże zagrożenie dla jakości wód czwartorzędowych stwarza rzeka Zgłowiączka i jej oddziaływanie na ujęcie wody „Zazamcze”. Wody rzeki są odbiornikiem ścieków komunalnych pochodzących z terenów mieszkaniowych nieskanalizowanych, położonych w jej dolinie, jak również jest odbiornikiem wód deszczowych z terenów zakładów przemysłowych i obsługi komunikacji.

1.4. Uwarunkowania wynikające ze stanu turystyki

Zrównoważony rozwój miasta Włocławek musi, zgodnie ze „Strategią Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego”, gwarantować jego obecnym i przyszłym mieszkańcom poprawę warunków życia. Jednym z elementów składających się na poprawę warunków życia jest wykształcenie i wdrożenie systemu edukacji ekologicznej społeczeństwa, promocją zasobów i walorów środowiska przyrodniczego dla rozwoju turystyki i rekreacji, możliwości jego wykorzystania oraz swobodny dostęp do korzystania z nich.

Centralne położenie miasta w stosunku do dwóch krain geograficznych – na północ Pojezierza Dobrzyńskiego, na południowy - zachód Wysoczyzny Kujawskiej stawia je w korzystnym położeniu odnośnie dostępności do ich zasobów: urozmaiconej rzeźby terenu, licznych jezior, rzek, kompleksów leśnych. Położenie miasta na obszarze Doliny Wisły – zielonej krainy rozciągającej się wzdłuż rzeki Wisły, z bogatymi obiektami przyrodniczymi w większości objętymi różnymi formami prawnej ochrony przyrody, z dużą ilością jezior, rzeką Wisłą i jej dopływami, borami, lasami, olsami, łągami i dąbrowami położonymi wśród wydm, ozów, kemów, a także z terenem uzdrowiskowym stawia je w korzystnym położeniu odnośnie dostępności do ich zasobów, jak również bezpośrednio z nimi związanych różnych form rekreacji i turystyki kwalifikowanej.

Bezpośrednie otoczenie miasta kompleksem lasów, sąsiedztwo atrakcyjnego pod względem przyrodniczym Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego, Uzdrowiska Wieniec, Zbiornika Włocławskiego z Ośrodkiem Sportów Wodnych w Zarzeczewie, Aeroklubu w miejscowości Kruszyn oraz położony na niedostępnych i stromych zboczach skarpy wiślanej, florystyczny rezerwat przyrody „Kulin” ze specyficznym klimatem i unikalnym gatunkiem – dyptamem jesionolistnym, charakteryzuje miasto i jego najbliższe okolice jako teren atrakcyjny pod względem przyrodniczo- krajobrazowo- rekreacyjno-wypoczynkowym dającym możliwość uprawiania specjalistycznych form rekreacji – wędkarstwa, łowiectwa, żeglarstwa i innych sportów wodnych oraz różnych form rekreacyjno - leczniczych.

Przez najciekawsze tereny o charakterze turystyczno-poznawczym prowadzą piesze szlaki turystyczne mające swój początek w granicach miasta i poprzez tereny leśne kierujące się na obszar Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego. Są to:

- szlak żółty „Północny” o długości 38 km – Włocławek- Telążna- Duninów,
- szlak zielony „Południowy” o długości 36 km – Włocławek- Kukawy- Skrzyńki,
- szlak czarny „Martyrologii” o długości 33 km – Włocławek- Warząchewka- Dębice-Wieniec Zdrój- Włocławek.

Na terenie Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego funkcjonują dwie Zielone Szkoły: we wsi Goreń, gmina Baruchowo i wsi Smólnik, gmina Włocławek. Prowadzą one na szeroką skalę działalność pobytową ekologiczno – edukacyjno - okolicznościową.

Jednym z najładniejszych pod względem krajobrazowym fragmentem miasta jest najwyższe wzniesienie - skarpa wiślana. Otwiera ona ekspozycje o szerokich otwarciach widokowych na malowniczą, ogólną panoramę miasta z otwarciem na historyczną zabudowę miasta w tym zabudowę przemysłową, bryły i wieże kościołów jako dominanty urbanistyczne oraz malowniczą panoramę części doliny Wisły i części Zalewu Włocławskiego.

Wyróżniającym się obszarem o szerokim otwarciu widokowym na panoramę strefy krawędziowej doliny Wisły z elementami zabudowy i zadrzewień jest na całej swej długości bulwar położony wzdłuż lewego brzegu rzeki Wisły.

Ponadto miejscami otwierającymi ekspozycje są wszystkie mosty:

- most na rzece Wiśle w obrębie zapory,
- most stalowy na rzece Wiśle,
- most na rzece Zgłowiączce ul. Toruńska.

Otoczające miasto kompleksy leśne z urządzonymi ścieżkami rowerowymi stanowią bezpośrednio zaplecze rekreacyjne dla jego mieszkańców. Najczęściej wykorzystywanymi lasami państwowymi do celów spacerowych są lasy położone przy Osiedlu Południe, w kierunku na Michelin i Brześć Kujawski, lasy położone przy Osiedlu Zazamcze, w kierunku na Wieniec oraz lasy położone w sąsiedztwie Osiedla Kazimierza Wielkiego, w kierunku na Płock i Kowal.



W granicach administracyjnych miasta położony jest mały zbiornik o powierzchni 4,9 ha – jezioro Czarne położone na obrzeżach miasta i otoczone zwartym kompleksem boru sosnowego. W okresie letnim wykorzystywane jako naturalne kąpielisko miejskie. Atrakcyjność turystyczną podnosi dodatkowo fakt, że jest to zbiornik śródleśny.

W lasach państwowych w granicach administracyjnych miasta wyznaczone są miejsca postojowe. Są to miejsca postojowe przy barze i zakręcie na „Wikaryjkę”, nad jeziorem Wikaryjskim przy plaży miejskiej. Ponadto przy drodze krajowej A-1 na skraju lasu zorganizowane są liczne miejsca relaksu i odpoczynku dla kierowców.

Nadleśnictwo Włocławek w swojej siedzibie, w stylowym pałacyku ziemskim - urządziło izbę leśną, w której można obejrzeć ciekawą ekspozycję poświęconą przyrodzie oraz historii podwłocławskich lasów. Bezpośrednio z siedziby Nadleśnictwa prowadzi wyznaczona ścieżka dydaktyczna o długości 5 km wyposażona w tablice poglądowe (przy siedzibie nadleśnictwa) oraz wyznaczony szlak pieszy z 12 obiektami dydaktycznymi.

W odległości ok. 5 km od miasta Włocławek w otoczeniu zwartego kompleksu leśnego lasu sosnowego położone jest uzdrowisko „Wieniec” zakwalifikowane do rangi regionalnej. Jego głównym walorem jest oferta bazy sanatoryjnej wraz z zakładami przyrodolecznictwa świadczącymi usługi w zakresie odnowy biologicznej i szpitalami uzdrowiskowymi wraz z zasobami wód mineralnych i torfu leczniczego – borowiny oraz zdrowotnego klimatu leśnego.

Ponadto na terenie miasta na szeroką skalę prowadzone są działania edukacyjne.

Główną jednostką pozarządową, której zadaniem jest koordynowanie, prowadzenie i popularyzowanie działań z zakresu szeroko rozumianej edukacji ekologicznej i przyrodniczej jest Włocławskie Centrum Edukacji Ekologicznej (WCEE). WCEE skupia w sobie różnorodne podmioty prawne, które dostrzegają konieczność promowania wszelkich działań proekologicznych.

Wszelkie działania WCEE skierowane są do ogółu społeczeństwa (dzieci, młodzieży, osób dorosłych) między innymi poprzez wdrażanie programów środowiskowych oraz poprzez działanie ośrodków zajmujących się edukacją przyrodniczo-leśną, położonych głównie w parkach krajobrazowych i nadleśnictwach, dysponujących odpowiednim zapleczem edukacyjnym w postaci zielonych szkół, ścieżek leśnych i dydaktycznych, izb przyrodniczo-leśnych wraz z zapleczem pobytowym.

Zasoby i walory środowiska przyrodniczego są „przyrodniczym magnesem” przyciągającym i ukierunkowującym społeczeństwo do różnorodnego wykorzystania jak również rozwijania różnych przyrodniczych form rekreacji, od spacerów, gier i zabaw sportowych, rajdów pieszych i rowerowych, wypoczynku weekendowego, plażowania i korzystania z akwenów wodnych, zbierania „darów lasu” po specjalistyczne formy rekreacji – wędkarstwo i łowiectwo oraz formy wypoczynkowo-lecznicze.

1.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu rolniczej przestrzeni produkcyjnej

W granicach administracyjnych miasta użytki rolne zajmują powierzchnię 1304 ha co stanowi 15,38 % jego ogólnej powierzchni. W skład powierzchni użytków rolnych wchodzi:

– Grunty orne	829 ha,
– Łąki trwałe	215 ha,
– Pastwiska trwałe	147 ha,
– Sady	91 ha,
– Grunty pod rowami	22 ha.

Grunty rolne użytkowane rolniczo położone są na wschód od Al. Kazimierza Wielkiego, w pasie od rzeki Wisły do ul. Dobrzyńskiej, w rejonie Liska, Rudy, Korabnik, Leopoldowa i Kawki. Grunty użytkowane jako ogrody, sady położone są na terenach osiedli zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, na terenie wschodniej części miasta, w rejonie Liska, Rudy i wzdłuż ul. Toruńskiej.

Obszar doliny Wisły składający się z kompleksu teras rzecznych Pradoliny Wisły zbudowany jest głównie z utworów piaszczystych. Są to zarówno piaski rzeczne, wodnolodowcowe i eoliczne, niekiedy z udziałem części pylastych. Powyższe uwarunkowania spowodowały, że na tych obszarach dominował proces bielcowania gleb prowadzący do powstania gleb bielicoziemnych, głównie z rodzaju gleb rdzawych i bielicowych. Są to gleby o bardzo niskiej przydatności dla rolnictwa ale najdogodniejsze pod zabudowę. Obejmują one głównie tereny w rejonie wsi Leopoldowo, Kawka, Lisek, Ruda i Rybnica.

W rejonie wsi Korabniki występują gleby dobre należące wg bonitacji do III i IV klasy gleb i podlegające ochronie przed zmianą użytkowania innego niż rolnicze.

W nawodnionych obniżeniach terenu i warunkach niedostatecznego dopływu tlenu rozwinęły się płaty gleb hydromorficznych. Są to gleby torfowe i murszowe wytworzone z torfów niskich i podlegające ochronie przed zmianą użytkowania. Zajmują one doliny rzeczne, tereny wokół jezior,



zagłębienia bezodpływowe oraz najniższe poziomy terasowe doliny położone w rejonie wsi Rózinowo i Rybnica, szczególnie w rejonie wschodniej granicy miasta.

Wzdłuż krawędzi Kotliny Włocławskiej pomiędzy miastem Włocławek a Dobrzyń wykształciły się płaty gleb brunatnych o wysokiej przydatności dla rolnictwa należące wg bonitacji do III i IV klasy gleb i podlegające ochronie przed zmianą użytkowania na inne niż rolnicze, reprezentują kompleks żytni bardzo dobry lub pszenney dobry.

1.6. Uwarunkowania wynikające ze stanu leśnej przestrzeni produkcyjnej

Krajowa strategia zachowania różnorodności biologicznej zakłada zmianę funkcji lasów w Polsce z ich roli w pierwszym rzędzie produkcyjnej na rolę środowiskotwórczą.

Głównymi gatunkami lasotwórczymi jest sosna pospolita i dąb, tworząca na siedliskach boru świeżego i boru mieszanego świeżego jednogatunkowe monokultury z niewielką domieszką brzozy. Na siedliskach lasów świeżych i lasów mieszanych przeważają drzewostany wielogatunkowe i wielopiętrowe. Jako gatunek główny dominuje sosna z udziałem dębu. W domieszce na siedliskach tych występują najczęściej brzoza, osika, lipa, grab. W obniżeniach spotykane są olsze, z jesionem i brzozą omszoną.

Wg funkcji jakie pełnią lasy w środowisku dzielą się one na:

- lasy rezerwatowe- podlegające ochronie zgodnie z ustawą o ochronie przyrody. Na terenie miasta są to lasy położone po prawej stronie rzeki Wisły, wchodzące w granicę rezerwatu „Kulin”,
- lasy grupy I - ochronne, czyli pełniące funkcje ogólnospołeczne, do których należą: lasy glebochronne, wodochronne, uzdrowiskowo - klimatyczne, rekreacyjno-zdrowotne i estetyczno-krajobrazowe, lasy strefy zieleni wysokiej oraz lasy górnej granicy występowania lasu w górach. Z wyżej wymienionych na terenie miasta występują lasy wodochronne o powierzchni 1018,43 ha położone w strefie ochronnej ujęcia wody „Krzywe Błota” oraz lasy ochronne położone w granicach miasta zarządzane przez Nadleśnictwo Włocławek,
- lasy grupy II - lasy gospodarcze.

W granicach miasta Włocławek znajdujące się lasy pozostają w gestii różnych administratorów.

- lasy państwowe stanowiące własność Skarbu Państwa - administrowane przez Nadleśnictwo Włocławek,
- lasy komunalne – administrowane przez Prezydenta Miasta Włocławek,
- lasy prywatne – administrowane przez osoby fizyczne.

Na terenie miasta Włocławek lasy wszystkich własności, zajmują powierzchnię 2197,32 ha, co daje wskaźnik lesistości wynoszący 25,2%.

Tabela 5 Struktura własności lasów

Powierzchnia lasów ogółem w granicach miasta (ha)	Powierzchnia lasów i gruntów leśnych własności Skarbu Państwa (ha)	Powierzchnia lasów nie stanowiących własności Skarbu Państwa (ha)			
		Razem	W tym		
			Osób fizycznych	Wspólnot gruntowych	Gmina - Miasto
2197,32	1904, 32 ha,	293	72	-	221

Źródło: Nadleśnictwo Włocławek

Lasy państwowe

Wg danych z Nadleśnictwa Włocławek (stan na koniec grudnia 2005 r.) w granicach administracyjnych miasta Włocławek struktura gruntów Skarbu Państwa zarządzanych przez Nadleśniczego Nadleśnictwa Włocławek przedstawia się następująco:

- powierzchnia ogólna leśna 1 904,32 ha,
- powierzchnia lasów 1 844,63 ha,
- powierzchnia gruntów pozostałych 59,69 ha.

Lasy Nadleśnictwa Włocławek wchodzą w skład Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Lasy Gostynińsko-Włocławskie” utworzonego w 1995 r., co zobowiązuje zarządzających do prowadzenia trwałej i zrównoważonej gospodarki leśnej oraz m. in. wzmocnienia funkcji edukacyjnej lasu.

Lasy komunalne

Lasy komunalne miasta Włocławek składają się z oddzielnych kompleksów o łącznej powierzchni 221 ha, w skład których wchodzi dziesięć uroczysk.



WŁOCŁAWEK

Tabela 6 Powierzchnia lasów komunalnych według powierzchni uroczysk

Lp.	Nazwa uroczyska	Powierzchnia (ha)
1	Dąbrówka	142,40
2	Przy cmentarzu	6,10
3	Świech	13,95
4	Leopoldowo	5,99
5	Krzywa Góra	5,75
6	Zazamcze	7,55
7	Wysoka	0,86
8	Michelin	15,50
9	Łęg	4,00
10	Szpetal	18,90
	RAZEM	221

Źródło: Nadleśnictwo Włocławek

Lasy komunalne, nazywane też parkami leśnymi stanowią uzupełnienie systemu zieleni miejskiej i są wykorzystywane jako tereny wypoczynku. Jednak w obrębie miasta lasy te nie są w pełni przystosowane do pełnienia funkcji rekreacyjnej.

Lasy prywatne

W granicach administracyjnych miasta lasy prywatne występują na terenach: Łęgu, Rybnicy, Korabnik, Krzywej Góry, Rózinowa, Leopoldowa, Michelina i zajmują łączną powierzchnię 72 ha.

Tabela 7 Typy siedlisk

Wyszczególnienie typów siedlisk		Bśw	BMśw	BMw	Lśw	OI	Lł	Razem (ha)
Gospodarczy typ drzewostanu	Gatunek główny	So	So	So	Db	OI	Db	
	Gatunek domieszkowy	-	-	-	-	-	Js	
Powierzchnia (ha)		15,4	1,7	1,1	8,5	35,5	9,8	72

Źródło: Nadleśnictwo Włocławek

Na terenie lasów prywatnych, ze względu na ich położenie i rozdrobnienie, nie planuje się jakiegokolwiek zagospodarowania rekreacyjnego.

Ośrodek Rehabilitacji i Hodowli Ptaków Chronionych

Od 1989 roku na terenie miasta (w Michelinie przy ul. Osiedlowej 1A) działa Ośrodek Rehabilitacji i Hodowli Ptaków Chronionych. Początkowo działał w strukturach Wydziału Środowiska Urzędu Wojewódzkiego we Włocławku. Obecnie działa w ramach struktury organizacyjnej Zarządu Parków Krajobrazowych Gostynińsko-Włocławskiego i Brudzeńskiego. Działalność Ośrodka dotyczy głównie trzech zagadnień:

- rehabilitacji ptaków chronionych, szczególnie drapieżnych,
- reintrodukcji sokoła wędrownego,
- edukacji ekologicznej dzieci, młodzieży i dorosłych.

Obecnie planowana jest przebudowa, rozbudowa i powiększenie siedziby Ośrodka, która pozwoli na powiększenie i rozszerzenie działalności hodowlanej i społeczno-edukacyjnej.

2. WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

2.1. Demograficzno – społeczne uwarunkowania rozwoju

2.1.1. Liczba ludności i dynamika jej rozwoju

Liczba ludności Włocławka w 2006r. wynosiła 119 939 osób (wg danych GUS stan na 01.01.2006r.). Stawia to Włocławek na 3 miejscu co do liczby ludności wśród miast województwa kujawsko – pomorskiego oraz na 33 miejscu wśród wszystkich miast w kraju.

Zmiany liczby ludności w ostatnich latach miały tendencję spadkową, przy czym proces ten nie zachodził w sposób jednostajny. Do roku 1998 utrzymywał się niewielki wzrost liczby ludności,



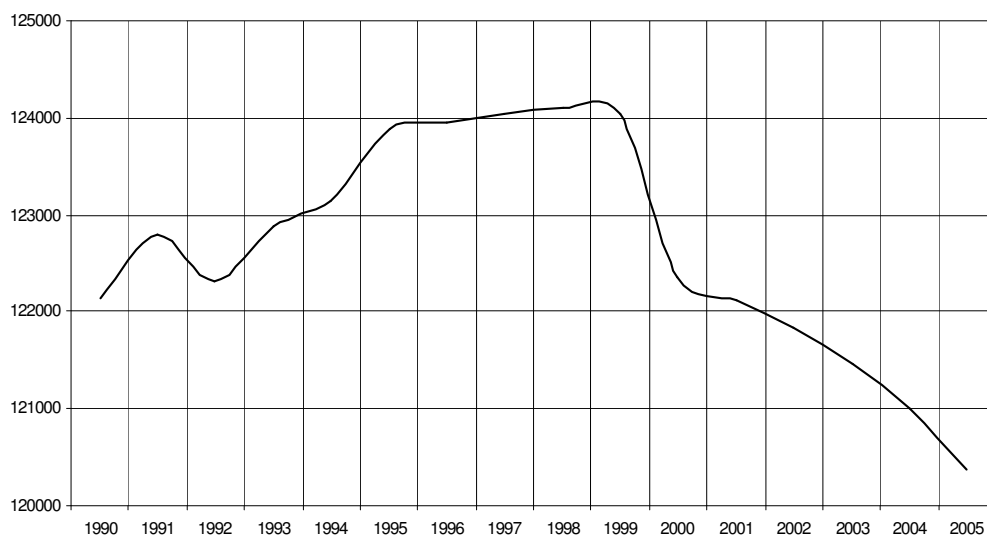
natomiast między 1998 a 1999 rokiem liczba mieszkańców Włocławka nieznacznie się zmniejszyła. Rozpoczął się tym samym okres, jak dotąd, permanentnego spadku, który zaowocował w 2001 roku obniżeniem się liczby mieszkańców do poziomu z początku lat 90-tych. Oceniając roczne zmiany w poziomie dynamiki zaludnienia Włocławka należy zauważyć fakt, że z roku na rok obserwuje się coraz szybsze obniżanie się liczby ludności.

Tabela 8 Zmiany liczby ludności Włocławka w latach 1990-2005

rok	ogółem			Mężczyźni			Kobiety		
	liczba ludności*	1990=100%	rok poprzedzający =100%	liczba ludności*	1990=100%	rok poprzedzający =100%	liczba ludności*	1990=100%	rok poprzedzający =100%
1990	122144	100,0	100,0	58120	100,0	100,0	64024	100,0	100,0
1991	122792	100,5	100,5	58354	100,4	100,4	64438	100,6	100,6
1992	122309	100,1	99,6	58189	100,1	99,7	64120	100,1	99,5
1993	122882	100,6	100,5	58429	100,5	100,4	64453	100,7	100,5
1994	123148	100,8	100,2	58614	100,8	100,3	64534	100,8	100,1
1995	123888	101,4	100,6	58993	101,5	100,6	64895	101,4	100,6
1996	123960	101,5	100,1	58955	101,4	99,9	65005	101,5	100,2
1997	124038	101,6	100,1	58986	101,5	100,1	65052	101,6	100,1
1998	124094	101,6	100,0	59042	101,6	100,1	65052	101,6	100,0
1999	124050	101,6	100,0	58990	101,5	99,9	65060	101,6	100,0
2000	122349	100,2	98,6	57976	99,8	98,3	64373	100,5	98,9
2001	122117	100,0	99,8	57790	99,4	99,7	64327	100,5	99,9
2002	121830	99,7	99,8	57610	99,1	99,7	64220	100,3	99,8
2003	121460	99,4	99,7	57409	98,8	99,7	64051	100,0	99,7
2004	120995	99,1	99,6	57148	98,3	99,5	63847	99,7	99,7
2005	120363	98,5	99,5	56799	97,7	99,4	63564	99,3	99,6

* na podstawie stałego miejsca zameldowania

Źródło: US we Włocławku, BDR GUS



Ryc. 1 Zmiany liczby ludności Włocławka w latach 1990-2005

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS

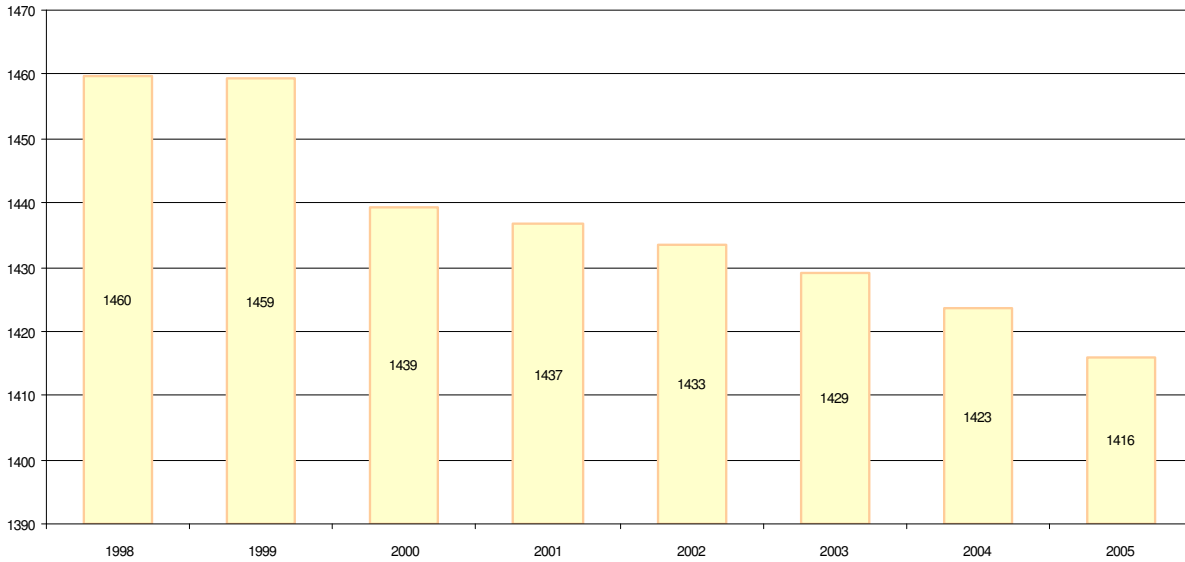
2.1.2. Rozmieszczenie ludności i jego zmiany

Zmiany rozmieszczenia ludności Włocławka scharakteryzowano za pomocą współczynnika gęstości zaludnienia – konsekwencją zmniejszającej się liczby ludności przy względnie niezmienniej powierzchni jest malejący poziom współczynnika – z 1460 os/km² w 1998 roku do 1416 os/km² w 2005 roku. W przestrzeni miasta widoczne jest wyraźne zróżnicowanie wskaźnika gęstości zaludnienia, co wynika z charakteru funkcjonalnego poszczególnych jego części. Największe zagęszczenie ludności –



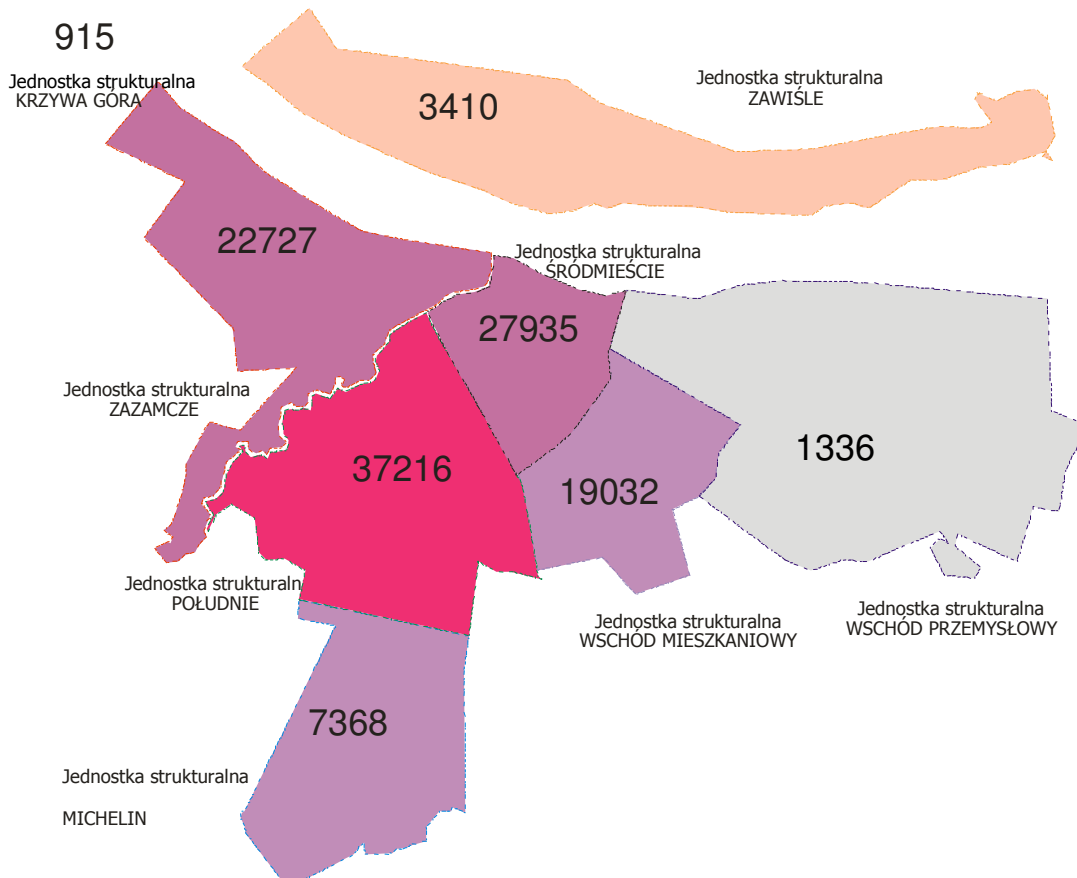
WŁOCŁAWEK

powyżej 10 tys. osób/km² powierzchni występuje w Śródmieściu. Osiedla mieszkaniowe Południe i Wschód cechuje wartość mieszcząca się w przedziale 6 – 7 tys. osób/km². Najniższa gęstość zaludnienia, ok. 1 tys. osób/km² występuje na osiedlu Zazamcze (mimo zabudowy blokowej dużą część obszaru osiedla stanowi teren zalesiony), Zawisłe i Michelin. Dwa pozostałe osiedla cechuje zabudowa jednorodzinna.



Ryc. 2 Zmiany gęstości zaludnienia

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS



Ryc. 3 Rozmieszczenie ludności w przestrzeni miasta (stan w dn. 07.07.2006)

Źródło: Urząd Miasta Włocławka

2.1.3. Bilans ludnościowy

Zestawione razem składowe przyrostu rzeczywistego to przyrost naturalny i ogólne saldo migracji (wewnętrznych i zewnętrznych). W rozpatrywanym wieloleciu oba te elementy wykazały trend spadkowy. Łagodniejszy przebieg miała zmiana skali przyrostu naturalnego (proces rozłożony w czasie), doszło jednak i w tym przypadku do zmiany wartości dodatniej na ujemną. Ogólne saldo migracji zmieniało się znacznie bardziej dynamicznie. Z poziomu ok. 11‰ w 1990 r. obniżyło się poniżej -5‰.

Tabela 9 Ogólny bilans ludności Włocławka

Rok	przyrost naturalny		saldo migracji		przyrost rzeczywisty	
	ogółem	na 1000 ludności	ogółem	na 1000 ludności	ogółem	na 1000 ludności
1990	469	3,8	852	7,0	1321	10,8
1991	303	2,5	346	2,8	649	5,3
1992	218	1,8	109	0,9	327	2,7
1993	317	2,6	266	2,2	583	4,7
1994	332	2,7	163	1,3	495	4,0
1995	36	0,3	41	0,3	77	0,6
1996	99	0,8	27	-0,2	126	0,6
1997	117	0,9	39	-0,3	156	0,6
1998	41	0,3	15	0,1	56	0,5
1999	17	0,1	61	-0,5	78	-0,4
2000	-32	-0,3	-153	-1,3	-185	-1,5
2001	25	0,2	257	-2,1	282	-1,9
2002	64	0,5	351	-2,9	415	-2,4
2003	44	0,4	414	-3,4	458	-3,0
2004	-67	-0,6	-398	-3,3	-465	-3,8
2005	-112	-0,9	-520	-4,3	-632	-5,3

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS

Tabela 10 Udział procentowy poszczególnych składników przyrostu rzeczywistego

rok	przyrost naturalny	saldo migracji	przyrost rzeczywisty
1990	35,5	64,5	100,0
1991	46,7	53,3	100,0
1992	66,7	33,3	100,0
1993	54,4	45,6	100,0
1994	67,1	32,9	100,0
1995	46,8	53,2	100,0
1996	78,6	21,4	100,0
1997	75,0	25,0	100,0
1998	73,2	26,8	100,0
1999	21,8	78,2	100,0
2000	17,3	82,7	100,0
2001	8,9	91,1	100,0
2002	15,4	84,6	100,0
2003	9,6	90,4	100,0
2004	14,4	85,6	100,0
2005	17,7	82,3	100,0

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS

Zestawienie wielkości wskaźników przyrostu naturalnego, ogólnego salda migracji i przyrostu rzeczywistego pokazuje, że oczekiwać należy, iż pogłębi się tendencja spadkowa w zakresie ruchu naturalnego, efektem przepływów migracyjnych będzie natomiast rosnąca różnica między napływem a odpływem, co da w efekcie coraz niższe ujemne saldo migracji. Według analizowanej prognozy może dojść do zmiany roli poszczególnych składników przyrostu rzeczywistego. Około 2020 roku



WŁOCŁAWEK

udział przyrostu naturalnego i salda migracji w kształtowaniu zmiany stanu zaludnienia będzie już wyrównany, w kolejnych latach rola urodzeń i zgonów będzie coraz większa (do 65% w tworzeniu przyrostu rzeczywistego w 2030 roku).

Tabela 11 Prognoza składowych przyrostu rzeczywistego ludności Włocławka

rok	saldo migracji		przyrost naturalny		przyrost rzeczywisty	
	ogółem	na 1000 ludności	ogółem	na 1000 ludności	ogółem	na 1000 ludności
2000	-153	-1,3	-32	-0,3	-185	-1,5
2001	-257	-2,1	25	0,2	-232	-1,9
2002	-351	-2,9	64	0,5	-287	-2,4
2003	-276	-2,3	-27	-0,2	-303	-2,5
2004	-300	-2,5	-73	-0,6	-373	-3,1
2005	-286	-2,4	-88	-0,7	-374	-3,1
2006	-286	-2,4	-118	-1,0	-404	-3,4
2007	-298	-2,5	-136	-1,1	-434	-3,6
2008	-304	-2,6	-149	-1,3	-453	-3,8
2009	-330	-2,8	-166	-1,4	-496	-4,2
2010	-308	-2,6	-201	-1,7	-509	-4,3
2011	-347	-3,0	-220	-1,9	-567	-4,8
2012	-381	-3,3	-231	-2,0	-612	-5,2
2013	-390	-3,4	-264	-2,3	-654	-5,6
2014	-389	-3,4	-270	-2,3	-659	-5,7
2015	-427	-3,7	-295	-2,6	-722	-6,3
2016	-401	-3,5	-327	-2,9	-728	-6,4
2017	-434	-3,8	-374	-3,3	-808	-7,1
2018	-450	-4,0	-385	-3,4	-835	-7,4
2019	-455	-4,1	-435	-3,9	-890	-8,0
2020	-472	-4,3	-462	-4,2	-934	-8,4
2021	-480	-4,4	-513	-4,7	-993	-9,0
2022	-480	-4,4	-558	-5,1	-1038	-9,5
2023	-476	-4,4	-606	-5,6	-1082	-10,0
2024	-469	-4,4	-643	-6,0	-1112	-10,4
2025	-479	-4,5	-685	-6,5	-1164	-11,0
2026	-490	-4,7	-728	-7,0	-1218	-11,7
2027	-487	-4,7	-754	-7,3	-1241	-12,0
2028	-485	-4,8	-808	-7,9	-1293	-12,7
2029	-452	-4,5	-842	-8,4	-1294	-12,9
2030	-468	-4,7	-874	-8,8	-1342	-13,5

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS

Podsumowując powyższe można stwierdzić, że wobec utrzymującego się w czasie opisanego trendu, realny wydaje się spadek populacji miasta poniżej 100 tys. zakładany w prognozie GUS do 2030 roku. Warto dodać, że obserwowane zmiany wpisują się w ogólne tendencje widoczne w dużych miastach Polski. Należy do nich m. in. zaznaczające się od początku lat dziewięćdziesiątych silne obniżenie tempa przyrostu liczby mieszkańców miast, przechodzące w spadek zaludnienia.

2.1.4. Podstawowe struktury demograficzne i ich charakterystyka

Struktura płci i wieku

Wskaźnik feminizacji (liczba kobiet przypadających na 100 mężczyzn) w 2005 roku wynosił 112, jest to wynik zbliżony do pozostałych miast województwa kujawsko – pomorskiego. W ostatnich latach obserwuje się wzrost wskaźnika feminizacji, którego zmiany w czasie są skorelowane ze spadkiem zaludnienia miasta oraz są naturalnym skutkiem modernizacji społeczeństwa przynoszącej

w konsekwencji postarzanie populacji, co przy różnicy umieralności na korzyść kobiet wywołuje wzrost ich udziału w całej populacji. Jest to typowe dla populacji, w których postępuje proces starzenia.

Ostatnimi laty odnotowuje się tendencję starzenia się populacji Włocławka. Udział osób w wieku przedprodukcyjnym zmniejszył się w stosunku do 1995r. o przeszło 7 punktów procentowych, natomiast w wieku poprodukcyjnym zwiększył się o prawie 3 punkty procentowe.

Tabela 12 Ludność według ekonomicznych grup wieku

Rok % ludności	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Wiek przedprodukcyjny	26,6	25,9	25,1	24,3	23,5	22,6	21,6	21,0	20,1	19,5	19,0
Wiek produkcyjny	61,8	62,4	63,0	63,5	64,1	64,4	65,0	65,5	66,0	66,4	66,7
Wiek poprodukcyjny	11,6	11,7	12,0	12,2	12,5	12,9	13,3	13,6	13,9	14,1	14,4

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS

W strukturze wieku ludności Włocławka w badanym okresie (1995 – 2005) dokonały się przeobrażenia. Z roku na rok malał udział najmłodszej grupy mieszkańców, struktura wieku wykazuje cechy typu regresywnego z małą liczbą urodzeń. Spadkowi odsetka najmłodszej ludności towarzyszył wzrost liczby osób w wieku poprodukcyjnym, co wywoła efekt „starzenia się” społeczności lokalnej.

2.1.5. Opieka zdrowotna

Na terenie Włocławka w analizowanym okresie działał jeden szpital publiczny - Szpital Wojewódzki oraz od 16.10.2006 r. jeden szpital niepubliczny – NZOZ Szpital Specjalistyczny „Barska”. W tym czasie w Szpitalu Wojewódzkim następowała stopniowa redukcja łóżek szpitalnych z 805 w 1995 roku do 642 w 2006 roku. Natomiast Szpital Specjalistyczny „Barska” rozpoczął działalność 11 łóżkowym oddziałem chirurgii jednego dnia. Trudno oszacować stopień dostosowania liczby miejsc w szpitalu do potrzeb mieszkańców, bowiem zmiany, jakim podlega służba zdrowia są w toku. Dotyczy to również przychodni, ośrodków zdrowia, poradni. Ich łączna liczba od 1995 roku do 2005 roku wzrosła z 27 do 53. Wzrost ten odbył się przede wszystkim w kategorii jednostek niepublicznych. Wynika z tego, że istnieje we Włocławku w dalszym ciągu popyt na usługi medyczne, zwłaszcza o wyższym standardzie, jaki na ogół zapewniają lecznice niepubliczne. Rozważane wielolecie 1995 – 2005 sprzyjało rozwojowi liczby aptek. W 1995 r. było ich 29, natomiast w 2005 r. funkcjonowało już 44.

W przypadku personelu medycznego nastąpiły przesunięcia – wzrosła ogólna liczba lekarzy (z wyjątkiem stomatologów) z 272 w 1990 roku do 332 w 2002 roku. Odbyło się to przy jednoczesnym spadku liczby personelu pomocniczego – w odpowiednich latach liczba pielęgniarek zmniejszyła się z 838 do 761 osób.

Tabela 13 Szpitale –struktura i funkcjonowanie

	J. m.	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2006
szpitale ogółem	ob.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2
szpitale publiczne	ob.	-	-	-	-	1	1	1	1	1	1
szpitale niepubliczne	ob.	-	-	-	-	0	0	0	0	0	1
oddziały szpitalne i zamiejscowe oddziały szpitalne	oddział	0	0	1	0	0	0	-	-	-	-
inne oddziały	oddział	-	-	-	-	-	-	0	0	0	0
łóżka rzeczywiste ogółem	łóżko	805	805	870	717	712	669	-	-	-	-
łóżka ogółem -w szpitalu publicznym	łóżko	-	-	-	-	-	-	677	667	667	642
leczeni (bez ruchu międzyoddziałowego) – w szpitalu publicznym	osoba	27 719	29 471	25 531	22 447	23 942	24 958	27 383	27 839	26 087	29 244
osobodni leczenia – w szpitalu publicznym	os./ dzień	204 890	211 030	219 278	190 217	187 812	178 939	171 050	161 178	144 439	141 071

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS oraz dane uzyskane z Kujawsko – Pomorskiego Centrum Zdrowia Publicznego



WŁOCŁAWEK

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Dodatkowym zagadnieniem, które warto podnieść w związku z przekształceniami w strukturach demograficznych (większość pensjonariuszy stanowią osoby w podeszłym wieku) jest aspekt funkcjonowania placówek pomocy społecznej. Dostępna na ten temat statystyka umożliwi przedstawienie stanu i struktury jedynie placówek stacjonarnych. Jak wynika z zestawienia ich liczba zwiększyła się. Wzrosła także liczba miejsc i pacjentów w placówkach pomocy społecznej (czasem nawet liczba pacjentów przekraczała liczbę miejsc). Trudne lub niemożliwe jest też dokonywanie pod tym względem porównań regionalnych, bowiem niektóre ośrodki opieki mogą być wyspecjalizowane w jakimś zakresie świadczonych usług, obsługując tym samym znacznie większy obszar niż miasto i jego zaplecze. Należy się jednak spodziewać, że liczba tego typu ośrodków będzie w przyszłości nieadekwatna do rosnących potrzeb. Wynikać będą one ze wzrostu udziału osób w wieku poprodukcyjnym w ogóle populacji, ale także ze zmian wynikających z modelu rodziny (mniejsza liczba dzieci, które mogą podzielić między siebie obowiązki opieki nad osobami starszymi lub chorymi), czy wyższym udziałem osób samotnych (za sprawą wzrostu liczby jednoosobowych gospodarstw domowych).

Tabela 14 Placówki stacjonarnej pomocy społecznej

Domy lub zakłady pomocy społecznej		1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
dom lub zakład	ob.	2	2	2	2	3	5	3	3	-	-	-
oddział lub filia	oddział	0	0	0	0	0	0	0	0	-	-	-
miejsca (łącznie z filiami)	miejsce	130	130	124	125	196	181	156	156	-	-	-
pacjenci	osoba	129	131	123	118	172	170	156	155	-	-	-
Placówki stacjonarnej pomocy społecznej												
placówki pomocy społecznej	ob.	-	-	-	-	-	-	-	-	4	4	4
dom pomocy społecznej	ob.	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2	2
filia	oddział	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0	0
miejsca (łącznie z filiami)	miejsce	-	-	-	-	-	-	-	-	250	258	271
pacjenci	osoba	-	-	-	-	-	-	-	-	261	258	268

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS

2.1.6. Stopień zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych

Aby zinterpretować zachodzące zmiany w zakresie zasobów mieszkaniowych należy wziąć pod uwagę trzy parametry - liczbę mieszkań, liczbę izb w mieszkaniach, powierzchnię użytkową mieszkań. Zestawienie tych zmiennych w czasie pozwala na ustalenie tempa i kierunku, w jakim podąża rozwój budownictwa mieszkaniowego we Włocławku.

W badanym okresie (1992 – 2005) zaznaczył się wzrost wszystkich, spośród wymienionych, parametrów. Ogólna liczba mieszkań wzrosła o 4395 (między 1992 a 2005 rokiem) i wynosiła w 2005 roku 43 545. Dało to niezbyt wysoka dynamikę wzrostu: 9,1% w stosunku do 1992 roku. Nieco szybciej przyrastała liczba izb (12,5%), co dało ogółem 145 895 izb (wzrost o 19 171 izb w porównaniu z 1992 rokiem). Najszybciej zwiększała się ogólna powierzchnia mieszkań (18,6% przyrostu). Z powyższego wynika, że w ostatnich latach dokonały się zmiany w zasobach mieszkaniowych polegające przede wszystkim na wzroście przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkań przypadającej na 1 osobę i przyroście liczby izb w lokalu mieszkalnym. Z porównania wskaźników na 1000 ludności w największych miastach województwa wynika, że we wszystkich z nich przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na jedną osobę (ok. 20 m²) oraz średnia liczba izb w mieszkaniu (ok. 2,8) jest bardzo zbliżona.

Stan zasobów mieszkaniowych zmienia się pod wpływem działania dwóch czynników – zasilenie zasobów poprzez oddawanie nowych mieszkań do użytku oraz wyłączenie mieszkań z użytkowania. Liczba mieszkań oddanych do użytku w 2005 roku była o 311 niższa niż w 1990 roku (odpowiednio 517 i 206). Liczba izb w oddanych do użytku mieszkaniach zmniejszyła się o 1117 (spadek z 1898 w 1990 roku do 781 izb w 2005 roku). Powierzchnia użytkowa mieszkań oddawanych do użytku zmalała o 14 614 m². Powstające nowe mieszkania, głównie prywatne, cechuje wyższy metraż niż w mieszkaniach budowanych w poprzednich latach przez spółdzielnie mieszkaniowe.

W 2005 roku zasoby mieszkaniowe wynosiły 43 543 mieszkań z 145 895 izbami. Daje to średnią wielkość mieszkania około 55m², na jedną osobę przypada ok. 20m² powierzchni. Największa liczba mieszkań zawiera się w przedziale wielkości od 40 do 49m² (ok. 12 tys.) oraz od 30 do 39 m² (ok. 9 tys.). W strukturze przeważają mieszkania składające się z trzech izb. Rozpatrując wyposażenie mieszkań w instalacje techniczno – sanitarne można stwierdzić, że 99% z nich jest zwodociągowanych, w ustęp splukiwany wyposażonych jest 96,1%, łazienkę posiada 91,4%. Instalacja centralnego

ogrzewania występuje w 85,5% a dostęp do gazu sieciowego ma 74,3% ogółu mieszkań tworzących zasoby mieszkaniowe Włocławka.

Funkcja mieszkaniowa na terenie Włocławka występuje w dwóch formach:

- obszary zajęte przez niskie budownictwo jedno- lub wielorodzinne,
- obszary budynków wielorodzinnych.

Pierwsza forma zajmuje stosunkowo dużą powierzchnię w porównaniu z liczbą osób ją zamieszkujących, są to osiedla: Michelin, Zawisłe. Druga forma – bloki wielorodzinne najczęściej pięcioletnie i dwunastokondygnacyjne zajmują stosunkowo niewielkie powierzchnie przy dużym zagęszczeniu liczby osób – są to dzielnice Południe, Zazamcze, Wschód Mieszkaniowy (Kazimierza Wielkiego).

Charakteryzując ogólne rozmieszczenie funkcji mieszkaniowej na obszarze miasta wyróżnić można trzy skupiska zabudowy:

- pierwsze w postaci pasa na północy (osiedle Zawisłe w rozproszonej zabudowie willowej);
- drugie, obszar miasta – Śródmieście oraz dzielnice Zazamcze, Południe, Wschód;
- trzecie – Michelin- oddzielone od reszty miasta pasem lasu.



Ryc. 4 Rozmieszczenie osiedli mieszkaniowych w przestrzeni miasta

Źródło: Urząd Miasta Włocławek

Pomimo wyraźnego podziału miasta na trzy skupiska mieszkaniowe, zarówno pierwszy, jak i trzeci obszar należą do typu obszarów zajętych przez budownictwo niskie, gdzie zabudowa jest słabo zagęszczona i mieszka zaledwie 10% ludności miasta.

Procesem, który od dłuższego czasu obserwuje się w Śródmieściu Włocławka jest burzenie starych, nie nadających się do zamieszkania budynków i wypełnianie powstałych luk nową tkanką miejską o dość wysokim standardzie. W ostatnich latach pojawiły się nowe tereny dla lokalizacji funkcji mieszkaniowej na obszarach dotychczas w pełni nie wykorzystanych (osiedle Kokoszka) lub po likwidacji dużych przestrzennie fabryk (Zakłady Celulozowo- Papiernicze).

Ludność Włocławka podlega przemianom typowym dla współczesnych populacji. W sferze mobilności terytorialnej dostrzegamy charakterystyczne dla dużych miast nasilenie odpływu. W rezultacie liczba mieszkańców miasta spada za sprawą przede wszystkim ujemnego salda w migracjach

wewnętrznych, choć należy z czasem spodziewać się większego znaczenia przyrostu naturalnego w kształtowaniu stanu zaludnienia. Nie zmieni to jednak ogólnej tendencji, zgodnie, z którą potencjał demograficzny obszaru będzie mały. W pewnym stopniu złagodzi to deficyt mieszkań, jednak np. wysoki odpływ migracyjny w dużej mierze obejmie ludność, która jest w stanie sama sprostać swoim potrzebom w tym zakresie. Dotyczy to zwłaszcza osób osiedlających się w strefie podmiejskiej. Pewne negatywne tendencje mogą się zatem w dalszym ciągu pogłębiać.

2.1.7. Szkolnictwo

Szkoły podstawowe i gimnazja publiczne

Szkoły podstawowe

Szkoła podstawowa obejmuje dzieci w wieku od 7 do 12 lat. Obecnie na terenie miasta funkcjonuje 10 samodzielnych publicznych szkół podstawowych, uczęszcza do nich 5985 uczniów i zatrudnionych jest 578 nauczycieli.

Gimnazja

Do grupy dzieci w wieku gimnazjalnym należą dzieci w wieku 13-15 lat. Na potrzeby tej grupy na terenie miasta działa 7 samodzielnych gimnazjów publicznych, uczęszcza do nich 2224 uczniów i zatrudnionych jest 248 nauczycieli.

Zespoły szkół (szkoły podstawowe i gimnazja)

Na terenie miasta funkcjonują 4 publiczne zespoły szkół: szkoła podstawowa + gimnazjum, do których łącznie uczęszcza 2438 uczniów i zatrudnionych jest 306 nauczycieli.

Szkolnictwo ponadgimnazjalne publiczne

Na terenie miasta Włocławek działają następujące szkoły ponadgimnazjalne:

- pięć publicznych liceów ogólnokształcących – w tym 3 działające samodzielnie
 - I Liceum Ogólnokształcące;
 - II Liceum Ogólnokształcące;
 - III Liceum Ogólnokształcące,
 w których uczy się 2055 uczniów i zatrudnionych jest 180 nauczycieli, oraz 2 licea ogólnokształcące działające przy zespołach szkół:
 - IV Liceum Ogólnokształcące;
 - V Liceum Ogólnokształcące,
 w których uczy się 1229 uczniów i zatrudnionych jest 111 nauczycieli.
- dziesięć publicznych zespołów szkół ponadpodstawowych:
 - Zespół Szkół Budowlanych;
 - Zespół Szkół Chemicznych;
 - Zespół Szkół Ekonomicznych;
 - Zespół Szkół Elektrycznych;
 - Zespół Szkół Nr 5;
 - Zespół Szkół Samochodowych;
 - Zespół Szkół Technicznych;
 - Zespół Szkół Nr 4;
 - Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy;
 - Zespół Szkół Nr 3,
 w których uczy się 7610 uczniów i zatrudnionych jest 855 nauczycieli.

Ponadto we Włocławku funkcjonują następujące publiczne placówki oświatowe:

- Zespół Szkół Muzycznych;
- Centrum Kształcenia Ustawicznego;
- Centrum Doskonalenia i Edukacji;
- Zespół Placówek Nr 1;
- Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna;
- Zespół Szkół Zawodowych „Cogito”;
- Zespół Szkół Katolickich.

Niepubliczne placówki oświatowe działające na terenie miasta Włocławek to m.in.:

- Prywatna Szkoła Podstawowa Nr 1;
- Zespół Oświatowo – Konsultacyjny „Profesor”;
- Policealna Szkoła Centrum Nauki i Biznesu „Żak”;
- Centrum Edukacji „Zenit”;
- Zespół Edukacji „Wiedza” Spółka z o. o.;
- TWP – Zaoczne LO;
- Społeczne Stowarzyszenie Prasoznawcze „Stopka” – Policealne Studium Farmaceutyczne we Włocławku;
- Specjalny Ośrodek Wychowawczy Zgromadzenia Sióstr Małych Misjonek Miłosierdzia;
- Parafia Rzymsko – Katolicka NSJ (Prywatne Liceum Ogólnokształcące, Prywatne Zaoczne Technikum Ekonomiczno – Menedżerskie, Prywatne Policealne Studium Ekonomiczno – Menedżerskie);
- Prywatne LO Andrzeja Korniluka;
- Policealna Szkoła Techników Ochrony Fizycznej Osób i Mienia Elitarne Studium Służb Ochrony „Delta”;
- Prywatne LO Angeliki Cysewskiej;
- Zaoczna Policealna Szkoła Cosinus Sp. z o. o.;
- Elitarna Szkoła Służb Ochrony i Biznesu „Cobra”;
- Schronisko Młodzieżowe „DrukTur”.

Szkolnictwo wyższe

Wyższa Szkoła Humanistyczno – Ekonomiczna

Wyższa Szkoła Humanistyczno – Ekonomiczna we Włocławku jest uczelnią niepubliczną wpisaną do rejestru Ministra Edukacji Narodowej pod pozycją 69. Założycielem jest Włocławskie Towarzystwo Naukowe, które ponosi pełną odpowiedzialność organizacyjną i strategiczną wobec uczelni. Włocławskie Towarzystwo Naukowe jest jedną z niewielu w Polsce organizacji społecznych o charakterze ogólnym, które posiadają własną uczelnię. W 2005 roku WSHE obchodziła 10-lecie swojej działalności naukowo – dydaktycznej. Aktualnie uczelnia kształci ponad 5 tysięcy studentów na 10 kierunkach studiów: administracji, ekonomii, filologii polskiej, historii, informatyce, ochronie środowiska, socjologii, pedagogice, pielęgniarstwie i wychowaniu fizycznym. Od 2006 roku w ofercie WSHE znalazła się europeistyka. WSHE uzyskała uprawnienia do prowadzenia studiów magisterskich na pedagogice oraz historii. Kierunki: filologia polska, ochrona środowiska, administracja oraz pedagogika posiadają akredytację Krajowej Rady Akredytacyjnej Szkolnictwa Medycznego.

Celem założyciela i władz WSHE jest inwestowanie większości środków finansowych w jej rozwój. Wszelkie działania mają więc charakter prospołeczny, głównie przez popularyzację nauki i wiedzy (tj. organizowane konferencje, sesje popularnonaukowe, konkursy wiedzy o społeczeństwie, konkursy wiedzy o Unii Europejskiej), czy projekty kulturalne (koncerty, wystawy i wieczory europejskie).

Studenci Wyższej Szkoły Humanistyczno – Ekonomicznej mogą rozwijać zainteresowania naukowe, kulturalne i sportowe a także realizować się w działalności społecznej. Uczelnia stwarza szereg możliwości, do których należą m.in.: znajdujące się w strukturze każdego wydziału koła naukowe, Chór Akademicki „Arioso”, Studencki „Teatr Mocnych Wrażeń”, Uczelniana Rada Samorządu Studenckiego oraz Akademicki Związek Sportowy. W ramach uczelni działa także Biuro Karier zajmujące się pośrednictwem pracy, praktykami i stażami studenckimi.

Uczelnia posiada bazę dydaktyczną o łącznej powierzchni ponad 15 tys. m². Własne obiekty dydaktyczne to campus zlokalizowany przy ul. Okrzei z nowoczesnie wyposażonymi salami dydaktycznymi, laboratoriami i pracowniami informatycznymi a także z multimedialną pracownią do nauki języków obcych. Przy Placu Wolności mieści się obiekt dydaktyczny przygotowany do potrzeb kształcenia na kierunku pielęgniarstwo i wychowanie fizyczne oraz siedziba liczącej prawie 52 tys. woluminów Biblioteki Głównej WSHE. Przy ulicy Piwnej zlokalizowany jest Rektorat i największa sala audytorijna.

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa we Włocławku została powołana Rozporządzeniem Rady Ministrów 20 września 2001 roku, zgodnie z tą decyzją oficjalną działalność rozpoczęła 1 lutego 2002 roku. Starania o utworzenie we Włocławku uczelni państwowej podjęto kilka lat wcześniej,



a 16 września 2000 roku zarejestrowano Stowarzyszenie na Rzecz Państwowej Kujawsko – Dobrzyńskiej Wyższej Szkoły Zawodowej we Włocławku. Ostateczne deklaracje na rzecz włocławskiej państwowej uczelni umieszczono w podpisanym 13 grudnia 2001 roku Porozumieniu czterech Sygnatariuszy: Wojewody Kujawsko – Pomorskiego, Marszałka Województwa Kujawsko – Pomorskiego, Prezydenta Miasta Włocławek i Stowarzyszenia.

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa we Włocławku jest uczelnią państwową prowadzącą studia I stopnia.

Obecnie w PWSZ we Włocławku studiuje blisko 1700 studentów na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych.

W ofercie edukacyjnej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej znajdują się kierunki:

- filologia (specjalności – filologia angielska; filologia germańska),
- filologia polska (specjalności – filologia polska z językiem angielskim; filologia polska z językiem niemieckim; filologia polska),
- stosunki międzynarodowe,
- zarządzanie (specjalności – zarządzanie małym i średnim przedsiębiorstwem; informatyka w zarządzaniu),
- administracja (specjalności – administracja samorządowa; administracja bezpieczeństwa publicznego).

W ramach studiów podyplomowych realizowane są kierunki:

- zamówienia publiczne,
- zarządzania zasobami ludzkimi,
- zarządzania procesami inwestycyjnymi,
- business english.

Studenci PWSZ we Włocławku mogą rozwijać zainteresowania naukowe, kulturalne i sportowe a także realizować się w działalności społecznej. Uczelnia stwarza szereg możliwości, do których należą m.in. Niezależne Zrzeszenie Studentów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej we Włocławku, Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej we Włocławku, Koło Naukowe – Zarządzanie Zasobami Ludzkimi, Koło Naukowe – Zarządzanie Marketingowe Małym i Średnim Przedsiębiorstwem, Literacko – Dziennikarskie Koło Naukowe.

PWSZ to także:

- Biuro Karier, które 9 grudnia 2004 roku otrzymało Certyfikat Ogólnopolskiej Sieci Biur Karier,
- Biblioteka, której księgozbiór wynosi blisko 40 tysięcy woluminów,
- Studium Języków Obcych – ogólnouczelniana jednostka organizacyjna powołana do wykonywania zadań dydaktycznych służących zdobywaniu i rozwijaniu przez studentów znajomości języków obcych,
- Studium Wychowania Fizycznego - ogólnouczelniana jednostka organizacyjna PWSZ we Włocławku. Jest organizatorem oraz koordynatorem wszelkich działań wychowania fizycznego, sportu, rekreacji i turystyki na terenie uczelni.

W grudniu 2005 roku PWSZ we Włocławku przystąpiła do Programu Socrates-Erasmus. Uczelnia podpisała 8 bilateralnych umów o współpracy, w wyniku których następuje wymiana studentów i nauczycieli akademickich. Zagranicznymi partnerami uczelni są szkoły wyższe:

- GEA College of Entrepreneurship – Słowenia, Ljubljana,
- Panevezys College – Litwa, Poniewież,
- Latvijas Kulturas Akadēmija – Łotwa, Ryga,
- Afyon Kocatepe University – Turcja, Afyon,
- Kafkas Universitesi – Turcja, Kars,
- The Paisii Hilendarski University of Plovdiv – Bułgaria, Plovdiv,
- College of Law, Management and Languages of Siauliai Region - Litwa, Siauliai,
- Budapest College of Communication and Business – Węgry, Budapeszt.

Wyższa Szkoła Informatyki Wydział Zamiejscowy we Włocławku

Wyższa Szkoła Informatyki jest jedną z największych uczelni informatycznych w Polsce. Założona została w 1997 roku, następnie decyzją Ministra Edukacji Narodowej 15 kwietnia 1997 roku została wpisana do rejestru uczelni niepaństwowych pod numerem 108. Obecnie w WSInf i jej wydziałach zamiejscowych studiuje ponad 6 tysięcy studentów. Od 6 maja 2003 roku szkoła posiada uprawnienia do prowadzenia studiów magisterskich na kierunku informatyka. Wydział zamiejscowy we Włocławku otwarto 13 grudnia 2001 roku. Obecnie kształci się tu ponad 750 studentów.

W grudniu 2005 roku Wyższa Szkoła Informatyki Wydział Zamiejscowy we Włocławku podpisała z Powiatowym Urzędem Pracy we Włocławku umowę o współfinansowaniu Akademickiego Biura Karier.

Kierunki oraz specjalności realizowane w Wydziale Zamiejscowym we Włocławku:

- studia inżynierskie:
 - inżynieria informatyki,
 - inżynieria oprogramowania,
 - systemy informatyczne w zarządzaniu,
 - systemy informatyczne w medycynie i ekologii,
 - grafika komputerowa,
 - teleinformatyka,
- studia licencjackie
 - grafika projektowa,
 - grafika artystyczna,
 - fotografia,
 - animacja komputerowa i strony www,
 - projektowanie wnętrz.

Wyższa Szkoła Techniki i Przedsiębiorczości

Wyższa Szkoła Techniki i Przedsiębiorczości została powołana do życia decyzją Ministra Edukacji Narodowej i Sportu dnia 17 sierpnia 2004. Ogólnym kierunkiem działalności uczelni jest kształcenie na poziomie wyższych studiów zawodowych na kierunkach:

- Transport
 - specjalności:
 - eksploatacja pojazdów i urządzeń transportowych,
 - logistyka i technologia transportu,
 - inżynieria ruchu,
- Budownictwo (od roku akademickiego 2007/2008)
 - specjalności:
 - konstrukcje budowlane i inżynierskie,
 - drogi, ulice, logistyka,
 - technologia i organizacja budownictwa.

Obecnie w Wyższej Szkole Techniki i Przedsiębiorczości około 200 studentów kształci wykwalifikowana kadra akademicka z renomowanych uczelni, m.in. Politechniki Warszawskiej, Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego, Akademii Techniczno – Rolniczej w Bydgoszczy, Uniwersytetu M. Kopernika w Toruniu, Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych w Warszawie oraz Wojskowej Akademii Technicznej.

Wyższe Seminarium Duchowne

Wyższe Seminarium Duchowne we Włocławku, jedno z najstarszych w Polsce, zostało założone w 1569 roku przez biskupa Stanisława Karnkowskiego. Dokument erekcyjny przewidywał utrzymanie dla 24 kleryków, program nauczania obejmował: język polski, łaciński i grecki, biblistkę, teologię dogmatyczną i moralną, wymowę oraz obrzędy kościelne. Brak należytego pomieszczenia, trwalego funduszu i zarazy nawiedzające Włocławek nie sprzyjały rozwojowi seminarium. W 1581 roku praktycznie przestało ono istnieć. W 1719 roku bp Konstanty Felicjan Szaniawski ponownie erygował seminarium we Włocławku i oddał je pod zarząd Księży Misjonarzy.

Przy Seminarium działają: Teologiczne Towarzystwo Naukowe (od 1984 r.) oraz Instytut Teologiczny – Pastoralny dla kapłanów diecezji włocławskiej (od 1975 r.), Studium Teologii we Włocławku (od 1992 r.). W 1993 roku powołano do istnienia Towarzystwo Przyjaciół Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku.

Klerycy nie tylko przygotowują się w Seminarium do kapłaństwa, także zdobywają stopnie naukowe, uczestniczą w różnych kołach zainteresowań, prowadzą działalność charytatywną, pomagają w duszpasterstwie, organizują imprezy kulturalne i sportowe.

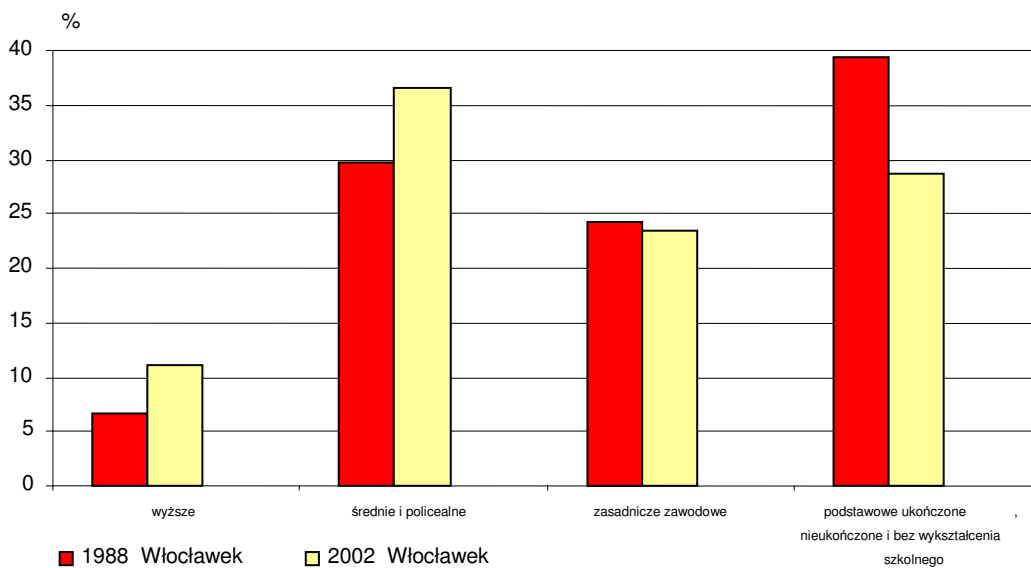
W roku akademickim 2005/2006 uczyło się 75 alumnów (w tym 12 diakonów). Zajęcia dydaktyczne prowadziło 36 osób, w tym 4 osoby świeckie. W gronie wykładowców Seminarium jest obecnie 9 doktorów habilitowanych, 18 doktorów oraz 9 magistrów. Od tego roku akademickiego Seminarium działa w strukturach nowoutworzonego Wydziału Teologicznego UMK w Toruniu.



2.2. Społeczno – gospodarcze uwarunkowania rozwoju

2.2.1. Struktura wykształcenia

Dokonujące się w Polsce po 1989 roku przekształcenia społeczno – gospodarczo – polityczne wpłynęły znacząco na zmianę struktury wykształcenia. Pod wpływem tego impulsu znaczenia nabral poziom wykształcenia jako istotny element wobec rosnącej konkurencyjności na rynku pracy. Nie bez znaczenia pozostają też – szeroko rozumiana modernizacja społeczeństwa, dążenie do zaspokajania potrzeb jednostki związanych z samorealizacją, rozwojem indywidualnym. Uwarunkowania te złożyły się na znaczny wzrost udziału ludności z wyższym i średnim wykształceniem w ogóle populacji w okresie międzypisowym 1988 – 2002. Odsetek osób z wyższym wykształceniem wzrósł z 6,7% do 11,2%, natomiast ze średnim (łącznie z policealnym) z 29,6% do 36,6%. Odkonano to kosztem znacznego spadku (o ponad 10%) udziału ludności z wykształceniem podstawowym ukończonym, nieukończonym i bez wykształcenia szkolnego z 39,4% w 1988 roku do 28,7% w 2002 roku. Jeżeli obserwowany trend nie ulegnie zmianie, w kolejnych latach należy spodziewać się dalszej poprawy sytuacji w tym zakresie.



Ryc. 5 Struktura wykształcenia ludności Włocławka w świetle ostatnich spisów ludnościowych

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS

Tabela 15 Struktura wykształcenia ludności Włocławka w 2002 roku

Włocławek	wyższe	policealne	średnie	zasadnicze zawodowe	podstawowe ukończone	podstawowe nieukończone i bez wykształcenia szkolnego	nieustalone
ogółem	10,8%	3,8%	31,7%	22,7%	26,3%	2,2%	2,4%
mężczyźni	10,0%	2,0%	30,0%	29,3%	24,4%	1,9%	2,5%
kobiety	11,6%	5,3%	33,2%	17,0%	28,0%	2,6%	2,2%

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS

Kształt i dynamika zmian w obrębie struktury wykształcenia jest powiązana, z jednej strony, z pozostałymi strukturami demograficznymi, tj. głównie ze strukturą wieku (ludność młodsza w sensie demograficznym ma korzystniejszą strukturę wykształcenia, zmiany zachodzą dynamiczniej) i płci (wyższy współczynnik feminizacji koreluje dodatnio z wyższym poziomem wykształcenia). Z drugiej natomiast wpływa na kształtowanie zachowań związanych z ruchem naturalnym (poziom dzietności odwrotnie koreluje z poziomem wykształcenia kobiet) i wędrownym ludności (poziom mobilności rośnie wraz z wykształceniem).

2.2.2. Zatrudnieni i pracujący

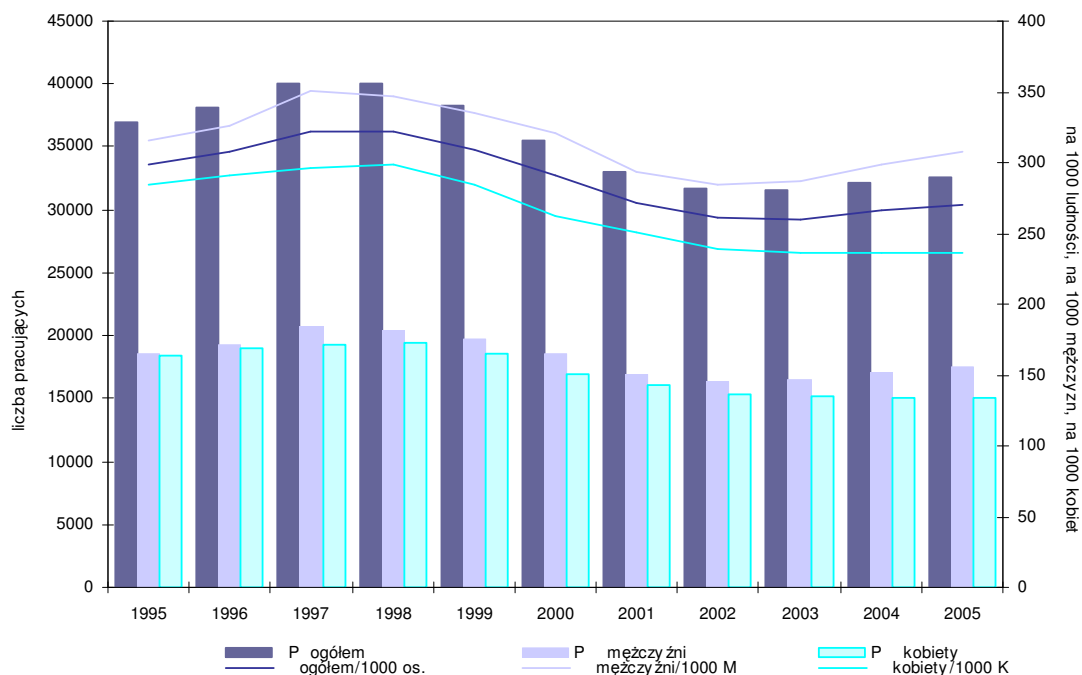
W 2005 roku zbiorowość pracujących liczyła 32 537 osób – 17 479 mężczyzn i 15 058 kobiet. Wskaźnik pracujących na 1000 ludności w 2005 roku we Włocławku wynosił 270. Ze względu na różnice w proporcji płci wśród pracujących wskaźnik ten jest znacznie niższy w przypadku kobiet i wykazuje w badanym dziesięcioleciu znaczny spadek. Jest on przede wszystkim wywołany ogólnym zmniejszeniem się liczby pracujących, z czego liczba pracujących kobiet zmniejsza się szybciej niż liczba pracujących mężczyzn. Wynika to przede wszystkim ze znacznie gorszej sytuacji na rynku pracy kobiet, przeciętnie niższych zarobków, co zniechęca niektóre kobiety do podejmowania pracy zawodowej, zwłaszcza dotyczy to młodych, słabo wykształconych matek.

Tabela 16 Pracujący wg płci w latach 1995-2005

	pracujący			na 1000 ludności			1995=100%			%		
	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety
1995	37024	18579	18445	298,9	314,9	284,2	100,0	100,0	100,0	100,0	50,2	49,8
1996	38142	19213	18929	307,7	325,9	291,2	103,0	103,4	102,6	100,0	50,4	49,6
1997	39993	20697	19296	322,4	350,9	296,6	108,0	111,4	104,6	100,0	51,8	48,2
1998	39971	20511	19460	322,1	347,4	299,1	108,0	110,4	105,5	100,0	51,3	48,7
1999	38285	19784	18501	308,6	335,4	284,4	103,4	106,5	100,3	100,0	51,7	48,3
2000	35537	18613	16924	290,5	321,0	262,9	96,0	100,2	91,8	100,0	52,4	47,6
2001	33087	16979	16108	270,9	293,8	250,4	89,4	91,4	87,3	100,0	51,3	48,7
2002	31728	16412	15316	260,4	284,9	238,5	85,7	88,3	83,0	100,0	51,7	48,3
2003	31603	16473	15130	260,2	286,9	236,2	85,4	88,7	82,0	100,0	52,1	47,9
2004	32151	17056	15095	265,7	298,5	236,4	86,8	91,8	81,8	100,0	53,0	47,0
2005	32537	17479	15058	270,3	307,7	236,9	87,9	94,1	81,6	100,0	53,7	46,3

Źródło: Bank Danych regionalnych GUS

Udział poszczególnych sektorów (I – rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo oraz rybactwo, II – przemysł i budownictwo, III – usługi) w zatrudnieniu zmienia się w czasie, wraz z przemianami społeczno – gospodarczymi, podążając w kierunku wzrostu znacznie sektora trzeciego. Najwięcej pracujących mieszkańców Włocławka zatrudnionych jest w trzecim sektorze obejmującym usługi, zarówno materialne jak i niematerialne – 52% ogółu zatrudnionych.

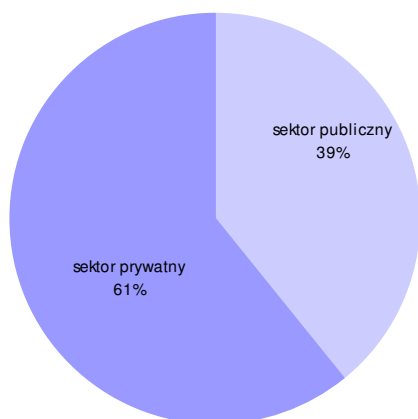


Ryc. 6 Pracujący wg płci (ogółem i na 1000 ludności) w latach 1995-2005

Źródło: Bank Danych regionalnych GUS



WŁOCŁAWEK



Ryc. 7 Przeciętne zatrudnienie wg sektorów własności w 2004 r.

Źródło: Aktywność ekonomiczna ludności. Województwo kujawsko-pomorskie. Urząd Statystyczny w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2005

Włocławek cechuje znaczne podobieństwo do innych miast w zakresie dokonujących się zmian w procesach i strukturach demograficznych. I podobnie jak i one będzie musiał sprostać postępującemu spadkowi zaludnienia, czy postępującemu zjawisku starzenia się ludności i towarzyszącym mu przemianom w funkcjonalnych grupach wieku. Nie pozostawia wątpliwości fakt, że rozwój demograficzny wpłynie znacząco na kształtowanie się życia społeczno – gospodarczego Włocławka.

2.2.3. Handel, w tym obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²

Początek lat dziewięćdziesiątych to dla rynku polskiego czas wkraczania supermarketów i centrów handlowo-usługowych. Ekspansja koncernów handlowych przebiegała zgodnie z zasadami wolnego rynku, uzupełniając ofertę rynkową i poprawiając standard obsługi konsumenta.

Dopatrujemy się zarówno zjawisk negatywnych pojawiających się wielkopowierzchniowych obiektów handlowych, jak również tych pozytywnych, co uniemożliwia zajęcie jednoznacznego stanowiska. Jednak nie podlega dyskusji fakt, iż proces ten jest zgodny z tendencją rozwoju światowego handlu i tym samym staje się nieunikniony. Ważne jest, aby zaakceptować nowy kierunek w rozwoju handlu i uczynić ten proces jak najbardziej korzystnym dla całego społeczeństwa.

Pierwsze uregulowanie prawne powstawania w Polsce wielkopowierzchniowych obiektów handlowych znalazło miejsce w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003r. Ustawa ta zobowiązuje gminę do określenia w studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². Jednocześnie powstaje obowiązek sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i wyznaczania w nich granic terenów obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

We Włocławku jest zarejestrowanych 1910 sklepów:

- sklepy ogólnospożywcze (462),
- sklepy z odzieżą (200),
- sklepy mięsne (110),
- pozostałe sklepy wielobranżowe (703).

Większość sklepów na terenie Włocławka to sklepy drobne, o tradycyjnej formie sprzedaży, wielkości od kilkunastu do kilkudziesięciu metrów kwadratowych powierzchni sprzedaży. Taką formę handlu uzupełniają targowiska, na których ulokowane są stoiska handlowe i pawilony (handel obwoźny, targowiskowy). Największe targowiska we Włocławku mieszczą się przy ul. Związków Zawodowych i przy ul. Kaliskiej (Osiedle Południe).

Funkcjonują też we Włocławku duże sklepy liczące od 400 do 2000 m² powierzchni sprzedaży. Są to supermarkety np. Biedronka, Lidl, Leader Price (obecnie w sieci Tesco), Champion (Globi).

We Włocławku funkcjonuje obecnie 9 obiektów zaliczanych zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym do obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², co stanowi 13,3% powierzchni sprzedaży ogólnej sieci handlowej miasta, w tym:

trzy hipermarkety:

- Real (8000m² powierzchni sprzedaży),
- Tesco (8500m² powierzchni sprzedaży),
- Kaufland (3900m² powierzchni sprzedaży).



inne wielkopowierzchniowe obiekty:

- „Galeria Handlowa Millenium” przy ul. Witosa (5400m²),
- „ART.-DOM” przy ul. Witosa (3000m²),
- „Hala” (3000m²),
- „Wiślanin” (5000m²),
- „Hawex” przy ul. Toruńskiej (2400m²),
- „Kujawiak”,
- „WITEKS” przy ul. Jesionowej,
- „UNIWERSAL” przy ul. Wiejskiej.

Poziom zaspokojenia zróżnicowanych potrzeb i oczekiwań klientów wobec sieci handlowej stale rośnie. Handel wymaga przeobrażeń między innymi w kierunku uzupełnienia oferty rynkowej i poprawy jakości usług.

Obecnie istniejące obiekty handlowe pod względem wizualnym i estetycznym nie są zbyt atrakcyjne. Stanowią one proste bryły, przypominające budynki magazynowe, co bardzo często zakłóca charakter i specyfikę danego miejsca.

Prywatni inwestorzy wykazują duże zainteresowanie lokalizacją obiektów wielkopowierzchniowych na terenie miasta.

Mniejsze placówki handlowe odbierają zjawisko powstawania dużych centrów handlowych, jako zagrożenie dla siebie i lokalnego rynku pracy.

Wśród mieszkańców Włocławka, najwięcej (62,8%) zwolenników ma współistnienie zarówno drobnego handlu, tradycyjnych sklepów oraz super/hipermarketów. Zwolenników samego tradycyjnego handlu jest 18,2%, a zwolenników tylko wielkich centrów handlowych 17,1%. Jak wynika z ankiet, ponad połowa Włocławian (57,1%), jest zdania, że nasze miasto zyskuje na znaczeniu dzięki powstawaniu centrów handlowo-usługowych (źródło: „Prognoza skutków lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni powyżej 2000m² powierzchni sprzedaży na terenie miasta Włocławka” 2006r. Eurotest Instytut Usług Marketingowych).

3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENU

3.1. Uwarunkowania formalno – prawne

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Łącznie zrealizowano lub trwa permanentna realizacja zgodna z ustawami: ustawą z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 15 z 1999r., poz. 139 – jednolity tekst ze zmianami oraz ustawą z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - Dz. U. Nr 80 z 2003 r., poz. 717 ze zmianami) trzydzieści sześć uchwał w sprawie miejscowych planów. Pokrywają one 1429,2500 ha co stanowi 16,95% powierzchni miasta Włocławka.

Uchwalone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dotyczą obszarów:

- ograniczonego ulicami: Kilińskiego, Kościuszki, Okrzei (tzw. „Centrum I”),
- wyodrębnionego z symbolu Z 42 ZP/US/KS, ul. Promienna,
- położonego pomiędzy ulicami: Witosa, Chopina, Cmentarną a terenami PKP,
- położonego u zbiegu ulic POW 22a, 22b i 24 oraz projektowanej ulicy o symbolu B 4 Lh,
- położonego: przy ulicach Królewieckiej 14 i Żabiej 3,
- położonego przy ul. Kowalskiej 1-3,
- położonego w dzielnicy „Zazamcze” przy ul. Piwnej 1 i 3, działki nr 11 i 12,
- obszaru osiedla mieszkaniowego „KOKOSZKA”,
- obszaru w zakresie linii rozgraniczających ulicy Żyznej,
- obszar przy skrzyżowaniu ulicy Królewieckiej z ul. Cyganką,
- obszaru przy ulicy Lisek we Włocławku,
- położonego pomiędzy ulicami: Ptasią, Leśną, Barską, terenem jednostki wojskowej, Okrężną i Barską,
- położonego pomiędzy ulicami: Łęską, Płocką, Barską, Polną, Stodólną i Okrężną,
- położony przy ul. Zduńskiej 1/3 i Królewieckiej 41/43/45/47,
- obszaru w zakresie ustalenia szerokości obszaru kolejowego i przeznaczenia terenów z nim sąsiadujących PKP,
- obszaru w zakresie wyznaczenia ulicy Kasprowicza we Włocławku,
- położonego pomiędzy ulicą Gajową, Wiejską oraz terenami ogródków działkowych,



- położonego pomiędzy ulicą Papieżką a Aleją Kazimierza Wielkiego,
- położonego pomiędzy: ulicą Kilińskiego, ciągiem pieszym 01-KX, ulicą Pułaskiego oraz ulicą 5-KL tzw. „Centrum II”,
- położonego między ulicami Chopina, Leśna, Aleją Kazimierza Wielkiego, terenem cmentarza komunalnego oraz PKP (kierunek Toruń – Kutno i bocznicą),
- położonego pomiędzy ulicami Zachodnią, Al. Jana Pawła II, ul. Lipową i rzeką Lubieńką,
- położonego pomiędzy ulicami: Łęską, Okrężną, Stodólną, projektowanymi ulicami o symbolach 9 KD 1/2, 10 KD 1/2 i 11 KD 1/2 oraz ulicą Składową,
- w zakresie obszaru placu Zielonego Rynku,
- położonego pomiędzy ulicami: Żytnią, Barską, projektowaną ulicą zbiorczą – ul. Wojskową – stanowiącą przedłużenie ul. Ostrowskiej do ul. Okrężnej oraz granicą terenów wojskowych od strony zachodniej,
- ograniczonego ulicą Okrzei, terenem Parku im. H.Sienkiewicza, ulicą Piwną, rzeką Wisłą oraz przepompownią ścieków,
- położonego pomiędzy ulicami: zaporą boczną stopnia wodnego na rzece Wiśle, ul. Płocką, Aleją Kazimierza Wielkiego, granicą gruntów leśnych wzdłuż byłych zakładów („Ursus”, „Fabryka Domów”), zaporą awaryjną stopnia wodnego na rzece Wiśle, ulicą Rybnicką i granicą miasta,
- położonego pomiędzy ulicami: Lipnowską, Dobrzyńską wraz z Kulińską, zachodnią granicą posesji „Domu pomocy społecznej” oraz Wojewódzkiego Szpitala Zespołonego a granicą obszarów leśnych,
- położonego we Włocławku przy ulicy Polnej 102 i Celulozowej dz. nr 21/1, 23/2, 1/6 KM 88,
- zawartego pomiędzy ulicami: Aleją Jana Pawła II, Mielęcińską, Ziołową, Szpalerową, Brzezinową, Bluszczową, Paprocią, Łowiecką, granicą miasta i ogrodzeniem Zakładu Karnego oraz w rejonie ulicy Cienistej pomiędzy ulicami: Miodową, Modrą, Łabędzia, Daleką i Skrytą,
- położonego w rejonie ulicy Celulozowej, działki nr 15/38, 15/47 i 15/58 oraz część działki nr 15/37 KM 87,
- położonego pomiędzy ulicą Okrężną, północną granicą działki nr 75 KM 84, zachodnią granicą działek nr 64/3, 64/1, 65 KM 85, częścią północnej granicy działki nr 1/29 i częścią południowej granicy działki nr 1/29 KM 85, zachodnią granicą działek nr 2/6 i 2/7 KM 106, północną granicą działki nr 1/7 KM 106 oraz ulicą Bracką,
- położonego przy Alei Kazimierza Wielkiego, dz. nr 16/3, część dz. nr 17 i 77 KM 123,
- położonego w rejonie ulicy Płockiej i zawartego pomiędzy: brzegiem rzeki Wisły, wschodnią granicą działek nr 1/2 i 19/1 KM 96, ulicą Płocką, Aleją Kazimierza Wielkiego oraz kanałem „A”,
- położonego pomiędzy: terenami kolejowymi – działki nr 78/31 i 78/17 KM 53, ulicą Okrzei, Wierzbową, północno-zachodnią granicą działek nr 40/1, 40/2 i 54 KM 82, ulicą Okrężną, Witosą, terenami PKP, ulicą Spółdzielczą i Kaliską,
- położonego w rejonie ulic: Celulozowej, Stodólnej, Okrężnej, Łęskiej i Składowej, zawartego pomiędzy: projektowanymi ulicami o symbolach 7 KL 1/2, 8 KL 1/2, 9 KD 1/2 i 11 KD 1/2, południową granicą części działki nr 24/106 KM 88, ponownie ulicą o symbolu 11 KD 1/2, południową granicą części działki nr 15/64 KM 87 (część terenu o symbolu 19 EE), ulicą o symbolu 10 KD 1/2, ponownie ulicą o symbolu 9 KD 1/2 i północno – zachodnią granicą działki nr 15/56 KM 87 (teren o symbolu 14 MW) oraz pomiędzy: południowo – wschodnią granicą działki nr 15/71 KM 87, południowymi granicami części działek nr 17/2, 17/1 i 19 KM 87, ulicą Stodólną, Okrężną, Łęską i Składową oraz projektowanymi ulicami o symbolach 9 KD 1/2 i 10 KD 1/2.

3.2. Tereny posiadające zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów

Znaczny procent gruntów objętych zmianą przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolne i nieleśne wystąpił przed 1975r. Wzmożony okres urbanizacji nastąpił po roku 1979. Dnia 13 grudnia 1979r. zostały przyłączone do miasta Włocławek tereny: Michelin, Mielęcין, Łęg, Rybnica, Krzywa Góra, Kawka, Korabniki, Leopoldowo, Różinowo, Azoty. W związku ze zmianą granic miasta Włocławek i pozyskaniem nowych terenów o powierzchni 4221,6340 ha, a tym samym nowych możliwości zagospodarowania terenów wynikających z potrzeb rozwoju mieszkalnictwa i przemysłu, powstała konieczność opracowania nowego miejscowego planu. Zatem i uzyskanie zgód na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolne i nieleśne, związane jest z intensywną gospodarką. Nowe zmiany odzwierciedlone zostały w miejscowym planie zagospodarowania prze-



strzennego miasta Włocławka zatw. uchwałą Nr XXVI/132/88 Miejskiej Rady Narodowej we Włocławku z dnia 30 maja 1988r. (Dz. Urz. Województwa Włocławskiego Nr 13, poz.135 z 1988 roku) – dotyczy one około 295,1200 ha.

Kolejne zgody na zmiany przeznaczenia gruntów związane są z opracowywaniem kolejnych, ale tym razem cząstkowych miejscowych planów. Największe zmiany dotyczą terenów położonych przy ulicy Dobrzyńskiej. Objęte one grunty rolne klasy II i III o łącznej powierzchni 81,5700 ha. Inne znaczące zmiany przeznaczenia dotyczą terenów leśnych objętych miejscowymi planami opracowanymi dla terenów:

- położonego pomiędzy: zaporą boczną stopnia wodnego na rzece Wiśle, ul. Płocką, Aleją Kazimierza Wielkiego, granicą gruntów leśnych wzdłuż byłych zakładów („Ursus”, „Fabryka Dommów”), zaporą awaryjną stopnia wodnego na rzece Wiśle, ulicą Rybnicką i granicą miasta,
- położonego pomiędzy ulicami: Aleją Jana Pawła II, Mielęcińską, Ziołową, Szpalerową, Brzezinową, Bluszczową, Paprocią, Łowiecką, granicą miasta i ogrodzeniem Zakładu Karnego oraz w rejonie ulicy Cienistej pomiędzy ulicami: Miodową, Modrą, Łabędzią, Daleką i Skrytą,
- położonego przy Alei Kazimierza Wielkiego, dz. nr 16/3, część dz. nr 17 i 77 KM 123.

Łączna powierzchnia terenów objętych zmianami przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne położonych w granicach wymienionych miejscowych planów oraz niewielkie obszary położone w innych miejscowych planach, wynosi ca 4,3100 ha.

3.3. Stan prawny gruntów

Granice administracyjne obejmują 8432,0 ha powierzchni miasta. Do gminnego zasobu nieruchomości (na podstawie art. 24 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami), należą grunty:

- stanowiące własność gminy;
- co do których gmina posiada udział;
- będące przedmiotem użytkowania wieczystego gminy;
- zajęte pod drogi;
- oddane w trwałe zarząd;
- oddane w użytkowanie.

Łączna powierzchnia gruntów gminnych w rozumieniu w/w ustawy o gospodarce nieruchomościami wynosi 968,8035 ha.

Grunty należące do gminnego zasobu nieruchomości, ale położone poza granicami Miasta Włocławek (grunty we wsi Machnaczy gm. Brześć Kujawski oraz grunty zajęte pod cmentarz komunalny na Pińczacie) obejmują powierzchnię 43,2877 ha. Całkowita powierzchnia gruntów gminnych wynosi 1012,0912 ha.

Do zasobu nieruchomości Skarbu Państwa należą grunty o powierzchni 46,4132 ha.

Powierzchnia gruntów należących do zasobu gminnego oraz zasobu Skarbu Państwa razem wynosi 105,8504 ha, co stanowi ok. 12,6% powierzchni miasta.

87,4% powierzchni miasta to zasoby należące do innych właścicieli i władających gruntami (w tym osoby prawne, fizyczne, związki wyznaniowe i inne).

3.4. Tereny chronione na podstawie przepisów odrębnych

- Tereny położone w granicach strefy ochrony ujęcia wody „Krzywe Błota” we Włocławku – ustanowionej decyzją Wojewody Włocławskiego z dnia 22 marca 1993r znak OŚ-II-6210-14/92/93 strefy ochronnej ujęcia wody obejmujący obszar o powierzchni 15,2 km², którego granice wyznaczają ulice: Noakowskiego, Wiejska, Okrzei, POW, Reja, Bojańczyka, Szczęśliwa, Chmielna, Reymonta, Żytnia, Zielna, następnie w obrębie Lasów Państwowych granica dochodzi do m. Jedwabna i na zachód do północnej granicy osiedla Mielęcina, skąd biegnie na północ do ul. Noakowskiego.
- Tereny położone w granicach strefy ochrony ujęcia wody „Zazamcze” – ustanowionej decyzją Wojewody Włocławskiego z dnia 02 sierpnia 1994r znak OŚ-II-6210-16/93/94 strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych obejmujący obszar o powierzchni 6,8 km², którego północną granicę wyznaczają: linia kolejowa relacji Toruń-Włocławek i ulica Toruńska, następnie w kierunku południowym: ulica Promienna, Budowlanych, Wieniecka, Rysia, Lisek, południową stanowi rzeka Zgłowiączka po ulicę Gołębią, a południowo-zachodnią i zachodnią dukty Lasów Państwowych.
- Tereny położone w granicach obszaru borowin – obszar górniczy „Wieniec I” obejmujący tereny dla eksploatacji borowiny – utworzony decyzją Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2 sierpnia 1989r., znak TIK/G/122/89.



- Tereny położone w granicach obszaru wód leczniczych – obszar górniczy „Wieniec” obejmujący tereny dla eksploatacji wody mineralnej – utworzony decyzją Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 4 lipca 1989r.
- Tereny lasów, należące do grupy I lasów o charakterze ochronnym, w tym: lasy strefy zieleni wysokiej, lasy uzdrowiskowo-klimatyczne, lasy rezerwatowe (rezerwat „Kulin”, „Dębice”, otulina parku krajobrazowego), lasy należące do promocyjnego kompleksu leśnego – ujęty w projekcie zadań rządowych kraju.

3.5. Analiza istniejącego zagospodarowania i użytkowania terenów

3.5.1. Bilans istniejących terenów mieszkaniowych

W granicach miasta tereny mieszkaniowe skupione są w Jednostkach Strukturalnych:

- Śródmieście;
- Południe;
- Wschód Mieszkaniowy;
- Zazamcze;
- Zawiśle;
- Michelin.

Zabudowa mieszkaniowa zarówno wielorodzinna jak i jednorodzinna w tych Jednostkach Strukturalnych kwalifikowana jest jako skoncentrowana. Obejmuje ona powierzchnię ok. 1.152,2674 ha.

Natomiast tereny położone wzdłuż ulicy Płockiej (od skrzyżowania z Al. Kazimierza Wielkiego do granicy miasta), ulicy Rybnickiej, Spokojnej, Toruńskiej (dotyczy Rózinowa, Korabników, Kawki, Leopoldowa) stanowią zabudowę rozproszoną w znacznym stopniu zdegradowaną technicznie, z brakami w uzbrojeniu technicznym i obsłudze komunikacyjnej oraz ubogiej obsłudze usługowej.

3.5.2. Tereny przeznaczone pod nową zabudowę mieszkaniową

Zabezpieczenie terenów mieszkaniowych jest jednym z priorytetów planowania przestrzennego. Dla realizacji tych celów niezbędne jest stworzenie określonych warunków nierozzerwalnie związanych z rozwojem terenów mieszkaniowych, m.in. infrastruktura techniczna, zabezpieczenie odpowiedniej obsługi z zakresu szeroko pojętych usług handlu, gastronomii, oświaty, sportu, służby zdrowia, rekreacji oraz obsługi komunikacji. Na terenie miasta wyznaczone są miejscowymi planami tzw. rezerwy terenowe pod budownictwo mieszkaniowe. Dotyczą one przede wszystkim terenów położonych przy:

- ulicy Dobrzyńskiej – zabudowa jednorodzinna (78,14 ha);
- ulicy Lisek – zabudowa jednorodzinna (6,3 ha);
- ulicy Rybnickiej i Spokojnej – zabudowa jednorodzinna (66,3 ha), zabudowa zagrodowa (158,3 ha);
- ulicy Żytnej – zabudowa wielorodzinna (6,16 ha) i jednorodzinna (2,72 ha);
- ulicy Celulozowej – zabudowa wielorodzinna (8,49 ha);
- w obszarze Śródmieścia – zabudowa wielorodzinna (6,08 ha).

Łączna powierzchnia terenów stanowiących rezerwę terenową pod budownictwo mieszkaniowe wynosi ok. 332,5 ha.

4. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

Poszanowanie i eksponowanie dóbr dziedzictwa kulturowego, w tym ochrona istniejących zasobów kulturowych, zachowanie tożsamości materialnej i niematerialnej jest jednym z priorytetów planowania przestrzennego.

Środowisko kulturowe w układzie przestrzennym miasta:

- Śródmieście - najstarsza część miasta o wysokich walorach historyczno-krajobrazowych:
 - Zespół Starego Miasta wpisany do rejestru zabytków;
 - historyczne rozplanowanie;
 - powiązanie tkanki mieszkaniowo-usługowej z otwartymi publicznymi terenami zielonymi z bogatą szatą roślinną: dolina Zgłowiączki z Parkiem Miejskim im. H. Sienkiewicza, Park

- im. W. Łokietka z terenami zielonymi ul. Jagiellońskiej, zieleń wzdłuż bulwarów – zgodnie z planem regulacyjnym z 1927r. ciąg zieleni okalającej najbardziej zurbanizowaną część miasta; cmentarz komunalny z końca XIXw. powstały przy jednym z ważniejszych traktów historycznych – Trakcie Kowalskim;
- obszary archeologiczne.
 - Południe, Zazamcze, Wschód Mieszkaniowy – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (w większości tzw. blokowiska) oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Pojedyncze, rozproszone obiekty zabytkowe. Planty miejskie wg planu regulacyjnego z 1927r. mające stanowić tereny zieleni – obecnie ulice Planty I i II z ogrodami działkowymi pomiędzy nimi (dot. Południa), stanowiska archeologiczne w rejonie ulic: Ogrodowa, Toruńska, Korabnicka, Różinowska, Azoty .
 - Michelin – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej podkreślający dawny letniskowy rodowód, z niewielkimi uzupełnieniami zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej; atrakcyjne położenie wśród lasów z założeniem parkowym centralnie położonym wymagającym rewitalizacji.
 - Zawisłe – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Wysokie walory krajobrazowe. Obszary występowania osadnictwa wczesnośredniowiecznego. Założenie pałacowo-parkowe w Zarzeczu Nowym z początku XXw. położone na wysokiej skarpie wiślanej, stanowiska archeologiczne w rejonie: Cysterska - Suszycka, Lipnowska – Przesmyk, skarpa wiślana.
 - Wschód Przemysłowy – tereny poprzemysłowe zdegradowane wymagające rewitalizacji.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia się ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków oraz parków kulturowych. W przypadku gdy gmina posiada gminny program opieki nad zabytkami, ustalenia tego programu uwzględnia się w studium. Aktualnie tworzony jest dokument pn. „Program opieki nad zabytkami dla miasta Włocławek”.

W studium ustala się strefy ochrony konserwatorskiej dla obszarów, na których obowiązują zakazy i nakazy mające na celu ochronę znajdujących się w tym obszarze zabytków, a które szczegółowo określone są ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Wyznaczenie stref ochrony konserwatorskiej następuje w oparciu o analizę stanu istniejącego, analizę materiałów wejściowych, w tym kartograficznych i ikonograficznych.

Wyznacza się strefy ochrony, w zależności od uwarunkowań historycznych, stopnia zachowania historycznej kompozycji urbanistycznej, stopnia zachowania relikwów historycznych:

„A” – strefę ścisłej ochrony konserwatorskiej;

„B” – strefę ochrony historycznej struktury przestrzennej;

„AR” – strefę ochrony archeologicznej i stanowiska archeologiczne.

Strefa „A” obejmuje obszar wpisany do rejestru zabytków w granicach określonych decyzją wpisu do rejestru zabytków z dnia 30 września 1957r. pod pozycją 279/372/A, który podlega ścisłym rygorom konserwatorskim.

Strefę „B” wyznacza się dla obszaru wykształconego w okresie dwudziestolecia międzywojennego, położonego pomiędzy: Bulwarami im. Marszałka J. Piłsudskiego, ulicami Ogniową, Chmielną, Kraszewskiego, tylnymi granicami posesji położonych przy ulicy Św. Antoniego (stroną nr nieparzystych), Aleją Chopina (stroną nr parzystych), tylnymi granicami posesji położonych przy ulicy Cichej (strona nr nieparzystych), ulicą Okrzei (stroną nr parzystych), Starodębską, granicą między zespołem bloków a zespołem pofabrycznym, ulicą Okrzei, granicą terenów kolejowych, tylnymi granicami posesji przy ulicy Szpitalnej (strona nr parzystych), ulicą Okrzei (stroną nr parzystych), ulicą Rzeczną, Wyszyńskiego (stroną nr parzystych), Fabryczną. Zakres tej strefy różni się od analogicznej strefy ujętej w obowiązującym studium z uwagi na wyłączenie terenów zupełnie pozbawionych cech historycznych z uwagi na współczesne zagospodarowanie (tzw. blokowiska) oraz z uwzględnieniem nowych terenów o zauważalnych wartościach historycznych. W związku z tym wyznacza się nowe granice obszaru strefy „B” - ochrony historycznej struktury przestrzennej.

Strefa ochrony archeologicznej i stanowiska archeologiczne „AR” obejmuje tereny o rozpoznanej zawartości relikwów archeologicznych oraz w dużym stopniu uprawdopodobnionych. Granice strefy archeologicznej (w znacznej części pokrywające się ze strefą „A”) różnią się od analogicznej strefy ujętej w obowiązującym studium. Tereny bazujące na badaniach wykluczających zawartość relikwów archeologicznych zostały wyłączone z zakresu. W związku z tym wyznacza się nowe granice obszaru strefy „AR” - ochrony historycznej struktury przestrzennej. Dane aktualne na dzień 14 czerwca 2007r. wykazują 19 stanowisk archeologicznych zlokalizowanych w trakcie badań powierzchniowych.



wych w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski (AZP), w związku z powyższym zachodzi konieczność ujęcia ich w tekście i rysunkach studium (w studium z 2000r. zamieszczonych jest 14 stanowisk).

Obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków

W rejestrze zabytków Województwa Kujawsko – Pomorskiego, prowadzonym przez wojewódzkiego konserwatora zabytków znajduje się 70 obiektów, zespołów obiektów oraz obszarów o dużej wartości historycznej, architektonicznej i urbanistycznej. Przedmiotowe obiekty objęte są ochroną prawną i konserwatorską. Wszelkie działania inwestorskie w zakresie architektury, wnętrza, funkcji oraz układu przestrzennego obligatoryjnie uzgadniane są z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Obiekty zabytkowe wpisane do gminnej ewidencji zabytków

W rejestrze Gminnej Ewidencji Zabytków zatwierdzonej Zarządzeniem Wewnętrznym Prezydenta Miasta Nr 165/2006 z dnia 7 listopada 2006r. w sprawie gminnej ewidencji zabytków miasta Włocławek, znajduje się 609 obiektów i zespołów obiektów o znacznej wartości historycznej i architektonicznej.

Materiał historyczny dotyczący obiektów zabytkowych oraz obiektów o wartościach zabytkowych i kulturowych, będący załącznikiem do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z 2000 roku, uległ weryfikacji pod kątem ich wartości historycznych w zderzeniu z przeobrażeniami oraz wyburzeniami, pozwolił na ich uaktualnienie.

Obszary, obiekty i zasady ochrony dóbr kultury współczesnej i krajobrazu kulturowego

Dobra kultury współczesnej w rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art.2 pkt 10) są to „niebędące zabytkami dobra kultury, takie jak pomniki, miejsca pamięci, budynki, ich wnętrza i detale, zespoły budynków, założenia urbanistyczne i krajobrazowe, będące uznanym dorobkiem współcześnie żyjących pokoleń, jeżeli cechuje je wysoka wartość artystyczna lub historyczna”. Nie są one zabytkami, zatem nie podlegają rygorom konserwatorskim. Dobra kultury wraz z zabytkami tworzą krajobraz kulturowy miasta. Jest to przestrzeń ukształtowana historycznie w wyniku działalności człowieka obejmująca czynniki cywilizacyjne i elementy przyrodnicze objęta ochroną wyżej wymienionej ustawy. Dobra kultury współczesnej jako element krajobrazu kulturowego podlega zasadom ochrony na podstawie ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w których określane są zasady ochrony budynków, zespołów budynków, terenów wartościowych krajobrazowo. W związku z powyższym w studium wskazane są tereny do opracowania miejscowych planów, w których wymagane jest sformułowanie powyższych zasad. Tereny te wymienione są w rozdziale „obszary, dla których zamierza się sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego ze względu na uwarunkowania lokalne”.

Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych

W granicach administracyjnych miasta Włocławek nie występują pomniki zagłady i ich strefy ochronne, w rozumieniu ustawy z dnia 7 maja 1997r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271).

5. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

System komunikacyjny miasta stanowi szkielet całego układu przestrzennego i służy wszystkim użytkownikom, tzn. mieszkańcom oraz przejeżdżającym przez Włocławek. System ten uwzględnia wszystkie sposoby poruszania się, czyli: ruch kołowy, kolejowy, transport zbiorowy, ruch pieszych i rowerzystów.

Ze względu na swoje położenie w pradolinie Wisły, miasto Włocławek na przestrzeni czasu podlegało określonym uwarunkowaniom rozwoju. Praktycznie nadal pozostaje miastem jednobrzeżnym, bowiem wysokie skarpy prawego brzegu Wisły, jak również wielkość rzeki skutecznie utrudniały wykształcanie dzielnic zawiślańskich. W mieście podzielonym przez naturalne przeszkody – rzeki Wisłę i Zgłowiączkę oraz przebiegającą przez środek miasta linię kolejową, podstawowy układ komunikacyjny ukształtował się równolegle bądź poprzecznie do tych przeszkód.

5.1. Komunikacja kołowa

5.1.1. Opis układu

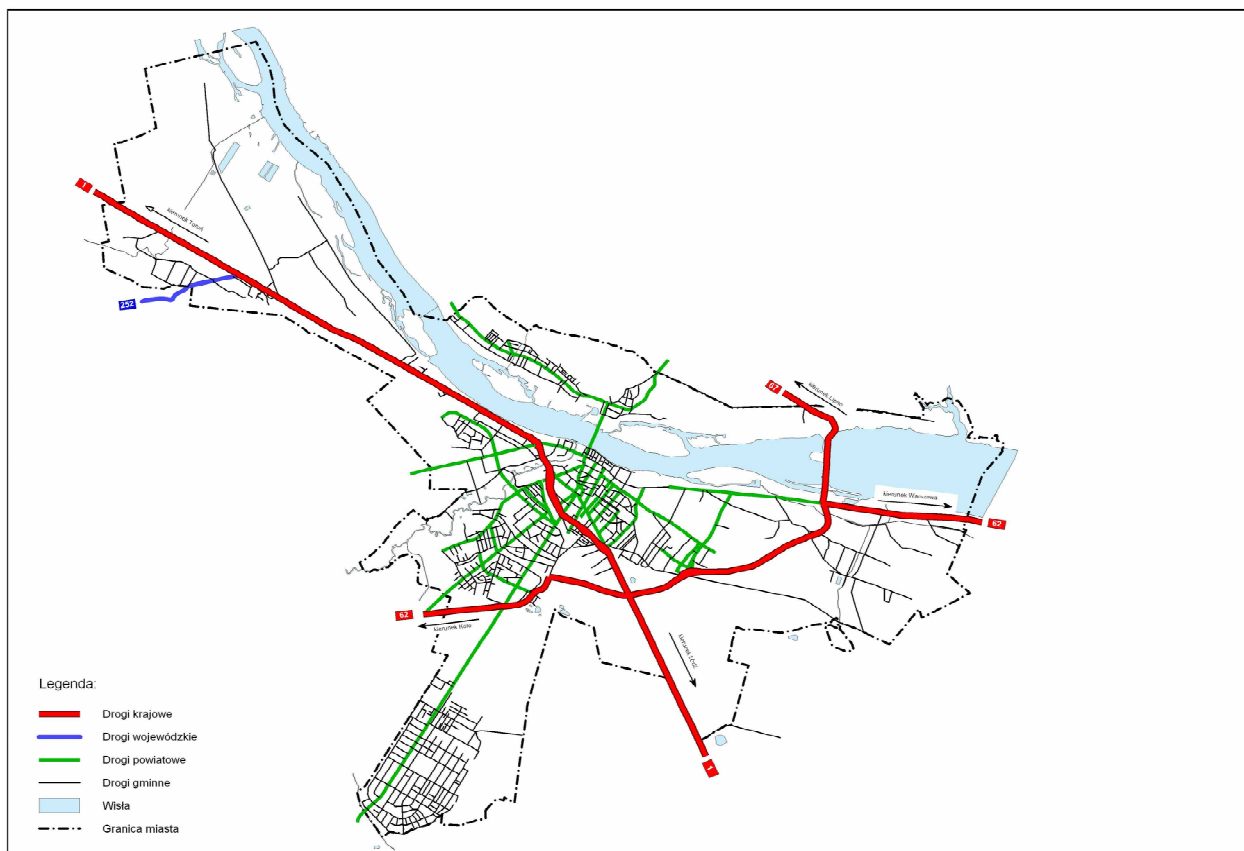
System komunikacji drogowej miasta Włocławka składa się głównie z sieci dróg publicznych, jego uzupełnieniem są drogi wewnętrzne.

Sieć dróg publicznych na terenie miasta Włocławka stanowią drogi krajowe, wojewódzkie, powiatowe oraz gminne. Łączna długość sieci dróg publicznych we Włocławku wynosi 202,5 km.

Tabela 17 Kategorie dróg publicznych we Włocławku

Kategoria drogi	Przebieg	Długość (m)
KRAJOWE		
Nr 1	Toruńska – Okrzei - Chopina	14 479
Nr 62	Szosa Brzeska - Kruszyńska - Al.. Królowej Jadwigi - Al. Kazimierza Wielkiego - Płocka	11 170
Nr 67	Al. ks. J. Popiełuszki	2 275
RAZEM DROGI KRAJOWE		27 924
WOJEWÓDZKIE		
Nr 252	ul. Inowrocławska	850
POWIATOWE		50 874
GMINNE		122 863
RAZEM DROGI PUBLICZNE		202 511

Źródło: Miejski Zarząd Dróg we Włocławku



Ryc. 8 Układ komunikacyjny – kategorie dróg publicznych we Włocławku

Źródło: Wydział Urbanistyki i Architektury na podstawie danych z Miejskiego Zarządu Dróg we Włocławku

Na sieci drogowej miasta Włocławek występuje szereg obiektów inżynierskich, najważniejsze z nich to:

- 2 przeprawy mostowe przez rzekę Wisłę:
 - a) most stalowy im. Marszałka Rydza-Śmigłego – dł. 620 m, o ograniczonym tonażu przejeżdżających po nim pojazdów do 15 ton;
 - b) most w ciągu drogi krajowej nr 67 Al. Ks. J. Popiełuszki o ograniczonym tonażu przejeżdżających po nim pojazdów do 30 ton.
- 3 przeprawy mostowe przez rzekę Zgłowiączkę:
 - a) most łukowy i estakady w ciągu ul. Okrzei;
 - b) most w ciągu ul. Wysokiej;
 - c) most w ciągu ul. Prymasa S. Wyszyńskiego.
- 3 wiadukty drogowe: na ul. Toruńskiej, Al. Kazimierza Wielkiego i ul. Wroniej;
- 3 kładki dla pieszych nad jezdniami ulic: Toruńska (2 sztuki), Chopina;
- 1 przejście podziemne – ul. Okrzei, w okolicach dworca PKP;
- 1 tunel pod torami kolejowymi – ul. Kapitulna.

Zarządzaniem, modernizacją, utrzymaniem oraz ochroną dróg na terenie miasta Włocławek zajmuje się Miejski Zarząd Dróg we Włocławku. Miejski Zarząd Dróg posiada w zarządzie drogi gminne a także powiatowe, wojewódzkie i krajowe przebiegające przez teren miasta. Wynika to z przepisów Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19 poz. 115 z późn. zm.).

5.1.2. Klasyfikacja funkcjonalna dróg publicznych

Podstawowy układ drogowo-uliczny miasta tworzą:

GP- ulice główne ruchu przyspieszonego

Stanowią element ogólnomiejskiego układu drogowego, są kontynuacją zamiejskich dróg kategorii krajowej jak również połączeniem układu ulic z drogami tej klasy. Łączna długość dróg głównych ruchu przyspieszonego wynosi 28,1 km.

Na terenie miasta są to ciągi ulic:

- a) Droga krajowa Nr 1 relacji Gdańsk-Cieszyn o funkcji drogi głównej ruchu przyspieszonego o długości w granicach miasta – 14,4 km;
- b) Droga krajowa Nr 62 o funkcji drogi głównej ruchu przyspieszonego o długości w granicach miasta – 11,17 km;
- c) Droga krajowa Nr 67 o funkcji drogi głównej ruchu przyspieszonego o długości w granicach miasta - 2,27 km;
- d) Droga powiatowa Aleja Jana Pawła II o funkcji drogi głównej ruchu przyspieszonego o długości w granicach miasta - 2,23 km.

G - ulice główne

Są podstawowym elementem układu komunikacyjnego miasta, kontynuacją zamiejskich dróg kategorii wojewódzkiej, stanowią połączenia układu ulic z drogami klasy GP. Obsługują (z pewnymi warunkami technicznymi usprawniającymi ruch pojazdów) bezpośrednie otoczenie. Łączna długość dróg głównych we Włocławku wynosi 27,6 km.

Z - ulice zbiorcze

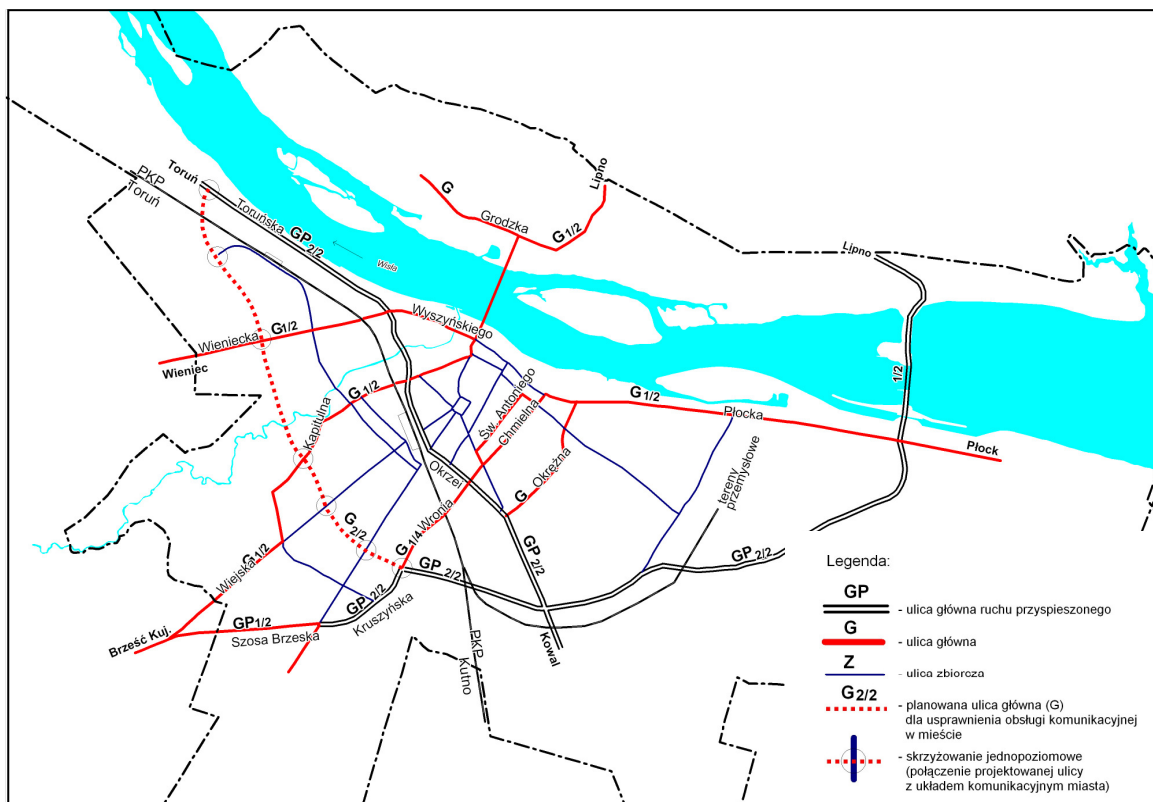
Obsługują zespoły osiedli mieszkaniowych oraz bezpośrednie otoczenie w zasadzie bez ograniczeń. Łączna długość dróg zbiorczych to około 37 km.

Pozostałe drogi publiczne zostały zaliczone do układu obsługującego miasta, nadano im klasę ulic lokalnych (L) i dojazdowych (D) łącznej długości:

- drogi lokalne (L) około 60 km,
- drogi dojazdowe (D) około 50 km.

Klasyfikację funkcjonalną podstawowego układu komunikacyjnego miasta przedstawiono na rycinie 9.





Ryc. 9 Układ funkcjonalny dróg publicznych

Źródło: Analiza porównawcza uwarunkowań planistyczno-realizacyjnych połączenia komunikacyjnego ulicą o trajektorii generalnej wschód-zachód jednostek strukturalnych miasta: Azoty, Zazamcze, Południe, Wschód Mieszkanilowy, Wschód Przemysłowy, Włocławek 2004

5.1.3. Powiązania układu komunikacyjnego miasta z zewnętrznym układem komunikacyjnym regionu i kraju

Powiązania układu komunikacyjnego miasta z otaczającym je systemem dróg kategorii krajowej, wojewódzkiej oraz powiatowej przedstawiono na rycinie 10. Najsilniejszym planowanym ciągiem komunikacji kołowej w rejonie miasta Włocławka jest autostrada A-1 Gdańsk – Gorzyczki (granica państwa). Najbliższy węzeł autostradowy łączący układ komunikacyjny miasta Włocławka z planowaną autostradą to węzeł „Pikutkowo”.

Budowa autostrady A1 została zaliczona przez Komisję Europejską do priorytetowych zadań kształtujących europejską sieć transportową; w podpisanym z krajami członkowskimi Unii Traktacie Akcesyjnym TEN-T (Trans European Network – Transport) określono korytarz transportowy (projekt drogowy) VI Gdańsk- Katowice-Żylna, który komunikuje północ i południe Europy stanowiąc najkrótsze połączenie Skandynawii (poprzez połączenie promowe) z wybrzeżem Adriatyku.

Przebieg projektowanej autostrady można uznać w chwili obecnej za ostateczny, realne przesłanki umożliwiające określenie przedziału czasu jej realizacji wskazują na rok 2012.

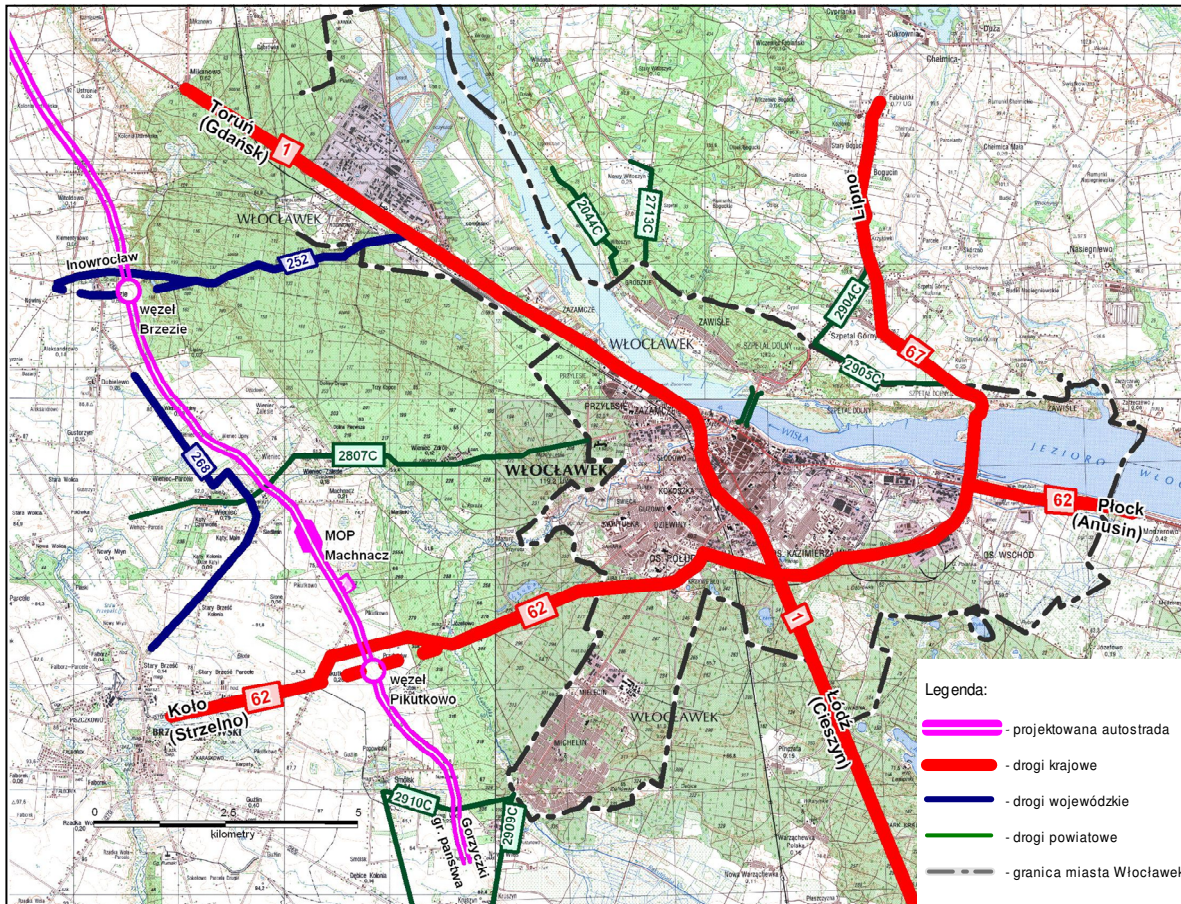
Niewątpliwie budowa autostrady przyczyni się do wzrostu aktywizacji gospodarczej regionu, tym samym poprzez węzły autostradowe projektowane w okolicach Włocławka, tj. „Kowal”, „Pikutkowo”, „Brzeziny” tereny miasta znajdują się w strefie ożywienia. Należy przewidzieć znaczny wzrost ruchu na drogach dochodzących do węzłów, a wcześniej na ulicach układu komunikacyjnego miasta leżących w ciągu tych dróg.

Mając na uwadze usytuowanie we Włocławku dwóch przepraw mostowych przez Wisłę, z których jedna przebiega po koronie stopnia wodnego w ciągu drogi krajowej Nr 67 (Lipno – Włocławek) – należy założyć powstanie w mieście nowych relacji ruchu na kierunku wschód – zachód.

Analiza przebiegu tras oraz obciążeń ruchem układu komunikacyjnego miasta potwierdza konieczność budowy ulicy obiegającej szeroko Śródmieście, a w szczególności budowy połączenia skrzyżowania ulic Chopina – Al. Kazimierza Wielkiego do skrzyżowania z ulicą Kruszyńską. Połączenie takie zostało zrealizowane – Aleja Królowej Jadwigi została włączona w ciąg drogi krajowej nr 62. Połączenie to leżące w ciągu dojazdu do autostrady odciążało centrum miasta od ruchu tranzytowego, wpłynie na poprawę płynności ruchu w mieście i zmniejszy zanieczyszczenie środowiska poprzez ograniczenie emisji szkodliwych substancji.



WŁOCŁAWEK



Ryc. 10 Powiązania układu komunikacyjnego miasta z zewnętrznym układem komunikacyjnym regionu i kraju

Źródło: Analiza porównawcza uwarunkowań planistyczno-realizacyjnych połączenia komunikacyjnego ulicą o trajektorii generalnej wschód-zachód jednostek strukturalnych miasta: Azoty, Zazamcze, Południe, Wschód Mieszkaniowy, Wschód Przemysłowy, Włocławek 2004

5.1.4. Obciążenie ruchem układu ulicznego

We Włocławku, podobnie jak i w innych miastach Polski zaobserwowano znaczny wzrost ilości zarejestrowanych pojazdów. Pomimo spadku ilości mieszkańców wskaźnik motoryzacji ma tendencję szybkiego wzrostu.

Sieć drogowa uliczna miasta jest coraz bardziej obciążona.

Tabela 18 Wskaźnik motoryzacji – liczba mieszkańców Włocławka

Rok	Ilość samochodów (zarejestrowanych pojazdów ogółem)	Liczba mieszkańców miasta (tys.)	Wskaźnik motoryzacji – pojazdy ogółem/1000 mieszkańców
1995	23 988	123 888	194
2000	37 667	122 349	308
2006	47 162	119 939	393

Źródło: Wydział Komunikacji UM Włocławek; Opracowanie „Demografia Miasta Włocławek...” Dr Elżbieta Grzelak-Kostulska; Toruń 2007

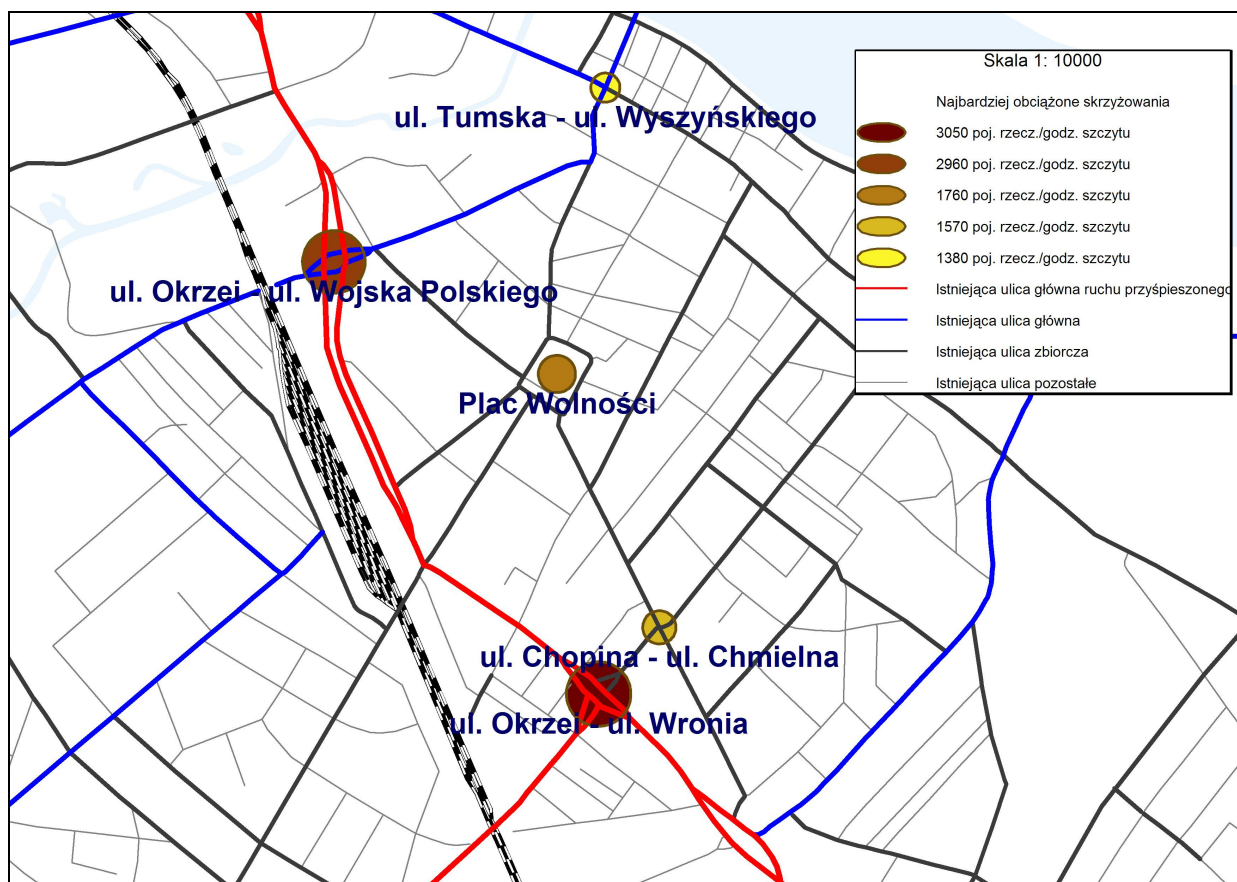
Nałożenie funkcji ruchu tranzytowego i wewnętrznego jest jedną z głównych przyczyn nadmiernego obciążenia elementów sieci drogowej. Obecnie, jedną z najbardziej obciążonych ulic miasta jest odcinek drogi krajowej Nr 1 Gdańsk – Cieszyn. Obciążenie drogi krajowej nr 1 w 2005r. wynosiło:

- wylot w kierunku Torunia – 13 916 samochodów/dobę,
- wylot w kierunku Kowala – 13 997 samochodów/dobę.

Analizując dane o ruchu pojazdów obrazujące przyrost natężeń ruchu – w odniesieniu do układu komunikacyjnego miasta Włocławka (niewiele zmienionego na przestrzeni kilkunastu lat) stwierdzić należy znaczne pogorszenie się funkcjonowania wielu skrzyżowań i odcinków ulic.

Wnioski diagnostyczne przedstawiają się następująco:

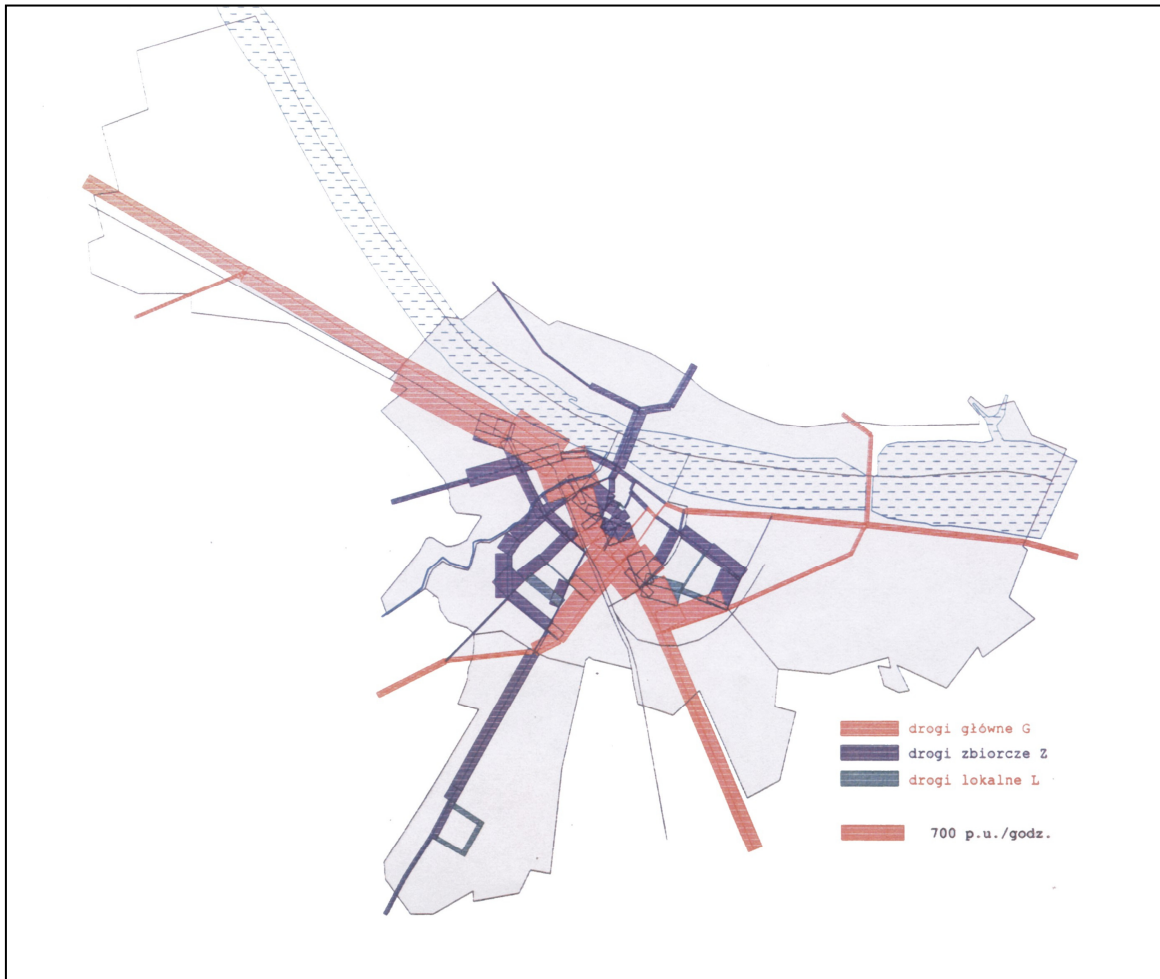
- 1) Na wielu podstawowych skrzyżowaniach występują braki lub niewielkie rezerwy przepustowości w okresie szczytu południowego, szczytu porannego i szczytu handlowego. Na niektórych odcinkach prędkość przejazdu w tych okresach jest mniejsza od 20 km/h. Największy wewnętrzny ruch pojazdów kumuluje się na głównych skrzyżowaniach w centrum miasta:
 - a) skrzyżowanie ul. Chopina – ul. Wronia – ul. Okrzei – ul. Chmielna,
 - b) skrzyżowanie ul. Okrzei – ul. Wojska Polskiego.



Ryc. 11 Najbardziej obciążone skrzyżowania

Źródło: opracowanie Wydziału Urbanistyki i Architektury na podstawie „Koncepcji rozwoju sieci drogowej miasta Wrocław”, Bydgoszcz 2006r., ATR Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska, Katedra Budownictwa Drogowego

- 2) Na analizowanych skrzyżowaniach występuje wiele mankamentów powodujących obniżenie przepustowości, niską sprawność oraz duże zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Czynniki wpływające na niską sprawność analizowanych skrzyżowań można podzielić na grupy:
 - a) słabo rozwinięty podstawowy układ uliczny lub brak niektórych jego elementów,
 - b) niedostatki w geometrii skrzyżowań,
 - c) brak lub źle działająca sygnalizacja świetlna.
 Prognozowane potoki ruchu samochodowego na najbliższy przedział czasowy – 2010 r. dla stanu istniejącego sieci drogowej przedstawiono na rycinie 12.



Ryc. 12 Włocławek - prognozowane potoki ruchu samochodowego 2010r. dla stanu istniejącego sieci drogowej

Źródło: Diagnoza stanu i funkcjonowania układu komunikacyjnego m. Włocławka oraz jego powiązania zewnętrzne, Opracowanie Biura Rozwoju w Łodzi, luty 1997

5.1.5. Parkingi

Na terenie miasta istnieją parkingi niestrzeżone, spełniające warunki parkowania pojazdów o parametrach większych niż 12 m długości i 16 ton:

- przy Stopniu Wodnym na Al. Ks. J. Popiełuszki w kierunku Lipno-Włocławek,
- na ul. Toruńskiej,
- parking Zakładów Azotowych „Anwil” S.A.

W centrum miasta wyznaczona jest strefa płatnego parkowania dla pojazdów do 3,5 ton, ograniczona ulicami: Okrzei, Wojska Polskiego, Brzeska, Tumska, Łęgska, Stodólna, Św. Antoniego, Chopina, Starodębska.

Na terenie miasta funkcjonują ogólnodostępne parkingi należące do osób prywatnych lub firm. Są one przeznaczone dla pracowników lub potencjalnych klientów, są to między innymi:

- parking przy ul. Wiejskiej w rejonie sklepu „Uniwersal”,
- parkingi przy ul. Witosa w obrębie centrów handlowych „Wiślanin” i „Galeria Millenium”,
- parking przy ul. Chopina – OSiR,
- parking przy ul. Cmentarnej, w obrębie centrum handlowego „REAL”,
- parking przy ul. Kruszyńskiej, w obrębie centrum handlowego „TESCO”,
- parking pomiędzy ul. Okrzei i Kilińskiego, w obrębie centrum handlowego „KAUFLAND” i Multi-kina.

Powyższe parkingi posiadają utwardzoną nawierzchnię, są niestrzeżone i bezpłatne.

Znaczna ilość parkingów znajduje się w obrębie osiedli mieszkaniowych, są to parkingi strzeżone płatne oraz ogólnodostępne.

Na pozostałym obszarze miasta parkowanie jest dozwolone w miejscach, na których nie obowiązują znaki zakazu zatrzymywania się.

5.2. Komunikacja kolejowa

Miasto Włocławek nie stanowi węzła kolejowego, znajduje się pomiędzy dwoma węzłami kolejowymi – Toruń i Kutno, na trasie Północ - Południe.

Sieć kolejowa, linia Nr 18 (Kutno – Włocławek – Toruń – Bydgoszcz) jest dwutorowa i zelektryfikowana, odbywa się na niej ruch pasażerski i towarowy, nie jest wykorzystywana dla ruchu lokalnego miejskiego.

Długość linii kolejowej w granicach administracyjnych miasta ok. 11,8 km. Na terenie miasta funkcjonują 2 stacje pasażerskie (Włocławek, Włocławek Zazamcze).

5.3. Komunikacja wodna

Jedyną rzeką na obszarze Włocławka, której można nadać miano drogi wodnej jest rzeka Wisła. Biorąc pod uwagę standard tej drogi wodnej można podzielić ją na dwa odcinki:

- 1) odcinek na Zbiorniku Włocławskim (od granicy z woj. mazowieckim do stopnia wodnego we Włocławku),
- 2) odcinek poniżej stopnia wodnego.

Droga wodna na Zbiorniku Włocławskim ma ustabilizowany charakter i posiada IV klasę międzynarodową. Całkowita długość odcinka - ok. 22 km.

Droga wodna na odcinku poniżej stopnia wodnego (długość całkowita ok. 40 km) stanowi jej najniższy standard. Występują na niej bardzo niekorzystne parametry, do czego przyczyniła się praca elektrowni wodnej. Szczególnie niekorzystny do nawigacji jest fragment Wisły poniżej Nieszawy, który stanowi odcinek przemiałowo-akumulacyjny gromadzący osady spod stopnia wodnego we Włocławku. Przy bardzo niskim poziomie wody w rzece żegluga jest czasami niemożliwa. Należy zatem stwierdzić fakt, że aktualnie znaczenie rzeki Wisły jako drogi wodnej jest znikome, wręcz żadne.

5.4. Komunikacja lotnicza

W odległości około 15 km od centrum Włocławka w kierunku południowym, na terenie gminy Włocławek w miejscowości Kruszyn zlokalizowane jest lotnisko, użytkowane przez Aeroklub Włocławski, który z kolei jest oddziałem Aeroklubu Polskiego.

Funkcje lotniska określa się jako usługowo – sportową.

Standard lotniska – jak na warunki polskie – należy uznać jako przeciętny, natomiast jeśli przyjąć warunki międzynarodowe – zdecydowanie niski.

5.5. Komunikacja publiczna – transport autobusowy

Teren miasta Włocławek oraz okolicznych gmin obsługiwany jest przez komunikację publiczną autobusową, której organizacją zajmuje się Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne Spółka z o.o. we Włocławku. Obszar miasta obsługują 22 linie autobusowe stałe o łącznej długości 269,4 km oraz 1 sezonowa linia „W” (Plac Wolności – Jezioro Wikaryjskie) o długości 12,1 km. Strefę podmiejską obsługuje 6 linii autobusowych, w tym:

- 2 linie przebiegające przez teren gminy Fabianki,
- 3 linie przebiegające przez teren gminy Włocławek,
- 1 linia przebiegająca przez teren gminy Brześć Kujawski.

Największe natężenie pasażerów korzystających z komunikacji publicznej w mieście występuje na kierunkach:

- Nowa Wieś- Michelin- Południe- Centrum- Zazamcze,
- Osiedle Kazimierza Wielkiego-Centrum,
- Dworzec- Chełmica.

Połączenia autobusowe ponadlokalne realizowane są przez przedsiębiorstwo PKS oraz wspomagane przez prywatnych przewoźników.

5.6. Komunikacja piesza i rowerowa

5.6.1. System pieszy

Ciągi piesze we Włocławku są zlokalizowane przeważnie razem z drogami dla pojazdów w pasach drogowych. Istnieje tylko kilka samodzielnych ciągów pieszych. Dotyczy to w szczególności dwóch parków (Sienkiewicza i Łokietka), pl. Wolności, Starego Rynku, Zielonego Rynku, placu pomię-



dzy dwoma jezdniami ul. Jagiellońskiej, Bulwarów im. Marszałka J. Piłsudskiego, przejść podziemnych i nadziemnych oraz ciągów w obrębie bloków wielorodzinnych.

5.6.2. System rowerowy

Obecnie istniejąca sieć dróg rowerowych we Włocławku wynosi łącznie 31,6 km (Tabela nr 19). Planowana jest rozbudowa – łączna długość docelowej sieci rowerowej wynosić będzie około 102,9 km.

Tabela 19 Istniejące ścieżki rowerowe

Lp	Nazwa ulicy	Długość ścieżki (mb)
1	Al. Jana Pawła II	4 705
2	Kruszyńska	1 500
3	Planty I	350
4	Planty II	1 460
5	Kaliska	550
6	Długa	970
7	Wiejska	135
8	Węglowa	205
9	Wieniecka	170
10	Toruńska	7 100
11	Okrzei	290
12	Bauera	120
13	Wolność	292
14	Nowomiejska	107
15	Wronia (wiadukt do ul. Wolność)	627
16	Chopina (do jez. Wikaryjskiego)	4 300
17	Al. Królowej Jadwigi	1 490
18	Okreżna	1 510
19	Piaski	150
20	plac przy Hali Mistrzów	330
21	Leśna	4 680
22	Bracka	150
23	Barska	378
Ogółem		31 569

Źródło: Miejski Zarząd dróg we Włocławku

6. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Infrastruktura techniczna ma duże znaczenie: stanowi element trwałego zagospodarowania, czynnik przyciągający kapitał i nowe inwestycje na teren gminy oraz wyznacza poziom i standard życia ludności.

Systemy infrastruktury mają charakter usługowy w stosunku do działalności gospodarczej i społecznej oraz ludności przy znacznej liczbie zróżnicowanych i niekoniecznie powiązanych funkcjonalnie odbiorców usług. Systemy sieciowe infrastruktury technicznej, rządzone prawami funkcjonalności i niezawodności układów, stwarzają warunki dla właściwej działalności gospodarczej i społecznej człowieka.

Wszystkie sieci infrastruktury powinny w sumie tworzyć jeden zintegrowany system obsługi określonego systemu przestrzennego. Nie może być więc tak, że każdy rodzaj infrastruktury technicznej jest projektowany odrębnie w dużym stopniu niezależnie od współdziałającego z nim elementu tej infrastruktury.

Brak podstawowych mediów może zniechęcać do podejmowania działalności gospodarczej na danym terenie, rozbudowa infrastruktury lokalnej ma dwójaki cel: zmniejszenie kosztów, jakie ponosi inwestor lokalizujący swą działalność na danym terenie, poprawę warunków życia, co może stać się ważnym czynnikiem przyciągającym nowe inwestycje.

6.1. Gospodarka wodna – zaopatrzenie w wodę

Miasto Włocławek zaopatrywane jest w wodę z trzech ujęć wód podziemnych. Są to:

- ujęcie „Krzywe Błota” – zatwierdzone zasoby eksploatacyjne wynoszą 2 050 m³/h,
- ujęcie „Zazamcze” – zatwierdzone zasoby eksploatacyjne wynoszą 455 m³/h,
- ujęcie „Zawiśle” – zatwierdzone zasoby eksploatacyjne wynoszą 350 m³/h.

Dla ujęć „Zazamcze” i „Krzywe Błota” ustanowiono strefy ochrony sanitarnej. Strefy ochrony bezpośredniej obejmują grunty, na których usytuowane są studnie głębinowe oraz otaczający je pas gruntu o szerokości 8-10 m licząc od studni głębinowej. Strefy ochrony pośredniej dzielące się na wewnętrzną (tzw. ścisłej ochrony), którą wyznacza izochora 30-dniowego dopływu wody do ujęcia oraz zewnętrzna, którą wyznacza izochora 25-letniego dopływu wody do ujęcia.

Dla ujęcia „Zawiśle” ze względu na rodzaj warstwy wodonośnej nie było potrzeby ustanawiania strefy ochrony pośredniej ujęcia.

Rezerwę stanowią ujęcia projektowane o zatwierdzonych zasobach, ale bez infrastruktury. Są to ujęcia „Michelin” i „Józefowo”.

Długość magistralnej sieci wodociągowej na koniec 2006 r. wynosiła – 47,8 km, rozdzielczej – 184,8 km a przyłączy wodociągowych – 88,0 km. Ludność korzystająca z sieci wodociągowej w stosunku do ogółu ludności miasta wynosi ok. 99%. Uwarunkowania gospodarki wodnej przedstawia załącznik mapowy.

Włocławek posiada wystarczające zasoby wodne dla zaopatrzenia w wodę odbiorców w granicach administracyjnych miasta. Miasto posiada dobrze rozwiniętą sieć wodociągową. Z analizy zasięgu sieci systemu miejskich wodociągów wynika, że w mieście istnieją tereny poza zasięgiem obsługi sieci wodociągowej, wymagające rozbudowy sieci. Dotyczy to rejonów, gdzie zabudowa mieszkaniowa znajduje się w stanie rozproszonym, głównie na obrzeżach miasta. Niezbędna jest rozbudowa systemu wodociągowego dla uzyskania jakości wody dostarczanej odbiorcom zgodnej z przepisami krajowymi i UE, zapewnienie ciągłości i dostępności usług zaopatrzenia w wodę.

W mieście problemem pozostaje istnienie starych sieci wodociągowych, które wymagają remontów i wymiany.

6.2. Gospodarka ściekowa

Ścieki komunalne i przemysłowe (oczyszczone i nieoczyszczone), wody opadowe oraz zanieczyszczenia obszarowe są źródłami zanieczyszczeń wód. Na terenie miasta istnieje 8 wylotów ścieków nieoczyszczonych do Wisły oraz 3 wyloty ścieków oczyszczonych: oczyszczalnia ścieków „Zawiśle”, Grupowa Oczyszczalnia Ścieków, Zakłady Azotowe „Anwil” S.A.

Łączna długość sieci kanalizacyjnej wynosiła na koniec 2006 r. 178,90 km, w tym; kanalizacja ogólnospławna – 99,9 km, kanalizacja sanitarna – 47,2 km oraz przyłącza kanalizacyjne – 31,3 km. Obecny stopień skanalizowania miasta wynosi 96,2%, nieskanalizowane pozostają tylko fragmenty miasta (m.in. prawy brzeg Wisły, osiedla położone na prawo od mostu oraz dzielnica Michelin). Jednym z etapów rozbudowy systemu kanalizacyjnego na terenie miasta jest przyłączenie części prawobrzeżnej do Grupowej Oczyszczalni Ścieków, przy wykorzystaniu szlaku komunikacyjnego (most na Wiśle). Siecią kanalizacyjną miejską odprowadzane są ścieki komunalne a także ścieki przemysłowe. W 2006 r. kanalizacją miejską odprowadzono ogółem ok. 9012 dam³ ścieków, z czego nieoczyszczonych ok. 117 dam³ co stanowi 1,3% ogólnej ilości ścieków odprowadzanych kanalizacją miejską.

Główne kanały kanalizacji deszczowej prowadzone są w ulicach: Leśnej, Zielnej, Al. Kazimierza Wielkiego, Jana Pawła II. Istniejąca sieć kanalizacji deszczowej jest niewystarczająca dla odprowadzania wód opadowych z terenu miasta.

Miasto posiada dwie oczyszczalnie ścieków.

Oczyszczalnia ścieków „Zawiśle” – niewielka, typu mechaniczno-biologicznego z chemicznym strącaniem fosforu, o wydajności ok. 200 m³/d, obsługująca prawobrzeżną część miasta (dzielnice Zawiśle). Oczyszczalnia spełnia wymogi obowiązującego pozwolenia wodnoprawnego i przepisów krajowych.

Grupowa oczyszczalnia ścieków (GOŚ) – położona w północnej części miasta na lewym brzegu Wisły przy drodze krajowej Nr 1. Przepustowość projektowa oczyszczalni wynosi 58 500 m³/d. Uwarunkowania z zakresu gospodarki ściekowej przedstawiono na załączniku mapowym.

Średnia ilość ścieków oczyszczonych łącznie z wodami opadowymi i infiltracyjnymi w 2006 r. wyniosła ok. 25 436 m³/dobę. Udział ścieków przemysłowych dopływających do oczyszczalni wynosi ok. 38%.

Od 2000 r. prowadzona jest modernizacja Grupowej Oczyszczalni Ścieków. W 2000 r. wykonano modernizację piaskownika oraz instalację dawkowania PIX. W 2001 r. oddano do eksploatacji



prasę filtracyjną firmy PASSAWANT. Możliwości eksploatacyjne prasy pozwoliły na uruchomienie i ciągłą pracę wybudowanej w 2000 r. instalacji chemicznego strącania fosforu, bez funkcjonowania której powstawały większej ilości osadów ściekowych.

W dniu 17 września 2004 r. podpisany został pierwszy kontrakt na zadanie związane z modernizacją oczyszczalni ścieków ze środków Funduszu ISPA. Na całe przedsięwzięcie inwestycyjne składają się następujące zadania:

- modernizacja i rozbudowa oczyszczalni ścieków,
 - końcowa utylizacja osadów ściekowych,
 - budowa, rozbudowa i remont sieci kanalizacyjnej.
- Przewidywany termin zakończenia realizacji to 2007 r.

Będąca obecnie w eksploatacji oczyszczalnia ścieków ulegnie przebudowie ze zmniejszeniem jej przepustowości do 40 tys. m³/dobę i równoległym podniesieniem skuteczności redukcji zanieczyszczeń umożliwiającą osiągnięcie norm unijnych i krajowych, zwłaszcza w odniesieniu do związków biogenych.

Rozbudowa miejskiej sieci kanalizacyjnej obejmuje budowę rurociągów kanalizacyjnych o łącznej długości około 30 km, co pozwoli dodatkowo przyjąć do oczyszczalni około 2000 m³/dobę ścieków. Tereny z nowymi rurociągami obejmują nie podłączone do sieci kanalizacyjnej części miasta: tj. na prawym brzegu miasta dzielnicę Zawisłe, dzielnicę Michelin oraz Bulwary.

Na Zawisłu niezbędna będzie przebudowa przepompowni i budowa rurociągów tłocznych przechodzących pod dnem Wisły. Realizacja tego zadania pozwoli na przesłanie ścieków do GOŚ i likwidację tymczasowej oczyszczalni na Zawisłu. Przebudowa kanalizacji na starym mieście pozwoli zlikwidować wyloty ścieków nieoczyszczonych do rzeki Wisły natomiast skanalizowanie osiedla Michelin likwidację szamb (nie zawsze szczelnych).

Następuje systematyczna redukcja ilości ścieków odprowadzanych z zakładów przemysłowych Włocławka jak również redukcja ładunków zanieczyszczeń w ściekach odprowadzanych do wód powierzchniowych. W 2006 r. wszystkie ścieki odprowadzane bezpośrednio do wód powierzchniowych wymagające oczyszczenia były oczyszczone. Zauważa się poprawę gospodarki ściekowej w zakładach przemysłowych.

Szacuje się, że w skali miasta około 50% zanieczyszczeń dopływających do wód stanowią źródła obszarowe, powstające głównie w wyniku rolniczego użytkowania gruntów, spływów z ciągów komunikacyjnych i terenów zainwestowanych.

Do istniejącego systemu kanalizacji sanitarnej miasta Włocławek przyjmowane są ścieki sanitarne z terenu gminy Włocławek od strony Nowej Wsi w ilości około 50 m³/dobę.

Obecnie największy stopień skanalizowania terenów występuje w Jednostkach Strukturalnych: Śródmieście, Zazamcze i Południe, natomiast najmniejszy w Jednostkach Rybnica, Zawisłe i Michelin. Podłączenia do nowo wybudowanego systemu kanalizacji sanitarnej szczególnie wymaga istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w w/w Jednostkach oraz zabudowa jednorodzinna rozwijająca się na tzw. obszarach peryferyjnych miasta.

6.3. Gospodarka energetyczna

6.3.1. Zaopatrzenie w gaz

System zaopatrzenia miasta Włocławek w gaz oparty jest o gaz ziemny wysokometanowy GZ-50. Gmina ma bardzo korzystne położenie z punktu widzenia dostępności do gazu systemowego, w który miasto zasilane jest poprzez dwie stacje redukcyjne wysokiego ciśnienia, zlokalizowane przy ulicy Toruńskiej (Różinowo) o przepustowości 6 000 m³/h i w Szpetalu Górnym o przepustowości 12 500 m³/h.

Stacje redukcyjne gazu połączone są bezpośrednio ze sobą gazociągiem magistralnym Dn 300/250/200 o długości 21,45 km.

Na koniec 2005 r. funkcjonowało na terenie miasta 187 km sieci gazowej, w tym 175,5 km sieci rozdzielczej, wykonanych było 3711 podłączeń prowadzących do budynków mieszkalnych. Rozbudowana sieć gazociągów średniego i niskiego ciśnienia oraz istniejące plany rozbudowy tych sieci zapewniają o pełnej dostępności infrastruktury gazowej.

Przez teren miasta, w rejonie Zakładów Azotowych „Anwil” przebiegają gazociągi wysokieprężne systemu krajowego (załącznik mapowy):

- 2 x Dn 500 Włocławek – Płock,
- Dn 400 Włocławek – Gdańsk,
- Dn 500 Włocławek – Odolanów.



Przebieg gazociągów wysokoprężnych powoduje pewne ograniczenia lokalizacyjne nowych obiektów budowlanych w ich sąsiedztwie. Nowe obiekty winny być usytuowane w odległości nie mniejszej niż odległość bezpieczna wyznaczona wg rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 listopada 1995r. (Dz. U. Nr 139 poz. 686), dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym 2,5 – 10 Mpa i średnicy nominalnej Dn 400 do Dn 500 wynoszącej od 25 do 50 m.

6.3.2. Zaopatrzenie w energię ciepłą

Na terenie miasta występują dwa niezależne systemy ciepłownicze ogrzewające ok. 68% powierzchni mieszkalnej na terenie miasta i są to: system zarządzany przez Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej oraz Spółdzielnię Mieszkaniową „Zazamcze”. Przebieg głównych ciepłociągów przedstawia załącznik mapowy.

We Włocławku funkcjonuje Elektrociepłownia Zakładów Azotowych ANWIL S.A., która wytwarza ciepło na potrzeby własne.

Ponadto źródłem ciepła są małe kotłownie lokalne, których właścicielami są przedsiębiorstwa prywatne i instytucje państwowe, spółdzielnie i osoby prywatne.

Największym odbiorcom energii ciepłej w mieście są spółdzielnie mieszkaniowe. Wielkość zakupu i sprzedaży energii ciepłej ulegają wahaniom zależnie od zmienności warunków atmosferycznych w okresie sezonu grzewczego. Istotne znaczenie mają także działania termomodernizacyjne odbiorców ciepła (wprowadzanie nawyków oszczędzania energii ciepłej poprzez docieplenia ścian, automatyzacja węzłów cieplnych, pomiar energii ciepłej, poprawianie sprawności urządzeń cieplnych w źródłach cieplnych oraz stosowanie lepszych gatunków paliw itp.).

Problemem jest istniejąca sieć ciepłownicza przestarzała, wykonana głównie w tradycyjnej obudowie kanałowej. Technologia ta nie zapewnia właściwej ochrony sieci przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych takich jak: woda gruntowa, opadowa, zalewanie kanałów wodą wodociągową lub ściekami w przypadku awarii tych sieci.

6.3.3. Zaopatrzenie w energię elektryczną

Zaopatrzenie miasta Włocławek w energię elektryczną oparte jest na dostawach Koncernu Energetycznego ENERGA S.A. Głównym punktem czystej ekologicznie energii jest Elektrownia Wodna Włocławek, połączona z Krajowym Systemem Elektroenergetycznym trzema liniami napowietrznymi o napięciu 110 kV (Główny Punkt Zasilania Wschód). Elektrownia jest efektywnym ekonomicznie zakładem, produkującym tanią, odnawialną energię elektryczną. Średnia roczna produkcja z dotychczasowego okresu eksploatacji elektrowni wyniosła ok. 750 GWh, natomiast najwyższa, notowana w 1980 roku – 1 043 GWh.

Zasilanie miasta w energię elektryczną odbywa się poprzez trzy GPZ 110/15 kV (GPZ Wschód, GPZ Południe, GPZ Zachód), z których poprzez sieć średniego napięcia zasilane są stacje transformatorowe 15/0,4 kV.

Dla potrzeb przemysłowych pracują na terenie miasta dwa GPZ (GPZ Drumet, GPZ Azoty).

Analizując obciążenie poszczególnych GPZ-tów, należy przyjąć, że w chwili obecnej spełniają one swoje zadanie, natomiast potrzebna jest rozbudowa systemu elektroenergetycznego związana z rozwojem miasta.

Przez teren miasta przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia systemu krajowego:

- 110 kV GPZ Włocławek Wschód – GPZ Konin,
- 110 kV GPZ Włocławek Wschód – GPZ Lipno,
- 110 kV GPZ Włocławek Azoty – GPZ Ciechocinek,
- 220 kV GPZ Włocławek Azoty – GPZ Konin,
- 220 kV GPZ Włocławek Azoty – GPZ Toruń,
- 220 kV GPZ Włocławek Azoty – GPZ Olsztyn.
- oraz linie 110 kV do GPZ na terenie miasta (zgodnie z załącznikiem mapowym).

Dla napowietrznych linii elektroenergetycznych WN (110 kV i 220 kV) wyznacza się strefę ograniczonego użytkowania terenu – po 20,0 m w obie strony od osi linii. Wszelkie zmiany zagospodarowania terenu w obrębie przedmiotowej strefy należy ograniczyć do niezbędnego minimum i uzgodnić z dysponentem sieci elektroenergetycznej.

6.4. Telekomunikacja

Włocławek posiada rozbudowaną sieć infrastruktury telekomunikacyjnej telefonii stacjonarnej, należącej do dwóch operatorów Telekomunikacji Polskiej S.A. i Netii oraz system telefonii komórkowej GSM, oparty na stacjach bazowych. Na terenie Włocławka znajdują się stacje bazowe wszystkich trzech operatorów telefonii komórkowej działających w Polsce (PTK Centertel, plus GSM, ERA). Planuje się włączenie miasta Włocławek do Kujawsko – Pomorskiej Sieci Informatycznej.

W ostatnich latach nastąpił szybki rozwój sieci telefonicznej, zarówno telefonii stacjonarnej jak i telefonii komórkowej. Powstały nowe odcinki kanalizacji telefonicznej, trasy kabli światłowodowych oraz stacje bazowe telefonii komórkowej.

Rozwinięta sieć telefoniczna, a w konsekwencji możliwości w zakresie porozumiewania się i szybkiej transmisji danych jest wyznacznikiem możliwości rozwoju gospodarczego miasta. Przewiduje się utworzenie włocławskiej sieci szerokopasmowej.

6.5. Gospodarka odpadami stałymi

Zasady postępowania z odpadami w sposób zapewniający ochronę życia, zdrowia ludzi i ochronę środowiska określa ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39 poz. 251). Podstawowym dokumentem w zakresie gospodarowania odpadami na terenie Włocławka jest „Program ochrony środowiska z Planem gospodarki odpadami dla miasta Włocławek na lata 2004 – 2011” uchwalony Uchwałą Nr 86/XV/2003 Rady Miasta Włocławek z dnia 1 grudnia 2003r.

Gospodarowanie odpadami obejmuje następujące działania: zbieranie, transport, odzysk i unieszkodliwianie odpadów oraz nadzór nad tymi działaniami i miejscem unieszkodliwiania odpadów. Głównym operatorem gospodarki odpadami w mieście jest Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Saniko. W mieście zorganizowaną zbiórką odpadów objętych jest ok. 86% mieszkańców.

Gospodarka odpadami jest i będzie prowadzona w oparciu o Regionalny Zakład Utylizacji Odpadów Komunalnych w Machnacu zlokalizowany na terenie gminy Brześć Kujawski.

Miasto w ostatnim okresie wprowadziło szereg działań w zakresie właściwej gospodarki odpadami, szczególnie w zakresie selektywnej zbiórki odpadów mogących podlegać procesowi zagospodarowania jak również w celu modernizacji RZUOK w Machnacu.

6.6. Pozostałe media infrastruktury technicznej

Przez teren miasta przebiega rurociąg produktów naftowych z Płocka do Nowej Wsi Wielkiej koło Bydgoszczy. Minimalna strefa techniczna (bezpieczeństwa) przebiegu rurociągu wynosi (środek stanowi oś rurociągu) – co najmniej 20,0 m, (dla rurociągu przesyłowego dalekosiężnego dla średnicy nominalnej do 600 mm – dwie nitki o średnicy nominalnej 324 m).

Dla układu równolegle biegnących rurociągów przesyłowych dalekosiężnych strefę bezpieczeństwa wyznaczają poszczególne rurociągi.

Wewnątrz strefy bezpieczeństwa niedopuszczalne jest wznoszenie budowli oraz stałych składów i magazynów oraz zalesianie.

7. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA

7.1. Zagrożenia od toksycznych środków przemysłowych (TŚP)

Toksyczne środki przemysłowe składowane są w siedmiu zakładach na terenie miasta.

Tabela 20 Zakłady na terenie których składowane są toksyczne środki przemysłowe

Lp	ZAKŁAD PRACY	SUBSTANCJA Ilość w MG - średnia	STREFA ZAGROŻENIA średnia
1	Zakłady Azotowe „ANWIL” SA* ul. Toruńska 222	Amoniak 7250 Chlor 400 Chlorek winylu 1750	1,2 km 12 km w granicach zakładu
2	„RUN” Chłodnia sp. z o.o.* ul. Wysoka	Amoniak 53	1,5 km
3	Kujawska Spółdzielnia Mleczarska ul. Wysoka	Amoniak 3,0	0,15 km
3	Chłodnia „ONKA” ul. Papieżka 33/37	Amoniak 7,5	0,15 km

4	AKZO NOBEL Coatings sp. z o.o. ul. Duninowska 9	Benzyna lakowa, styren, toluen, ksylen, farbasol, akrylony butylu i etylu.	0,4-0,5 km Zasięg porażen tlenkiem węgla 0,5-0,6 km
5	Fabryka Lin i drutu „DRUMET” SA ul. Polna	Kwas solny – nieznaczne ilości	Nie stanowi zagrożenia w skali poza zakładowej
6	Kujawska Fabryka Manometrów „MERA” ul. Łęgska	Cyjanek sodu, kwas solny, kwas azotowy i siarkowy – nieznaczne ilości	Nie stanowi zagrożenia w skali poza zakładowej
7	Kujawska Fabryka Termometrów ul. Toruńska	Rtęć – nieznaczne ilości	Nie stanowi zagrożenia w skali poza zakładowej

* zakłady zakwalifikowane rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002r.

Źródło: Opracowanie własne

W transporcie drogowym wyznaczone i oznakowane są trasy przewozu TŚP przez miasto:

- ul. Toruńska – Okrzei - al. Chopina – droga krajowa Nr 1 (12 km);
- al. Kazimierza Wielkiego – al. Ks. J. Popiełuszki – droga krajowa Nr 557 (4 km);
- al. Królowej Jadwigi – ul. Kruszyńska – droga krajowa Nr 270 (4 km);
- ul. Inowrocławska – droga wojewódzka Nr 252 (1 km).

W transporcie drogowym TŚP przewożone są w 20 tonowych cysternach. Awaria cysterny stwarza zagrożenie skażenia terenu do 4,5 km.

w transporcie kolejowym – linia kolejowa przebiegająca przez centrum miasta z newralgicznymi punktami:

- dworzec główny;
- bocznicą kolejową Brzezcie.

Szlakami kolejowymi TŚP przewożone są w 50 tonowych cysternach. Awaria cysterny stwarza zagrożenie skażenia terenu do 6 km.

Zapobieganie zagrożeniom w sferze gospodarki przestrzennej możliwe jest w zakresie:

- planowania nowych lokalizacji zakładów mogących stwarzać zagrożenia, na terenach o podobnej funkcji co oznacza utworzenie stref funkcjonalnych, a tym samym pozwala na oddzielenie obszarów przemysłowych od terenów wymagających ochrony – tereny mieszkaniowe.
- stworzenia możliwości komunikacji bezkolizyjnej na trasach transportu TŚP.
- stosowania przepisów odrębnych (np. ochrony przeciwpożarowej) w planach zagospodarowania przestrzennego.

W większości zagrożeń katastrofalnych nie można przeciwdziałać w sferze planowania przestrzennego, a jedynie można niwelować ich skutki poprzez działanie właściwych służb ratowniczych i szybkiego reagowania.

7.2. Powódzie

Większość terenów miejskich na prawym i lewym brzegu rzeki Wisły położona jest poza zasięgiem wód powodziowych przy przepływie $Q=1\%$ (tzw. „woda stuletnia” – występująca statystycznie raz na 100 lat na poziomie 57,7 m n.p.m.), przyjmowanym jako miarodajny dla ustalenia wskaźnika ochrony przeciwpowodziowej terenów zalewowych. Jedynie nisko położone tereny nadbrzeżne poniżej stopnia są narażone na okresowe zalewanie wodami powodziowymi, a także mogą być zagrożone zalaniem w przypadku awarii obiektów stopnia wodnego powodującej niekontrolowany odpływ wody ze zbiornika. Tereny takie znajdują się na prawym brzegu w Jednostce Strukturalnej Zawisłe (zwłaszcza poniżej mostu stalowego) oraz na lewym brzegu w Jednostce Strukturalnej Śródmieście w rejonie Bulwarów oraz ujścia rzeki Zgłowiączki. Zapewnienie bezpieczeństwa powodziowego tych rejonów miasta wymaga utrzymania obiektów stopnia wodnego w dobrym stanie technicznym oraz sprawnego systemu ostrzegania przed nadchodzącym zagrożeniem.

Część terenu miasta pod względem zagrożenia wystąpienia powodzi zgodnie z obowiązującym w tym zakresie przepisem prawnym – ustawą Prawo wodne, podzielić można na dwie grupy terenów:

- Tereny niechronione wałami przeciwpowodziowymi (bezpośredniego zagrożenia powodzią) - położone w północno-zachodniej części miasta, po prawej stronie rzeki Wisły w dzielnicy Zawisłe oraz w dolinach rzek Zgłowiączki i Lubieńki;
- Tereny chronione wałami przeciwpowodziowymi (potencjalnego zagrożenia powodzią) - położone we wschodniej części miasta po lewej stronie rzeki Wisły (od wschodniej granicy miasta do stopnia wodnego); w północno-zachodniej części miasta po lewej stronie rzeki Wisły (obszar Krzywej Góry oraz Korabniki wraz z terenem Zakładów Azotowych „Anwil” i Grupowej Oczyszczalni Ścieków) oraz w centralnej części miasta po lewej stronie rzeki Wisły (odcinek na wschód od przeprawy mostowej).



WŁOCŁAWEK

Na terenie Jednostki Strukturalnej Rybnica wykonano następujące budowle zabezpieczające teren miasta przed powodzią:

- Zapora boczna - przebiegająca wzdłuż lewego brzegu rzeki Wisły od Stopnia Wodnego Włocławek do miejscowości Wistka Szlachecka w Gminie Włocławek.
- Zapora awaryjna - przebiegająca na lewym brzegu rzeki Wisły łącząca Stopień Wodny z terasem zalewowym w obrębie Rybnica;
- Kanał „A” – kanał przelewowy.

Ich główne zadanie to dodatkowe zabezpieczenie przed zalaniem zagospodarowanych lewo-brzeżnych terenów miasta poniżej stopnia w przypadku przerwania ziemnej zapory bocznej.

Tereny chronione w/w zaporami stanowią strefę potencjalnego zagrożenia powodziowego, czyli obszar depresyjnie położony w stosunku do normalnego piętrzenia wody w Zbiorniku Włocławskim (rzędnej 57,3 m n.p.m.), zagrożony zalewem w wyniku przekroczenia przez wodę rzędnych koryny zapory, jej awarii lub długotrwałych przesieków przez korpus lub podłoże z zasięgiem do w/w warstwy 57,3 m n.p.m.

Inne charakterystyczne poziomy piętrzenia Zbiornika wynoszą:

- normalny poziom piętrzenia NPP=57,30 m n.p.m.;
- minimalny poziom piętrzenia Min.PP=56,50 m n.p.m.;
- maksymalny poziom piętrzenia Max.PP=58,50 m n.p.m.

Pozostałe wały przeciwpowodziowe:

- Wał przy ul. Cysterskiej – w Jednostce Strukturalnej Zawisłe.
Wał położony na prawym brzegu rzeki Wisły w obrębie od 679,0 km do 679,4 km jej biegu. Jest to wał kierujący, wybudowany w 1935r. wraz z oddaniem we Włocławku do eksploatacji mostowej przeprawy stalowej przez rzekę Wisłę. Jego głównym zadaniem jest kierowanie wielkiej wody w światło mostu stalowego.
- Wał „Korabniki” o długości 6137,5m i „Kawka” o długości 1897,5m.
Chronią łącznie ok. 533 ha terenów rolniczych jak i przemysłowych. Zabezpieczają między innymi prawidłowe warunki pracy Zakładów Azotowych „Anwil” i Grupy Oczyszczalni Ścieków.

7.3. Instytucje, jednostki ratownictwa i szybkiego reagowania

Zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego oraz przeciwdziałaniem zagrożeniom zajmują się następujące instytucje, jednostki ratownicze i szybkiego reagowania.

Tabela 21 Instytucje, jednostki ratownicze i szybkiego reagowania

Lp	INSTYTUCJA, JEDNOSTKI	ZAKRES DZIAŁANIA
1	Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego ul. Lunewil 15	Obszar miasta
2	Straż Pożarna – 2 jednostki ratowniczo-gaśnicze ul. Rolna 1, ul. Płocka 7a	Obszar miasta
3	Zakładowa Straż Pożarna ANWIL SA ul. Toruńska 222	Teren zakładów
4	Prokuratura Rejonowa ul. Okrężna 2a	Obszar miasta i powiatu włocławskiego
5	Prokuratura Okręgowa ul. Orla 2	Obszar miasta i obszaru w zakresie byłego woj. włocławskiego
6	Szpital Wojewódzki we Włocławku ul. Wieniecka 49	Obszar miasta i obszaru w zakresie byłego woj. włocławskiego
7	Pogotowie halowe przeciwpożarowe ul. Duninowska 9	Teren zakładów
8	Jednostka bezpieczeństwa i porządku publicznego – Komenda Miejska Policji ul. Okrężna 25	Obszar miasta
9	Jednostka bezpieczeństwa i porządku publicznego – Straż Miejska ul. Bajończyka 11/13	Obszar miasta
10	Pogotowie energetyczne ul. Duninowska 9	Obszar miasta
11	Pogotowie gazowe ul. Toruńska 91a	Obszar miasta
12	Pogotowie wod-kan. ul. Toruńska 149	Obszar miasta
13	Pogotowie ciepłownicze ul. Płocka	Obszar miasta

Źródło: Opracowanie własne

Należy zapewnić na terenie miasta sprawny układ komunikacyjny umożliwiający jednostkom ratowniczym i szybkiego reagowania możliwość szybkiego i bezkolizyjnego przemieszczania.



WŁOCŁAWEK

8. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE

8.1. Uwarunkowania formalno – prawne wynikające z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko – pomorskiego

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko – pomorskiego uchwalony Uchwałą Nr XXI/135/03 z dnia 26 czerwca 2003 r. Sejmiku Województwa, sporządzony został zgodnie z nieobowiązującą ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym.

Współzależność pomiędzy ustaleniami planu województwa a studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy reguluje obowiązująca od 11 lipca 2003 r. ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z zapisami w/w ustawy Prezydent miasta sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną, uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju oraz ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy, o ile gmina dysponuje takim opracowaniem.

W studium określa się w szczególności obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1.

8.2. Analiza ustaleń Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko – pomorskiego

Nadrzędnym celem zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko – pomorskiego jest „Budowa konkurencyjnych struktur funkcjonalno-przestrzennych” podnoszących konkurencyjność regionu i jakość życia mieszkańców. O konkurencyjności struktur przestrzennych decyduje przede wszystkim: stopień koncentracji potencjału ludzkiego i gospodarczego, atrakcyjność warunków życia i inwestowania oraz dobra dostępność komunikacyjna.

W planie zagospodarowania przestrzennego, wzmocnienie koncentracji potencjału zamierza się uzyskać przez właściwe ukształtowanie sieci osadniczej. Główny jej kościec tworzą miasta położone w dolinie Wisły, w Centralnej strefie polityki przestrzennej, na obszarze najwyższej aktywności społecznej i gospodarczej. Są to miasta: Bydgoszcz, Toruń, Grudziądz i Włocławek.

Miasto Włocławek, podobnie jak Grudziądz i Inowrocław stanowi ośrodek subregionalny, prezentujący potencjał wykraczający poza standardowe wyposażenie miast powiatowych w infrastrukturę obsługi mieszkańców (np. znacznie szersza oferta instytucji otoczenia biznesu, szkolnictwa średniego, lokalizacja lokalnych/ podregionalnych mediów), jednak mniejszy niż w ośrodkach regionalnych tzn. Bydgoszczy i Torunia; obszar obsługi subregionu obejmuje kilka powiatów sąsiednich (od 3 do 5).

Rozwój i zagospodarowanie, których źródłem będą największe ośrodki miejskie województwa, będzie przez nie generowany w pierwszej kolejności wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych, kreując pasma wysokiej aktywności społecznej i gospodarczej.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego województwa, stanowiące bardzo ważny element polityki przestrzennej, zostały określone dla całego województwa w układzie trzech sfer: sieci osadniczej, środowiska przyrodniczego i kulturowego, komunikacji i infrastruktury technicznej oraz obronności i bezpieczeństwa państwa, z których wynikają kierunki zagospodarowania dla jednostek szczebla powiatowego i gminnego.

Ze względu na stabilność elementów zagospodarowania przestrzennego horyzont czasowy został określony na 2020 r.

Podstawowe kierunki działań związane z rozwojem i kształtowaniem sieci osadniczej w województwie zakładają wzmocnienie jej potencjału, podniesienie jakości życia mieszkańców, wykorzystanie walorów turystycznych oraz ochronę dziedzictwa kulturowego.

Kształtowanie sieci osadniczej w województwie będzie obejmować działania zmierzające do jej rozwoju poprzez wyposażenie miast poszczególnych poziomów hierarchicznych w instytucje obsługi mieszkańców, stosownie do ich pozycji w sieci i zasięgu oddziaływania.

Miasto Włocławek to regionalny ośrodek równoważenia rozwoju, uzupełniający ośrodki stołeczne o wykształconych wyspecjalizowanych funkcjach w skali kraju oraz istotnym krajowym potencjale społeczno-gospodarczym.

Wzmocnienie potencjału głównych ośrodków miejskich województwa w instytucje obsługi mieszkańców będzie realizowane:

- we Włocławku, poprzez: usytuowanie w nich szkół wyższych typu zawodowego, rozwój instytucji leczenia specjalistycznego, wzmocnienie instytucji kultury o znaczeniu regionalnym (teatry, muzea regionalne, biblioteki, rozwój sektora finansowo-bankowego i instytucji otoczenia biznesu, a także rozwój mass-mediatedów.

Gospodarcze wykorzystanie walorów turystycznych jednostek osadniczych województwa wymaga wzmocnienia ich funkcji związanych z obsługą ruchu turystycznego oraz poprawy zagospodarowania turystycznego, stąd w planie województwa przewiduje się:

- wzmocnienie roli Włocławka, ponadregionalnego ośrodka obsługi ruchu turystycznego krajowego i zagranicznego, zwłaszcza związanego z nauką, biznesem, imprezami kulturalnymi, sportowymi, targami, poprzez zwiększenie i poprawę standardu bazy hotelowej.

Ochrona dziedzictwa kulturowego jednostek osadniczych województwa realizowana będzie poprzez następujące działania:

- utworzenie parku kulturowego śródmieścia Włocławka
- rewaloryzację zabytkowych układów urbanistycznych o dużym znaczeniu kulturowym i historycznym Włocławka,
- ochronę zasobów kulturowych miasta Włocławka poprzez eliminację ruchu samochodowego z jego zabytkowego centrum,
- konserwację oraz szerokie turystyczne wykorzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego,
- ochronę zachowanych historycznych panoram (widoków) Włocławka,
- objęcie opieką konserwatorską obiektów sakralnych oraz zespołów dworsko-parkowych,
- objęcie ochroną prawną w formie rezerwatu kultury obiektów i zespołów dziedzictwa kulturowego oraz historycznych układów urbanistycznych we Włocławku.

Głównym kierunkiem działań planistycznych odnoszących się do środowiska przyrodniczego i kulturowego jest ich ochrona i zachowanie w jak najlepszym stanie dla przyszłych pokoleń. Ogół tych działań będzie korzystnie wpływać na poprawę jakości życia mieszkańców a przez zwiększenie ogólnej atrakcyjności turystycznej przyspieszy rozwój aktywności związanej z obsługą ruchu turystycznego.

Dla ochrony zasobów i walorów przyrodniczych i krajobrazowych niezbędne jest gospodarowanie z zachowaniem zasady zrównoważonego rozwoju, co pozwoli na prawidłowe funkcjonowanie systemów przyrodniczych poprzez ochronę zasobów wodnych, przez opracowanie spójnego, kompleksowego programu ochrony wód powierzchniowych przed obszarowymi zanieczyszczeniami pochodzenia rolniczego, ze wskazaniem sposobów i metod tej ochrony, oraz ochronę zasobów glebowych i leśnych przed przeznaczeniem na cele nierolnicze gleb wysokoprodukcyjnych.

Dla zachowania dziedzictwa kulturowego województwa, dla potrzeb przyszłych pokoleń, konieczne jest kontynuowanie działań w zakresie ochrony walorów krajobrazu kulturowego poprzez ochronę obszarów o wysokich wartościach środowiska przyrodniczego i kulturowego doliny Wisły.

Dla podniesienia konkurencyjności i atrakcyjności rejonu konieczne jest podjęcie działań prowadzących do zachowania i pełnego wykorzystania turystycznych walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego poprzez między innymi pełne wykorzystanie walorów rejonów turystycznych: Zbiornika Włocławskiego i Lasów Gostynińsko-Włocławskich i Doliny Dolnej Wisły, zagospodarowanie turystyczne istniejących i projektowanych zbiorników wodnych oraz naturalnych wód powierzchniowych dla prowadzenia sportów wodnych i rozwoju turystyki kwalifikowanej w szczególności na Zbiorniku Włocławskim, zagospodarowanie szlaku wodnego Wisły przy wykorzystaniu walorów krajobrazowych i zasobów kulturowych miast nad nią położonych – również Włocławka, oraz zagospodarowanie szlaku związanego z historią osadnictwa holenderskiego w dolinie Wisły (wzdłuż lewego i prawego brzegu rzeki od Włocławka do Nowego).

Kierunkiem działań planistycznych w zakresie komunikacji jest poprawa powiązań podnoszących atrakcyjność rejonu. Rozwój systemów gazowniczych i wodno-ściekowych wpłynie na podniesienie jakości życia mieszkańców oraz poprawę czystości powietrza atmosferycznego i wód. Rozbudowa systemów energetycznych zapewni bezpieczeństwo energetyczne województwa jak również zagwarantuje odbiorcom dostawę energii elektrycznej zgodnej z wymogami, standardami i normami ogólnokrajowymi.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego przyjęto funkcjonalny podział układu drogowego na nadrzędny i podstawowy.

Kierunki działań w zakresie nadrzędnego priorytetu układu drogowego, czyli zewnętrznych powiązań województwa kujawsko-pomorskiego obejmują:

- przebudowa drogi krajowej nr 1 GP (główna ruchu przyspieszonego): Gdańsk-Świecie-Toruń-Łódź-Cieszyn – granica państwa z budową obwodnic miejscowości: Nowe i Kowal oraz budową trasy Nowomostowej wraz z przeprawą mostową przez rzekę Wisłę w mieście Toruniu.

Dla dróg układu podstawowego, najważniejszymi kierunkami w zakresie zapewnienia bezpośrednich sprawnych połączeń ośrodków powiatowych ze stolicami województwa i między sobą, będzie:

- przebudowa w klasie technicznej G (główna) drogi krajowej Nr 67: Lipno-Włocławek z budową obwodnicy w mieście Lipno,
- przebudowa do klasy technicznej GP (główna ruchu przyspieszonego) drogi krajowej Nr 62: Strzelno – Kobylniki – Radziejów - Brześć Kujawski – Włocławek – Płock - Anusin, z budową na terenie województwa obwodnic miejscowości: Sławsko Wielkie, Kruszwica i Brześć Kujawski.

Najważniejsze zadania w układzie nadrzędnym dla linii kolejowych zapewniających zewnętrzne powiązania województwa to:

- połączenie aglomeracji bydgosko-toruńskiej poprzez Włocławek z Warszawą INTERCITY i osiągnięcie prędkości powyżej 120 km/h, co umożliwi przebudowa linii kolejowej nr 18: Kutno- Włocławek- Toruń- Bydgoszcz.

Do najważniejszych kierunków rozwoju portów lotniczych zlokalizowanych na terenie województwa kujawsko-pomorskiego należy zaliczyć:

- przebudowę lotniska usługowo - sportowego we Włocławku (Kruszyn), która umożliwi zakwalifikowanie go do poru lotniczego lokalnego (obsługi autostrady A-1).

Uruchomienie najtańszego transportu drogami wodnymi na terenie województwa kujawsko-pomorskiego będzie możliwe po realizacji następujących kierunków działań:

- przebudowy i budowy infrastruktury technicznej na śródlądowej drodze wodnej o znaczeniu międzynarodowym: rzeka Wisła – Zalew Wiślany - Kaliningrad, co najmniej do IV klasy drogi wodnej,
- przebudowy i budowy kaskady oraz infrastruktury technicznej na śródlądowej drodze wodnej rzeki Wisły o znaczeniu międzynarodowym, co najmniej do IV klasy drogi wodnej.

Najważniejsze kierunki działań w zakresie gospodarki odpadami obejmują:

- budowę całościowego systemu gospodarki odpadami, którego podstawą realizacji będzie opracowywany zgodnie z ustawą o odpadach „Program Ochrony Środowiska z Planem Gospodarki Odpadami Województwa Kujawsko –Pomorskiego na lata 2007-2010 z perspektywą na lata 2011-2014”.

Dla osiągnięcia celów założonych w polityce ekologicznej państwa, a także stworzenia w województwie zintegrowanej oraz wystarczającej sieci i instalacji urządzeń do odzysku i unieszkodliwiania odpadów, spełniających wymagania określone w przepisach o ochronie środowiska, Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego opracowuje plan gospodarki odpadami na obszarze województwa, w którym dążyć się będzie do:

- zapobiegania powstawaniu odpadów,
- segregacji i recyklingu odpadów,
- stosowania nowoczesnych metod unieszkodliwiania odpadów.

W latach 2011-2015 planuje się budowę linii energetycznej 400 kV relacji Grudziądz-Rogowo-Włocławek- Mogilno- Poznań – Plewiska.

W przypadku znacznego zapotrzebowania na energię elektryczną, który uzależniony jest od tempa rozwoju gospodarczego kraju, zakłada się budowę nowych źródeł energii elektrycznej produkowanej w oparciu o gaz ziemny. Do tych zamierzeń należy budowa elektrowni gazowej we Włocławku. Przy realizacji tej inwestycji będzie konieczna rozbudowa systemu o napięciu 400 kV o dwutorową linię 400 kV stanowiącą wprowadzenie istniejącej linii 400 kV Płock-Gdańsk do elektrowni. W dalszej perspektywie zakłada się budowę linii 400 kV na odcinku Włocławek-Mogilno. Realizacja tej linii jest ściśle związana z budową elektrowni gazowej Mogilno, co do której obecnie brak bliższych terminów realizacji (zamierzenie potencjalne).

Plan rozwoju PSE zakłada modernizację obiektów stacyjnych, do których zaliczono między innymi Włocławek. Modernizacje nie powodują dodatkowego zapotrzebowania na teren.

Do zamierzeń inwestycyjnych realizujących rozbudowę systemu elektroenergetycznego o napięciu 110 kV zasilającego w głównej mierze sieci 15kV o znaczeniu wojewódzkim należą:

- budowa stacji transformatorowej 110 kV/15 kV Włocławek Zawisłe – (zrealizowana),
- budowa linii 110 kV relacji Radziejów – Bądkowo – Włocławek Azoty.



Gazyfikacja miast i gmin prowadzona jest na podstawie opracowanych „koncepcji programowych gazyfikacji” byłych województw, które odpowiadają w pełni potrzebom województwa kujawsko-pomorskiego. Założenia rozwojowe określono jako poszczególne etapy bez podania horyzontów czasowych, gdyż realizacja zamierzeń inwestycyjnych uzależniona jest od:

- ekonomicznej efektywności inwestycji gazociągowych,
- pozyskania odbiorców strategicznych o dużym poborze gazu,
- zmiany paliwa grzewczego ze stałego na gazowy w kotłowniach osiedlowych i przemysłowych w ramach ochrony środowiska,
- zainteresowanie gazyfikacją samorządów, mieszkańców miast i gmin oraz ich przygotowanie do odbioru gazu,
- posiadaniem środków finansowych przeznaczonych na realizację gazociągów wysokoprężnych i stacji redukcyjno-pomiarowych I stopnia.

Graficzne przedstawienie polityki przestrzennej przyjętej w planie województwa dotyczącej miasta Włocławka i obszarów przyległych przedstawiono na załącznikach graficznych (4 ryciny na końcu tekstu).

Uszczegółowieniem kierunków zagospodarowania przestrzennego całego województwa, w tym miasta Włocławka jest spis zadań ponadlokalnych realizujących cele publiczne. Jest to jednocześnie konkretyzacja zamierzeń ogólnie zarysowanych w „Strategii Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego”, a mających swoje odzwierciedlenie w przestrzeni fizycznej województwa. Większość zadań wynika z przyjętych, bądź zaakceptowanych dokumentów źródłowych o charakterze strategicznym i programowym, Kontraktu Wojewódzkiego, Programu Rozwoju Województwa do 2010 r. oraz ustaw szczególnych.

Dla wielu zadań wynikających z uwarunkowań i koncepcji Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego, planów miejscowych oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miast i gmin, przyjęto proponowany termin realizacji.

Rozmieszczenie tych zadań w przestrzeni wraz z podziałem na zadania o znaczeniu krajowym, wojewódzkim oraz służące obronności państwa, dotyczące miasta Włocławka i terenów przyległych, pokazano na załączniku graficznym (rycina na końcu tekstu) pt. „Kierunki polityki przestrzennej. Zadania ponadlokalne realizujące cele publiczne” oraz w tabeli pod tym samym tytułem. (tabela22).

Tabela 22 Zadania ponadlokalne realizujące cele publiczne

Nr zadania	Nazwa zadania	Podmiot odpowiedzialny za zadanie	Termin realizacji	Dokument źródłowy/ podstawa prawna
I. ZADANIA O ZNACZENIU KRAJOWYM - rozumiane jako wnioski do koncepcji zagospodarowania przestrzennego kraju				
Środowisko przyrodnicze i kulturowe				
1.	Włączenie do sieci ekologicznej NATURA 2000 następujących obszarów: Parki Krajobrazowe Borów Tucholskich, Pojezierze Brodnickie, Bagienna Dolina Drwęcy, Górznieńsko-Lidzbarski Kompleks Leśny, Jezioro Gopło, Lasy Włocławsko-Gostynińskie, Błota Rakutowskie i Forty w Toruniu	Minister Środowiska, Wojewoda we współpracy z Samorządem Województwa	do 2003 r.	Koncepcja sieci NATURA 2000 w Polsce - Projekt PL 9608.01.04
2.	Ochrona gruntów o wysokiej przydatności dla rolnictwa przed zmianą użytkowania na cele nierolnicze	Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi	realizacja ciągła	Ustawa 2 z dn. 3.02.1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych
3.	Utworzenie sieci rezerwatów i parków kulturowych	Samorzady lokalne we współpracy z Służbami Konserwatorskimi	do 2010 r.	Ustawa z dn. 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych
Komunikacja				
11.	Przebudowa drogi krajowej nr 1 - wzmocnienie nawierzchni do 115 kN/oś na całej długości - budowa obwodnicy miasta Nowe - budowa trasy Nowomostowej w Toruniu z mostem przez rz. Wisłę (ul. Grudziądzka-Łódzka) - budowa odcinka: ul. Łódzka-południowa obwodnica miasta Torunia (droga S-10) - budowa obwodnicy miasta – Włocławek - budowa Al. Królowej Jadwigi we Włocławku - budowa obwodnicy miasta – Kowal budowa obwodnicy miasta – Lubień Kujawski	GDDKiA GDDKiA jw. Samorząd Torunia, Samorząd Województwa Samorząd Torunia, Samorząd Województwa Samorząd Włocławka Samorząd Włocławka GDDKiA jw.	po 2010 r. do 2006 r. do 2010 r. do 2010 r. jw. do 2010 r. do 2006 r. do 2005 r. po 2010	Polityka Transportowa Państwa na lata 2001-2015 Narodowa Strategia Rozwoju Transportu na 2000-2006 Program Inwestycyjny GDDKiA Program Rozwoju Woj. do 2010 r. Program Rozwoju Woj. do 2010 r. jw. Program Rozwoju Woj. do 2010 r. PHARE Program Inwestycyjny GDDKiA jw.
17.	Przebudowa drogi krajowej nr 67 Budowa obwodnicy miasta Lipno	GDDKiA jw.	po 2010 r. jw.	Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego m. Lipna
21.	Modernizacja linii kolejowej nr 18 - utworzenie połączeń Euro i Intercity na trasie Bydgoszcz – Toruń - Warszawa	PKP Samorząd Województwa, PKP	po 2010 r. do 2010 r.	Program Rozwoju Woj. do 2010 r.
23.	Modernizacja dróg wodnych: - rz. Odra – rz. Warta – rz. Noteć – rz. Wisła - rz. Wisła budowa stopnia wodnego „Nieszawa” na Wiśle ze zbiornikiem wodnym	Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej (RZGW) jw./ Poznań jw./ Gdańsk, Warszawa Samorząd Województwa	po 2010 r. po 2010 r. do 2010 r.	Program dla Odry 2006 r. Program dla Wisły i jej dorzecza „Wisła 2020” Program rozwoju woj. do 2010 r.
Infrastruktura techniczna				
26.	Budowa linii 400 kV Grudziądz - Poznań Plewiska	PSE SA	do 2020 r.	Plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną - PSE

III. ZADANIA O ZNACZENIU WOJEWÓDZKIM				
Środowisko przyrodnicze i kulturowe				
39.	Opracowanie programu ochrony środowiska wraz z planem gospodarki odpadami dla obszaru województwa kujawsko-pomorskiego	Samorząd Województwa	do 2003 r.	Ustawa 2 z dn. 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska
41.	Powiększenie Parku Krajobrazowego Doliny Dolnej Wisły i Krajeńskiego Parku Krajobrazowego	Wojewoda w porozumieniu z samorządami lokalnymi	do 2010 r.	Ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody
44.	Ustanowienie i wdrażanie planów ochrony parków krajobrazowych: Doliny Dolnej Wisły, Tucholskiego i Wdeckiego	Wojewoda w porozumieniu z samorządami	do końca 2002 r.	Ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody
46.	Opracowanie i ustanowienie planów ochrony dla wszystkich rezerwatów przyrody	Wojewoda w porozumieniu z samorządami	do 2005 r.	Ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody
47.	Zachowanie korytarzy ekologicznych zapewniających ciągłość między obszarami prawnie chronionymi, w tym w dolinie Wisły i w dolinie Noteci	Wojewoda i samorządy lokalne	do 2010 r.	Ustawa z dn. 16 października 1991 o ochronie przyrody
53.	Rewaloryzacja historycznych układów urbanistycznych (60 miast i miejscowości)	Samorządy lokalne we współpracy z zarządcami dróg	po 2010 r.	Ustawa z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury
Sieć osadnicza				
58.	Tworzenie i rozwój zamiejscowych placówek regionalnych uczelni w takich miastach, jak: Włocławek, Grudziądz, Inowrocław, Brodnica, Chełmno i Golub-Dobrzyń	Samorządy zainteresowanych miast i uczelni	do 2010 r.	Program Rozwoju województwa do 2010 r.
72.	Modernizacja Szpitala Wojewódzkiego we Włocławku	Samorząd Województwa	2001-2002 r.	Kontrakt Wojewódzki
Komunikacja				
149.	Budowa przeprawy mostowej przez Wisłę we Włocławku wraz z budową drogi w klasie G w gminie Fabianki	Samorządy lokalne	po 2010 r.	MPZPM Włocławka i Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Włocławka oraz Gminy Fabianki
154.	Przebudowa lotnisk usługowo-sportowych w: - Bydgoszczy, Toruniu, Włocławku, Grudziądzu, Inowrocławiu	Samorząd Województwa i Samorządy Miast	po 2010 r.	Uzgodnienie z Głównym Inspektorem Lotnictwa Cywilnego
Infrastruktura techniczna				
159.	Budowa stacji transformatorowej 110/15 kV Włocławek Zawisłe wraz z liniami zasilającymi 110 kV przez wcięcie w linię relacji Włocławek – Lipno	ZE Toruń	do 2009 r.	Plan inwestycyjny ZE Toruń (ZREALIZOWANE)
160.	Budowa stacji transformatorowej 110/15 kV Bądkowo wraz z liniami zasilającymi z GPZ Włocławek Azoty i GPZ Radziejów	ZE Toruń	do 2009 r.	Plan inwestycyjny ZE Toruń
161.	Budowa stacji transformatorowej 110/15 kV Lipno wraz z linią zasilającą 110 kV przez wcięcie w istniejącą linię relacji Obrowo-Lipno-Włocławek	ZE Toruń	do 2009 r.	Plan inwestycyjny ZE Toruń
171.	Budowa linii 110 kV jako drugostronne zasilanie GPZ Lubraniec z linii relacji Konin – Włocławek	ZE Toruń	po 2010 r.	Plan inwestycyjny ZE
185.	Podłączenie ciepłowni Włocławek Wschód D _n 200 mm	PGNiG - ROP Gdańsk	do 2003 r.	Program rozwoju gazownictwa w Polsce do 2003 r. PGNiG

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko - pomorskiego Biuro Planowania Przestrzennego i Regionalnego we Włocławku, 2003r.

9. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z SĄSIEDZTWA

Istotne znaczenie dla rozwoju miasta ma wspólne rozwiązywanie problemów wykraczających poza lokalne możliwości wspólnie z gminami ościennymi.

Miasto Włocławek graniczy:

- od wschodu i południa – z gminą Włocławek,
- od zachodu – z gminą Lubanie,
- od południowego – zachodu – z gminą Brześć Kujawski,
- od północy – z gminą Fabianki,
- od północnego – zachodu - z gminą Bobrowniki,
- od północnego – wschodu – z gminą Dobrzyń nad Wisłą.

Zadania łączące i jednoczące pracę samorządów dla potrzeb wzrostu rozwoju społeczno – gospodarczego to:

Gmina Brześć Kujawski

- ochrona zasobów kopalin borowiny (uzdrowisko Wieniec),
- utrzymanie Zakładu Utylizacji Odpadów Komunalnych w Machnacu,
- przebieg gazociągu Gustorzyn – Gostynin,
- projektowana autostrada A-1, węzły autostradowe, drogi dojazdowe do węzłów, obszary przywęzłowe i wzdłuż autostrady do inwestowania,
- rozwój i utrzymanie komunikacji publicznej (utrzymanie autobusowych linii komunikacji miejskiej),
- budowa linii elektroenergetycznej 110 kV od GPZ Włocławek Azoty do projektowanego GPZ w Bądkowie.

Gmina Włocławek

- ochrona i praktyczne wykorzystanie zasobów przyrodniczych GWPK (jeziora: Wikaryjskie, Wójtowskie, Łuba) wraz z otuliną,
- rozwój istniejącego lotniska w Kruszynie,
- wspólne działania w zakresie zagospodarowania turystycznego Zbiornika Włocławskiego,
- wspólne rozwiązywanie problemów związanych z infrastrukturą (kanalizacja – ścieki z terenu Nowej Wsi i części Kruszyna odprowadzane siecią kanalizacyjną do GOŚ, gazyfikacja – koncepcja dodatkowego zasilania miasta od strony gazociągu wysokoprężnego Dn 500 Gustorzyn - Gostynin),
- wykorzystanie terenów mieszkaniowych jako sypialni dla miasta,
- utrzymanie cmentarza komunalnego w Pińczacie,
- budowa linii elektroenergetycznej 110 kV (GPZ Michelin – jako połączenie z istniejącą linią 110 kV GPZ Włocławek Wschód - Lubraniec),
- zasilanie w energię elektryczną części wschodniej gminy poprzez stację 110/15 kV Włocławek Wschód,
- zasilanie w energię elektryczną części południowej gminy poprzez stację 110/15 kV Włocławek – Południe,
- w zakresie telefonizacji obsługa części gminy Włocławek przez centralę automatyczną Włocławek „Wschód”,
- przestrzeganie zasad zagospodarowania w strefie ochrony pośredniej zewnętrznej istniejącego ujęcia wody „Krzywe Błota”,
- utrzymanie strefy od projektowanych ujęć wody „Michelin” i „Józefowo”,
- rozwój i utrzymanie komunikacji publicznej (utrzymanie autobusowych linii komunikacji miejskiej).

Gmina Fabianki

- realizacja wariantowego przebiegu przeprawy mostowej przez Wisłę (trzeci most),
- wspólny program zagospodarowania o charakterze turystycznym i rekreacyjno-wypoczynkowym w Zarzeczewie,
- przestrzeganie zasad gospodarowania w strefie obszaru osuwiskowego skarpy wiślanej,

- zaopatrzenie terenów miasta położonych na granicy z gminą (ul. Dobrzyńska) w wodę z gminnej sieci wodociągowej,
- rozwój i utrzymanie komunikacji publicznej (utrzymanie istniejących linii komunikacji miejskiej).

Gmina Lubanie

- maksymalne wykorzystanie tłoczni gazu we wsi Gąbinek,
- budowa linii elektroenergetycznej 400 kV Grudziądz – Poznań Plewiska i 110 kV (Włocławek – Bądkowo),
- przestrzeganie zasad gospodarowania w strefie ochrony pośredniej zewnętrznej istniejącego ujęcia wody „Zazamcze”,
- ochrona istniejących lasów,
- wspólne działania w obszarach Natura 2000.

Gmina Bobrowniki

- wykorzystanie terenów mieszkaniowych jako sypialni dla miasta,
- przestrzeganie zasad zagospodarowania w strefie obszaru osuwiskowego skarpy wiślanej,
- wspólne działania w obszarach Natura 2000.

Gmina Dobrzyń nad Wisłą

- wspólne działania w zakresie zagospodarowania turystycznego Zbiornika Włocławskiego.

Ludność wszystkich gmin sąsiednich korzysta z usług znajdujących się na terenie miasta Włocławka w zakresie:

- szkolnictwa ponadpodstawowego,
 - szkolnictwa wyższego,
 - kultury,
 - ochrony zdrowia,
 - administracji szczebla powiatowego i wojewódzkiego,
 - usług handlu,
- oraz znajduje miejsca pracy (zatrudnienie) na terenie miasta, itp.

Przestrzenne rozmieszczenie powiązań funkcjonalnych z gminami sąsiednimi przedstawia załącznik mapowy.

10. CELE ROZWOJU MIASTA, MOŻLIWOŚCI I POTRZEBY

10.1. Cele wynikające z uchwalonej „Strategii rozwoju miasta Włocławka”

Zgodnie z opracowaną „Strategią rozwoju miasta” zmiana wizerunku miasta we wszystkich sferach może nastąpić w wyniku pełnego wykorzystania wszystkich szans i mocnych stron oraz po likwidacji, bądź zminimalizowaniu najważniejszych problemów. Horyzont czasowy określony w dokumencie „Strategii...” dla realizacji powyższych zamierzeń wynosi 15 lat. W tej perspektywie Włocławek powinien stać się dynamicznym ośrodkiem rozwoju, zapewniającym swoim mieszkańcom znacznie wyższy poziom życia niż aktualnie.

Wykorzystanie wszystkich szans i konsekwentne eliminowanie problemów uczynią miasto przyjaznym dla jego mieszkańców oraz odwiedzających. Warunki życia będą sprzyjać pozostawaniu w nim ludzi młodych oraz będą korzystne dla ludzi starszych. Więzi międzyludzkie, tożsamość lokalna oraz aktywność w działaniu na rzecz "swojego" miasta staną się czynnikiem sprawczym jego trwałego rozwoju.

W „Strategii...” cele rozwoju miasta zostały podzielone na cele strategiczne oraz wyodrębnione w ramach celów strategicznych cele operacyjne. „Strategia Rozwoju Włocławka – Lokalny Program Rozwoju miasta Włocławka” została przyjęta Uchwałą Nr 78/LI/2006 Rady Miasta Włocławek z dnia 28 sierpnia 2006r.

CELE STRATEGICZNE

Poprawa sytuacji gospodarczej i społecznej miasta i jego mieszkańców
Dostosowanie układu komunikacyjnego do potrzeb rozwojowych miasta
Poprawa wizerunku architektonicznego i przestrzennego
Budowa społeczeństwa informacyjnego
Wykorzystanie walorów przyrodniczych otoczenia miasta
Wzrost konkurencyjności i atrakcyjności miasta jako ośrodka rozwoju subregionalnego
Poprawa warunków zdrowotnych i ochrony środowiska

Cele operacyjne w ramach celów strategicznych:

Poprawa sytuacji gospodarczej miasta i jego mieszkańców

Cel operacyjny nr 1

Wspieranie aktywności gospodarczej mieszkańców i lokalnego biznesu.

Cel operacyjny nr 2

Pozyskiwanie inwestorów zewnętrznych.

Cel operacyjny nr 3

Pozyskiwanie funduszy unijnych oraz innych zewnętrznych środków finansowania.

Cel operacyjny nr 4

Nawiązanie stałych kontaktów na szczeblu krajowym z przedstawicielami biznesu oraz kręgów gospodarczych.

Cel operacyjny nr 5

Poprawa warunków funkcjonowania rodzin. Wielozakresowy system wspomaganie rodziny. Rozbudowa systemu bezpieczeństwa socjalnego i przeciwdziałanie ubóstwu i wykluczeniu społecznemu.

Cel operacyjny nr 6

Kompleksowa rehabilitacja i aktywizacja osób niepełnosprawnych.

Cel operacyjny nr 7

Rozwój służb społecznych.

Dostosowanie układu komunikacyjnego do potrzeb rozwojowych miasta

Cel operacyjny nr 1

Zakończenie budowy trasy średnicowej – budowa dalszego przebiegu ulicy miejskiej stanowiącej przedłużenie Alei Królowej Jadwigi poprzez osiedla Południe i Zazamcze z włączeniem do ul. Toruńskiej.

Cel operacyjny nr 2

Przebudowa i modernizacja głównych ulic miejskich.

Cel operacyjny nr 3

Budowa nowej przeprawy mostowej przez Wisłę w rejonie ul. Krzywa Góra.

Cel operacyjny nr 4

Budowa lotniska w Kruszynie dla małych samolotów pasażerskich (zadanie wspólne z Gminą Włocławek).

Poprawa wizerunku architektonicznego i przestrzennego miasta

Cel operacyjny nr 1

Budowa nowego centrum miasta na obszarze dawnej dzielnicy Kokoszka.

Cel operacyjny nr 2

Modernizacja i rewitalizacja Śródmieścia.

Cel operacyjny nr 3

Poprawa stanu technicznego oraz wyglądu zabudowy dzielnic mieszkaniowych realizowanych w latach 70 - tych i 80 - tych ubiegłego stulecia.

Budowa społeczeństwa informacyjnego**Cel operacyjny nr 1**

Budowa infrastruktury teleinformatycznej – WMAN.

Cel operacyjny nr 2

Zwiększenie podaży i stymulacji rozwoju usług elektronicznych i wartościowych zasobów cyfrowych.

Cel operacyjny nr 3

Rozwój umiejętności niezbędnych do aktywnego i twórczego uczestnictwa w usługach społeczeństwa informacyjnego, w szczególności adaptacja systemu edukacyjnego dla potrzeb gospodarki opartej na wiedzy.

Wykorzystanie walorów przyrodniczych otoczenia miasta**Cel operacyjny nr 1**

Zagospodarowanie turystyczne Zbiornika Włocławskiego.

Cel operacyjny nr 2

Zagospodarowanie turystyczne Wisły na odcinku miejskim.

Cel operacyjny nr 3

Zagospodarowanie kompleksu uzdrowiskowo - rekreacyjnego Wieniec-Zdrój.

Wzrost konkurencyjności i atrakcyjności miasta jako ośrodka rozwoju regionalnego**Cel operacyjny nr 1**

Nawiązanie stałej współpracy z samorządami miast i gmin wchodzących w skład obszaru funkcjonalnego miasta Włocławka.

Cel operacyjny nr 2

Wspieranie rozwoju włocławskich uczelni.

Cel operacyjny nr 3

Tworzenie warunków dla rozwoju usług oraz infrastruktury technicznej i społecznej o znaczeniu ponadlokalnym.

Poprawa warunków zdrowotnych i ochrony środowiska**Cel operacyjny nr 1**

Stopniowa eliminacja źródeł skażenia środowiska .

Cel operacyjny nr 2

Podniesienie poziomu i rozszerzenie zakresu pomocy i świadczeń medycznych dla mieszkańców miasta.

Cel operacyjny nr 3

Realizacja inwestycji zmniejszających zagrożenie środowiska oraz ułatwiających życie chorym i niepełnosprawnym mieszkańcom miasta.

Wymienione powyżej „Cele strategiczne” i „Cele operacyjne” będą podlegać weryfikacji, gdyż zgodnie z Uchwałą Nr 34 / VII / 2007 Rady Miasta Włocławek z dnia 13 kwietnia 2007r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia aktualizacji „Strategii – Lokalnego Programu Rozwoju Miasta Włocławek na lata do 2013 roku” dokument Strategii będzie modyfikowany i uzupełniany o aktualne cele i zadania z nich wynikające.

10.2. Potrzeby wynikające ze zgłoszonych wniosków

Wnioski do „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego” składane są w terminie nie krótszym niż 21 dni od dnia ogłoszenia o podjęciu przez Radę Miasta uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium.

Do Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Włocławek zostało złożonych 26 wniosków, z czego 7 w ustawowym terminie.

Połowa złożonych wniosków dotyczyła lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² i 4 z nich zostały uwzględnione w studium. Uwzględniono również 6 innych wniosków, m.in.:

- uwzględnienie "stref przepływów wezbrań powodziowych" opracowanych na podstawie "Studium bezpośredniego zagrożenia powodzią dla obszarów nieobwałowanych" – na wniosek Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie,
- dotyczący zmiany przeznaczenia terenów pod budowę pawilonu handlowo-usługowego,
- zmiana zapisu przeznaczenia terenu na ogródki działkowe – na wniosek Polskiego Związku Działkowców,
- Wniosek Spółdzielni Mieszkaniowej „Zazamcze” dotyczący lokalizacji drogi łączącej południową część miasta z drogą krajową A1.

Tabela 23 Analiza wniosków dotyczących zmian w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Ogłoszenie w „Nowościach Włocławskich” 12.09.2005r.: Wnioski należy składać w terminie 21 dni od daty ukazania się ogłoszenia (termin do 03.10.2005r.)

L.p.	Data wpływu wniosku	Wnioskodawca	Oznaczenie nieruchomości	Treść wniosku	Uwagi
1.	07.01.2005	Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie ul. Mokotowska 63 00-533 Warszawa	tereny położone w dolinie rz. Zgłowiączki	Uwzględnienie "stref przepływów wezbrań powodziowych" opracowanych na podstawie "studium bezpośredniego zagrożenia powodzią dla obszarów nieobwałowanych"	Wniosek złożony w ustawowym terminie; uwzględniony
2.	10.02.2005	Zakład Budowlany Waldemar Boś Sp. z o.o. ul. Zielna 43a 87-800 Włocławek	dz. nr 13/9 KM 56 ul. Kapitulna/Długa	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Teren dawnej jednostki wojskowej. Na dany teren jest sporządzany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Wniosek złożony w ustawowym terminie; uwzględniony
3.	10.06.05/12.2005	Wydział Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Miasta Włocławek	dz. nr 2/21 i 2/25 KM 79/2	Przeznaczenie pod inwestycję hotelowo-usługową	W ewidencji gruntów "łasy". Możliwość inwestycji wymaga sporządzenia planu miejscowego, ponieważ w "Studium..." teren przeznaczony jest pod "zieleni" Wniosek złożony w ustawowym terminie; nieuwzględniony
4.	24.06.2005	osoba fizyczna	Dz. nr 16 KM 41 i dz. nr 180 KM 42 ul. Kapitulna 14A	Wniosek dotyczy wprowadzenie zapisu umożliwiającego ustalenie warunków zabudowy na danych działkach budynku mieszkalnego z przyłączami	Zostało zawieszono postanowienie w sprawie ustalenia warunków zabudowy na danych działkach. Wniosek złożony w ustawowym terminie; uwzględniony
5.	05.09.2005/12.2005	Parafia Rzymsko-Katolicka im. Ducha Świętego ul. Kościelna 8 87-800 Włocławek	ul. Kościelna - Ziółowa	Teren pod cmentarz parafialny - teren obecnego parku	Wniosek był kilkakrotnie rozpatrywany negatywnie przez Zarząd Miasta Włocławka (w 1997r., w 1998r., w 2000r.) oraz Prezydenta Miasta Włocławek (w 2002r.) Wniosek złożony w ustawowym terminie; nieuwzględniony
6.	19.09.2005	ul. Wieniecka 17 87-800 Włocławek - firma Garbarnia "MASTER"	dz. nr 7/1, 8/2, 23, 70 KM 36 ul. Wieniecka/Ceglana/Wąska	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Wniosek złożony w ustawowym terminie; nieuwzględniony
7.	21.09.2005	osoba fizyczna	dz. nr 1/5 KM 74/1 ul. Kruszyńska 91 (obecnie działki nr 1/7 i 1/8)	Przeznaczenie terenu pod inwestycje związane z działalnością usługową	Obecnie w „Studium...” niewielka część terenu wskazana jako zespoły produkcyjne, bazy, składy, transport; w przeważającej części teren przeznaczony pod zieleni. Wniosek złożony w ustawowym terminie; nieuwzględniony
8.	07.12.2005	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe "Mares" Sp. z o.o. ul. Zielna 47 87-800 Włocławek	dz. nr 11/2, 11/3, 11/4, 11/6, 11/7 26/3, 26/4 26/5, 26/6, 26/7 KM 116/1 i KM 116/2 Al. Kazimierza Wielkiego	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Na dany teren jest sporządzany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony

9.	6.01.2006	Wydział Inwestycji Urzędu Miasta Włocławek	a) teren za marketem "TESCO" przy Al. Królowej Jadwigi b) teren przy ul. Gajowej, między ul. Wiejską a ogródkami działkowymi	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ⁺	Lokalizacje na terenie miasta, które znalazły się w kręgu zainteresowania potencjalnych inwestorów Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony
10.	16.01.2006	osoba fizyczna	dz. nr 1/34 KM 85 ul. Żytnia	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ⁺	Teren dawnej jednostki wojskowej. Na dany teren jest sporządzany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Wniosek złożony po ustawowym terminie; uwzględniony
11.	20.01.2006	RAVIS WODZYŃSCY S.J. ul. Słowackiego 2 87-800 Włocławek	Tereny położone przy ul. Toruńskiej 44	Wniosek dotyczy zmiany przeznaczenia danych terenów pod budowę pawilonu handlowo-usługowego	W „Studium ...” jako zieleń (istniejące pawilony handlowe) Wniosek złożony po ustawowym terminie; uwzględniony
12.	08.02.2006	Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe BOMILLA Spółka z o.o. Zakład Pracy Chronionej ul. Wyszyńskiego 11/13 87-800 Włocławek	dz. nr 9/3, 10/3, 11/5, 12/5 i część działki nr 13/4 KM 98 przy ul. Rybniczej	Zmiana funkcji terenów rolniczych na cele inwestycyjne	Obecnie w „Studium...” obszar objęty warstwicą 57,7 potencjalnego zalewu wodą przy normalnym piętrzeniu wody; na danym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego; Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony
13.	24.02.2006	Przedsiębiorstwo Budowlane "BUDIZOL" Roman Stanisławski ul. Komunalna 8 87-800 Włocławek	dz. nr 6/9, 18/3, 18/4 KM 80 ul. Witosa	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego; Wniosek złożony po ustawowym terminie; uwzględniony
14.	21.06.2006	osoba fizyczna	Dz. nr 7/1 KM ul. Grodzka 73	Wniosek dotyczy wprowadzenia zapisu możliwości przeznaczenia danej działki na cele usług, handlu, produkcji, handlu hurtowego, produkcji uciążliwej.	Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony
15.	27.03.2006	osoba fizyczna	dz. 30/2 KM 42 ul. Kapitulna	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Na dany teren jest sporządzany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony
16.	28.03.2006 (11.04)	osoba fizyczna	dz. nr 15/2, 15/3, 15/4, 15/5, 15/6, 15/7, 15/8, 15/9, 15/10, 15/11, 15/12, 15/13 KM 41 ul. Witosa/Komunalna	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Na dany teren jest sporządzany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony
17.	28.03.2006	osoba fizyczna	dz. nr 20/2 KM 41 ul. Miła/Kapitulna	Wniosek dotyczący lokalizację obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Na dany teren jest sporządzany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony

18.	28.03.2006	osoba fizyczna	dz. nr 20/2 KM 41 ul. Miła/Kapitulna	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Na dany teren jest sporządzany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony
19.	10.05.2006	osoba fizyczna	dz. nr 25/7, 25/8, 27/10, 27/11 KM 80 ul. Witosa/Komunalna	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Wniosek złożony po ustawowym terminie; uwzględniony
20.	18.10.2006	Wydział Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Miasta Włocławek (na wniosek Pana Krzysztofa Flaszynskiego 14.04.2006r.)	ul. Żytnia - dz. nr 54 i 52 KM 123	Urządzenie drogi dojazdowej do nieruchomości nr 54, przez działkę nr 52 przy ul. Żytniej	W "Studium" jako zespoły produkcyjne, bazy, składy, transport. W ewidencji jako "Lasy". Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony
21.	14.02.2007	osoba fizyczna	Działki położone pomiędzy ulicami: Polną, Zielną, Żytnią	Wniosek dotyczący lokalizację obiektu handlowego powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony
22.	19.03.2007	Polski Związek Działkowców Rodzinny Ogród Działkowy "ARKADIA" ul. Zarzeczeńska B/N 87-800 Włocławek	dz. nr 1/107 obręb Łęg	Zmiana zapisu przeznaczenia terenu na ogródki działkowe	Obecnie teren oznaczony jest w "Studium..." jako "obszary leśne, parki, cmentarze" Wniosek złożony po ustawowym terminie; uwzględniony
23.	19.03.2007	osoba fizyczna	dz. nr 147 obręb Korabniki	Zmiana przeznaczenia terenu pod drogę	Teren ten nie jest własnością Miasta, w ewidencji gruntów wskazany jest jako "grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi Wp" Wniosek złożony po ustawowym terminie; nieuwzględniony
24.	10.04.2007	Przedsiębiorstwo Robót drogowych "SPEC-DRÓG" sp. z o.o. ul. Krzywa góra 8/10 87-800 Włocławek	dz. nr 130/28 obręb Krzywa Góra	Zmiana przeznaczenia gruntów leśnych	Obecnie teren ten oznaczony jest w "Studium..." jako obszary leśne Wniosek złożony po ustawowym terminie; uwzględniony
25.	12.04.2007	"ZIMEX" Handel Detaliczny i Hurtowy ul. Polna 102 87-800 Włocławek	dz. nr 2/9, 2/10 2/11, 2/12, 13/4, 1/12, 1/38, 1/39 KM 110 i dz. nr 76 KM 123 ul. Chopina/Al. Kazimierza Wielkiego	Wniosek dotyczący lokalizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	Wniosek wycofany przez firmę ZIMEX pismem z dnia 21 maja 2007
26.	23.04.2007	Spółdzielnia Mieszkaniowa „ZAZAMCZE” ul. Hutnicza 20 87-800 Włocławek	Odcinek łączący południową część miasta z drogą krajową A1	Wniosek dotyczący lokalizacji drogi łączącej południową część miasta z drogą krajową A1	Wniosek złożony po ustawowym terminie; uwzględniony .

III. KIERUNKI I ZASADY ROZWOJU PRZESTRZENNEGO MIASTA



„Miasto dynamicznego rozwoju przyjazne mieszkańcom i swemu otoczeniu”

- to misja, którą „Strategia Rozwoju Włocławka – Lokalny Program Rozwoju miasta Włocławek (przyjęta Uchwałą Nr 78/LI/2006 Rady Miasta Włocławek z dnia 28 sierpnia 2006 r. określiła jako wyobrażenie Włocławka w przyszłości, uwzględniające potrzeby, dążenia i aspiracje władz miasta i jego mieszkańców.

Ustalenia studium wskazują uwarunkowania, możliwości, kierunki i zasady przekształceń struktury funkcjonalno – przestrzennej miasta umożliwiając podjęcie działań zmierzających do pełnej realizacji wytyczonych „Strategią” celów.

Rozwój przestrzenny miasta jest zdeterminowany warunkami naturalnymi oraz istniejącym za-inwestowaniem. Istotne znaczenie ma również zainwestowanie poza granicami administracyjnymi, na obszarze gmin przyległych.

Rozwój miasta polegać będzie z jednej strony na przekształceniach funkcjonalnych i przestrzennych oraz wypełnieniu istniejących struktur w ramach terenów już zurbanizowanych, z zachowaniem walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego, z drugiej strony na przygotowaniu technicznym i planistycznym nowych terenów zlokalizowanych głównie w Jednostce Strukturalnej Zachód Przemysłowy (tereny produkcyjno – przemysłowe).

1. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1.1. Ogólne zasady polityki przestrzennej

Ustalenia zawarte w kolejnych rozdziałach niniejszego Studium określają kierunki działań, jakie należy podjąć w celu realizacji przyjętej polityki przestrzennej miasta. Nie przesądzają one jednak o granicach zainwestowania i użytkowania terenów.

Zadaniem Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta jest określenie polityki przestrzennej i lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Zasady polityki przestrzennej miasta są pochodnymi misji rozwoju miasta przyjętej w uchwalonej Strategii, wniosków wynikających z istniejącego zagospodarowania, rozwoju przewidywanego w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania oraz wewnętrznych i zewnętrznych uwarunkowań rozwoju.

Przyjmuje się podstawowe zasady kształtowania struktury funkcjonalno – przestrzennej:

- wykorzystanie rezerw terenowych w obrębie obszarów zainwestowanych poprzez ich restrukturyzację (zmiana przeznaczenia, technologii) z poszanowaniem walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- minimalizacja konfliktów wynikających z przesłanek funkcjonalnych i przestrzennych, wywołujących negatywne skutki środowiskowe, społeczne i gospodarcze,
- rewitalizacja, rewaloryzacja oraz podnoszenie jakości przestrzeni miejskich ze szczególnym uwzględnieniem Śródmieścia (Stare Miasto i bezpośrednie otoczenie),
- dążenie do zapewnienia ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej terenów zielonych i ich powiązania z terenami lasów (utworzenie miejskiego systemu ekologicznego),
- dążenie do pełnego zabezpieczenia obsługi ludności w zakresie dostępu do sfery usług publicznych,
- tworzenie gminnego zasobu działek i gruntów budowlanych w celu ułatwienia pozyskiwania terenów prywatnych na cele publiczne.

Przyjmuje się podstawowe zasady polityki przestrzennej w odniesieniu do systemów komunikacyjnych:

- kształtowanie sprawnego systemu powiązań z zewnętrznym układem komunikacyjnym i powiązań wewnętrznych poprzez m. in. realizację nowych i modernizację istniejących ulic podstawowego i wspomagającego układu komunikacyjnego, dostosowanych do kierunku rozwoju struktur miejskich i potrzeb przewidywanych funkcji, z uwzględnieniem minimalizacji konfliktów i zagrożeń dla bezpośredniego otoczenia drogą lepszych rozwiązań technicznych i technologicznych,
- realizację ścieżek rowerowych, pełniących funkcję rekreacyjną, a jednocześnie zapewniających alternatywną w stosunku do ruchu samochodowego i pieszego formę dojazdów do pracy, szkół i usług oraz bezpieczeństwo ruchu drogowego,

- dążenie do eliminacji ruchu tranzytowego z miasta, zwłaszcza z obszaru Jednostki Strukturalnej Śródmieście.

Przyjmuje się podstawowe zasady polityki przestrzennej w odniesieniu do systemów infrastruktury technicznej:

- stworzenie sprawnego miejskiego systemu zaopatrzenia w wodę w oparciu o istniejące ujęcia wody: „Krzywe Błota”, „Zazamcze” i „Zawiśle”, a także budowę nowych ujęć „Józefowo” i „Michelin” wraz z modernizacją i rozbudową miejskich sieci wodociągowych – gwarantujących nieprzerwane dostawy wody dobrej jakości,
- rozwiązanie gospodarki ściekowej w oparciu o Grupową Oczyszczalnię Ścieków oraz zmodernizowany i rozbudowany rozdzielczy system miejskich sieci kanalizacyjnych,
- poprawę ochrony przeciwpowodziowej poprzez rozbudowę i budowę systemu wałów przeciwpowodziowych oraz regulację, naprawę i odbudowę rzek i kanałów,
- rozbudowę i poprawę funkcjonowania systemu zaopatrzenia w gaz poprzez rozbudowę istniejących i budowę nowych sieci średniego i niskiego ciśnienia wraz ze stacjami redukcyjnymi,
- remont i rozbudowę magistralnych sieci ciepłowniczych wraz z techniczną i technologiczną restrukturyzacją źródeł ciepła oraz stworzenie możliwości dla realizacji lokalnych i indywidualnych źródeł ogrzewania w oparciu o paliwa ekologiczne,
- rozbudowę i przebudowę istniejących linii wysokiego napięcia, budowę nowych stacji transformatorowych, rozbudowę i modernizację linii średniego i niskiego napięcia ze szczególnym uwzględnieniem kierunków rozwoju miasta,
- budowę Międzygminnego Kompleksu Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Machnacu oraz objęcie 100% mieszkańców miasta selektywną zbiórką odpadów.

1.2. Główne kierunki rozwoju struktury funkcjonalno – przestrzennej miasta

Osiągnięcie trwałego, zrównoważonego rozwoju miasta oraz realizacja strategicznych celów przyjętych w strategii rozwoju miasta Włocławka nie wymaga szczególnych zmian w strukturze funkcjonalno – przestrzennej.

Studium utrwała istniejącą dominację części lewobrzeżnej oraz rozwój funkcji mieszkaniowej w części prawobrzeżnej. Uwzględniając uwarunkowania gospodarczo – ekonomiczne przyjmuje się podział miasta na następujące Jednostki Strukturalne:

I. ŚRÓDMIEŚCIE (rz. Zgłowiączka - ul. Okrężna - tereny kolejowe – rz. Wisła)

- 1) Śródmieście, stanowiące centrum miasta, obejmuje obszar o powierzchni ok. 274 ha. Jest to najstarsza część miasta o wysokich walorach historycznych i kulturowych, atrakcyjnie położona nad Wisłą z dostępem do publicznych terenów zielonych (np. Park im. Henryka Sienkiewicza, Park im. Władysława Łokietka).
- 2) Śródmieście to teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, uzupełnionej w nieznanym stopniu zabudową mieszkaniową jednorodziną. Jest to obszar skoncentrowanych usług ponadlokalnych, jak: administracja, banki, handel, oświata, kultura, służba zdrowia.
- 3) Śródmieście stanowi główny węzeł komunikacyjny – PKP, PKS, MPK. Infrastruktura techniczna, zwłaszcza gospodarka ściekowa, wymaga znacznych uzupełnień. Północna część Śródmieścia objęta jest zadaniami związanymi z modernizacją oczyszczalni ścieków ze środków Funduszu ISPA. Na terenie Śródmieścia występuje znaczny stopień degradacji społecznej i technicznej. Obszar ten objęty jest programem rewitalizacji.

II. ZAZAMCZE (rz. Zgłowiączka – ul. Rózinowska – południowo-zachodnia granica miasta – rz. Wisła)

- 1) Jednostka Strukturalna Zazamcze położona jest nad Wisłą, sąsiaduje z Zachodem Przemysłowym oraz ze Śródmieściem i Południem. Powierzchnia obszaru wynosi ok. 558 ha. Od zachodniej strony Jednostka otoczona jest lasami.
- 2) Zazamcze to tereny zabudowy mieszkaniowej. Dominuje zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna z niewielkimi uzupełnieniami zabudowy jednorodzinnej. Zazamcze charakteryzuje pełny dostęp do usług podstawowych oświaty, zdrowia, handlu i gastronomii. Bezpośrednie sąsiedztwo lasów od strony zachodniej zapewnia możliwości dla rekreacji, co czyni Jednostkę atrakcyjną dla mieszkańców. Niewielką część Zazamcza zajmują także tereny przemysłowe, skoncentrowane w jego zachodniej części.

- 3) Zazamcze posiada pełne uzbrojenie techniczne. Jednostka ta jest dość dobrze skomunikowana z pozostałą częścią miasta.
W perspektywie kilkunastu lat struktura mieszkaniowa Zazamcza wymagać będzie rewitalizacji.

III. POŁUDNIE (rz. Zgłowiączka – tereny kolejowe – południowo-zachodnia granica miasta – Rondo Falbanka)

- 1) Południe, to obszar o powierzchni ok. 578 ha. Od strony południowej Jednostka otoczona jest lasami.
- 2) Jest to teren zabudowy mieszkaniowej. Dominuje zabudowa wielorodzinna z niewielkimi uzupełnieniami zabudowy jednorodzinnej szeregowej i wolnostojącej. Jednostkę Południe charakteryzuje pełny dostęp do usług podstawowych oświaty, zdrowia, handlu i gastronomii.
- 3) Część Południa – „Kokoszka”, objęta jest zadaniami związanymi z modernizacją oczyszczalni ścieków ze Środków Funduszu ISPA.
Południe jest dobrze skomunikowane z pozostałą częścią miasta.
Część południowa Jednostki – „Kokoszka” to teren o dużym stopniu degradacji społecznej oraz technicznej, ze znacznymi brakami w uzbrojeniu i konieczną modernizacją układu komunikacyjnego.

IV. WSCHÓD MIESZKANIOWY (ul. Okrężna – ul. Ogniowa - ul. Zielna – Al. Królowej Jadwigi – rz. Wisła)

- 1) Wschód Mieszkaniowy sąsiaduje bezpośrednio ze Śródmieściem oraz rzeką Wisłą. Powierzchnia obszaru wynosi ok. 402 ha. Od strony wschodniej Jednostka graniczy z lasami, zapewniając mieszkańcom obsługę w zakresie wypoczynku i rekreacji.
- 2) Jest to teren zabudowy mieszkaniowej. Dominuje zabudowa wielorodzinna z niewielkimi uzupełnieniami zabudowy jednorodzinnej. Jednostkę charakteryzuje pełny dostęp do usług podstawowych oświaty, zdrowia, handlu, gastronomii i administracji. Niewielką część Jednostki zajmują także tereny przemysłowe, skoncentrowane w jej północnej części – m.in. przemysł papierniczy.
- 3) Wschód Mieszkaniowy posiada pełne uzbrojenie techniczne i jest dobrze skomunikowany z pozostałą częścią miasta.

V. ZAWIŚLE (północna granica miasta – ul. Dobrzyńska – ul. Nizinna – rz. Wisła)

- 1) Zawiśle położone jest w prawobrzeżnej, północnej części Włocławka, sąsiadując z gminą Fabianki. Powierzchnia obszaru wynosi ok. 791 ha. Od północnej strony Zawiśle otoczone jest lasami. Prawa część Jednostki, położona pomiędzy Wisłą a ulicą Dobrzyńską, usytuowana jest na wysokiej skarpie (do 150 m). Mieści się tam również rezerwat przyrody „Kulin”.
- 2) Zawiśle to teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Dominuje zabudowa jednorodzinna wolnostojąca, rezydencjonalna z usługami podstawowymi nieuciąźliwymi w zakresie handlu, gastronomii, sportu, oświaty i służby zdrowia. Ze względu na warunki fizjograficzne obszaru (obszar osuwiskowy oraz zalewowy), występują pewne obostrzenia dotyczące wymogów zagospodarowania terenu. Na obszarze prawej części Zawiśla obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który szczegółowo określa warunki zabudowy i zagospodarowania terenu.
- 3) Część Zawiśla objęta jest zadaniami związanymi z modernizacją oczyszczalni ścieków ze Środków Funduszu ISPA. Infrastruktura techniczna, zwłaszcza gospodarka ściekowa w prawej części Zawiśla, wymaga znacznych uzupełnień. Konieczna jest modernizacja istniejących ulic.
Osiedle jest dość dobrze skomunikowane z pozostałą częścią miasta. Funkcjonują dwie przeprawy mostowe (jedna z nich to droga krajowa Nr 67), trzecia jest projektowana. Zawiśle obsługują 4 linie autobusowe MPK.

VI. MICHELIN (Rondo Falbanka – południowa granica miasta)

- 1) Michelin położony jest w południowej części miasta. Powierzchnia obszaru wynosi ok. 963 ha. Michelin oddzielony jest od pozostałej części miasta lasami.
- 2) Jest to teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, z niewielkimi uzupełnieniami zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, z usługami podstawowymi nieuciąźliwymi w zakresie handlu, gastronomii, sportu, oświaty i służby zdrowia. Otoczenie lasami, znaczne zadrzewienie działek budowlanych, tereny zielone wewnątrz Jednostki, czynią ją jedną z atrakcyjniejszych okolic mieszkaniowych.



- 3) Infrastruktura techniczna wymaga uzupełnień. Południowa część Michelina objęta jest zadaniami związanymi z modernizacją oczyszczalni ścieków ze Środków Funduszu ISPA. Konieczna jest budowa i modernizacja ulic. Powiązanie komunikacyjne z centrum miasta istnieje tylko w oparciu o jedną ulicę - Al. Jana Pawła II.

VII. RYBNICA (Al. Kazimierza Wielkiego – ul. Przemysłowa – wschodnia granica miasta – rz. Wisła – ul. Leśna – Osada Rybnica)

- 1) Rybnica mieści się we wschodniej części miasta i obejmuje obszar o powierzchni ok. 661 ha.
- 2) Rybnica, to tereny rozproszonej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej i zagrodowej. Baza usług podstawowych jest bardzo uboga, niezabezpieczająca potrzeb mieszkańców. Wschodnią część Jednostki zajmują tereny przemysłowe. Znaczna część obszaru znajduje się w obszarze stanowiącym teren zalewowy – potencjalnego zagrożenia powodziowego przy normalnym piętrzeniu wody Zbiornika Włocławskiego.
Część Rybnicy objęta jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, który szczegółowo określa warunki zabudowy i zagospodarowania terenu.
- 3) Infrastruktura techniczna wymaga znacznych uzupełnień. Konieczna jest budowa i modernizacja ulic.

VIII. WSCHÓD LEŚNY (Al. Królowej Jadwigi – Al. Kazimierza Wielkiego – tereny kolejowe – południowo-wschodnia granica miasta)

- 1) Wschód Leśny mieści się w południowo-wschodniej części miasta i obejmuje obszar o powierzchni ok. 681 ha.
- 2) Na Wschód Leśny składa się kompleks leśny oraz gleby klasy V i VI. Jest to obszar stanowiący rezerwy terenowe, ze wskazaniem przeznaczenia go pod usługi nieuciążliwe o charakterze rekreacyjnym.
- 3) Jednostka ta nie posiada uzbrojenia technicznego oraz nie ma rozwiązań w zakresie powiązań komunikacyjnych z miastem.

IX. ZACHÓD PRZEMYSŁOWY (zachodnio-północna granica miasta – ul. Zakręt - ul. Różinowska – północna granica miasta)

- 1) Zachód Przemysłowy mieści się w północno-zachodniej części miasta obejmując obszar o powierzchni ok. 203 ha, na który składają się następujące obręby: Korabniki, Krzywa Góra, Różinowo, Leopoldowo, Azoty, Kawka.
- 2) Zachód Przemysłowy to głównie tereny przemysłowe, gdzie zlokalizowane są m.in. Zakłady Azotowe „Anwil S.A.” (branża chemiczna). Na terenie Korabnik znajduje się Grupowa Oczyszczalnia Ścieków – teren kompleksu obiektów i urządzeń oczyszczalni ścieków typu mechaniczno-chemicznego łącznie z gospodarką osadową dla miasta Włocławka oraz baza usług wodociągowo-kanalizacyjnych. Część obszaru Zachodu Przemysłowego, to lasy oraz gleby klas III i IV (chronione) i klas V, VI – Korabniki, Leopoldowo.
Niewielka część Jednostki, to także rozproszona, luźna zabudowa mieszkaniowa przy terenach rolnych o charakterze zabudowy zagrodowej - obręb Krzywej Góry, Korabnik, Różinowa i Leopoldowa.
- 3) Zabudowa ta w większości wymaga przekształceń z uwagi na znaczny stopień degradacji technicznej, braki w uzbrojeniu technicznym i obsłudze komunikacyjnej oraz niski poziom obsługi w zakresie usług.

X. WSCHÓD PRZEMYSŁOWY (ul. Zielna – Al. Kazimierza Wielkiego – ul. Przemysłowa – rz. Wisła)

- 1) Wschód Przemysłowy mieści się we wschodniej części miasta, nad Wisłą, obejmując obszar o powierzchni ok. 338 ha.
- 2) Wschód Przemysłowy, to przede wszystkim tereny przemysłowe, gdzie zlokalizowane są główne zakłady produkcyjne w mieście – przemysł metalowy, ceramiczny, budowlany, chemiczny.
Od strony południowej Wschód Przemysłowy graniczy z lasami, stanowiącymi ważny element ekologiczny w dzielnicy przemysłowej. Niewielką część Jednostki zajmują także tereny mieszkaniowe wielorodzinne, skoncentrowane w jej północnej części, przy ul. Płockiej.
- 3) Jednostka posiada pełne uzbrojenie techniczne, jest także dobrze skomunikowana z pozostałą częścią miasta.

1.3. Kierunki inwestycyjne i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów oraz tereny wyłączone z zabudowy

1.3.1. Tereny inwestycyjne

1.3.1.1. Tereny inwestycyjne rozwoju budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego i wielorodzinnego MN i MW:

- 1) Zawiśle
teren przy ul. Dobrzyńskiej.
- 2) Rybnica
teren przy ul. Rybnickiej i Spokojnej.
- 3) Śródmieście
cały obszar Jednostki Strukturalnej – uzupełnienia zabudowy (zabudowa plombowa).
- 4) Zazamcze
teren przy ul. Lisek.
- 5) Wschód Mieszkaniowy
 - a) teren w rejonie ul. Celulozowej,
 - b) teren przy ul. Żytnej.

1.3.1.2. Tereny inwestycyjne rozwoju działalności przemysłowo-produkcyjnej P:

- 1) Zachód Przemysłowy:
 - a) Leopoldowo - lokalizacja przy drodze krajowej nr 1, vis a vis Zakładów Azotowych „ANWIL”, przy planowanym zjeździe z autostrady;
 - b) Kawka – za Zakładami Azotowymi „ANWIL”;
 - c) teren zlokalizowany przy ul. Krzywa Góra.
- 2) Wschód Przemysłowy:
ul. Papieżka – teren zlokalizowany w pobliżu skoncentrowanego przemysłu (Fabryka Farb i Lakierów „Nobiles”, „Sanitec – Koło”, DGS).

1.3.1.3. Tereny inwestycyjne rozwoju działalności usługowej U:

- 1) Południe
 - a) Słodowo- teren wzdłuż ul. Kapitulnej (Zgłowiączka – PKP – Słodowska), w bezpośrednim sąsiedztwie osiedla Kokoszka,
 - b) ul. Gajowa – teren położony przy zbiegu ul. Kapitulnej i Gajowej, w bezpośrednim sąsiedztwie osiedla mieszkaniowego Południe (Jednostka E),
 - c) ul. Kapitulna – Długa- teren po dawnej jednostce wojskowej,
 - d) Al. Królowej Jadwigi – teren położony za supermarketem TESCO.
- 2) Wschód Mieszkaniowy:
 - a) ul. Żytnia – teren po dawnej jednostce wojskowej, z dostępem do ul. Żytnej, Barskiej oraz projektowanego przedłużenia ul. Ostrowskiej,
 - b) ul. Łęgska – teren po dawnych Zakładach Celulozowo-Papierniczych.
- 3) Wschód Leśny:
Leśna Polana – teren w otulinie Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego, rezerwowany na ewentualne inwestycje sportowe (sport, rekreacja).

1.3.2. Wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów

Wskaźniki i parametry charakteryzujące zagospodarowanie terenów mogą być wykorzystywane przy sporządzaniu analiz zasadności przystąpienia do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jak również pomocniczo w planowaniu zabudowy mieszkaniowej, usługowej oraz produkcyjnej.

Podstawowe wskaźniki stosowane w celu określenia zagospodarowania i użytkowania stref i obszarów funkcjonalnych to:

W zakresie zagospodarowania i warunków zabudowy terenów:

- 1) wielkość powierzchni terenów, działek budowlanych;
 - dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej – min. 200m²
 - dla zabudowy mieszkaniowej wolnostojącej - min. 600m²
 - dla zabudowy mieszkaniowej rezydencjonalnej – min.1000m²
- 2) intensywność zabudowy określona jako stosunek sumy powierzchni wszystkich kondygnacji naziemnych budynków do powierzchni zabudowy – max. 85%
- 3) stosunek miejsc postojowych do ilości mieszkań – min. 50% liczby mieszkań oraz powierzchni użytkowej obiektów o funkcjach innych niż mieszkaniowe: min. 1 miejsce postojowe/20m²
- 4) wielkość powierzchni niezabudowanej – powierzchnia biologicznie czynna:
 - dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – min. 25%
 - dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – min. 40%
 - dla zabudowy przemysłowej i usługowej – min. 5%

1.3.3. Tereny wyłączone z zabudowy

W skład terenów wyłączonych z zabudowy wchodzi:

- tereny lasów chronionych (dopuszcza się odstępstwa na podstawie planów miejscowych);
- teren rezerwatu Kulin;
- obszary gruntów rolnych o wysokiej klasie bonitacyjnej, zadrzewień, łąk i pastwisk rejonu Krzywej Góry i Korabnik (dopuszcza się odstępstwa na podstawie planów miejscowych);
- tereny rolne – pozostające w dotychczasowym użytkowaniu (dopuszcza się odstępstwa na podstawie planów miejscowych);
- tereny znajdujące się w strefie bezpośredniego zagrożenia powodziowego: dolina rzeki Zgłowiączki i dolina rzeki Lubieńki (dopuszcza się odstępstwa na podstawie niniejszego studium i planów miejscowych);
- tereny znajdujące się w strefie bezpośredniego zagrożenia powodziowego: tereny na prawym brzegu rzeki Wisły w dzielnicy Zawisłe (dopuszcza się odstępstwa na podstawie niniejszego studium i planów miejscowych);
- tereny znajdujące się w strefie potencjalnego zagrożenia powodziowego: tereny gruntów rolnych położonych w depresji wód Zbiornika Włocławskiego, zawartych pomiędzy zaporą boczną i zaporą awaryjną, a warstwicą 57,3 m n.p.m.(poziom normalnego piętrzenia wody w Zbiorniku Włocławskim) - dopuszcza się odstępstwa na podstawie niniejszego studium i planów miejscowych;
- obszary ogrodów działkowych: Lisek-Ruda, Rybnica-Łęg, Zarzeczewo, Zawisłe, ul. Toruńska, ul. Planty, ul. Gajowa, ul. Jasna (dopuszcza się odstępstwa na podstawie niniejszego studium oraz planów miejscowych);
- kompleksy zieleni parkowej w terenach zainwestowania miasta (dopuszcza się odstępstwa na podstawie planów miejscowych);
- tereny zagrożeń geologicznych - obszar skarpy wiślanej, strefy ochronne wokół skarpy (dopuszcza się odstępstwa na podstawie niniejszego studium i planów miejscowych).

1.4. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji (rewitalizacji) lub rekultywacji, w tym wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości

1.4.1. Tereny przeznaczone do przekształceń

Przekształcenie obszaru polega na:

- zmianie bądź uzupełnieniu istniejącego zagospodarowania,
- poprawie standardu architektonicznego istniejących obiektów,
- przystosowaniu terenu do nowych funkcji poprzez likwidację lub przebudowę istniejącego zagospodarowania.

1) „Celuloza” – ok. 10 ha

Obszar po zlikwidowanym zakładzie celulozowo-papierniczym pomiędzy ulicami: Łęgska – Płocka; od istniejących zakładów papierniczych do Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej. Obszar jest częściowo wykorzystany przez nowych właścicieli, częściowo niezagospodarowany. Wskazane przeznaczenie terenu na cele inwestycyjne z możliwością lokalizacji obiektu wielkopowierzchniowego.

2) „Papieżka” – ok. 56 ha

Obszar położony pomiędzy ulicami ul. Polna – Zielna – Papieżka, w sąsiedztwie Fabryki Lin i Dru tu „Drumet” oraz teren stanowiący las. Obszar obejmuje tereny w pobliżu skoncentrowanego przemysłu (Fabryka Farb i Lakierów „Nobiles”, „Sanitec- Koło”, DGS). Podstawowa funkcja – produkcja, magazyny, składy oraz tereny leśne. Teren ten częściowo objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego Uchwałą nr 13/XL/2002 Rady Miasta Włocławek z dnia 25 lutego 2002 (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego Nr 74 z 26.06.2002r., poz. 1534). Wskazane jest uporządkowanie terenu i istniejącej zabudowy oraz zmiana przeznaczenia terenów leśnych na funkcję usługową.

3) „Kokoszka” – ok. 20 ha

Obszar położony pomiędzy ulicami: Kapitulna – Długa – Wiejska – tereny kolejowe. Na danym obszarze obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego Uchwałą Rady Miasta Włocławek z dnia 26 czerwca 2000 roku Nr 46/XXII/2000 (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego Nr 71 z 2000r., poz. 559). Są to tereny wymagające zmiany lub uzupełnienia istniejącego zagospodarowania w oparciu o plan miejscowy oraz poprawy standardu wyposażenia w infrastrukturę techniczną. Obszar jest przeznaczony pod budownictwo mieszkaniowe jedno- i wielorodzinne oraz usługi.

4) „Południe” – ok. 6 ha

Obszar u zbiegu Alei Królowej Jadwigi i terenów kolejowych, w sąsiedztwie osiedla mieszkaniowego Południe, przy hipermarkecie „Tesco”. Są to tereny w części stanowiące las a częściowo przeznaczone pod funkcje handlowo-usługowe, centrum usług ogólnomiejskich. Wskazane uporządkowanie terenu i zmiana przeznaczenia istniejącego lasu pod usługi.

5) „Falbanka” – ok. 11 ha

Obszar położony przy ul. Falbanka, w sąsiedztwie osiedla mieszkaniowego Południe. Są to tereny po dawnej Cegielni, zabudowane obiektami hurtowo-magazynowymi, wymagające uporządkowania zabudowy, przebudowy układu komunikacyjnego itp.

6) „Krzywa Góra” – ok. 23 ha

Obszar położony wzdłuż ulic: Toruńska - Krzywa Góra, w bezpośrednim sąsiedztwie Zakładów Azotowych „Anwil S.A” oraz obszaru objętego granicą rolno-leśną. Są to tereny o luźnej zabudowie mieszkaniowej do przekształceń i zagospodarowania.

7) „Kawka” – ok. 107 ha

Obszar położony przy ul. Krzywa Góra, za Zakładami Azotowymi „Anwil”. Są to tereny zabudowy zagrodowej, nieużytki oraz częściowo tereny zielone. Wskazana zmiana przeznaczenia terenu pod funkcję przemysłową.

1.4.2. Tereny przeznaczone do rewitalizacji

Celem rewitalizacji jest zachowanie jednostek przestrzennych miasta o szczególnych walorach kulturowych, utrzymaniu ich podstawowego układu architektonicznego i urbanistycznego.

„Rewitalizacja jest zintegrowanym, świadomie inicjowanym procesem przemian przestrzennych, społecznych i ekonomicznych w zdegradowanych częściach Włocławka, przyczyniającym się do poprawy jakości życia mieszkańców, rozwoju kultury, ożywienia gospodarczego i odbudowy więzi społecznych, a także przywrócenia ładu przestrzennego”

Śródmieście + Słodowo, powierzchnia ok. 224 ha

Obszar rewitalizacji przyjęty Uchwałą nr 35/VII/2007 Rady Miasta Włocławek z dnia 13 kwietnia 2007 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia „Programu Rewitalizacji Miasta Włocławek na lata 2007-2013” oraz zmiany Uchwały w sprawie podjęcia wstępnych działań do programu „Rewitalizacji Śródmieścia Włocławka” (zmiana Uchwały Nr 82/XIV/2003 Rady Miasta Włocławek z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie podjęcia wstępnych działań do Programu „Rewitalizacji Śródmieścia Włocławka”) jest ograniczony ulicami: Ogniową – Chmielną – Okrzei – Kapitulną – Wysoką – Szpitalną – Okrzei – rzeką Wisłą;

Proces rewitalizacji terenów zwartej zabudowy śródmiejskiej będzie obejmował:

- a) działania techniczne – prace remontowe, modernizacja infrastruktury technicznej, przebudowy istniejącej zabudowy o wartości architektonicznej i znaczeniu historycznym, konserwacja, zwiększenie funkcjonalności i estetyki przestrzeni publicznej itp.;
- b) działania społeczne i ekonomiczne mające na celu m.in. ożywienie środowisk lokalnych danego obszaru, ograniczenie zjawisk patologii społecznych.

1.4.3. Tereny przeznaczone do rekultywacji

Rekultywacja polega na przywróceniu zdegradowanym gruntom jakości wymaganej odpowiednimi standardami oraz doprowadzeniu tych obszarów do stanu umożliwiającego ich właściwe zagospodarowanie.

Na terenie miasta Włocławek można wyróżnić grunty zdegradowane przez przemysł oraz grunty zdegradowane w wyniku procesu intensywnej zabudowy. Do tych terenów należą:

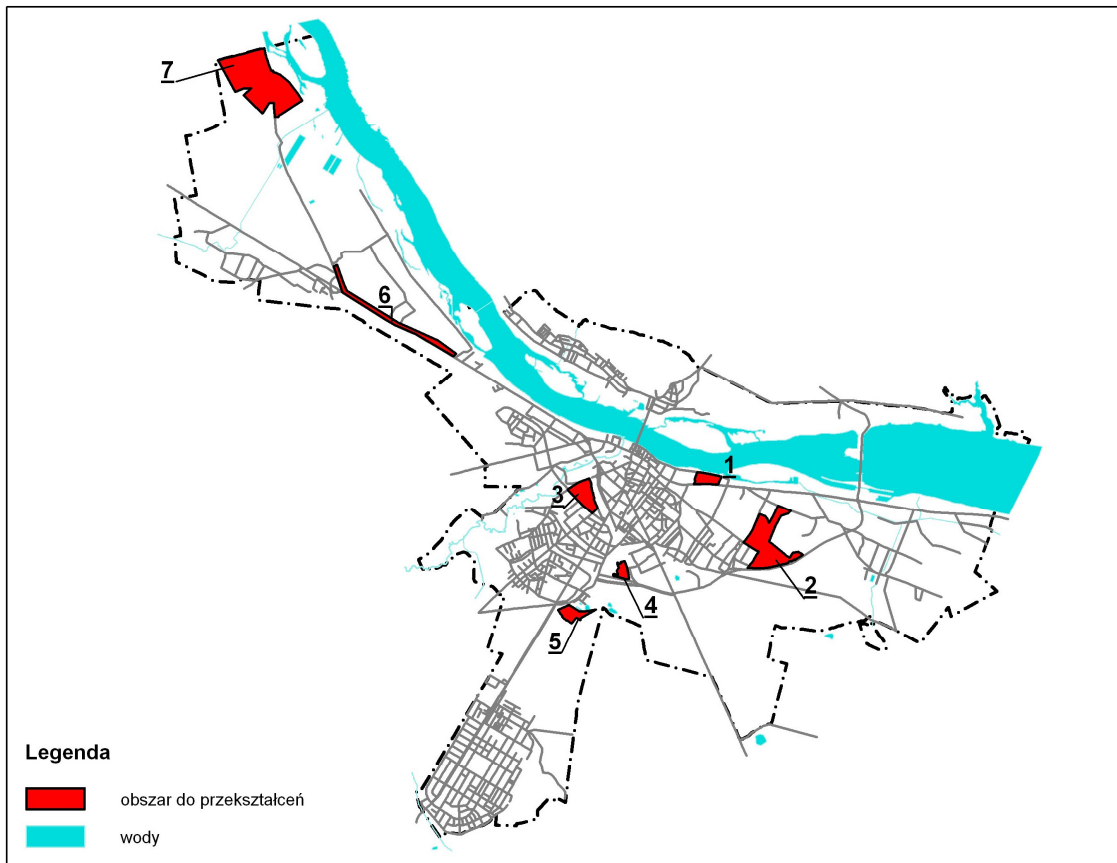
- tereny zakładów przemysłowych – południowo-wschodnia część miasta wzdłuż ulic: Kazimierza Wielkiego, Płockiej, Łęskiej i Zielnej; północno-zachodnia część wzdłuż ulic: Wienieckiej i Toruńskiej;
- tereny przemysłowe wzdłuż linii kolejowej.

Starosta prowadzi okresowe badania jakości gleby i ziemi oraz corocznie aktualizowany rejestr zawierający informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenia standardów jakości gleby lub ziemi, ze wskazaniem obszarów, na których powstaje obowiązek rekultywacji (obciążający starostę) - art. 109 ust. 2, art. 110 Prawa Ochrony Środowiska.

Obecnie, na obszarze miasta nie ma terenów, które wymagają przeprowadzenia rekultywacji.

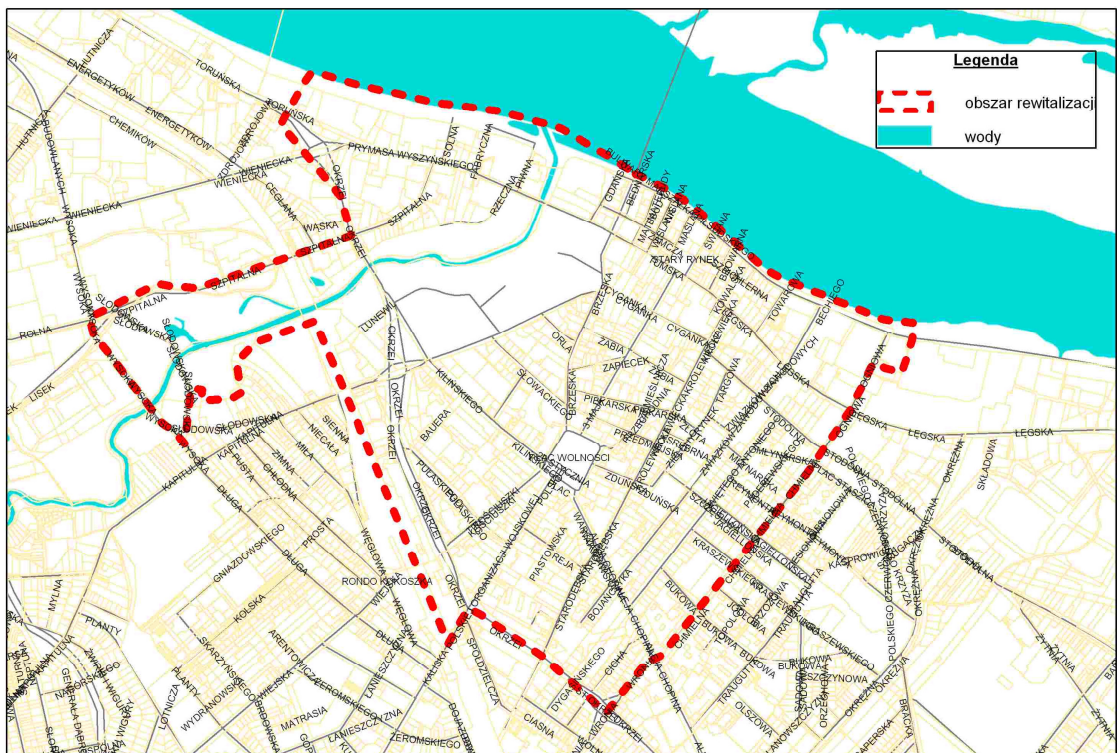
1.4.4. Tereny wymagające przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości

Potrzeby przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości określa się w szczegółowych zapisach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.



Ryc. 13 Obszary wymagające przekształceń

Źródło: Urząd Miasta Wrocław, Wydział Urbanistyki i Architektury



Ryc. 14 Obszar rewitalizacji

Źródło: Urząd Miasta Wrocław, Wydział Urbanistyki i Architektury

1.5. Tereny zamknięte

Tereny zamknięte wyznaczono w Studium na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989r. Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz Rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 lipca 2003r. w sprawie terenów zamkniętych niezbędnych dla obronności państwa oraz resortowych decyzji administracyjnych:

- decyzja nr 62 Ministra Infrastruktury z dnia 26 września 2005r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych;
- decyzja nr 0-11/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 grudnia 2000r. w sprawie ustalenia terenów zamkniętych w resorcie Obrony Narodowej;
- oświadczenie Zakładu Karnego we Włocławku z dnia 22 października 2002r. - Zakład Karny we Włocławku, obręb Michelin ul. Bartnicka 10 - stanowi obiekt zamknięty.

W grupie terenów zamkniętych znajdują się: tereny kolejowe, teren policyjny oraz teren zakładu karnego.

Tereny podległe Ministrowi Infrastruktury to tereny kolejowe, na których usytuowane są linie kolejowe znaczenia państwowego, ważne ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa. Zgrupowane są wzdłuż osi komunikacyjnej wschód – zachód przecinającej miasto na dwie części:

- północną obejmującą Jednostki Strukturalne: Śródmieście, Zawiśle, Wschód Mieszkaniowy, Wschód Przemysłowy, Rybnicę, Azoty, część Zachodu Przemysłowego;
- południową obejmującą Jednostki Strukturalne: Południe, Michelin, Zazamcze (część mieszkaniowa), Leopoldowo, część Zachodu Przemysłowego.

Pozostałe tereny zamknięte stanowią pojedyncze działki bądź niewielkie zgrupowanie zlokalizowane w Jednostkach Strukturalnych miasta: Michelin (Zakład Karny), Wschód Mieszkaniowy (teren policyjny).

Aktualny wykaz kolejowych terenów zamkniętych – objętych decyzją Ministra Infrastruktury – wymaga aktualizacji i doprowadzenia do zgodności z faktycznym użytkowaniem terenu i ewidencją geodezyjną. Taka sytuacja dotyczy:

- terenów pod drogami publicznymi: ul. Kapitulna, ul. POW, ul. Witosa, ul. Spółdzielcza,
- terenów zainwestowanych przy ul. Okrzei 61;
- terenów własności gminy przy dworcu PKP-PKS.

Ponadto na terenach zamkniętych kolejowych planowane są inwestycje niezwiązane z infrastrukturą kolejową, głównie są to inwestycje komunikacyjne.

W przypadku realizacji takiego zadania w procesie inwestycyjnym należy uwzględnić konieczność prowadzenia postępowania administracyjnego przewidzianego dla terenów zamkniętych.

1.6. Obszary zagrożeń

W studium wykazano obszary zagrożeń naturalnych wynikające z:

- bezpośredniego i pośredniego zagrożenia powodzią – obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi;
- zagrożeń geologicznych – osuwania się mas ziemnych.

1.6.1. Kierunki i zasady gospodarowania na obszarach powodziowych

Część terenu miasta położona na prawym i lewym brzegu rzeki Wisły narażona jest na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi. Zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawnymi zagrożenia powodzią dotyczą dwóch grup terenów położonych w niżej wymienionych Jednostkach Strukturalnych.

Pierwszy rodzaj terenów znajduje się w Jednostkach Strukturalnych:

- Zawiśle, Zachód Przemysłowy, Zazamcze, Śródmieście, Południe i Michelin – są to tereny bezpośredniego zagrożenia powodzią niechronione wałami przeciwpowodziowymi

Kierunkowe działanie w w/w terenach musi skupiać się na ochronie istniejącej zabudowy poprzez wykonanie budowli zabezpieczających – wałów ochronnych. Natomiast w stosunku do obszarów obecnie niezabudowanych, a planowanych do zagospodarowania, na ścisłym przestrzeganiu wymogów ustawy Prawo wodne oraz wymogów i zaleceń zawartych w opracowaniu specjalistycznym – Studium ochrony przeciwpowodziowej.

Drugi rodzaj terenów znajduje się w Jednostkach Strukturalnych:

- Wschód Przemysłowy, Rybnica, Zachód Przemysłowy w rejonie kompleksu „Anwil S.A.” – są to tereny potencjalnego zagrożenia powodzią chronione wałami przeciwpowodziowymi.

Kierunkowe działanie w w/w terenach musi skupiać się na ścisłym przestrzeganiu wymogów ustawy Prawo wodne dotyczące ochrony stabilności wałów przeciwpowodziowych w terenach zabudowanych jak i planowanych do zagospodarowania, jak również ścisłym przestrzeganiu wymogów i zaleceń zawartych w opracowaniu specjalistycznym – Studium ochrony przeciwpowodziowej.

W ramach planowanej budowy stopnia wodnego Nieszawa przewiduje się budowę obwałowania przeciwpowodziowego o długości ok. 3500 m, chroniącego tereny miejskie położone na prawym brzegu rzeki Wisły (dzielnica Zawisłe – tereny poniżej mostu stalowego). Budowa tego obwałowania jest związana z zakresem robót porządkujących dolne stanowiska stopnia wodnego Włocławek towarzyszących budowie kolejnego stopnia w Nieszawie.

1.6.2. Kierunki i zasady gospodarowania na obszarach zagrożeń geologicznych

Część terenu miasta położona na prawym brzegu rzeki Wisły w Jednostce Strukturalnej Zawisłe narażona jest na wystąpienie zagrożeń geologicznych - ruchów osuwiskowych.

Kierunkowe działanie w tym obszarze musi się skupiać się na zapewnieniu ochrony stateczności skarpy wiślanej poprzez ścisłe przestrzeganie wymogów i zaleceń zawartych w opracowaniu specjalistycznym – „Rejestracja i inwentaryzacja naturalnych zagrożeń geologicznych ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych”, które wyznacza dwa obszary ochronne dla skarpy wiślanej:

- obszar strefy zasięgu osuwisk o zmiennej szerokości od 30 m do 100 m jako teren o bezwzględnym zakazie lokalizacji wszelkiego nowego budownictwa;
- strefa ochrony o zmiennej szerokości od 20 m do 50 m jako teren z ograniczoną przydatnością dla budownictwa.

Respektowaniu wyznaczonych obszarów ochronnych skarpy wiślanej muszą towarzyszyć następujące kierunki działań – ogólne zadania wpływające na podniesienie walorów przyrodniczo - krajobrazowych skarpy wiślanej i jej ochronę:

- 1) konieczność objęcia stałymi badaniami geologiczno – inżynierskimi obszaru skarpy w celu uszczegółowienia obszarów i stref osuwiskowych wymagających ochrony – zgodnie z w/w dokumentacją geologiczną;
- 2) właściwe prowadzenie gospodarki rolnej gruntów rolnych w celu eliminacji zjawisk degradacji fizycznej, tj. ograniczenie wykonywania zabiegów agrotechnicznych do samej granicy skarpy.

1.7. Obszary przestrzeni publicznych

Obszar przestrzeni publicznej to obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno – przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego – definicja zawarta w Ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 roku (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z 2003 roku, z późn. zmianami).

Do obszarów przestrzeni publicznej należą:

Lasy komunalne – na terenie miasta Włocławek lasy komunalne składają się z oddzielnych kompleksów o łącznej powierzchni 221 ha, w skład których wchodzi dziesięć uroczysk. W ogólnej powierzchni lasu przeważa bór świeży, który zajmuje powierzchnię 81,29 ha co stanowi 36,8 % ogólnej powierzchni lasów komunalnych. Gatunkiem panującym jest sosna z domieszką brzozy, sporadycznie dębu czerwonego. W podszycie licznie występuje dąb czerwony, buk, dąb, jarzębina jawor i pojedynczo inne gatunki liściaste.

NAZWA UROCZYSKA	POWIERZCHNIA (ha)
Dąbrówka	142,40
Przy cmentarzu	6,10
Świech	13,95
Leopoldowo	5,99
Krzywa Góra	5,75



WŁOCŁAWEK

Zazamcze	7,55
Wysoka	0,86
Michelin	15,50
Łęg	4,00
Szpetal	18,90
Razem:	<u>221,00</u>

Parki - w granicach miasta funkcję parku pełnią dwa obszary:

- Park im. Henryka Sienkiewicza o powierzchni 21 ha, który ze względu na swe położenie oraz przebieg rzeki Zgłowiączki stanowi przyrodniczy i krajobrazowy korytarz ekologiczny. Przedłużenie w/w parku stanowi teren „Słodowo” o powierzchni 2,8 ha.
- Park im. Władysława Łokietka o powierzchni 4,5 ha.

Skwery i tereny zieleni – we Włocławku jest 26 skwerów o łącznej powierzchni 109 896,5 m² zlokalizowanych głównie w centralnej części miasta, stanowią one urządzone enklawy zieleni towarzyszące istniejącym terenom zurbanizowanym. Są to:

NAZWA SKWERU	POWIERZCHNIA (m ²)
Plac Wolności	12 346,0
Zielony Rynek	10 321,2
Plac Teatralny	5 627,0
Skwer przy ul. Królewieckiej	1 135,0
Skwer przy ul. Przedmiejskiej	1 064,0
Skwer przy ul. Kilińskiego	133,0
Skwer przy ul. Bojańczyka	1 231,0
Plac Kopernika	5 538,0
Skwer przy ul. Warszawskiej	360,6
Plac 11 Listopada	40,0
Stary Rynek	12 864,2
Skwer przy ul. Bechiego	5 272,7
Skwer przy ul. Zamczej - Bednarskiej	1 305,0
Skwer przy ul. Gdańskiej	842,8
Plac Biskupa Kozala	60,0
Skwer przy ul. Żytniej	4 676,0
Plac Stanisława Staszica	2 665,0
Skwer przy ul. Jagiellońskiej	8 312,0
Skwer przy ul. Bukowej	1 137,0
Skwer przy ul. Cichej	1 545,0
Skwer przy ul. Wienieckiej	3 135,0
Skwer przy ulicy Okrzei (Bank PKO)	3 293,0
Skwer przy ul. Nowomiejskiej	923,0
Skwer przy ul. Wiejskiej	19 040,0
Skwer przy ul. Okrzei – Okrężnej	5 445,0
Skwer przy ul. Traugutta - Chopina	320,0

Cmentarze - stanowią duży procent zieleni i są wliczane do terenów zieleni miejskiej. Drzewostan jest w pełni wykształcony i spełnia funkcje ochronne. W mieście funkcjonuje jeden Cmentarz Komunalny przy Al. Chopina o powierzchni 18,3 ha i dwa parafialne: Korabniki i Michelin, ale żaden nie posiada możliwości powiększenia swych obszarów z uwagi na istniejące sąsiedztwo o kolidującej funkcji.

Cmentarz Komunalny jest cmentarzem zamkniętym – pochówków dokonuje się wyłącznie do grobów ziemnych, w których od ostatniego pochówku minął okres 20 lat.

Dla zabezpieczenia potrzeb miasta w zakresie chowania zmarłych, wybudowano cmentarz we wsi Pińczata w gminie Włocławek.

Bulwary im. Marszałka Józefa Piłsudskiego o powierzchni 48 915,0 m² urządzone na przełomie lat 80 i 90 XX wieku oraz Bulwary przy ul. Toruńskiej o powierzchni 70 000 m² urządzone w sposób naturalistyczny w latach 70 XX wieku, położone wzdłuż rzeki Wisły tworzą bardzo ważny dla miasta korytarz ekologiczny.

Tereny sportu i rekreacji

1) Tereny i obiekty stanowiące kompleks Ośrodka Sportu i Rekreacji

- Hala Mistrzów,
- Hala widowiskowo-sportowa,
- stadion piłkarski,
- dwa pełnowymiarowe boiska piłkarskie ze sztuczną nawierzchnią,
- kryta pływalnia „Delfin”,
- korty tenisowe i lodowisko – działające sezonowo.



- 2) Stadion Piłkarski Klubu Sportowego Włocławia.
- 3) Port żeglarski Marina "Zarzewo".
- 4) Strzelnice
- 5) Kluby sportowe.

Drogi publiczne - sieć dróg publicznych na terenie miasta Włocławka stanowią drogi krajowe, wojewódzkie, powiatowe oraz gminne. Łączna długość sieci dróg publicznych we Włocławku wynosi 202 511 m.

Ciągi piesze - we Włocławku są zlokalizowane przeważnie razem z drogami dla pojazdów w pasie drogowym. Istnieje tylko kilka samodzielnych ciągów pieszych. Dotyczy to w szczególności dwóch parków (Sienkiewicza i Łokietka), pl. Wolności, Starego Rynku, Zielonego Rynku, placu pomiędzy dwoma jezdniami ul. Jagiellońskiej, Bulwarów im. Marszałka J. Piłsudskiego, przejść podziemnych i nadziemnych oraz ciągów w obrębie bloków wielorodzinnych.

Ścieżki rowerowe - obecnie istniejąca sieć dróg rowerowych we Włocławku wynosi łącznie 31,9 km. Planowana jest rozbudowa – łączna długość docelowej sieci rowerowej wynosić będzie około 102,9 km.

Tereny lokalizacji obiektów użyteczności publicznej:

- obiekty zdrowia – szpitale, przychodnie rejonowe, prywatne gabinety lekarskie,
- obiekty kultu religijnego – kościoły, kaplice, domy parafialne, itp.,
- obiekty sportowe,
- obiekty kultury – Teatr Impresaryjny, Teatr młodzieżowy Skene, Galeria Sztuki Współczesnej, Włocławskie Centrum Kultury, Multikino, muzea, galerie, czytelnie, biblioteki,
- obiekty administracji lokalnej i państwowej,
- obiekty przedszkoli, szkół, wyższych uczelni.

Za obszary przestrzeni publicznej uznaje się obszary silnie identyfikowane przez mieszkańców jako miejsca kształtujące tożsamość miasta, sprzyjające nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na swoje położenie, charakter i świadomość mieszkańców miasta. Przestrzenie publiczne kreują wizerunek miasta, stanowią charakterystyczne i łatwo rozpoznawalne tło dla organizowanych imprez masowych, ich jakość zależy od wyposażenia w elementy zagospodarowania wyróżniające je spośród innych.

Należy dążyć do rehabilitacji zdegradowanej zabudowy towarzyszącej przestrzeniom publicznym, eliminować zagrożenia bezpieczeństwa publicznego i patologie społeczne.

Wzbogacanie atrakcyjności przestrzeni publicznych poprzez koncentrację atrakcyjnych usług, wprowadzanie obiektów małej architektury, poprawę dostępności do komunikacji zbiorowej czy wprowadzanie zieleni wpłynie na ich rangę i podniesie atrakcyjność miasta.

1.8. Obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe

W studium wyznacza się obszary, dla których ustala się obowiązek sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jeśli tego wymagają przepisy odrębne lub w związku z zapisem w Studium (na podstawie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

1.8.1. Obszary, dla których sporządzenie mpzp jest obowiązkowe na podstawie przepisów odrębnych

Tereny przewidziane do scaleń i podziałów

Nie wyznacza się terenów przewidzianych do scaleń i podziałów w rozumieniu art. 102 ust. 1 i 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami

Obszary górnicze

Nie wyznacza się obszarów górniczych w rozumieniu art. 53 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze



Istniejące obszary górnicze:

- obszar borowin – obszar górniczy „Wieniec I” obejmujący tereny dla eksploatacji borowiny – utworzony decyzją Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2 sierpnia 1989 r., znak TIK/G/122/89;
- obszar wód leczniczych – obszar górniczy „Wieniec” obejmujący tereny dla eksploatacji wody mineralnej – utworzony decyzją Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 4 lipca 1989r.

Ze względu na fakt, że przewidywane szkodliwe wpływy na środowisko związane z wydobywaniem kopaliny ze złoża będą nieznaczne, zasadne jest odstąpienie od obowiązkowego sporządzenia miejscowego planu.

Wyznacza się obowiązkowo strefę ochrony w/w terenów na podstawie przepisów odrębnych.

1.8.2. Obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów jest obowiązkowe na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Obszary przestrzeni publicznej

Obszary przestrzeni publicznej wymagające wyznaczenia obowiązku sporządzenia miejscowego planu:

- Park im. Władysława Łokietka,
- tereny parku pomiędzy ulicą Wysoką a ulicą Obwodową,
- tereny sportowo – rekreacyjne (stadion leśny).

Pozostałe obszary przestrzeni publicznej wymienione w rozdziale uwarunkowań objęte są obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego lub uchwałami Rady Gminy o przystąpieniu do ich sporządzenia.

1.8.3. Obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów jest obowiązkowe na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

- 1) Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m².
- 2) Tereny lokalizacji nowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m², dla których przeprowadzone zostały analizy oraz prognozy, a w związku z tym ustalono obowiązek sporządzenia miejscowych planów w granicach oznaczonych na rysunku Studium.

Dopuszcza się lokalizację wielofunkcyjnych obiektów usługowo-handlowych z funkcjami kulturalno-rekreacyjnymi (typu galerie z pasażami) o atrakcyjnym programie centrotwórczym z obowiązkiem dostosowania formy architektonicznej i kubatury do specyfiki terenu. Są to obszary:

- po byłej jednostce wojskowej przy ulicy Długiej;
- po byłej jednostce wojskowej przy ulicy Żytniej;
- pomiędzy istniejącymi zakładami papierniczymi, a Strażą Pożarną przy ulicy Płockiej i Łęskiej.

- 3) Tereny istniejących obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m², dla których dopuszcza się możliwość rozbudowy i przebudowy istniejących, budowy nowych. Dopuszcza się lokalizację wielofunkcyjnych obiektów usługowo-handlowych z funkcjami kulturalno-rekreacyjnymi (typu galerie z pasażami) o atrakcyjnym programie centrotwórczym z obowiązkiem dostosowania formy architektonicznej i kubatury do specyfiki terenu oraz do charakteru istniejącej wartościowej zabudowy. Wyklucza się lokalizację jednokondygnacyjnych, terenochłonnych obiektów handlowych o monolitycznej bryle architektonicznej typowej dla hipermarketów.

Między innymi są to obszary pomiędzy ulicami Nowomiejska - Witosza – Cmentarna – Chopina oraz przy ulicy Bauera i Kilińskiego.

Obszary w/w objęte są obowiązującymi miejscowymi planami. W tych planach w obrębie ustaleń odpowiednio jednego i dwóch symboli ustalono przeznaczenie pod lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m². Pozostałe ustalenia planów nie przewidują takich obiektów. Lokalizacja nowych obiektów na terenach dostępnych, a położonych w innych częściach obowiązujących planów wymaga ustalenia obowiązku sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Granice opracowania miejscowego planu ustalane są w oparciu o przeprowadzoną analizę zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

1.8.4. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić mpzp, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nie leśne

Obszary objęte uchwałami Rady Miasta Włocławek w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowych planów

Wg stanu na dzień 18 czerwca 2007 r. w trakcie sporządzania jest 12 miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego o łącznej powierzchni 368,68 ha co stanowi 4,37% powierzchni miasta. Dotyczą one obszarów:

- w zakresie korekty przebiegu ulicy zbiorczej łączącej osiedla mieszkaniowe „Południe” i „Zazamcze” na odcinku od ulicy Kruszyńskiej do Toruńskiej;
- położonego w jednostce ewidencyjnej Miasto Włocławek – KM 56, zawartego pomiędzy ul. Długą, Kapitulną, projektowaną ul. P II, ulicą Wiejską, ulicą Planty I i dalej wzdłuż ulicy wewnętrznej w Os. „Południe” do granic własności byłej jednostki wojskowej oraz w kierunku północnym wzdłuż granicy wschodniej byłej jednostki wojskowej.
- położonego we Włocławku pomiędzy: brzegiem rzeki Wisły na odcinku od ujścia rz. Zgłowiączki do zachodniej granicy nieruchomości nr 1/26 KM 48, wzdłuż tej granicy i w kierunku zachodnim wzdłuż granicy działki nr 3/6 i 3/1 KM 48, ulicą Ogniówą, Chmielną, Wronią, Okrzei do wysokości ulicy Kościuszki, granicą obszarów kolejowych, ulicą Szpitalną, Okrzei i zachodnią granicą Parku im. H. Sienkiewicza, ulicą Wyszyńskiego oraz zachodnim brzegiem rz. Zgłowiączki z wyłączeniem terenów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego uchwalonymi po 1 stycznia 1995r.;
- położonego przy skrzyżowaniu ulicy Zduńskiej 1/3 i Królewieckiej 41/43/45/47;
- położonego pomiędzy ulicą Wiejską, terenami kolejowymi, ulicą Szpitalną, ulicą Wysoką (wraz z częścią działki nr 15/4 KM 40 i działkami nr 16, 17, 18 i 19/1 KM 40), ulicą Długą (wraz z częściami działek nr 14/13, 15/8, 15/10, 16/5 KM 56 i nr 1/92, 117 KM 55);
- położonego w strefie ochrony pośredniej wewnętrznej ujęcia wody „Krzywe Błota” – część działki nr 402 KM 1 Michelin oraz w strefie ochrony pośredniej zewnętrznej ujęcia wody „Zazamcze” – część działki nr 222 KM 28;
- położonego pomiędzy ulicami: Żytnią, Barską, Wojskową, dz. nr 1/34, 1/28, 1/26, 1/27 KM 85;
- położonego we Włocławku pomiędzy: ulicą Okrężną, północną granicą działki nr 75 KM 84, zachodnią granicą działek nr 65, 64/3, 64/1 KM 84, północną granicą działki nr 64/2 KM 84 do przecięcia z przedłużeniem południowych granic działek nr 3/10, 3/7, 2/10, 2/9 KM 83;
- położonego pomiędzy: ulicą Witosa, projektowaną ulicą 4 KL*, wschodnimi granicami działek nr 23/13, 22/11 i 23/19 KM 80, południowymi granicami działek nr 22/11 i 22/9, terenami kolejowymi oraz ulicą Witosa, Chopina, fragmentem działki nr 25/2, południowymi granicami działek nr 25/6, 27/9 i 18/3 km 80;
- położonego pomiędzy: zachodnią granicą działki nr 12/3 KM 34, ulicami Toruńską, Prymasa St. Wyszyńskiego, wschodnią granicą działki nr 3/2 KM 35, częścią południowej granicy i wschodnią granicą działki nr 3/4 KM 35, częścią południowej granicy działki nr 2 KM 23, zachodnim brzegiem rzeki Zgłowiączki oraz południowym brzegiem rzeki Wisły;
- zawartego pomiędzy: ulicą Papieżka, częścią działek nr 1/2 i 1/1 km 100, fragm. ulic Rybnickiej, Spokojnej i Przemysłowej, Al. K. Wielkiego, granicą terenów leśnych oraz terenami bocznicy kolejowe;
- w strefie ochrony pośredniej zewnętrznej ujęcia wody „Krzywe Błota” – w rejonie jeziora Czarne.

Obowiązujące plany miejscowe oraz aktualnie sporządzane nie obejmują terenów leśnych (z wyjątkami) i wodnych, dlatego też można przyjąć, że zajmują one około 40% powierzchni efektywnej miasta.

Obszary, dla których wskazane jest opracowanie planów miejscowych.

Są to obszary dotyczące:

rozwoju mieszkalnictwa jednorodzinnego w zakresie intensyfikacji istniejących osiedli, realizację nowych zespołów mieszkaniowych, z dopuszczeniem usług lokalnych:

- obszar Jednostki Strukturalnej Michelin nie objęty miejscowymi planami;
- obszar położony w Jednostce Strukturalnej Zawisłe zawarty pomiędzy: granicą leśną, rzeką Wisłą, wschodnią granicą osiedla Suszycka – Cysterska, ulicą Lipnowską;



rozwoju mieszkalnictwa wielorodzinnego w zakresie intensyfikacji istniejącej zabudowy, koncentracja usług publicznych, komercyjnych, prestiżowych dla miasta:

- obszar Jednostki Strukturalnej Wschód Mieszaniowy nie objęty miejscowymi planami,
- obszar Jednostki Strukturalnej Śródmieście nie objęty miejscowymi planami,

kształtowania obszarów aktywności gospodarczej usługowo – produkcyjnej, utrwalenie istniejących struktur oraz realizacja nowych:

- obszar Jednostki Strukturalnej Wschód Przemysłowy nie objęty miejscowymi planami,
- obszary położone w Jednostce Strukturalnej Zachód Przemysłowy obejmujący tereny:
 - Leopoldowo – lokalizacja przy drodze krajowej nr 1, vis a vis Zakładów Azotowych „ANWIL”, przy planowanym zjeździe z autostrady;
 - pomiędzy granicą leśną (stroną północną), granicą miasta, brzegiem rz. Wisły, terenami przemysłowymi – część terenów Kawki;
 - część terenów przy ulicy Krzywa Góra.

kształtowania obszarów aktywności usługowej i rekreacyjno-sportowej:

- obszar położony w Jednostce Strukturalnej Południe pomiędzy Aleją Królowej Jadwigi i terenami kolejowymi.

1.8.5. Tereny zamknięte i ich strefy ochronne

Tereny zamknięte wyznaczono w Studium na podstawie ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz Rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 lipca 2003r. w sprawie terenów zamkniętych niezbędnych dla obronności państwa oraz resortowych decyzji administracyjnych.

W/w akty obejmują poszczególne działki objęte klauzulą „tereny zamknięte” bez określenia stref ochronnych dla tych terenów.

W grupie terenów zamkniętych znajdują się: tereny kolejowe, teren policyjny oraz teren zakładu karnego.

Aktualny wykaz kolejowych terenów zamkniętych – objętych decyzją Ministra Infrastruktury – wymaga aktualizacji i doprowadzenia do zgodności z faktycznym użytkowaniem terenu i ewidencją geodezyjną.

Na terenach zamkniętych mogą być planowane inwestycje związane z infrastrukturą specyficzną dla terenów kolejowych, policji bądź zakładu karnego, lub niezwiązane z nimi, np. rozwiązania komunikacyjne. W przypadku realizacji inwestycji należy uwzględnić konieczność prowadzenia postępowania administracyjnego przewidzianego dla terenów zamkniętych.

1.8.6. Obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²

Obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² mają charakter centrotwórczy. Stanowią swoistą „przestrzeń publiczną”, jako wielofunkcyjne obiekty usługowo - rekreacyjno - handlowe, które w pełni zaspokajają potrzeby konsumentów. W studium wskazuje się obszary lokalizacji nowych oraz rozbudowy istniejących obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². Istotnymi czynnikami przy wyznaczaniu terenów pod lokalizację tych obiektów są: dostępność i zapewnienie właściwej obsługi komunikacyjnej, świadome kształtowanie sieci handlowej w mieście umożliwiające współistnienie obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². oraz mniejszych, rodzimych firm handlowych.

Lokalizacja nowych obiektów handlowych oraz rozbudowa, przebudowa, wymiana istniejącej zabudowy obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wymaga obowiązkowego sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Granice opracowania miejscowych planów dla przedmiotowego przedsięwzięcia winny być każdorazowo poprzedzone i ustalone w oparciu o analizę.

2. OBSZARY I ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

2.1. Ogólne przyrodnicze kierunki rozwoju miasta

Polityka przestrzenna rozwoju miasta winna być postrzegana jako powiązanie założonych celów rozwoju miasta z pożądanymi jego zmianami w obszarach Jednostek Strukturalnych z zachowaniem i kształtowaniem jego systemu ekologicznego, zachowaniem obszarów i obiektów podlegających ochronie prawnej oraz eliminacją wszelkich zagrożeń mogących zakłócić jego stan



i funkcjonowanie. Przestrenny rozwój miasta powinien uwzględniać istniejące wartości przyrodnicze i krajobrazowe własne, jak również zasoby najbliższego otoczenia (Gostynińsko–Włocławski Park Krajobrazowy, Uzdrawisko Wieniec-Zdrój, tereny lasów) w kierunku rozwoju usług wielofunkcyjnych „około zdrowotnych” i „około sportowych”.

W ramach zakładanych kierunków rozwoju miasta, a tym samym dysponowania jego przestrzenią należy kierować się następującymi zasadami:

- W stosunku do terenów zainwestowanych należy przyjąć taki kierunek zmian, który będzie gwarantował poprawienie ich biologicznych i topoklimatycznych warunków oraz zachowanie standardów jakości środowiska (klimatu akustycznego, jakości powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych i podziemnych)
- W stosunku do terenów przeznaczonych do zainwestowania należy przyjąć takie kierunki zmian, które gwarantowały będą zachowanie optymalnych „normatywów urbanistycznych” i zachowanie standardów jakości środowiska, przy zachowaniu zasady rozwoju zrównoważonego („rozwoju społeczno - gospodarczego, w którym proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych następuje z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb społeczności współczesnej, jak i przyszłych pokoleń” – Prawo ochrony środowiska).

Ocena aktualnego stanu środowiska przyrodniczego na obszarze miasta oraz identyfikacja najważniejszych problemów ekologicznych i przestrzennych pozwalają określić ogólne przyrodnicze kierunki rozwoju przestrzennego miasta:

- a) Zapewnienie trwałości istnienia ekologicznych funkcji środowiska miasta,
- b) Racjonalizacja wykorzystania terenów zieleni oraz lasów komunalnych na cele rozwoju funkcji sportu i rekreacji,
- c) Zapewnienie trwałości istnienia ekologicznych funkcji obiektów i obszarów chronionych na mocy przepisów odrębnych,
- d) Zachowanie właściwych proporcji terenów otwartych (powierzchni terenów biologicznie czynnych) do terenów zainwestowanych,
- e) Kształtowanie pasów zieleni o funkcji izolacyjnej i ochronnej wzdłuż ciągów komunikacji,
- f) Kształtowanie przestrzeni zapewniające przewietrzanie obszarów zurbanizowanych.
- g) Uwzględnienie działań prowadzących do poprawy jakości wód powierzchniowych (rzek i jezior),
- h) Uwzględnienie działań prowadzących do poprawy jakości wód podziemnych oraz bezwzględna ochrona terenów komunalnych ujęć wód i przestrzeganie zasad zagospodarowania w ich strefach ochronnych,
- i) Uwzględnienie działań prowadzących do poprawy stanu jakości powietrza atmosferycznego i klimatu akustycznego,
- j) Uwzględnienie zasad ochrony gruntów przed erozją - ochrona terenów osuwiskowych przed zainwestowaniem,
- k) Uwzględnienie zasad ochrony gruntów rolnych, głównie pochodzenia organicznego przed zmianą użytkowania,
- l) Uwzględnienie zasad i wymogów ochrony obszarów górniczych utworzonych dla wód leczniczych i torfu leczniczego Uzdrawiska Wieniec-Zdrój,
- m) Uwzględnienie stref zagrożenia powodziowego jako terenów wyłączonych spod zainwestowania lub dopuszczenie możliwości zainwestowania warunkowego,
- n) Eliminacja niezgodności pomiędzy użytkowaniem terenu a warunkami przyrodniczymi,
- o) Wdrażanie nowoczesnego systemu gospodarki odpadami wraz z pełną realizacją Planu Gospodarki Odpadami.

2.2. Szczegółowe przyrodnicze kierunki rozwoju w Jednostkach Strukturalnych

2.2.1. Zapewnienie trwałości istnienia ekologicznych funkcji środowiska miasta

Kierunek ten głównie zapewnić można poprzez przestrzenne kształtowanie systemu ekologicznego miasta w aspekcie wprowadzenia zmian w strukturze przestrzennej terenów zieleni, polegające na wykształceniu ciągłego układu ekologicznego łączącego dolinę Zgłowiączki z Bulwarem nad rz. Wisłą oraz poprzez kompleksy zieleni miejskiej z kompleksami leśnymi i innymi terenami otwartymi.

Działania te powinny zmierzać do zachowania i wzmocnienia funkcji istniejących terenów zieleni publicznej z bezwzględnym zakazem ich zabudowy oraz wyznaczanie nowych terenów celem rozwoju systemu publicznej zieleni miejskiej. Kierunkowe działanie to oprócz Jednostki Wschód Leśny dotyczy wszystkich Jednostek Strukturalnych miasta, a w szczególności Jednostki Śródmieście, na



terenie której występuje najmniej korzystny udział terenów zieleni w stosunku do istniejącej intensywnej zabudowy.

Jako uzupełnienie systemu ekologicznego miasta należy zachować istniejące i kształtować nowe tereny ogrodów działkowych w następujących Jednostkach Strukturalnych: Zachód Przemysłowy i Rybnica. Z powyższego działania kierunkowego należy wyłączyć teren ogrodów działkowych położonych w Jednostce Strukturalnej Południe, ponieważ teren ten ze względu na istniejące sąsiednie zagospodarowanie utracił funkcje rekreacyjne. Kierunkowo powinien pełnić funkcje publicznej zieleni miejskiej.

Szczególną ochroną przed zmianą funkcji należy objąć zespół terenów otwartych doliny Zgłowiączki obejmujących swym zasięgiem tereny Parku im. H. Sienkiewicza, projektowanego Parku Słodowo oraz tereny doliny do granic miasta. Kierunkowe działania te dotyczą Jednostek Strukturalnych Śródmieście, Południe i Zazamcze.

W stosunku do terenów zainwestowanych w poszczególnych Jednostkach Strukturalnych należy przyjąć taki kierunek zmian w zagospodarowaniu, który będzie wpływał na poprawę warunków bio i topoklimatycznych. Przyjmując kierunek naprawczy w stosunku do obecnego zagospodarowania terenów należy dążyć do:

- eliminowania bądź łagodzenia sąsiedztwa funkcji sobie przeciwstawnych,
- wydzielania terenów pełniących funkcje stref izolacyjnych pomiędzy terenami o przeciwstawnych sobie funkcjach, które urządzone jako tereny zieleni mogą pełnić funkcję ochronną, izolacyjną i biernego wypoczynku,
- łagodzenia przeinwestowania terenów poprzez biologiczne wzbogacanie ich w elementy środowiskotwórcze.

2.2.2. Racjonalizacja wykorzystania terenów zieleni oraz lasów komunalnych na cele rozwoju funkcji sportu i rekreacji

Kierunek ten głównie zapewnić można poprzez:

- Szerokie otwarcie terenów lasów komunalnych jako terenów wielofunkcyjnych pełniących funkcje ogólnospołeczne i środowiskotwórcze,
- Wykorzystanie istniejących i przystosowanie nowych terenów do pełnienia ogólnospołecznych funkcji rekreacji, wypoczynku, sportu i rozrywki.

Otoczenie miasta lasami oraz niski i niewystarczający standard osiedlowych terenów zieleni zwiększa presję i zapotrzebowanie społeczne na pełnienie przez las funkcji wypoczynku, rekreacji terenowej i sportów niekwalifikowanych.

Jako kierunek działań należy przyjąć przeznaczenie i zagospodarowanie terenów lasów komunalnych na parki leśne, na których dopuszcza się urządzenie terenów rekreacji dla dzieci (tereny zabaw i rekreacji ruchowej); terenów rekreacji biernej (tereny spacerowo-wypoczynkowe); tereny rekreacji czynnej (ścieżki zdrowia biegowe, sprawnościowe, ćwiczebne, tereny do gier) z przystosowaniem i wykorzystaniem naturalnej rzeźby terenu, przyrodniczych zasobów naturalnych oraz naturalnych materiałów do wykonania urządzeń sprawnościowych.

Kierunkowe działanie dotyczące terenów lasów komunalnych położonych na terenie Jednostek Strukturalnych Michelin, Wschód Przemysłowy, Zazamcze, Wschód Leśny i Śródmieście (teren lasu nad rzeką Zgłowiączką).

W celu zaspokojenia potrzeb mieszkańców w inne, pokrewne formy sportu, rekreacji i rozrywki należy przyjąć takie kierunki gospodarowania przestrzenią, które spowodują wskazanie obszarów do rozwoju powyższych funkcji. Analizując możliwości terenowe miasta oraz wymagania odnośnie warunków środowiskowo - klimatycznych powinny to być tereny o obsłudze ogólnej, miejskiej i dobrej dostępności komunikacyjnej.

Kierunkowe działania dotyczą terenów położonych w następujących Jednostkach Strukturalnych:

- Rybnica – tereny położone poniżej rzędnej 57,3 m n.p.m. tzw. tereny zalewowe (potencjalnego zagrożenia powodziowego) z ograniczoną możliwością zabudowy ze względu na depresyjne położenie w stosunku do Zbiornika Włocławskiego.
- Południe – tereny położone w rejonie ulic Kapitulna, Gajowa, Wiejska i granica miasta.
- Południe – Zazamcze – teren doliny rzeki Zgłowiączki, który ze względu na pełnione funkcje ekologiczne powinien nadal stanowić teren otwarty wyłączony z zabudowy. Ponadto jest to teren zagrożony powodzią.
- Zawisłe – tereny leśne o korzystnej rzeźbie terenu do funkcji sportów terenowych.
- Wschód Leśny – teren po dawnym poligonie wojskowym o bardzo dobrych warunkach środowiskowych i urozmaiconej rzeźbie, korzystnych do rozwoju wielofunkcyjnego zespołu usług sportu

masowego, kwalifikowanego, imprez masowych jako towarzyszących wykształconej funkcji usług sportu w Jednostce Wschód Mieszkaniowy.
Docelowo teren powinien pełnić funkcję Parku Leśno - Sportowego.

2.2.3. Zapewnienie trwałości istnienia ekologicznych funkcji obiektów i obszarów chronionych na mocy przepisów odrębnych

Działania te mają prowadzić do ochrony terenów o wyjątkowych wartościach przyrodniczych, krajobrazowych oraz terenów ważnych dla zachowania bioróżnorodności.

Kierunek ten zapewnić można poprzez zagospodarowanie przestrzeni miasta w obszarach występowania obiektów i obszarów chronionych uwzględniając zasady, wymogi i ograniczenia zawarte w opracowanych szczegółowych dotyczących ww obszarów – Planach Ochrony.

Kierunkowe działanie dotyczące terenów położonych w następujących Jednostkach Strukturalnych:

- Zawiśle - podlega ochronie prawnej obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 – Dolina Dolnej Wisły o powierzchni 880,9 ha obejmujący głównie rzekę Wisłę od zachodniej granicy miasta do mostu stalowego, oraz rezerwat przyrody „Kulin” położony na fragmencie zboczy doliny Wisły pomiędzy mostem stalowym a Stopniem Wodnym o powierzchni 51,16 ha,
- Rybnica - podlega ochronie prawnej bezpośrednio sąsiadujący z granicą miasta obszar Gostynińsko – Włocławskiego Parku Krajobrazowego, który stanowi ważny element naturalnego korytarza ekologicznego, łączącego Kampinoski Park Narodowy z Puszcą Bydgoską i Borami Tucholskimi,
- Michelin - podlega ochronie prawnej bezpośrednio sąsiadujący z granicą miasta rezerwat przyrody „Dębice” o powierzchni 41,92 ha,
- Zazamcze - podlega ochronie prawnej obszar górniczy utworzony dla ochrony zasobów wód leczniczych i obszar górniczy dla złoża borowiny utworzony dla ochrony zasobów torfu leczniczego – borowiny Uzdrowiska Wieniec, których południowe granice fragmentarycznie położone są w granicach administracyjnych miasta.

2.2.4. Zachowanie właściwych proporcji terenów otwartych (powierzchni terenów biologicznie czynnych) do terenów zainwestowanych.

Kierunkowym działaniem skutecznie łagodzącym narastające dysfunkcje w rozwoju przestrzeni poszczególnych Jednostek Strukturalnych jest zachowanie środowiskowych normatywów urbanistycznych gwarantujących zachowanie istniejących i tworzenie nowych przestrzeni zieleni.

2.2.5. Uwzględnienie działań prowadzących do poprawy jakości wód podziemnych oraz bezwzględna ochrona terenów komunalnych ujęć wód i przestrzeganie zasad zagospodarowania w ich strefach ochronnych

Miasto położone jest na obszarze zasobowym zbiornika wód podziemnych czwartorzędowych. Wg Mapy obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (A. Kleczkowski, 1990) jest to zbiornik oznaczony nr 220 pod nazwą Pradolina rz. środkowa Wisła wymagający ze względu na brak ciągłej warstwy izolacyjnej najwyższej ochrony. Na jego terenie zlokalizowane są istniejące ujęcia wód komunalnych - „Krzywe Błota” „Zazamcze” oraz ujęcia projektowane Józefowo i nad rzeką Lubieńką. Zbiornik zasilany jest wodami opadowymi, wodami infiltrującymi z cieków oraz wodami podziemnymi spływającymi z wysoczyzny Pojezierza Kujawskiego. Uprzywilejowanymi drogami spływu wód są ryny erozyjne (doliny kopalne) przebiegające przez ujęcia „Krzywe Błota” i „Zazamcze”, projektowane ujęcie Józefowo oraz dolina rzeki Zgłowiączki.

Kierunkowe działanie prowadzić powinno do pełnej ochrony wód podziemnych poprzez eliminację wielostrumieniowego oddziaływania antropogenicznego. Powyższe może nastąpić poprzez objęcie systemem kanalizacji sanitarnej całej zabudowy miasta zarówno zabudowy mieszkaniowej jak i przemysłowej o dużej uciążliwości dla środowiska gruntowo-wodnego.

To kierunkowe działanie szczególnie dotyczy terenów Jednostek Strukturalnych wchodzących w obszary stref ochrony zewnętrznej pośredniej istniejących i projektowanych komunalnych ujęć wód a mianowicie: Zazamcze, Michelin, Południe, Śródmieście, Wschód Mieszkaniowy, Wschód Przemysłowy i Wschód Leśny na terenie których sposób zagospodarowania i użytkowania terenu musi być zgodny z wymogami zawartymi w obowiązujących decyzjach administracyjnych.

2.2.6. Uwzględnienie stref zagrożenia powodziowego jako terenów wyłączonych spod zainwestowania lub dopuszczenie możliwości zainwestowania warunkowego

Część terenu miasta położona na prawym i lewym brzegu rzeki Wisły narażona jest na zagrożenie wystąpienia powodzi. Zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawnymi dotyczącymi dwóch grup terenów położonych w następujących Jednostkach Strukturalnych:

- Zawiśle, Zachód Przemysłowy, Zazamcze, Śródmieście i Południe – są to tereny bezpośredniego zagrożenia niechronione wałami przeciwpowodziowymi

Kierunkowe działanie musi skupiać się na ochronie istniejącej zabudowy w w/w Jednostkach poprzez wykonanie budowli zabezpieczających – wałów ochronnych natomiast w stosunku do obszarów obecnie niezabudowanych a planowanych do zagospodarowania należy ściśle przestrzegać wymogów ustawy Prawo wodne oraz wymogów i zaleceń zawartych w opracowaniu specjalistycznym – Studium ochrony przeciwpowodziowej.

- Wschód Przemysłowy, Rybnica, Zachód Przemysłowy w rejonie kompleksu „Anwil S.A.” – są to tereny potencjalnego zagrożenia chronione wałami przeciwpowodziowymi

Kierunkowe działanie musi skupiać się na ścisłym przestrzeganiu wymogów ustawy Prawo wodne dotyczące ochrony stabilności wałów przeciwpowodziowych w terenach zabudowanych jak i planowanych do zagospodarowania, jak również ściśle przestrzegać wymogów i zaleceń zawartych w opracowaniu specjalistycznym – Studium ochrony przeciwpowodziowej.

2.2.7. Uwzględnienie zasad ochrony gruntów przed erozją - ochrona terenów osuwiskowych przed zainwestowaniem

Część terenu miasta położona na prawym brzegu rzeki Wisły, w Jednostce Strukturalnej Zawiśle narażona jest na wystąpienie zagrożeń geologicznych – ruchów osuwiskowych.

Kierunkowe działanie musi się skupiać się na zapewnieniu ochrony stateczności skarpy wiślanej poprzez ściśle przestrzeganie wymogów i zaleceń zawartych w opracowaniu specjalistycznym - Rejestracja i inwentaryzacja naturalnych zagrożeń geologicznych ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk geodynamicznych, które wyznacza dwa obszary ochronne dla skarpy wiślanej:

- Obszar strefy zasięgu osuwisk o zmiennej szerokości od 30 m do 100 m włącznie jako teren o bezwzględnym zakazie lokalizacji wszelkiego nowego budownictwa,
- Strefa ochrony skarpy wiślanej o zmiennej szerokości od 20 m do 50 m włącznie jako teren z ograniczoną przydatnością dla budownictwa.

2.3. Kierunki rozwoju turystyki, rekreacji i wypoczynku

O jakości życia w mieście decyduje poziom rozwoju jego podstawowych funkcji: warunków zamieszkania, pracy i wypoczynku. Dodatkowym atutem świadczącym o atrakcyjności miasta jest jego fizjonomia, czyli krajobraz miejski.

Położenie miasta na obszarze Doliny Wisły – zielonej krainy rozciągającej się wzdłuż rzeki Wisły z bogatymi obiektami przyrodniczymi w większości objętymi różnymi formami prawnej ochrony przyrody oraz centralne położenie miasta w stosunku do sąsiedztwa bogatych zasobów środowiska przyrodniczego i kulturowego stanowi bogatą bazę do promocji miasta w aspekcie rozwoju różnych form turystyki.

Zasoby i walory środowiska przyrodniczego miasta przedstawione w uwarunkowaniach rozwoju są „magnesem” przyciągającym i ukierunkowującym społeczeństwo do różnorodnego z nich korzystania, jak również rozwijania wielu przyrodniczych form rekreacji, stąd podstawowe kierunki kształtowania i rozwoju turystyki powinny skupiać się na wykorzystaniu zasobów i walorów samego miasta - kompleksów lasów, urozmaiconej rzeźby terenu, rzeki Wisły, rezerwatu przyrody oraz bezpośredniego sąsiedztwa Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego, Uzdrowiska Wieniec-Zdrój, Zbiornika Włocławskiego z Ośrodkiem Sportów Wodnych w Zarzeczewie, Aeroklubu w miejscowości Kruszyn dającym możliwość uprawiania różnych form rekreacji i wypoczynku - poczynając od spacerów, gier i zabaw sportowych, rajdów pieszych i rowerowych, wypoczynku weekendowego i świątecznego, w okresie letnim plażowania i korzystania z akwenów wodnych, w okresie zimowym uprawiania sportów zimowych, całorocznie wędkarstwa i łowiectwa, jak również specjalistycznych form rekreacji i wypoczynku typu lecznictwo uzdrowiskowe.

Powyższe założenia winny być realizowane poprzez następujące ogólne kierunki rozwoju:

- 1) Kształtowanie miejskiego systemu przyrodniczego w formach zapewniających ciągłość przestrzenno-funkcjonalną obszarów naturalnych i zieleni w strefach zurbanizowanych, tj. m.in. poprzez realizację ciągów zieleni (korytarzy ekologicznych) o kierunkach prostopadłych do doliny rz. Zgłowiączki;
- 2) Ochrona krajobrazu i właściwe zagospodarowanie skarpy wiślanej – terenu ekspozycji o szerokich otwarciach widokowych na malowniczą panoramę miasta;
- 3) Zagospodarowanie turystyczne strefy przybrzeżnej Zbiornika Włocławskiego - dla rozwoju funkcji związanych z rekreacją, sportami (głównie wodnymi i żeglarstwem), wypoczynkiem oraz turystyką;
- 4) Zachowanie i ochrona wartości krajobrazowych terenów otwartych doliny rzeki Zgłowiączki – w celu wypełnienia zagospodarowaniem wypoczynkowo-rekreacyjnym (parki, ogrody, zieleńce) wraz z niezbędną bazą typu obiekty i urządzenia sportu, kultury i gastronomii (o kubaturze i architekturze dostosowanej do charakteru obszaru) oraz uzupełniająco funkcją mieszkaniową jednorodzinną o charakterze ekstensywnym;
- 5) Utrzymanie istniejących zasobów sportowo-rekreacyjno-wypoczynkowych ze szczególnym uwzględnieniem terenów OSiR-u, stadionów, hal sportowych, pływalni, basenów, przystani wodnych, parków miejskich i innych urządzonych terenów zieleni i rekreacji;
- 6) Wykorzystanie kompleksu uzdrowiskowo-rekreacyjnego Wieniec-Zdrój – utworzenie ośrodka leczniczo-uzdrowiskowego wraz z zapleczem sportowo-rekreacyjnym – celem podniesienia atrakcyjności uzdrowiska, rozwoju lecznictwa sanatoryjnego, powstania obiektu skupiającego w jednym miejscu potężną bazę rehabilitacyjną i utworzenia kompleksu wypoczynkowego dla mieszkańców Włocławka i okolic;
- 7) Utrzymanie istniejących i wytyczenie oraz realizacja nowych ścieżek pieszo-rowerowych łączących tereny rekreacyjno-wypoczynkowe miasta w jeden system.

Założone ogólne kierunki rozwoju turystyki, rekreacji i wypoczynku winny być realizowane poprzez szczegółowe kierunki działań w poszczególnych Jednostkach Strukturalnych, tj.:

- 1) Utrzymanie i uzupełnienie pasm rekreacyjnych o charakterze ciągów pieszo-rowerowych, w szczególności wzdłuż Bulwarów i rzeki Wisły, w dolinie rzeki Zgłowiączki – dotyczy Jednostek Strukturalnych Śródmieście, Zazamcze i Południe;
- 2) Lokalizacja nowego ogólnomiejskiego kompleksu kubaturowego sportowo-rekreacyjnego (w tym parku wodnego) centralnie położonego w stosunku do terytorium miasta - dotyczy Jednostki Strukturalnej Południe;
- 3) Rewitalizacja ważnych dla miasta obiektów odbieranych wizualnie przez turystów - dotyczy Jednostki Strukturalnej Śródmieście;
- 4) Zagospodarowanie turystyczne Zbiornika Włocławskiego – budowa przystani wodnych, wyznaczenie i urządzenie terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, budowa usług towarzyszących (hotele, gastronomia, handel) – celem rozwoju żeglarstwa i sportów wodnych i wzrostu ruchu turystycznego, w tym zagospodarowanie terenów na Stopniu Wodnym – upamiętniających męczeńską śmierć Ks. Jerzego Popiełuszki – dotyczy rzeki Wisły oraz Jednostek Strukturalnych Rybnica i Zawieśle;
- 5) Lokalizacja przystani nad rzeką Wisłą – celem poprawy walorów turystycznych miasta oraz stworzenia miejsc rekreacji dla mieszkańców - dotyczy rzeki Wisły oraz Jednostek Strukturalnych Śródmieście, Zazamcze, Zawieśle i Rybnica;
- 6) Wykorzystanie naturalnego ukształtowania skarpy wiślanej celem stworzenia możliwości uprawiania narciarstwa wśród mieszkańców miasta jako aktywnej formy rekreacji ruchowej – dotyczy Jednostki Strukturalnej Zawieśle;
- 7) Budowa skateparków, boisk sportowych oraz rozbudowa małej infrastruktury rekreacyjno-sportowej w mieście, zagospodarowanie terenów poprzemysłowych oraz poeksploatacyjnych dla celów rekreacyjno-sportowych – celem umożliwienia spędzania wolnego czasu przez mieszkańców miasta w formie aktywnej, rozwoju i popularyzacji sportów – dotyczy Jednostek Strukturalnych Śródmieście, Zazamcze, Wschód Mieszkaniowy, Wschód i Zachód Przemysłowy, Rybnica, Południe.

3. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia się ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru, zabytków znajdujących się w gminnej ewi-



dencji zabytków i parków kulturowych oraz wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej w oparciu o analizę stanu istniejącego, analizę materiałów wejściowych, w tym kartograficznych, ikonograficznych.

Strefy ochrony konserwatorskiej wyznaczone są w zależności od uwarunkowań historycznych, stopnia zachowania historycznej kompozycji urbanistycznej, stopnia zachowania relikwów historycznych. Ustalone w nich zakazy i nakazy mające na celu ochronę znajdujących się w tym obszarze zabytków szczegółowo określa się ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Są to strefy:

- „A” – strefa ścisłej ochrony konserwatorskiej,
- „B” – strefa ochrony historycznej struktury przestrzennej,
- „AR” – strefa ochrony archeologicznej i stanowiska archeologiczne.

„A” – strefa ścisłej ochrony konserwatorskiej

Strefę „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej wyznacza się w granicach zgodnych z decyzją wpisu do rejestru zabytków z dnia 30 września 1957r. pod pozycją 279/372/A - dzielnica starego miasta Włocławka w granicach: ul. Królewiecka, Bulwary nad rz. Wisłą, rz. Zgłowiączka, ul. Słowackiego, Mickiewicza, Pl. Wolności.

Obszar położony w strefie obejmuje elementy historycznego układu przestrzennego miasta oraz zabudowę.

Ochronie i rewitalizacji historycznego układu przestrzennego podlegają:

- 1) zachowanie i rozplanowanie ulic i placów;
- 2) zachowanie historycznych linii zabudowy;
- 3) zachowanie charakteru wnętrza urbanistycznych;
- 4) zachowanie zabudowy historycznej oraz jej konserwacja i rewitalizacja;
- 5) zachowanie zasadniczych proporcji gabarytowych zabudowy;
- 6) dostosowanie współczesnych funkcji do wartości zabytkowych poprzez nawiązanie do historycznego programu mieszkalno-usługowego z wyłączeniem funkcji uciążliwych.

Sposoby ochrony oraz działania konserwatorskie w obszarze strefy „A”:

- 1) uzgadnianie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków wszelkich działań inwestorskich, podziałów geodezyjnych, zmiany sposobu użytkowania, prac ziemnych, remontów, wprowadzenia nowej zabudowy kubaturowej, małych form architektonicznych oraz elementów reklamowych,
- 2) konserwator może warunkować swoje decyzje i uzgodnienia wymogiem wykonania dodatkowych badań, dokumentacji, analiz,
- 3) wszelkie prace ziemne wymagają zapewnienia inwestorskiego nadzoru archeologiczno-konserwatorskiego, wg wskazań Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

„B” – strefa ochrony historycznej struktury przestrzennej

Strefę „B” obejmuje obszar wykształcony w okresie dwudziestolecia międzywojennego, położony pomiędzy: Bulwarami im. Marszałka J. Piłsudskiego, ulicami Ogniówą, Chmielną, Kraszewskiego, tylnymi granicami posesji położonych przy ulicy Św. Antoniego (stroną nr nieparzystych), Aleją Chopina (stroną nr parzystych), tylnymi granicami posesji położonych przy ulicy Cichej (strona nr nieparzystych), ulicą Okrzei (strona nr parzystych), Starodębską, granicą między zespołem bloków a zespołem pofabrycznym, ulicą Okrzei, granicą terenów kolejowych, tylnymi granicami posesji przy ulicy Szpitalnej (strona nr parzystych), ulicą Okrzei (stroną nr parzystych), ulicą Rzeczną, Wyszyńskiego (strona nr parzystych), Fabryczną.

Ochronie podlegają:

- 1) rozplanowanie w zakresie historycznego ukształtowania urbanistycznego oraz zachowanie linii zabudowy,
- 2) wartości niematerialnego dziedzictwa kulturowego w zakresie nazewnictwa historycznego ulic, placów, itp.,
- 3) elementy architektoniczne - zachowanie zabudowy o wartościach zabytkowych wpisane do rejestru zabytków oraz znajdujące się w gminnej ewidencji zabytków.



Sposoby ochrony oraz działania konserwatorskie w obszarze strefy „B”:

- 1) przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków, wymagane jest uzgadnianie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków: remontów, zmian sposobu użytkowania budynków historycznych, prac ziemnych, wprowadzenia uzupełniających małych form architektonicznych oraz elementów reklamowych w obrębie tych obiektów,
- 2) przy obiektach znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków, w trakcie sporządzania projektu planu miejscowego, wymagane jest uzgadnianie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków celem określenia ograniczeń, zakazów i nakazów,
- 3) przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków, wojewódzki konserwator zabytków może warunkować swoje decyzje i uzgodnienia wymogiem wykonania dodatkowych badań, dokumentacji, analiz,
- 4) w przypadku odkrycia w trakcie prowadzenia prac ziemnych związanych z zagospodarowaniem terenu nieujawnionych relikwów kultury materialnej - teren winien być udostępniony do inwestorskich badań archeologicznych,
- 5) w obrębie udokumentowanych stanowisk archeologicznych wszelkie prace ziemne wymagają zapewnienia inwestorskiego nadzoru archeologiczno-konserwatorskiego.

„AR” – strefa ochrony archeologicznej i stanowiska archeologiczne

Strefa „AR” i stanowiska archeologiczne obejmują obszary występowania warstw kulturowych od epoki brązu, żelaza, osadnictwa pradziejowego, średniowiecznego i nowożytnego (w tym część miasta wpisaną do rejestru zabytków) o rozpoznanej zawartości relikwów archeologicznych, posiadających własną formę terenową np. osady podgrodowe, grodziska, ślad osadniczy itp. Część stanowisk archeologicznych położona jest w granicach strefy archeologicznej (dotyczy stanowisk wg numeru stanowiska na obszarze AZP: 030, 031, 032, 034).

Działalność konserwatorska w strefie archeologicznej oraz przy stanowiskach archeologicznych oznaczonych „AR” ma na celu konserwację zachowanych obiektów zabytkowych, ich ekspozycję w terenie lub zaznaczenie ich śladów.

Sposoby ochrony oraz działania konserwatorskie w obszarze strefy i stanowisk archeologicznych „AR”:

- 1) wszelkie działania inwestorskie na obszarze objętym strefą archeologiczną i w obrębie stanowisk archeologicznych wymagają zgłoszenia i uzgodnienia zakresu działań z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;
- 2) wszelkie prace ziemne wymagają zapewnienia inwestorskiego nadzoru archeologiczno-konserwatorskiego, wg wskazań Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;
- 3) wszelkie prace związane z rewaloryzacją terenu wymagają uzgodnienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Tabela 24 Wykaz stanowisk archeologicznych na obszarze miasta Włocławek

zlokalizowanych w trakcie badań powierzchniowych w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski (AZP)
– dane aktualne na dzień 14 czerwca 2007r.

Lp	Nr obszaru AZP	Nr stanowiska na obszarze AZP	Nr stanowiska w miejscu	Funkcja obiektu	Chronologia	Kultura
A	47-47	016	14	osada osada	średniowiecze wczesne faza D średniowiecze wczesne faza E	
B	47-47	015	13	osada	średniowiecze wczesne faza E	
C	47-47	014	12	osada osada	średniowiecze wczesne faza D średniowiecze wczesne faza E	
D	47-47	013	11	osada	średniowiecze wczesne	
E	47-47	012	10	osadnictwa ślad osadnictwa ślad	średniowiecze wczesne faza E średniowiecze wczesne faza F	



F	47-47	011	09	osadnictwa ślad	średniowiecze wczesne faza E	
G	47-47	010	08	osadnictwa ślad osada osada	neolit średniowiecze wczesne faza D średniowiecze wczesne faza E	pucharów lejkowatych faza wiórec- ka
H	47-47	009	07	osada	średniowiecze wczesne faza E	
I	47-48	034	06	miasto lokacyjne	średniowiecze późne XIV-XVw.	
J	47-48	033	04	osadnictwa ślad	średniowiecze wczesne III okres	
K	47-48	032	03	osada podgradzowa	średniowiecze wczesne - średniowiecze późne X-XIVw.	
L	47-48	031	02	osada podgradzowa	średniowiecze wczesne IX-XIIw.	
M	47-48	030	01	osada osada otwarta grodzisko	halsztacki okres D średniowiecze wczesne IX-XIw. średniowiecze wczesne XI-w.	wschodnio- pomorska
N	47-48	024	05	ślad osadniczy punkt osadniczy	halsztacki okres C/D XIV-XV	k. łużycka
O	47-48	025	07	ślad osadniczy punkt osadniczy	neolit halsztacki okres C XV	k. łużycka
P	47-48	026	08	punkt osadniczy	XV	
R	47-48	027	06	punkt osadniczy	XIV	
S	47-48	028	04	ementarzysko szkieletowe	wczesne średniowiecze	
T	47-48	029	03	punkt osadniczy	wczesne średniowiecze	

Obiekty nieruchomości wpisane do rejestru zabytków

W rejestrze zabytków Województwa Kujawsko – Pomorskiego, prowadzonym przez wojewódzkiego konserwatora zabytków znajduje się 70 obiektów, zespołów obiektów oraz obszarów o dużej wartości historycznej, architektonicznej i urbanistycznej. Przedmiotowe obiekty objęte są ochroną prawną i konserwatorską. Wszelkie działania inwestorskie w zakresie architektury, wnętrza, funkcji oraz układu przestrzennego obligatoryjnie uzgadniane są z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Tabela 25 Wykaz obiektów nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków miasto Włocławek

Lp.	Obiekt	Adres	Czas powstania	Rejestr zabytków [data numer]
1	dzielnica starego miasta Włocławka w granicach : ul. Królewiecka, Bulwary nad Wisłą, rz. Zgłowiączka, ul. Słowackiego, pl. Wolności		XIII-1939	1957. 09. 30 279/372/A
2	katedra rzymskokatolicka murowana pw. Wniebowzięcia NMP		1340 ok.-1411	1962. 03. 01 54/462/A
3	dzwonnica murowana (w granicach działki nr 85/1)	pl. Kopernika 3	1853	1996. 07. 08 386/A
4	kościół parafialny murowany pw. św. Jana Chrzciciela	Stary Rynek	1538	1927. 05. 27 A/455 (d. nr 267/18/A)
5	kościół parafialny murowany pw. św. Stanisława Bpa (w granicach działki nr 20/2)	ul. Wiejska 19	1926–1958	1992. 10. 30 A/702 (d. nr 296/A)
6	kościół seminaryjny murowany pw. św. Witalisa Wyższego Seminarium Duchownego	ul. Karnkowskiego 3	1330	1962. 03. 01 463/55/A
7	zespół klasztorny OO. Franciszkanów :	pl. Wolności 6 /Brzeska/ Słowackiego	1639–1644	1962. 03. 01 465/57/A
7.1	kościół klasztorny franciszkanów-reformatów murowany pw. Wszystkich Świętych			
7.2	klasztor franciszkanów –reformatów murowany			

8	zespół kościoła ewangelickiego (w granicach działki nr 39) :	ul. Brzeska 20		1996. 07. 08 385/A
8.1	kościół ewangelicki murowany		1877-1879	
8.2	kaplica pogrzebowa murowana		XIX w. k.	
8.3	ogrodzenie z bramą murowano-żelazne		1897	
9	mogiła zbiorowa Poległych Obrońców Wisły z 22 sierpnia 1920 r. (w granicach działki nr 2)	ul. Obrońców Wisły 18	1989–1990	1993. 04. 16 305/A
10	cmentarz komunalny w jego granicach pierwotnych	ul. Chopina 3/5	1881–1892	1984. 07. 18 120/A
11	Park miejski im. H. Sienkiewicza		1875, 1916, 1929	1994. 03. 25 337/A
12	zespół budynków sądu (w granicach działki nr 1) :	ul. Kilińskiego 20 /Wojska Polskiego 22		
12.1	budynek główny sądu murowany A (od ul. Kilińskiego)		1935	1998. 12. 28 421/A
12.2	budynek administracyjny sądu C (od ul. Kilińskiego)		1900 ok.	
12.3	budynek sądu B (od ul. Woj. Polskiego)		1900 ok.	
12.4	otaczający drzewostan			
13	budynek liceum im. Marii Konopnickiej d. gimnazjum państwowe żeńskie murowane (w granicach działki nr 37)	ul. Bechiego 1/Bulwary	1932	1993. 07. 29 314/A
14	zespół willi miejskiej (w granicach działki nr 34) :	ul. Bechiego 2		
14.1	budynek willi murowany		1923 – 1925	2006. 06. 22 A/1007/1-3
14.2	budynek d. służbówki murowany		ok. 1930 r.	
14.3	ogród z basenem		I. 20-te XX w.	
15	spichlerz murowany	ul. Bulwary 6 /Towarowa /Szpichlerna 4	1848	1985. 06. 05 78/A
16	spichlerz murowany	ul. Bulwary 9 /Rybacka /Szpichlerna 8	1842	1989. 02. 14 269/A
17	kamienica z oficyną murowana (w granicach działki nr 48)	ul. Bulwary 18 /Św. Jana 1	1868	1993. 01. 18 301/A
18	główne budynki poczty murowane (w granicach działki nr 6)	ul. Chopina 54	1935-1937	1993. 01. 15 300/A
19	kamienica z oficynami murowana (w granicach działki nr 87)	ul. Cyganka 26	1846	1993. 02. 15 304/A
20	pałac biskupi murowany (na miejscu zamku biskupów kujawskich)	ul. Gdańska 2	XIV w. pocz.–XX w.	1985. 11. 25 A/688 (d. nr 192/A)
21	Budynek d. kanonii murowanej (w granicach murów obwodowych)	ul. Gdańska 8	1649	1999. 05. 31 A/5
22	Budynek d. kolegium wikariuszy murowany wraz z działką nr 85/2	pl. Kopernika 3	1732-1736	1999. 05. 31 A/4
23	prałatówka murowana (w granicach działki 34)	pl. Kopernika 7	1801	1987. 08. 17 A/682 (d. nr 233/A)
24	pałacyk właściciela fabryki maszyn i odlewni żelaza H. Müshama (w granicach działki nr 14)	ul. Kościuszki 2	1894	1987. 05. 20 221/A
25	d. pałac Köhna murowany wraz z oficynami (w granicach murów obwodowych z podwórzem)	ul. Kościuszki 12	1881-1884	1996. 05. 16 378/A
26	kamienica murowana, ob. bank (w granicach muru obwodowego budynku)	ul. Kościuszki 15	1898	1994. 05. 11 344/A
27	dom murowany	ul. Królewiecka 12 /Żabia 1	1800 ok.	1956. 05. 16 354/42/A
28	dom murowany	ul. Królewiecka 14	1800 ok.	1956. 05. 16 206/354/A
29	dom murowany	ul. Królewiecka 16 /Piekarska	1800 ok.	1956. 05. 16 43/355/A
30	dom murowany	ul. Łazienna 1	1926	1986. 09. 23 211/A
31	budynek d. łaźni miejskiej murowany (w granicach działki nr 25)	ul. Łazienna 2	XX w. pocz.	1993. 08. 02 318/A
32	dom mieszkalny murowany (w granicach działki nr 22)	ul. Łazienna 6	1920 ok.	1993. 07. 29 315/A
33	willa tzw. pałacyk właściciela fabryki celulozy braci Cassier wraz z działką nr 15/24	ul. Łęgska 5	1897	1999. 05. 31 A/3
34	d. gimnazjum męskie murowane im. Długosza (w granicach działki nr 41)	ul. Łęgska 26	1928	1993. 07. 29 312/A
35	kamienica mieszczącańska (w granicach działki nr 26)	ul. Łęgska 42	1819	1992. 04. 29 290/A
36	dom murowany	ul. Łęgska 69	1800 ok.	1985. 04. 22 181/A



37	kamienica mieszczańska (w granicach działki nr 126)	ul. 3 Maja 9 /Cyganka 15	1868	1998. 10. 26 416/A
38	budynek d. starostwa powiatowego murowany (w granicach murów obwodowych budynku)	ul. 3 Maja 17/Żabia	1844 ok.	1995. 03. 09 A/551 (d. nr 361/A)
39	zespół szkoły handlowej, ob. LZK :	ul. Mickiewicza 6		
39.1	Szkoła Handlowa murowana		1901–1902	1984. 08. 23 145/A
39.2	oficyna murowana			
40	zespół dworsko – parkowy :	ul. Nizinna 9 (Zarzewo Nowe)		
40.1	dwór murowany		XX w. 1 ćw.	1988. 05. 19 259/A
40.2	pawilon ogrodowy murowany		XX w. 1 ćw.	
40.3	park dworski		XVIII/XIX w.	
41	zespół domów kolonii urzędniczej (w granicach działki nr 67) :	ul. Nowomiejska 8		
41.1	budynek główny murowany		1922-1925	1993. 01. 05 297/A
41.2	budynek boczny I murowany			
41.3	budynek boczny II murowany			
41.4	oficyna I murowana			
41.5	oficyna II murowana			
42	budynek mieszkalny murowany (w granicach murów obwodowych bez współczesnej części od strony pd.)	ul. Nowomiejska 19	1922-1925	1996. 07. 08 387/A
43	magazyn cykorii murowano-drewniany, tzw. czarny spichlerz, z zespołu fabryki F. Bohma, ob DKTK	ul. Piwna 2	XVIII w. 2 poł. lub XIX w. pocz.	1957. 04. 03 359/44/A
44	budynek główny Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej (w granicach murów obwodowych budyńku)	ul. Słowackiego 1a	1925 – 1930	2001. 03. 27 A/34
45	willa Grodzkiego murowana (w granicach działki nr 23/3)	ul. Smolna 7	1920 ok.	1992. 10. 30 295/A
46	kamienica z oficyną murowane (w granicach działki nr 63)	Stary Rynek 11 /Łęska 58		1996. 09. 09 396/A
47	dom murowany	Stary Rynek 14	XVI w.	1985. 12. 10 194/A
48	dom murowany	Stary Rynek 15 /Szpichlerna	XVIII w. k.	1985. 12. 10 195/A
49	budynek gimnazjum im. St. Staszica wraz z założeniem zieleni, placami, boiskiem i ogrodze- niem (w granicach działki nr 10/1)	pl. Staszica 1	1924-1929	1996. 09. 06 395/A
50	d. szpital gminy żydowskiej wraz z oficynami i ogrodzeniem od frontu	ul. Stodólna 70	1922-1925	1996. 04. 17 377/A
51	d. spichlerz murowany	ul. Stodólna 80	1845	1986. 09. 22 210/A
52	willa miejska tzw. pałacyk Bojańczyka murowany (w granicach działki nr 47/1)	ul. Szpitalna 19/23	1889	1993. 01. 29 303/A
53	budynek d. cegielni Bojańczyka murowany (w granicach murów obwodowych)	ul. Szpitalna 24	1883–1903	1996. 07. 04 383/A
54	dom murowany	ul. Wojska Polskiego 7	1901	1985. 06. 03 185/A
55	dom murowany	pl. Wolności 1 /Przechodnia 6	1835	1984. 10. 16 162/A
56	dom murowany	pl. Wolności 2	1853	1984. 10. 16 74/A
57	zajazd "Hotel Polski" murowany	pl. Wolności 5 /3Maja 40/Brzeska 31 /Przedmiejska	1845 przed	1985. 06. 05 81/A
58	kamienica z oficynami murowana (w granicach działki nr 21)	pl. Wolności 11 /POW 1	1909 – 1914	1997. 04. 21 A/651 (d. nr 403/A)
59	budynek tzw. roгатki miejskiej (w granicach murów obwodowych budynku)	ul. Wyszyńskiego 2	ok. poł. XIX w.	2006. 06. 22 A/1008
60	spichlerz murowany	ul. Zamcza 10	1844	1984. 11. 08 A/280 (d. nr 166/A)
61	kamienica mieszczańska z oficynami (w granicach działki nr 77)	Zielony Rynek 7	1905 ok.	1993. 01. 15 298/A
62	kamienica mieszczańska z oficynami (w granicach działki nr 115)	Zielony Rynek 15	1904	1993. 01. 15 299/A
63	kamienica z oficynami wraz z działką nr 120	Zielony Rynek 17	1903 – 1910	2006. 12. 15 A/1259
64	budynek Banku Gospodarstwa Krajowego mu- rowany	ul. Żabia 2/Królewiecka	1911	1993. 10. 13 319/A
65	budynek remizy straży pożarnej murowany (w granicach działki nr 129)	ul. Żabia 8	1909	1993. 10. 13 320/A

66	pałacyk murowany (w granicach działki nr 32 [ob. nr 20])	ul. Żytnia 55	1920 ok.	1987. 05. 19 A/736 (d. nr 213/A)
67	zespół d. fabryki maszyn i odlewni żeliwa (w granicach działki nr 12/8) :	ul. Kilińskiego 5	1893	1998. 07. 06 414/A
67.1	budynek odlewni murowany			
67.2	budynek blacharni i hali pras murowany			
68	obszar zespołu d. fabryk fajansu :	ul. Kościuszki 14	1873	1981. 12. 08 84/A
68.1	budynek piecowni, kapslarni i lejarni murowany z zespołu fabryki fajansu J. Teichfelda i L. Aster- bluma (nr 38)			
68.2	budynek piecowni, murowany z zespołu fabryki fajansu J. Teichfelda i L. Asterbluma (nr 37)			
68.3	budynek piecowni murowany z zespołu fabryki fajansu J. Teichfelda i L. Asterbluma (nr 28)			
68.4	budynek piecowni, murowany z zespołu fabryki fajansu F. Czamań- skiego (nr 22 – w decyzji wpisu)			
69	młyn parowy L. Sterna murowany (w granicach murów obwodowych)	ul. Lunewil 17 a	1907-1909	1998. 03. 24 A/649 (d. nr 411/A)
70	obszar zespołu d. browaru Bojańczyka :	ul. Łęgska 28	1832	1998. 06. 12 413/A
70.1	budynek główny murowany			
70.2	budynek magazynu nr 1 murowany			
70.3	budynek magazynu nr 2 murowany			
70.4	budynek zarządcy browaru murowany			
70.5	ogrodzenie murowane			
			1878	
			1878	
			1880	
			XIX w. k.	

Obiekty zabytkowe wpisane do gminnej ewidencji zabytków

W zweryfikowanym rejestrze gminnej ewidencji zabytków znajdują się 574 obiekty i zespoły obiektów o znacznej wartości historycznej i architektonicznej.

Przedmiotowe obiekty podlegają ochronie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, które opracowywane są w zależności od potrzeb. W planach miejscowych, w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, określone są ograniczenia, zakazy i nakazy mające na celu ochronę tych obiektów na danym obszarze.

Wykaz obiektów zabytkowych wpisanych do zweryfikowanej gminnej ewidencji zabytków stanowi załącznik do niniejszego studium.

Obszary, obiekty i zasady ochrony dóbr kultury współczesnej i krajobrazu kulturowego

Ochrona dóbr kultury współczesnej jako element krajobrazu kulturowego podlega zasadom ochrony na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Szczególnymi względami należy objąć tereny położone w Jednostce Strukturalnej Śródmieście w części nie objętej uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu. Bezpośrednie sąsiedztwo tej części Śródmieścia z wartościową architektoniczno-urbanistycznie substancją staromiejską obliguje do opracowania miejscowego planu. Ze względu na specyfikę położenia i otoczenia, należy objąć ochroną ustaleniami miejscowego planu Jednostkę Strukturalną Zawisłe w zakresie wskazanym do sporządzenia miejscowego planu w rozdziale kierunków dotyczącym obszarów, dla których zamierza się sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego ze względu na uwarunkowania lokalne.

Ustalenie ochrony dla tych części miasta powinno dotyczyć głównie:

- 1) sposobu rozplanowania nowej zabudowy w nawiązaniu do istniejących, wartościowych układów urbanistycznych;
- 2) zasad i standardów kształtowania zabudowy w harmonii z otaczającym krajobrazem, charakterem i stylistyką architektoniczną obiektów.

4. ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

4.1. Kierunki rozwoju i zasady kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej

Wszystkie lasy położone w granicach administracyjnych miasta, zarządzane przez Nadleśnictwo Włocławek należą zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych do lasów ochronnych, w których obowiązują szczególne zasady prowadzenia gospodarki leśnej. Zasady te dotyczą wszystkich (poza Śródmieściem) Jednostek Strukturalnych.



Podstawowe kierunki kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej dotyczą ochrony zachowania istniejących powierzchni lasów przed wyłączeniami ich z produkcji leśnej. Natomiast w stosunku do powierzchni leśnych lasów komunalnych jako kierunek kształtowania przestrzeni leśnej należy przyjąć szerokie ich otwarcie na zwiększenie wykorzystania dla celów masowego sportu i rekreacji.

Wymienione ogólne kierunki działań winny być realizowane przez:

- Prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z zasadami określonymi w planach urządzenia lasów (zarówno państwowych jak i komunalnych);
- Racjonalne i zasadne przeznaczanie obszarów leśnych na cele nieleśne;
- Przebudowę drzewostanów zmienionych lub silnie uszkodzonych przez zanieczyszczenia (dotyczy głównie Jednostek Strukturalnych Zachód Przemysłowy, Wschód Przemysłowy, Wschód Leśny i Rybnica);
- Podniesienie walorów krajobrazowo-estetycznych lasów komunalnych dla celów szeroko rozumianej rekreacji, sportu i wypoczynku (dotyczy wszystkich -poza Śródmieściem - Jednostek Strukturalnych);
- Przekształcanie lasów komunalnych w Parki Leśne (dotyczy Jednostek Strukturalnych Michelin, Południe, Wschód Mieszkaniowy, Wschód Przemysłowy, Wschód Leśny, Zawiśle i Rybnica), z urządzeniem terenów rekreacji biernej i czynnej, z wykorzystaniem naturalnej rzeźby terenu, przyrodniczych zasobów oraz naturalnych materiałów dla budowy urządzeń sprawnościowych i rekreacyjnych;
- Zwiększenie ilości parkingów leśnych i punktów wypoczynkowych, dostosowanie ich wyposażenia do potrzeb współczesnego turysty (dotyczy głównie lasów państwowych w Jednostkach Strukturalnych Wschód Leśny, Rybnica, Zazamcze, Michelin, Zawiśle, Zachód Przemysłowy).

4.2. Kierunki rozwoju i zasady kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej

W obszarze miasta kierunki kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej polegać będą głównie na:

- 1) Utrzymaniu i ochronie gleb o wysokiej przydatności dla rolnictwa należących wg bonitacji gleb do klasy III i IV i utrzymanie rolniczego ich użytkowania, w tym:
 - zmiana profilu produkcji rolnej z upraw polowych na uprawy ogrodnicze (gruntowe i szklarniowe), szkółkarstwo, warzywnictwo i sadownictwo;
 - dopuszczenie zabudowy zagrodowej zintegrowanej z krajobrazem (duże nieruchomości, zabudowa rozproszona) z wyłączeniem terenów zagrożeń geologicznych i powodziowych.
 Powyższe działania kierunkowe dotyczą terenów położonych w Jednostkach Strukturalnych Zachód Przemysłowy i Zawiśle.
- 2) Utrzymaniu i ochronie przed zmianą użytkowania gleb pochodzenia organicznego – gleby torfowe i murszowe wytworzone z torfów niskich położone w dolinach rzecznych, zagłębieniach terenowych oraz na najniższych poziomach terasowych doliny Wisły jako tereny środowiskotwórcze. Powyższe działania kierunkowe dotyczą terenów położonych w Jednostkach Strukturalnych Zachód Przemysłowy i Rybnica.
- 3) Właściwym gospodarowaniu gruntami rolnymi w granicach stref ochronnych ujęć wody i w prawie chronionych obszarach przyrodniczych, tj.:
 - ograniczanie, selekcja lub zakaz stosowania środków chemicznych i gnojowicy celem obniżenia poziomu opłacalności upraw;
 - zmiana sposobu użytkowania (przekształcanie) gruntów w tereny zalesione, trwałe użytki zielone (łąki, pastwiska) lub jako zieleń ochronną nieurządzoną;
 - przekształcanie gruntów ornych niższych klas (zwłaszcza wśród obszarów zainwestowanych) na tereny uzupełniające pod zabudowę mieszkaniową zintegrowaną z krajobrazem;
 - wykorzystanie terenów rolnych jako zaplecza dla działalności rekreacyjno-sportowo-wypoczynkowej, jako elementy kompozycji krajobrazowej.
 Powyższe działania kierunkowe dotyczą terenów położonych w Jednostkach Strukturalnych Zazamcze, Zawiśle, Południe i Rybnica.
- 4) Przeznaczeniu pod zainwestowanie gleb o obniżonym potencjale produkcyjnym - gleb o niskich klasach bonitacyjnych, w tym:
 - wyznaczenie terenów pod zabudowę;
 - wykorzystanie terenów rolnych dla funkcji sportowo-rekreacyjnych;
 - tworzenie elementów systemu przyrodniczego łączącego obszary zieleni miejskiej z terenami przyrodniczymi okalającymi miasto.



Powyższe działania kierunkowe dotyczą terenów położonych w Jednostce Strukturalnej Zachód Przemysłowy, Zazamcze i Rybnica.

5. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

Zakłada się, że istniejący system obsługi komunikacyjnej miasta Włocławek, na który składają się:

- komunikacja drogowa
- komunikacja kolejowa
- a także w znikomym stopniu:
- transport wodny
- komunikacja lotnicza

nie ulegnie w najbliższej przyszłości diametralnej zmianie wzbogacającej system o nowe gałęzie transportu.

Istniejące elementy systemu posiadają aktualnie szereg mankamentów, które kumulując się decydują o słabości systemu. Podstawowe problemy systemu transportowego miasta Włocławek są zbieżne z problemami definiowanymi na terenie całego kraju, zarówno w ośrodkach miejskich, jak i poza nimi.

5.1. Komunikacja drogowa

Drogi publiczne na terenie miasta Włocławek ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie:

- drogi krajowe,
- drogi wojewódzkie,
- drogi powiatowe,
- drogi gminne.

Ulice leżące w ciągu dróg publicznych należą do tej samej kategorii co te drogi.

Elementy układu komunikacji drogowej wymagające rozbudowy, przebudowy oraz usprawnienia

- Budowa przeprawy mostowej przez Wisłę z trasą drogową od ulicy Toruńskiej do drogi krajowej Nr 67
Realizacja tego zadania przyczyni się do odciążenia jednego z najbardziej newralgicznych miejsc układu komunikacyjnego miasta Włocławek, jakim jest Most im. Rydza Śmigłego. Szczegółowa lokalizacja przeprawy wymaga jeszcze przeprowadzenia szeregu analiz istniejących uwarunkowań, uzgodnień z gminą sąsiednią (gmina Fabianki) oraz studiów przedprojektowych. Aktualnie przeprowadzane analizy ruchowe wskazują jako optymalną lokalizację mostu na trasie łączącej ul. Toruńską (na wysokości ul. Ogrodowej) z ul. Grodzką i dalej poza terenami miasta Włocławek z drogą krajową Nr 67.
Na rys. Studium przedstawiono 2 warianty lokalizacji mostu; dopuszcza się korekty przedstawionych wariantów lokalizacji wynikające z prowadzonych analiz przedprojektowych.
- Budowa połączenia drogowego pomiędzy ul. Toruńską a ul. Kapitulną
Trasa tego połączenia przebiega na południowo-zachodnich obrzeżach dzielnicy Zazamcze i dalej do ulicy Kapitulnej; wymaga budowy bezkolizyjnego skrzyżowania z linią kolejową oraz mostu na rzece Zgłowiączce.
- Budowa połączenia drogowego pomiędzy ul. Kapitulną a ul. Kruszyńską
Trasa tego połączenia przebiega w rejonie osiedla domków jednorodzinnych, ulicy Dziewińskiej, Prusa i dalej do istniejącego skrzyżowania ul. Kruszyńskiej z Al. Królowej Jadwigi.
- Budowa nowego połączenia drogowego dla ruchu tranzytowego
Trasa tego połączenia zapoczątkowana w miejscu skrzyżowania planowanej (opisanej wcześniej) ulicy po śladzie ul. Obwodowej pokrywa się z ulicą Lisek i dalej po zachodnich rubieżach miasta łączy się z Szosą Brzeską.
Realizacja tego połączenia powinna przynieść główny efekt w postaci odciążenia z ruchu tranzytowego (głównie ruchu ciężarowego) śródmiejskiej i centralnej części miasta.
- Budowa i przebudowa ulic (odcinków, skrzyżowań) stanowiących istotne elementy układu komunikacyjnego miasta, jak:
 - przebudowa ul. Wienieckiej,



- przebudowa ul. Kapitulnej wraz z jej przedłużeniem do ronda Falbanka,
- przebudowa ul. Długiej,
- przedłużenie ul. Wojskowej do ul. Traugutta,
- przebudowa Al. Jana Pawła II,
- przebudowa oraz budowa odcinków ulic w dzielnicy mieszkaniowej „Michelin”,
- przebudowa ul. Płockiej,
- przebudowa ul. Inowrocławskiej oraz Szosy Brzeskiej jako połączenia z węzłami autostradowymi Brzezcie i Pikutkowo.
- Należy dążyć do przebudowy wszystkich pozostałych ulic na terenie miasta Włocławek do właściwych parametrów technicznych i użytkowych przypisanych poszczególnym klasom tych ulic, utwardzenie nawierzchni i urządzenie ulic (budowa chodników, zatok postojowych, odwodnienia i oświetlenia).
- Należy zapewnić na terenie miasta funkcjonowanie sprawnego układu komunikacyjnego umożliwiającego jednostkom ratowniczym, ratowniczo-gaśniczym i służbom szybkiego reagowania swobodne przemieszczanie się wraz z zagwarantowaniem dostępu do działek, budynków i urządzeń z nimi związanych.
- Realizacja w miarę potrzeb nowych ulic układu obsługującego tereny rozwojowe miasta Włocławek z zachowaniem odpowiednich parametrów przekroju poprzecznego umożliwiających lokalizację pasów zieleni oddzielających chodniki od jezdni, a tym samym ograniczających negatywny wpływ ruchu pojazdów na tereny otaczające.
- Sukcesywna realizacja spójnej sieci ścieżek rowerowych; dotyczy to zarówno szlaków turystycznych jak i dojazdów do szkół, obiektów usługowych, miejsc pracy.

Istniejące zagospodarowanie przestrzenne w wielu miejscach uniemożliwia wydzielenie niezależnych dróg rowerowych, dlatego w celu stworzenia układu rowerowego niezbędną będzie elastyczność w wykorzystaniu wszystkich możliwości:

- rower może być traktowany jako wolny pojazd i wtedy urządzenia drogowe i organizacje ruchu na drogach i ulicach muszą być odpowiednio przystosowane – np. wydzielenie pasów rowerowych do przyjęcia tego ruchu,
- ruch rowerowy może być traktowany jako zbliżony do ruchu pieszego i wtedy układ tras pieszych i rowerowych musi ulec dostosowaniu do wspólnych wymagań ruchu,
- ruch rowerowy może być traktowany jako niezależny i wtedy należy go wydzielić w formie niezależnych dróg rowerowych, prowadzonych równoległe lub z dala od istniejących dróg i ulic.

Z uwagi na istniejące zagospodarowanie przestrzenne oraz zabudowę uliczną miasta Włocławek aktualnie nie zawsze są możliwości wydzielenia w obrębie istniejących ulic samodzielnych ścieżek dla rowerzystów. Wyznaczone w mieście trasy powinny stanowić przedłużenie szlaków turystycznych wyznaczonych w gminach sąsiednich.

- Rozwój urządzeń komunikacyjnych jak stacje paliw, stacje obsługi pojazdów - stosownie do popytu na usługi motoryzacyjne.
Elementy te w aspekcie rozwoju poddawane będą zasadzie równoważenia popytu i podaży. Ich rozwój powinien następować w oparciu o nowoczesne rozwiązania i wyposażenie gwarantujące zaspokojenie potrzeb motoryzacyjnych.
- Zapewnienie odpowiedniej ilości miejsc parkingowych
Wraz ze wzrostem motoryzacji na terenie miasta Włocławek potrzeby zapewnienia odpowiedniej ilości miejsc parkingowych będą nabierały znaczenia.
W miarę rozbudowy poszczególnych obiektów oraz budowy nowych – już na etapie sporządzania projektu – należy każdorazowo dokonywać analizy potrzebnej ilości miejsc parkingowych i rezerwować odpowiedniej wielkości tereny.
- Ochrona środowiska przyrodniczego oraz życia człowieka przed negatywnym oddziaływaniem ruchu ulicznego
Należy dążyć do stosowania prawidłowych rozwiązań urbanistycznych, zachowując wymagane przepisami szczegółowymi odległości linii zabudowy od elementów układu komunikacyjnego.

5.2. Komunikacja kolejowa

Zakłada się utrzymanie przebiegającej przez teren miasta funkcjonującej linii kolejowej Nr 18 Kutno – Włocławek – Toruń – Bydgoszcz. Aktualnie jest to linia o znaczeniu państwowym, pierwszorzędna, dwutorowa, zelektryfikowana, pasażersko – towarowa. Linia ta w Planie zagospodarowania

przestrzennego województwa kujawsko – pomorskiego przewidziana jest do przebudowy, w wyniku której możliwe będzie osiągnięcie na niej prędkości powyżej 120 km/godz.

Celem ochrony środowiska biotycznego przed negatywnym oddziaływaniem kolei należy stosować odpowiednie rozwiązania techniczne i urbanistyczne polegające na zachowaniu odpowiednich linii zabudowy wynikających z przepisów szczególnych.

W celu ochrony terenów zabudowanych i mieszkańców przed negatywnym oddziaływaniem ruchu kołowego należy wprowadzić ekologiczną obudowę dróg w oparciu o urządzenie elementów zieleni izolacyjnej, budowę ekranów akustycznych pełniących również funkcję zabezpieczającą przed rozprzestrzenianiem się zanieczyszczeń, wprowadzać odpowiednią organizację ruchu „upłynniającą” ruch pojazdów, dbać o stan techniczny nawierzchni jezdni.

5.3. Transport wodny

Uruchomienie transportu śródlądową drogą wodną – jaką jest przepływająca przez miasto Włocławek rzeka Wisła, będzie możliwe po realizacji przebudowy i budowy kaskady oraz infrastruktury technicznej na rzece.

Przepływająca przez miasto rzeka oraz bliskość Zalewu Włocławskiego jest szansą dla miasta na rozwój turystyki oraz sportowo – rekreacyjne wykorzystanie walorów rzeki.

5.4. Transport lotniczy

Lotnisko Aeroklubu Włocławskiego zlokalizowane w Kruszynie pełni funkcję usługowo – sportową, nie może być rozpatrywane jako element szeroko definiowanej komunikacji lotniczej.

Planowana rozbudowa lotniska (budowa utwardzonego pasa do startów i lądowań, nowoczesnych systemów nawigacji) przyczyni się do podniesienia rangi lotniska i jego znaczenia dla Włocławka.

5.5. Komunikacja zbiorowa

Należy z dużym prawdopodobieństwem założyć, że podstawowym środkiem komunikacji zbiorowej na terenie miasta pozostanie autobus. Wprowadzenie komunikacji tramwajowej – jako rozwiązania przyszłościowego, bardziej korzystnego dla środowiska – wydaje się mało prawdopodobne z uwagi na istniejące zagospodarowanie ulic (brak miejsca na wydzielenie torowisk) oraz wysokie koszty urządzeń technicznych.

Korekta istniejących tras komunikacji autobusowej na terenie miasta, wytyczenie nowych – będzie możliwe w miarę utwardzania nawierzchni ulic.

Podstawowym środkiem komunikacji zbiorowej, łączącym miasto z regionem, pozostanie autobus oraz kolej.

6. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Podstawowym celem z zakresu infrastruktury technicznej jest wzrost poziomu rozwoju poszczególnych mediów infrastruktury technicznej jako czynnika powodującego wzrost poziomu życia ludności i rozwoju społeczno-gospodarczego, jak również osiągnięcia odpowiedniej jakości środowiska przyrodniczego. Cel ten można osiągnąć poprzez:

- zapewnienie wszystkim mieszkańcom miasta dostępu do centralnego zaopatrzenia w wodę poprzez budowę rozdzielczej sieci wodociągowej,
- dalszą przebudowę Grupowej Oczyszczalni Ścieków w celu dostosowania jej parametrów do wymogów unijnych oraz rozbudowę miejskiego systemu kanalizacji rozdzielczej w celu skanalizowania obszaru całego miasta,
- budowa Międzygminnego Kompleksu Unieszkodliwiania Odpadów w Machnaczu wraz z objęciem 100% mieszkańców zorganizowaną dualną zbiórką odpadów,
- stosowanie do celów grzewczych paliw ekologicznych (np. gaz, energia elektryczna itp.).

6.1. Zaopatrzenie w wodę

Jednym z celów polityki ekologicznej państwa jest zapewnienie mieszkańcom dostępu do wody o jakości odpowiadającej normom wody do spożycia oraz niezbędnej ilości na potrzeby socjalno – bytowe. Docelowy układ miejskiej sieci wodociągowej zasilany będzie z trzech istniejących stacji wo-



dociągowych. Zakłada się 100% zaopatrzenia mieszkańców w wodę z wodociągów miejskich. W tym celu konieczna jest realizacja następujących przedsięwzięć:

- dalsza rozbudowa sieci wodociągowej w zależności od potrzeb, umożliwiających bezawaryjną dostawę wody do nowych odbiorców,
- remont starych sieci wodociągowych,
- zapewnienie zaopatrzenia wodnego do celów przeciwpożarowych na bazie hydrantów nadziemnych wg obowiązujących przepisów,
- wymiana sieci wodociągowych z rur azbestowo – cementowych,
- remont i rozbudowa istniejących miejskich ujęć wody,
- budowa w zależności od potrzeb, infrastruktury na terenie projektowanych ujęć wody „Józefowo” i „Michelin”.

Przebudowa i rozbudowa sieci wodociągowej zagwarantuje nieprzerwane dostawy wody mieszkańcom Włocławka, zmniejszy ilość występujących awarii sieci wodociągowych oraz wpłynie na obniżenie kosztów eksploatacji sieci i zapewni poprawę jakości wody.

6.2. Odprowadzenie i unieszkodliwianie ścieków

W zakresie systemu kanalizacji głównym kierunkiem rozwoju jest objęcie systemem kanalizacji sanitarnej całego obszaru miasta w celu wyeliminowania zagrożenia przenikania zanieczyszczeń do głównego zbiornika wód podziemnych jako obszaru najwyższej ochrony (ONO). Aby w pełni rozwiązać problem odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków zakłada się:

w zakresie ścieków sanitarnych i ich oczyszczania:

- zakończenie rozbudowy Grupowej Oczyszczalni Ścieków,
- likwidację oczyszczalni Zawisłe po wybudowaniu sieci kanalizacyjnych w tej Jednostce Strukturalnej, z włączeniem do GOŚ,
- budowę sieci kanalizacji sanitarnej w Jednostkach Michelin i Śródmieście (teren starego miasta) oraz Jednostkach Rybnica i Zachód Przemysłowy,
- bieżący remont sieci, w celu zmniejszenia dopływu wód infiltracyjnych i przypadkowych, głównie poprzez likwidację podłączeń kanałów deszczowych do sanitarnych i uszczelnianie sieci,
- przebudowę kanałów o wyczerpanej przepustowości, rozbudowę systemów istniejących w taki sposób, by zmaksymalizować liczbę podłączeń posesji istniejących,
- dopuszcza się tymczasowo, do czasu wybudowania kanalizacji miejskiej, indywidualny system oczyszczania ścieków na terenach o rozproszonej zabudowie. Oczyszczanie i unieszkodliwianie ścieków odbywać się będzie poprzez indywidualne oczyszczalnie przydomowe lub zbiorniki bezodpływowe z koniecznością wywozu do punktu zlewnego przy oczyszczalni,

w zakresie odprowadzania wód deszczowych:

- budowę urządzeń podczyszczających ścieki deszczowe (separatory, piaskowniki) oraz właściwą eksploatację wpustów ulicznych, które stanowią pierwszy stopień oczyszczania ścieków deszczowych,
- systematyczną rozbudowę kanalizacji deszczowej, ponieważ istniejąca sieć kanalizacji deszczowej jest niewystarczająca dla odprowadzania wód opadowych z terenu miasta,
- budowę kolektorów i kanałów deszczowych w ramach rozbudowy układu komunikacyjnego umożliwiających właściwy odpływ wody deszczowej,
- bieżące prowadzenie prac remontowych i modernizacyjnych poprawiających stan techniczny rowów odwadniających oraz zachowanie cieków powierzchniowych dla swobodnego spływu wód.

6.3. Gospodarka energetyczna

6.3.1. Gospodarka gazowa

Dostawy gazu na terenie miasta realizowane są przez Zakład Gazowniczy, który rozprowadza gaz ziemny wysokometanowy „GZ-50”. Zdolność przesyłowa miejskiej sieci rozdzielczej ograniczona jest przepustowością dwóch istniejących stacji redukcyjnych wysokiego ciśnienia. Rozbudowa sieci gazociągów średniego i niskiego ciśnienia oraz plany rozbudowy tych sieci stwarzają korzystne warunki dla zwiększonego poboru gazu.

W zakresie zadań ponadlokalnych gazownictwa zakłada się:

- możliwość budowy gazociągu wysokoprężnego jako alternatywnego źródła zasilania miasta w gaz od strony gazociągu wysokoprężnego Dn 500 Gustorzyn- Gostynin przebiegającego przez teren gminy Brześć Kujawski (od strony Nowej Wsi na terenie gminy Włocławek),

- W zakresie zadań lokalnych gazownictwa zakłada się:
- dalszy rozwój gazyfikacji miasta gazem ziemnym wysokometanowym,
- sukcesywną rozbudowę i remont sieci gazowej w poszczególnych ulicach,
- zaopatrzenie w paliwo gazowe może zostać zrealizowane po spełnieniu technicznych i ekonomicznych warunków dostawy określonych przez Zakład Gazowniczy, zgodnie z ustawą Prawo Energetyczne.

Wzrost zapotrzebowania na gaz w związku z planowanymi nowymi inwestycjami może być pokryty z istniejących źródeł przy rozbudowie sieci średniego i niskiego ciśnienia w zależności od potrzeb. W przypadku obszarów miasta pozbawionych dostępu do sieci gazowej, konieczna jest jej budowa. Przewiduje się, że w wyniku przeprowadzenia tej inwestycji głównymi odbiorcami gazu będą odbiorcy indywidualni, kotłownie przemysłowe i osiedlowe z następujących Jednostek Strukturalnych miasta: Zawiała, Michelina, Rybnicy i Zachodu Przemysłowego.

6.3.2. Gospodarka ciepła

Zmiany zachodzące w udziale paliw w zaopatrzeniu miasta w ciepło, polegające na wycofaniu się ze spalania węgla na rzecz gazu, oleju oraz korzystania z energii elektrycznej do celów grzewczych zmieniają strukturę pokrycia zapotrzebowania na ciepło przez poszczególne media. Prawo swobodnej konkurencji mediów energetycznych jako wyróżnik będzie miało koszty, ograniczenia wynikające z ochrony środowiska oraz pewność dostawy. W zakresie ciepłownictwa zakłada się:

- sukcesywną przebudowę urządzeń grzewczych do zastosowania paliw o niskim stopniu emisji zanieczyszczeń do środowiska oraz instalowaniu sprawnych urządzeń zmniejszających emisję szkodliwych substancji do atmosfery,
- opracowanie i sukcesywne wdrażanie programu restrukturyzacji gospodarki ciepłej miasta, szczególnie w dzielnicy śródmiejskiej (likwidacja indywidualnego ogrzewania piecami węglowymi),
- ogrzewanie budynków mieszkalnych wielorodzinnych z miejskiej sieci ciepłowniczej lub zmianę dotychczasowego sposobu zaopatrzenia w ciepło na rzecz nowoczesnych, ekologicznych systemów grzewczych - indywidualnie dla każdego z budynków,
- rozwiązywanie potrzeb ciepłownictwa jednorodzinnego w zależności od ekonomicznych uwarunkowań – z miejskiego systemu ciepłowniczego, bądź ze źródeł lokalnych lub indywidualnych z zastosowaniem systemów grzewczych opartych o paliwa ekologiczne (przede wszystkim Jednostki Zawiała i Michelin).

6.3.3. Gospodarka elektroenergetyczna

Jednostką zaopatrującą miasto w energię elektryczną jest Koncern Energetyczny ENERGIA S.A. Oddział Zakład Energetyczny Toruń.

W zakresie zadań ponadlokalnych elektroenergetyki zakłada się:

- budowę stacji elektroenergetycznej 400/110 kV „Elektrownia Włocławek” związanej z tłocznia gazu na gazociągu Jamał – Europa,
- budowę linii elektroenergetycznej 400 kV dwutorowej jako wyprowadzenie z planowanej Elektrowni Włocławek do istniejącej linii 400 kV Płock-Grudziądz,
- budowę GPZ w Jednostce Strukturalnej Michelin z wyprowadzeniem napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV jako połączenie z istniejącą linią 110 kV GPZ Włocławek Wschód - Lubraniec,
- budowę linii elektroenergetycznej 110 kV od GPZ Włocławek Azoty do projektowanego GPZ Bądkowo (zawieszona na słupach istniejącej linii elektroenergetycznej 110 kV GPZ Włocławek Azoty – GPZ Ciechocinek, z ewentualnym poszerzeniem pasa technicznego),

W zakresie zadań lokalnych elektroenergetyki zakłada się:

- budowę GPZ w Jednostce Strukturalnej Śródmieście,
- przebudowę starych linii energetycznych w celu zwiększenia pewności i jakości zasilania jak również sukcesywne wprowadzanie sieci kablowych na obrzeżach peryferyjnych miasta (Jednostki Strukturalne Zawiała i Michelin),
- rozbudowę sieci rozdzielczej 15 kV związanej z rozwojem miasta,
- realizację stacji transformatorowych na terenach zainwestowanych, wynikających ze zwiększonego obciążenia,

Przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obejmujących w/w urządzenia energetyczne, należy uwzględniać tereny pod budowę i rozbudowę tych obiektów.

Korzystne z punktu widzenia systemu energetycznego jest działanie w kierunku istotnego zwiększenia skojarzonej produkcji energii elektrycznej i ciepłej (opartej na paliwie gazowym) – poprzez przebudowę miejskich ciepłowni. Byłoby to zgodne z aktualnymi trendami w energetyce krajowej, zmierzającymi do minimalizacji udziału węgla kamiennego i brunatnego w produkcji energii elektrycznej.

6.4. Telekomunikacja

Rozwijająca się sieć telekomunikacyjna, poza wykorzystaniem przyłączy do prowadzenia rozmów, musi również umożliwiać korzystanie z wachlarza nowoczesnych usług telekomunikacyjnych. Do nich należą sieci ISDN, które zaspakajają potrzeby użytkowników telefonów i jednocześnie komputerów. Pozwala to na szybkie przesyłanie danych komputerowych oraz gwarantuje szybki dostęp do internetu. W zakresie telekomunikacji zakłada się :

w zakresie rozwoju telefonii stacjonarnej:

- rozbudowanie lub wybudowanie infrastruktury telefonicznej w rejonach, gdzie występują potencjalne potrzeby na te usługi,
 - docelową wymianę napowietrznych linii telekomunikacyjnych na rzecz kanalizacji kablowej (nie zakłada się budowy nowych napowietrznych linii telefonicznych),
- w zakresie telefonii komórkowej systemu GSM oraz UMTS:
- budowę nowych stacji bazowych telefonii komórkowej, w miarę możliwości na działkach wydzielonych lub na obiektach, zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi,
 - lokalizacja każdego z tych obiektów powinna być poprzedzona postępowaniem oceny oddziaływania na środowisko (poszukiwanie lokalizacji niskokonfliktowych)

6.5. Gospodarka odpadami

Głównym kierunkiem rozwoju gospodarki odpadami komunalnymi we Włocławku na najbliższe lata będzie doskonalenie systemu selektywnej zbiórki i segregacji odpadów. Gospodarka odpadami w mieście jest przedmiotem „Planu gospodarki odpadami dla miasta Włocławek na lata 2004 – 2011”. W najbliższym okresie celem miasta jest zmniejszenie ilości odpadów kierowanych na składowisko poprzez intensyfikację istniejących i wprowadzenie nowych systemów zbiórki selektywnej oraz rozbudowa systemu zbiórki odpadów komunalnych zmieszanych na terenie całego miasta. Nadal należy rozbudowywać system zbiórki odpadów, w szczególności poprzez zwiększenie ilości pojemników do selektywnej zbiórki oraz optymalną ich lokalizację, ułatwiając korzystanie z systemu.

W zakresie gospodarki odpadami zakłada się:

- ograniczenie wytwarzania odpadów podczas produkcji, konsumpcji dóbr i towarów,
- zastosowanie praktycznych działań w zakresie odzysku, w tym recyklingu odpadów z jednoczesną minimalizacją ilości odpadów poddawanych unieszkodliwianiu poprzez składowanie:
 - odzysk odpadów komunalnych ulegających biodegradacji,
 - odzysk i recykling odpadów opakowaniowych,
 - wydzielenie odpadów wielogabarytowych ze strumienia odpadów komunalnych poprzez selektywną zbiórkę,
 - wydzielenie odpadów budowlanych,
 - wydzielenie odpadów niebezpiecznych w miejscu ich powstawania, aby zapobiec skażeniu innych odpadów i zwiększyć przydatność pozostałych do odzysku.
- inne działania to:
 - całkowite zniszczenie i wyeliminowanie PCB (polichlorowanych bifenyli) ze środowiska,
 - stworzenie systemu gospodarki odpadami dla zużytych urządzeń elektrycznych i elektronicznych, baterii i akumulatorów,
 - stworzenie systemu ewidencji i kontroli nad gospodarką odpadami medycznymi i weterynaryjnymi,
 - poprawa gospodarki wycofanymi z eksploatacji pojazdami i oponami,
 - opracowanie koncepcji gospodarki osadami ściekowymi.

W aktualizowanym obecnie Programie ochrony środowiska z planem gospodarki odpadami województwa kujawsko – pomorskiego, w oparciu o Regionalny Zakład Utylizacji Odpadów Komunalnych w Machnacu i składowisko odpadów w Służewie (gm. Aleksandrów Kujawski) planowane jest utworzenie Międzygminnego Kompleksu Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych, jako jednego z jedenastu w województwie. MKUOK powinien zapewnić co najmniej następujący zakres usług:

- mechaniczno – biologiczne lub termiczne przekształcanie zmieszanych odpadów komunalnych i pozostałości z sortowni,
- składowanie przetworzonych zmieszanych odpadów komunalnych,
- kompostowanie odpadów zielonych,
- sortownie poszczególnych frakcji odpadów komunalnych zbieranych selektywnie (opcjonalnie),
- zakład demontażu odpadów wielogabarytowych (opcjonalnie),
- zakład przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (opcjonalny).

6.6. Inne media infrastruktury technicznej

Utrzymuje się przebieg rurociągu produktów naftowych z Płocka do Nowej Wsi Wielkiej koło Bydgoszczy oraz rurociągu solanki. W/w rurociągi przebiegają tranzytem na terenie Jednostki Strukturalnej Zachód Przemysłowy.

7. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

Niniejszy dokument jest drugą edycją Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Włocławek. Pierwsza edycja sporządzona została zgodnie z przepisami nieobowiązującej już ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, która w bardzo ograniczonym zakresie określała formę studium oraz tok prac nad jego sporządzeniem. Koncentrowała się przede wszystkim na zakresie problematyki studium nakładając równocześnie obowiązek badania, przez zarząd gminy „spójności” rozwiązań projektowych miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „z polityką przestrzenną gminy” określoną w studium.

Obecnie obowiązująca ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.), a następnie wydane na jej podstawie Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. z dnia 26 maja 2004 r.), w odmienny od dotychczasowego sposób zdefiniowały wymagany zakres ustaleń oraz formę opracowania studium.

Ocena spójności planu miejscowego ze studium – przed podjęciem rozstrzygnięcia o jego uchwaleniu, zastąpiona została w obowiązującej ustawie przez ocenę stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań już na etapie wstępnych analiz przed podjęciem przez radę gminy stosownej uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzania planu miejscowego oraz stwierdzenia zgodności ustaleń projektu planu z ustaleniami studium. Z powyższego wynika wzajemna zależność studium i planu miejscowego w stopniu dostosowanym do zakresu poszczególnych opracowań planistycznych.

Celem niniejszego opracowania było dostosowanie problematyki i procedury sporządzania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Włocławek do wymogów obowiązującej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Powyższe uwarunkowania spowodowały potrzebę aktualizacji studium, a w praktyce – sporządzenie nowego studium – ze względu na zawartość opracowania dotychczas obowiązującego dokumentu, zmianę wielu uwarunkowań związanych z rozwojem miasta oraz nowelizację przepisów szczególnych, które należy uwzględnić w planowaniu przestrzennym.

Na rozwiązania przyjęte w studium miały wpływ:

- położenie miasta w regionie,
- stan zagospodarowania przestrzennego,
- infrastruktura techniczna i komunikacja,
- gospodarka,
- środowisko przyrodnicze i kulturowe.

Nowa edycja studium uwzględnia wyżej określone uwarunkowania, zarówno w zakresie formy jak i treści ustaleń. Wśród najistotniejszych zmian wprowadzonych przez nową ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym rzutujących na treść ustaleń niniejszego studium należy wymienić:

- wymóg uwzględnienia ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego województwa (w trakcie sporządzania pierwszej edycji studium takiego dokumentu jeszcze nie było, obecnie podjęta została już uchwała o przystąpieniu do aktualizacji obecnie obowiązującego planu),
- wyznaczenie obszarów, które będą objęte planami miejscowymi, ze względu na przepisy szczególne lub istniejące uwarunkowania,
- wyznaczenie obszarów na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym,



- określenie obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², zarazem wymagając aby granice tych obszarów były określone w miejscowych planach,
- określenie obszarów wymagających sporządzenia planów miejscowych; w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne,
- określenie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych,
- wyznaczenie kierunków i wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania terenów,
- określenie granic terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadziła obowiązek prognozowania skutków finansowych uchwalenia miejscowego planu, w szczególności sposób traktując obowiązki gmin w zakresie budowy infrastruktury technicznej.

W powyższym studium określone zostały nowe obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów wskazane jest w pierwszej kolejności zarówno ze względu na wymogi innych ustaw jak i istniejące uwarunkowania.

W projekcie studium uwzględnione zostały uwarunkowania wynikające z innych ustaw, które należy brać pod uwagę w zagospodarowaniu przestrzennym. Projekt studium zawiera kompleksową identyfikację takich uwarunkowań, zgodną z aktualnym stanem prawnym i stanem rozpoznania tych uwarunkowań, a także wymaganymi dokumentami i decyzjami innych organów, we wszystkich dziedzinach rzutujących na strefę zagospodarowania przestrzennego.

Na potrzeby studium sporządzono opracowanie ekofizjograficzne dla obszaru całego miasta, wyodrębniając między innymi obszary wymagające szczególnej ochrony w nawiązaniu do polityki ekologicznej państwa na lata 2003-2006 oraz projektu polityki ekologicznej państwa na lata 2007-2010, obszary zagrożeń naturalnych spowodowanych działalnością człowieka, a także obszary zdegradowane wymagające przywrócenia ich do właściwego stanu.

Studium zostało sporządzone w formie wymaganej przez rozporządzenie w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, z zachowaniem procedury określonej w art. 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Analizy planistyczne sporządzane w trakcie opracowania studium oraz wszystkie dokumenty związane z poszczególnymi fazami procedury formalno – prawnej sporządzania studium zawiera dokumentacja planistyczna.

8. SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego opracowane zostało dla całego obszaru miasta w celu określenia polityki przestrzennej samorządu lokalnego. Określa ono politykę przestrzenną miasta, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego, stanowi podstawowe narzędzie umożliwiające spełnienie zadań własnych miasta w zakresie ładu przestrzennego, komunikacji i infrastruktury technicznej.

Decyzja o podjęciu prac nad tym obszernym tematem wyniknęła przede wszystkim z potrzeby doprowadzenia do zgodności treści studium z dynamicznie zmieniającym się w naszym kraju prawodawstwem. W ciągu pięciu lat obowiązywania w/w dokumentu uległo zmianie szereg ustaw związanych z tematyką kształtowania przestrzeni miejskiej oraz wpłynęło z różnych środowisk wiele wniosków i postulatów inwestycyjnych niezgodnych z ustaleniami studium.

Ustawa z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym w określony sposób precyzowała formę studium oraz tok prac nad jego sporządzeniem. Koncentrowała się przede wszystkim na zakresie problematyki studium nakładając równocześnie obowiązek badania, przez zarząd miasta „spójności” rozwiązań projektowych miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „z polityką przestrzenną gminy” określoną w studium.

Obowiązująca od 11 lipca 2003 r. ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) wprowadziła zasadnicze zmiany dotyczące toku formalno – prawnego nad sporządzeniem studium, określiła jego formę a także zmieniła zakres jego problematyki. Wymagany zakres projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w części tekstowej i graficznej określony został w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 118 poz. 1233).

Studium uchwalone przez radę gminy nie jest aktem prawa miejscowego, stanowi tzw. „akt kierownictwa wewnętrznego” wykorzystywany przy podejmowaniu decyzji w zakresie działań dotyczą-

cych polityki przestrzennej miasta. Ustalenia studium realizowane są poprzez plany miejscowe i są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu tych planów.

Studium jest opracowaniem o charakterze strategicznym, długookresowym, które określa polityki przestrzenne rozwoju gminy rozumiane jako ustalenie celów rozwoju, ich hierarchii oraz kierunków i sposobu działań prowadzących do osiągnięcia ich na obszarze całego miasta. Wynikiem powyższego opracowania jest określenie generalnych dysproporcji dotyczących gospodarowania i przekształcania przestrzeni oraz wskazanie możliwości i potrzeb sporządzania planów miejscowych, dla których zawarte w Studium ustalenia są wiążące.

Studium jest wyrazem stanowiska władz miasta wypracowanym z szerokim udziałem społeczeństwa miasta i zobowiązaniem do ich działań w nim określonych na obszarze miasta.

Zakres opracowania obejmuje problematykę zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, na która składa się część tekstowa i graficzna.

Zadaniem niniejszego studium jest również wyznaczenie obszarów, które będą objęte planami miejscowymi, ze względu na przepisy szczególne lub istniejące uwarunkowania.

Niniejsze Studium uwzględnia zapisy obowiązującej Strategii Rozwoju Włocławka – Lokalnego Programu Rozwoju dla miasta Włocławka uchwaloną Uchwałą Nr 78/LI/2006 Rady Miasta Włocławek z dnia 28 sierpnia 2006 r. Zawiera również zapisy uwzględniające nowe zadania w zakresie kształtowania struktury funkcjonalno – przestrzennej miasta wynikające z „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko – pomorskiego” uchwalonego Uchwałą nr XI/135/03 Sejmiku Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003r.

Zgodnie z wyznaczoną w Strategii misją – Włocławek, to miasto dynamicznego rozwoju, przyjazne mieszkańcom i swemu otoczeniu.

Rozwój przestrzenny miasta jest zdeterminowany warunkami naturalnymi oraz istniejącym zainwestowaniem. Istotne znaczenie ma również zainwestowanie poza granicami administracyjnymi, na obszarze gmin przyległych.

Rozwój miasta polegać będzie z jednej strony na przekształceniach funkcjonalnych i przestrzennych oraz wypełnieniu istniejących struktur w ramach terenów już zurbanizowanych, z zachowaniem walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego, z drugiej strony na przygotowaniu technicznym i planistycznym nowych terenów.

Przyjmuje się podstawowe zasady kształtowania struktury funkcjonalno – przestrzennej:

- wykorzystanie rezerw terenowych w obrębie obszarów zainwestowanych poprzez ich restrukturyzację (zmiana przeznaczenia, technologii) z poszanowaniem walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- minimalizacja konfliktów wynikających z przesłanek funkcjonalnych i przestrzennych, wywołujących negatywne skutki środowiskowe, społeczne i gospodarcze,
- rewitalizacja i podnoszenie jakości przestrzeni miejskich ze szczególnym uwzględnieniem Śródmieścia (Stare Miasto i bezpośrednie otoczenie),
- dążenie do zapewnienia ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej terenów biologicznie czynnych tworzących miejski system ekologiczny,
- pełne zabezpieczenie obsługi ludności w sferze usług publicznych.

Przyjmuje się podstawowe zasady kształtowania środowiska przyrodniczego:

- w stosunku do terenów zainwestowanych należy przyjąć taki kierunek zmian, który będzie gwarantował poprawienie ich biologicznych i topoklimatycznych warunków oraz zachowanie standardów jakości środowiska (klimatu akustycznego, jakości powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych i podziemnych),
- w stosunku do terenów przeznaczonych do zainwestowania należy przyjąć takie kierunki zmian, które gwarantowały będą zachowanie optymalnych „normatywów urbanistycznych” i zachowanie standardów jakości środowiska, przy zachowaniu zasady rozwoju zrównoważonego („rozwoju społeczno – gospodarczego”), w którym proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych następuje z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb społeczności współczesnej, jak i przyszłych pokoleń”.

Przyjmuje się podstawowe zasady polityki przestrzennej w odniesieniu do systemów komunikacyjnych:

- kształtowanie sprawnego systemu komunikacyjnego poprzez powiązanie wewnętrznego miejskiego układu komunikacyjnego z zewnętrznym układem, przebudowę istniejących ulic podstawowego i wspomagającego układu komunikacyjnego oraz realizację nowych ulic i przepraw mostowych, dostosowanych do kierunku rozwoju struktur miejskich, w tym przewidywanych funkcji, z uwzględnieniem konfliktów przestrzennych, zagrożeń dla bezpośredniego otoczenia, z zastosowaniem najnowszych rozwiązań technicznych i technologicznych,
- kontynuację realizacji ścieżek rowerowych, pełniących funkcję rekreacyjną, a jednocześnie alternatywną w stosunku do ruchu samochodowego i pieszego formę dojazdów do pracy, szkół i usług.

Przyjmuje się podstawowe zasady polityki przestrzennej w odniesieniu do systemów infrastruktury technicznej:

- stworzenie sprawnego miejskiego systemu zaopatrzenia w wodę w oparciu o istniejące ujęcia wody: „Krzywe Błota”, „Zazamcze” i „Zawiśle”, a także budowę nowych ujęć „Józefowo” i „Michelin” wraz z rozbudową miejskich sieci wodociągowych – gwarantujących nieprzerwane dostawy wody dobrej jakości,
- rozwiązanie gospodarki ściekowej w oparciu o Grupową Oczyszczalnię Ścieków oraz przebudowany i rozbudowany rozdzielczy system miejskich sieci kanalizacyjnych,
- poprawę ochrony przeciwpowodziowej poprzez rozbudowę i budowę systemu wałów przeciwpowodziowych oraz regulację, naprawę i odbudowę rzek i kanałów,
- poprawę funkcjonowania systemu zaopatrzenia w gaz poprzez przebudowę istniejących i budowę nowych sieci średniego i niskiego ciśnienia wraz ze stacjami redukcyjnymi,
- przebudowę i rozbudowę magistralnych sieci ciepłowniczych wraz z techniczną i technologiczną restrukturyzacją źródeł ciepła oraz stworzenie możliwości dla realizacji lokalnych i indywidualnych źródeł ogrzewania w oparciu o paliwa ekologiczne,
- rozbudowę i przebudowę istniejących linii wysokiego napięcia, budowę nowych stacji transformatorowych, rozbudowę i przebudowę linii średniego i niskiego napięcia ze szczególnym uwzględnieniem kierunków rozwoju miasta,
- budowę Międzygminnego Kompleksu Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Machnachu w oparciu o istniejący Regionalny Zakład Utylizacji Odpadów Komunalnych.

Osiągnięcie trwałego, zrównoważonego rozwoju miasta oraz realizacja strategicznych celów przyjętych w strategii rozwoju miasta Włocławek wymaga zmian w strukturze funkcjonalno – przestrzennej.

Studium generalnie utrwała istniejącą strukturę funkcjonalno – przestrzenną, dominację części lewobrzeżnej oraz rozwój funkcji mieszkaniowej w części prawobrzeżnej. Na zmiany zdefiniowanej w dotychczasowych opracowaniach planistycznych struktury miały i mają duży wpływ uwarunkowania gospodarczo – ekonomiczne.

Przyjmuje się podział miasta na zdefiniowane następujące Jednostki Strukturalne:

Zachód Przemysłowy,
 Śródmieście,
 Zazamcze,
 Południe,
 Michelin,
 Zawiśle,
 Wschód Mieszkaniowy,
 Wschód Przemysłowy,
 Wschód Leśny,
 Rybnica

Uwzględniając uwarunkowania rozwoju miasta oraz konieczność realizacji przez władze samorządowe polityki przestrzennej, nierozdzielnie związanej z polityką społeczną, ekonomiczno - gospodarczą i ekologiczną, wyznaczono drogę rozwoju poprzez sprecyzowanie kierunków rozwoju przestrzennego miasta. Przyjęte kierunki rozwoju przestrzennego prowadzą do określenia potencjalnych możliwości wykorzystania przestrzeni oraz niezbędnych z punktu widzenia realizacji celów zmian w zagospodarowaniu.



Kierunki rozwoju przestrzennego miasta

Głównym kierunkiem rozwoju przestrzeni miasta jest określenie preferencji poszczególnych obszarów dla różnych sposobów zagospodarowania, wśród których wyróżnia się:

- a) obszary, które będą objęte planami miejscowymi ze względu na przepisy szczególne lub istniejące uwarunkowania,
- b) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym,
- c) obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², za razem wymagając, aby granice tych obszarów były określone w miejscowych planach,
- d) obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne,
- e) obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania mas ziemnych,
- f) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji,
- g) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

Kierunki rozwoju systemów komunikacji

Zakłada się, że istniejący system obsługi komunikacyjnej miasta Włocławek, na który składają się: komunikacja drogowa i komunikacja kolejowa, a także w znikomym stopniu: transport wodny oraz komunikacja lotnicza, nie ulegnie w najbliższej przyszłości diametralnej zmianie.

Istniejące elementy systemu posiadają aktualnie szereg mankamentów, które kumulując się decydują o słabości systemu. Podstawowe problemy systemu transportowego miasta Włocławek są zbieżne z problemami definiowanymi na terenie całego kraju, zarówno w ośrodkach miejskich, jak i poza nimi.

Elementy układu komunikacji drogowej wymagają rozbudowy i przebudowy. Usprawnienie układu komunikacji drogowej nastąpi poprzez:

- a) budowę przeprawy mostowej przez Wisłę z trasą drogową od ulicy Toruńskiej do drogi krajowej Nr 67,
- b) budowę połączenia drogowego pomiędzy ul. Toruńską a ul. Kapitulną,
- c) budowę połączenia drogowego pomiędzy ul. Kapitulną a ul. Kruszyńską,
- d) budowę nowego połączenia drogowego dla ruchu tranzytowego,
- e) budowę i przebudowę ulic (odcinków, skrzyżowań) stanowiących istotne elementy układu komunikacyjnego miasta, jak:
 - przebudowa ul. Wienieckiej,
 - przebudowa ul. Kapitulnej wraz z jej przedłużeniem do ronda Falbanka,
 - przebudowa ul. Długiej,
 - przedłużenie ul. Wojskowej do ul. Traugutta,
 - przebudowa Al. Jana Pawła II,
 - przebudowa oraz budowa odcinków ulic w dzielnicy mieszkaniowej „Michelin”,
 - przebudowa ul. Inowrocławskiej i Szosy Brzeskiej w celu dostosowania do zjazdów z węzłów autostradowych „Brzezina” i „Pikutkowo”.
- f) przebudowa w miarę potrzeb i możliwości wszystkich pozostałych ulic na terenie miasta Włocławek do właściwych parametrów technicznych i użytkowych przypisanych poszczególnym klasom tych ulic, utwardzenie nawierzchni i urządzenie ulic (budowa chodników, zatok postojowych, odwodnienia i oświetlenia),
- g) realizację w miarę potrzeb nowych ulic układu obsługującego tereny rozwojowe miasta Włocławek z zachowaniem odpowiednich parametrów przekroju poprzecznego umożliwiających lokalizację pasów zieleni oddzielających chodniki od jezdni, a tym samym ograniczających negatywny wpływ ruchu pojazdów na tereny otaczające,
- h) sukcesywną realizację sieci ścieżek rowerowych,
- i) rozwój urządzeń i obiektów komunikacyjnych jak stacje paliw, stacje obsługi pojazdów - stosownie do popytu na usługi motoryzacyjne,
- j) zapewnienie odpowiedniej ilości miejsc postojowych.

Zakłada się utrzymanie przebiegającej przez teren miasta linii kolejowej Nr 18 Kutno – Włocławek – Toruń – Bydgoszcz. Aktualnie jest to linia o znaczeniu państwowym, pierwszorzędna, dwutorowa, zelektryfikowana, pasażersko – towarowa. Linia ta w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko – pomorskiego przewidziana jest do przebudowy, w wyniku której możliwe będzie osiągnięcie prędkości powyżej 120 km/godz.



Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej

Podstawowym celem z zakresu infrastruktury technicznej jest wzrost poziomu rozwoju poszczególnych mediów jako czynnika powodującego wzrost jakości życia ludności i rozwoju społeczno-gospodarczego, jak również utrzymanie odpowiedniego stanu środowiska przyrodniczego. Cel ten można osiągnąć poprzez:

- a) zapewnienie wszystkim mieszkańcom miasta dostępu do centralnego zaopatrzenia w wodę poprzez dalszą rozbudowę sieci wodociągowej,
- b) dalszą przebudowę i rozbudowę Grupowej Oczyszczalni Ścieków w celu dostosowania jej parametrów do wymogów unijnych oraz rozbudowę miejskiego systemu kanalizacji rozdzielczej w celu skanalizowania obszaru całego miasta,
- c) ograniczenie powstawania odpadów podczas produkcji, konsumpcji dóbr i towarów oraz budowa Międzygminnego Kompleksu Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Machnacu w oparciu o istniejący Regionalny Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych,
- d) stosowanie do celów grzewczych paliw ekologicznych (np. gaz, energia elektryczna itp.),
- e) rozbudowa i budowa infrastruktury telekomunikacyjnej w rejonach gdzie występują potrzeby na te usługi oraz umożliwienie korzystania z wachlarza nowoczesnych usług telekomunikacyjnych, do których należą sieci ISDN.

Przyrodnicze kierunki rozwoju miasta

Polityka przestrzenna rozwoju miasta winna być postrzegana jako powiązanie założonych celów rozwoju miasta z pożądanymi jego zmianami w obszarach Jednostek Strukturalnych z zachowaniem i kształtowaniem jego systemu ekologicznego, zachowaniem obszarów i obiektów podlegających ochronie prawnej oraz eliminacją wszelkich zagrożeń mogących zakłócić jego stan i funkcjonowanie. Przestrzenny rozwój miasta powinien uwzględniać istniejące wartości przyrodnicze i krajobrazowe własne, jak również zasoby najbliższego otoczenia (Gostynińsko-Włocławski Park Krajobrazowy, Uzdrawisko Wieniec-Zdrój, tereny lasów) w kierunku rozwoju usług wielofunkcyjnych „okołodrowotnych” i „okołosportowych”.

Ocena aktualnego stanu środowiska przyrodniczego na obszarze miasta oraz identyfikacja najważniejszych problemów ekologicznych i przestrzennych pozwalają określić ogólne przyrodnicze kierunki rozwoju przestrzennego miasta:

- a) zapewnienie trwałości istnienia ekologicznych funkcji środowiska miasta,
- b) racjonalizacja wykorzystania terenów zieleni oraz lasów komunalnych na cele rozwoju funkcji sportu i rekreacji,
- c) zapewnienie trwałości istnienia ekologicznych funkcji obiektów i obszarów chronionych na mocy przepisów odrębnych,
- d) zachowanie właściwych proporcji terenów otwartych (powierzchni terenów biologicznie czynnych) do terenów zainwestowanych,
- e) kształtowanie pasów zieleni o funkcji izolacyjnej i ochronnej wzdłuż ciągów komunikacji,
- f) kształtowanie przestrzeni zapewniające przewietrzanie obszarów zurbanizowanych,
- g) działania prowadzące do poprawy jakości wód powierzchniowych (rzek i jezior),
- h) działania prowadzące do poprawy jakości wód podziemnych oraz bezwzględna ochrona terenów komunalnych ujęć wód i przestrzeganie zasad zagospodarowania w ich strefach ochronnych,
- i) działania prowadzące do poprawy stanu jakości powietrza atmosferycznego i klimatu akustycznego,
- j) uwzględnienie zasad ochrony gruntów przed erozją - ochrona terenów osuwiskowych przed zainwestowaniem,
- k) uwzględnienie zasad ochrony gruntów rolnych, głównie pochodzenia organicznego przed zmianą użytkowania,
- l) uwzględnienie zasad i wymogów ochrony obszarów górniczych utworzonych dla wód leczniczych i torfu leczniczego Uzdrawiska Wieniec-Zdrój,
- m) uwzględnienie stref zagrożenia powodziowego jako terenów wyłączonych spod zainwestowania lub dopuszczenie możliwości zainwestowania warunkowego,
- n) eliminacja niezgodności pomiędzy użytkowaniem terenu a warunkami przyrodniczymi,
- o) wdrażanie nowoczesnego systemu gospodarki odpadami wraz z pełną realizacją Planu Gospodarki Odpadami.

Kierunki rozwoju turystyki, rekreacji i wypoczynku

Zasoby i walory środowiska przyrodniczego miasta przedstawione w uwarunkowaniach rozwoju są „magnesem” przyciągającym i ukierunkowującym społeczeństwo do różnorodnego z nich korzystania, jak również rozwijania wielu przyrodniczych form rekreacji. Podstawowe kierunki kształtowania i rozwoju turystyki powinny skupiać się na wykorzystaniu zasobów i walorów samego miasta - kompleksów lasów, urozmaiconej rzeźby terenu, rzeki Wisły, rezerwatu przyrody oraz bezpośredniego sąsiedztwa Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego, Uzdrawiska Wieniec-Zdrój, Zbiornika Włocławskiego z Ośrodkiem Sportów Wodnych w Zarzeczewie, Aeroklubu w miejscowości Kruszyn dającym możliwość uprawiania różnych form rekreacji i wypoczynku.

Powyższe założenia winny być realizowane poprzez następujące ogólne kierunki rozwoju:

- 1) ochrona krajobrazu i właściwe zagospodarowanie skarpy wiślanej – terenu ekspozycji o szerokich otwarciach widokowych na malowniczą panoramę miasta;
- 2) zagospodarowanie turystyczne strefy przybrzeżnej Zbiornika Włocławskiego - dla rozwoju funkcji związanych z rekreacją, sportami, wypoczynkiem oraz turystyką;
- 3) zachowanie i ochrona wartości krajobrazowych terenów otwartych doliny rzeki Zgłowiączki – w celu wypełnienia zagospodarowaniem wypoczynkowo-rekreacyjnym (parki, ogrody, zieleńce) wraz z niezbędną bazą typu obiekty i urządzenia sportu, kultury i gastronomii oraz uzupełniająco funkcją mieszkaniową jednorodzinną o charakterze ekstensywnym;
- 4) utrzymanie istniejących zasobów sportowo-rekreacyjno-wypoczynkowych ze szczególnym uwzględnieniem terenów OSiR-u;
- 5) wykorzystanie kompleksu uzdrowskowo-rekreacyjnego Wieniec-Zdrój – utworzenie ośrodka leczniczo-uzdrowskiego wraz z zapleczem sportowo-rekreacyjnym – celem podniesienia atrakcyjności uzdrowskiego, rozwoju lecznictwa sanatoryjnego, powstania obiektu skupiającego w jednym miejscu potężną bazę rehabilitacyjną i utworzenia kompleksu wypoczynkowego dla mieszkańców Włocławka i okolic;
- 6) utrzymanie istniejących oraz realizacja nowych ścieżek pieszo-rowerowych łączących tereny rekreacyjno-wypoczynkowe miasta w jeden system.

Kierunki i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia się ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru, zabytków znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków oraz parków kulturowych.

Ponadto w studium uwzględnia się strefy ochrony konserwatorskiej dla obszarów, na których obowiązują zakazy i nakazy mające na celu ochronę znajdujących się w tym obszarze zabytków, a które szczegółowo określone są ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Uwzględnia się strefy ochrony, wyznaczone w zależności od uwarunkowań historycznych, stopnia zachowania historycznej kompozycji urbanistycznej, stopnia zachowania relikwów historycznych. Są to strefy:

- „A” – strefa ścisłej ochrony konserwatorskiej;
- „B” – strefa ochrony historycznej struktury przestrzennej;
- „AR” – strefa ochrony archeologicznej i stanowiska archeologiczne.

Sposoby ochrony oraz działania konserwatorskie w obszarze strefy „A”:

- 1) uzgadnianie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków wszelkich działań inwestorskich, podziałów geodezyjnych, zmiany sposobu użytkowania, prac ziemnych, remontów, wprowadzenia nowej zabudowy kubaturowej, małych form architektonicznych oraz elementów reklamowych.
- 2) konserwator może warunkować swoje decyzje i uzgodnienia wymogiem wykonania dodatkowych badań, dokumentacji, analiz;
- 3) wszelkie prace ziemne wymagają zapewnienia inwestorskiego nadzoru archeologiczno-konserwatorskiego, wg wskazań Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Sposoby ochrony oraz działania konserwatorskie w obszarze strefy „B”:

- 1) przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków, wymagane jest uzgadnianie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków remontów, zmian sposobu użytkowania budynków historycznych, prac ziemnych, wprowadzenia uzupełniających małych form architektonicznych oraz elementów reklamowych w obrębie tych obiektów,

- 2) przy obiektach znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków, w trakcie sporządzania projektu planu miejscowego, wymagane jest uzgadnianie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków celem określenia ograniczeń, zakazów i nakazów,
- 3) przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków, wojewódzki konserwator zabytków może warunkować swoje decyzje i uzgodnienia wymogiem wykonania dodatkowych badań, dokumentacji, analiz,
- 4) w przypadku odkrycia w trakcie prowadzenia prac ziemnych związanych z zagospodarowaniem terenu nieujawnionych relikwów kultury materialnej - teren winien być udostępniony do inwestorskich badań archeologicznych;
- 5) w obrębie udokumentowanych archeologicznych wszelkie prace ziemne wymagają zapewnienia inwestorskiego nadzoru archeologiczno-konserwatorskiego.

Sposoby ochrony oraz działania konserwatorskie w obszarze strefy i stanowisk archeologicznych „AR”:

- 1) wszelkie działania inwestorskie na obszarze objętym strefą archeologiczną i w obrębie stanowisk archeologicznych wymagają zgłoszenia i uzgodnienia zakresu działań z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;
- 2) wszelkie prace ziemne wymagają zapewnienia inwestorskiego nadzoru archeologiczno-konserwatorskiego, wg wskazań Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;
- 3) wszelkie prace związane z rewaloryzacją terenu wymagają uzgodnienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Ochrona dóbr kultury współczesnej jako element krajobrazu kulturowego podlega zasadom ochrony na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Szczególnymi względami należy objąć tereny położone w Jednostce Strukturalnej Śródmieście w części nie objętej uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu. Bezpośrednie sąsiedztwo tej części Śródmieścia z wartościową architektoniczno-urbanistycznie substancją staromiejską obliguje do opracowania miejscowego planu. Ze względu na specyfikę położenia i otoczenia, należy objąć ochroną ustaleniami miejscowego planu Jednostkę Strukturalną Zawisłe w zakresie wskazanym do sporządzenia miejscowego planu.

Ustalenie ochrony dla tych części miasta powinno dotyczyć głównie:

- a) sposobu rozplanowania nowej zabudowy w nawiązaniu do istniejących, wartościowych układów urbanistycznych;
- b) zasad i standardów kształtowania zabudowy w harmonii z otaczającym krajobrazem, charakterem i stylistyką architektoniczną obiektów.

Kierunki i zasady gospodarowania na obszarach powodziowych

Część terenu miasta położona na prawym i lewym brzegu rzeki Wisły narażona jest na zagrożenie wystąpienia powodzi, dotyczą one dwóch grup terenów położonych w częściach Jednostek Strukturalnych:

- a) Zawisłe, Zachód Przemysłowy, Zazamcze, Śródmieście i Południe – są to tereny bezpośredniego zagrożenia powodzią niechronione wałami przeciwpowodziowymi.

Kierunkowe działanie musi skupiać się na ochronie istniejącej zabudowy w w/w Jednostkach poprzez wykonanie budowli zabezpieczających – wałów ochronnych natomiast w stosunku do obszarów obecnie niezabudowanych, a planowanych do zagospodarowania, należy ściśle przestrzegać wymogów ustawy Prawo wodne oraz wymogów i zaleceń zawartych w opracowaniu specjalistycznym – Studium ochrony przeciwpowodziowej.

- b) Wschód Przemysłowy, Rybnica, Zachód Przemysłowy w rejonie kompleksu „Anwil S.A.” – są to tereny potencjalnego zagrożenia powodzią chronione wałami przeciwpowodziowego.

Kierunkowe działanie musi skupiać się na ścisłym przestrzeganiu wymogów ustawy Prawo wodne dotyczące ochrony stabilności wałów przeciwpowodziowych w terenach zabudowanych jak i planowanych do zagospodarowania, jak również ścisłe przestrzeganie wymogów i zaleceń zawartych w opracowaniu specjalistycznym – Studium ochrony przeciwpowodziowej.

Kierunki i zasady gospodarowania na obszarach zagrożeń geologicznych

Część terenu miasta położona na prawym brzegu rzeki Wisły w Jednostce Strukturalnej Zawisłe - narażona jest na wystąpienie zagrożeń geologicznych – ruchów osuwiskowych.

Kierunkowe działanie musi się skupiać się na zapewnieniu ochrony stateczności skarpy wiślańskiej poprzez ścisłe przestrzeganie wymogów i zaleceń zawartych w opracowaniu specjalistycznym –

„Rejestracja i inwentaryzacja naturalnych zagrożeń geologicznych ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych”, które wyznacza dwa obszary ochronne dla skarpy wiślanej.

Respektowanie wyznaczonych zasad ochrony skarpy wiślanej musi wynikać również z właściwie prowadzonej gospodarki rolnej, w celu eliminacji zjawisk degradacji fizycznej, tj. ograniczenia wykonywania zabiegów agrotechnicznych do samej granicy skarpy.

Kierunki rozwoju i zasady kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej

Wszystkie lasy położone w granicach administracyjnych miasta, zarządzane przez Nadleśnictwo Włocławek należą zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych do lasów ochronnych, w których obowiązują szczególne zasady prowadzenia gospodarki leśnej. Zasady te dotyczą wszystkich (poza Śródmieściem) Jednostek Strukturalnych.

Podstawowe kierunki kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej dotyczą:

- a) ochrony i zachowania istniejących powierzchni lasów przed wyłączeniami ich z produkcji leśnej,
- b) szerokie otwarcie powierzchni lasów komunalnych na zwiększenie wykorzystania dla celów masowego sportu i rekreacji.

Wymienione ogólne kierunki działań winny być realizowane przez:

- a) prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z zasadami określonymi w planach urządzenia lasów (zarówno państwowych jak i komunalnych);
- b) racjonalne i zasadne przeznaczanie obszarów leśnych na cele nieleśne;
- c) przebudowę drzewostanów zmienionych lub silnie uszkodzonych przez zanieczyszczenia (dotyczy głównie Jednostek Strukturalnych Zachód Przemysłowy, Wschód Przemysłowy, Wschód Leśny i Rybnica);
- d) podniesienie walorów krajobrazowo-estetycznych lasów komunalnych dla celów szeroko rozumianej rekreacji, sportu i wypoczynku (dotyczy wszystkich poza Śródmieściem Jednostek Strukturalnych);
- e) przekształcanie lasów komunalnych w Parki Leśne (dotyczy Jednostek Strukturalnych Michelin, Południe, Wschód Mieszkaniowy, Wschód Przemysłowy, Wschód Leśny, Zawiśle i Rybnica), z urządzeniem terenów rekreacji biernej i czynnej, z wykorzystaniem naturalnej rzeźby terenu, przyrodniczych zasobów oraz naturalnych materiałów dla budowy urządzeń sprawnościowych i rekreacyjnych;
- f) zwiększenie ilości parkingów leśnych i punktów wypoczynkowych, dostosowanie ich wyposażenia do potrzeb współczesnego turysty (dotyczy głównie lasów państwowych w Jednostkach Strukturalnych Wschód Leśny, Rybnica, Zazamcze, Michelin, Zawiśle, Zachód Przemysłowy).

Kierunki rozwoju i zasady kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej

W obszarze miasta kierunki kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej polegać będą głównie na:

- a) utrzymaniu i ochronie gleb o wysokiej przydatności dla rolnictwa należących wg bonitacji gleb do klasy III i IV i utrzymanie rolniczego ich użytkowania,
- b) utrzymaniu i ochronie przed zmianą użytkowania gleb pochodzenia organicznego – gleby torfowe i murszowe wytworzone z torfów niskich położone w dolinach rzecznych, zagłębieniach terenowych oraz na najniższych poziomach terasowych doliny Wisły jako tereny środowiskotwórcze,
- c) właściwym gospodarowaniu gruntami rolnymi w granicach stref ochronnych ujęć wody i w prawnie chronionych obszarach przyrodniczych,
- d) przeznaczeniu pod zainwestowanie gleb o obniżonym potencjale produkcyjnym - gleb o niskich klasach bonitacyjnych.



Spis tabel i rycin zamieszczonych w tekście

Tabela 1 Wykaz obszarów uznanych za użytki ekologiczne	14
Tabela 2 Wykaz obszarów objętych ochroną prawną wynikającą z wydanych aktów prawnych	15
Tabela 3 Wykaz cieków płynących w granicach miasta	17
Tabela 4 Wykaz jezior położonych w granicach miasta.....	18
Tabela 5 Struktura własności lasów.....	25
Tabela 6 Powierzchnia lasów komunalnych według powierzchni uroczysk	26
Tabela 7 Typy siedlisk.....	26
Tabela 8 Zmiany liczby ludności Włocławka w latach 1990-2005	27
Tabela 9 Ogólny bilans ludności Włocławka.....	29
Tabela 10 Udział procentowy poszczególnych składników przyrostu rzeczywistego.....	29
Tabela 11 Prognoza składowych przyrostu rzeczywistego ludności Włocławka.....	30
Tabela 12 Ludność według ekonomicznych grup wieku.....	31
Tabela 13 Szpitale –struktura i funkcjonowanie.....	31
Tabela 14 Placówki stacjonarnej pomocy społecznej.....	32
Tabela 15 Struktura wykształcenia ludności Włocławka w 2002 roku	38
Tabela 16 Pracujący wg płci w latach 1995-2005	39
Tabela 17 Kategorie dróg publicznych we Włocławku.....	47
Tabela 18 Wskaźnik motoryzacji – liczba mieszkańców Włocławka	50
Tabela 19 Istniejące ścieżki rowerowe.....	54
Tabela 20 Zakłady na terenie których składowane są toksyczne środki przemysłowe	58
Tabela 21 Instytucje, jednostki ratownicze i szybkiego reagowania	60
Tabela 22 Zadania ponadlokalne realizujące cele publiczne	65
Tabela 23 Analiza wniosków dotyczących zmian w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego	72
Tabela 24 Wykaz stanowisk archeologicznych na obszarze miasta Włocławek.....	99
Tabela 25 Wykaz obiektów nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków miasto Włocławek.....	100
Ryc. 1 Zmiany liczby ludności Włocławka w latach 1990-2005	27
Ryc. 2 Zmiany gęstości zaludnienia.....	28
Ryc. 3 Rozmieszczenie ludności w przestrzeni miasta (stan w dn. 07.07.2006).....	28
Ryc. 4 Rozmieszczenie osiedli mieszkaniowych w przestrzeni miasta	33
Ryc. 5 Struktura wykształcenia ludności Włocławka w świetle ostatnich spisów ludnościowych.....	38
Ryc. 6 Pracujący wg płci (ogółem i na 1000 ludności) w latach 1995-2005	39
Ryc. 7 Przeciętne zatrudnienie wg sektorów własności w 2004 r.....	40
Ryc. 8 Układ komunikacyjny – kategorie dróg publicznych we Włocławku	47
Ryc. 9 Układ funkcjonalny dróg publicznych.....	49
Ryc. 10 Powiązania układu komunikacyjnego miasta z zewnętrznym układem komunikacyjnym regionu i kraju	50
Ryc. 11 Najbardziej obciążone skrzyżowania.....	51
Ryc. 12 Włocławek - prognozowane potoki ruchu samochodowego 2010r. dla stanu istniejącego sieci drogowej.....	52
Ryc. 13 Obszary wymagające przekształceń	85
Ryc. 14 Obszar rewitalizacji.....	85
Ryc. 15 Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego. Strefy polityki przestrzennej	123
Ryc. 16 Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego. Kierunki polityki przestrzennej. Zagadnienia społeczno-gospodarcze (fragment mapy)	124
Ryc. 17 Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego. Kierunki rozwoju sieci osadniczej.....	125
Ryc. 18 Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego. Kierunki polityki przestrzennej. Środowisko przyrodnicze i infrastruktura techniczna (fragment mapy)	126
Ryc. 19 Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego. Kierunki polityki przestrzennej. Zadania ponadlokalne realizujące cele publiczne (fragment mapy)	127



Spis rysunków

Rys. 1 Powiązania z gminami sąsiednimi	skala 1: 50 000, 1: 150 000
Rys. 2 Przyrodnicze uwarunkowania rozwoju	skala 1: 10 000, 1: 60 000
Rys. 3 Uwarunkowania układu komunikacyjnego	skala 1: 25 000, 1: 60 000
Rys. 4 Uwarunkowania zaopatrzenia w wodę	skala 1: 25 000, 1: 60 000
Rys. 5 Uwarunkowania gospodarki ściekowej	skala 1: 25 000, 1: 60 000
Rys. 6 Uwarunkowania energetyczne	skala 1: 25 000, 1: 60 000
Rys. 7 Wnioski	skala 1: 60 000
Rys. 8 Jednostki strukturalne	skala 1: 60 000
Rys. 9 Tereny zamknięte	skala 1: 25 000, 1: 60 000
Rys. 10 Środowisko kulturowe	skala 1: 30 000
Rys. 11 Kierunki – obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	skala 1: 30 000
Uwarunkowania rozwoju – załącznik nr 2 do uchwały – zmniejszenie do skali 1:60 000	
Kierunki rozwoju – załącznik nr 3 do uchwały – zmniejszenie do skali 1: 60 000	

Uwarunkowania rozwoju – załącznik nr 2 do uchwały – skala 1: 10 000

Kierunki rozwoju – załącznik nr 3 do uchwały – skala 1: 10 000